

உ
சிவமயம்.

சிவபூசை விளக்கம்.

இயற்றியவர்
அச்சுேவலி
ஸ்ரீஹரீ.

ச. குமாரசுவாமிக்குருக்கள்.

கலாநிதியந்திரசாரை,
யருத்தித்துறை.

1928.

120

செவயம்.

சுவபுசை விளக்கம்.

இஃது

அச்சுவேவி

வ. ஹரி ச. குமாரசுவாமிக்ஞருக்கள்

அவர்களால்

பலநூல்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு

இயற்றி,

பருத்தித்துறை

கலாநிதியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பிரபவரு தைம்.

1928.

விலை ரூபர் 1.50

[Copyright Registered.]

கணபதி துணை.

முகவுரை.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

தனித்திருவருத்தம்.

“சிவனெ னுநாமந்தனக்கேயுடையசெம்மேனியெம்மான்
அவனெனையாட்கொண்டளித்திடுமாகிலவன் றனையான்
பவனெ னுநாமம்பிடித்துத்திரிந்துபன்னாழைத்தால்
இவனெனேப்பன்னாழைப்பொழியானென்றெதிர்ப்படுமே.”

சிவ என்னும்பதம் சி-வ-எனப்பிரிந்து, சுகாரம் பதிய
ட்சரமாகவும், வகாரம் பரையட்சரமாகவும் பெயர்பெற்று, சூ
ரியனும் ஒளியும்போலவிளங்கும்.

பிறவியையும் மலத்தையும்நீக்கி மோட்சத்தைத்தரும்
படிநினைத்துச் சிவசத்திகளிடத்தில் உடல் பொருளாவியை
ஒப்பித்தலே சிவபூசை என்பதன்கருத்தாகும்.

அதற்கு மந்திரமும் கிரியையும் பாவனையும் வேண்டப்
படும். மந்திரமும் முத்திரையும் கிரியையின்கருத்து இது எ
ன்பதைவிளக்கும். ஒவ்வொருகிரியையிலும் எய்தற்பால
னவாகியபலன் இவைஎன்பதை மனதால்கினைப்பது பாவனை
யாகும்.

ஆகையால் மனம் வாக்கு காயமென்னு மூன்றுமொரு
யித்து மெய்யன்போடுகிரியைசெய்தல்வேண்டும். அவைவெவ்
வேறுவழிப்பட அன்பின்றிச்செய்யுங்கிரியையாத்பயனிலவாம்.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

பாவநாசத்திருத்தலுத்தோகை.

“கோடிநீர்த்தங்கலந்துகுளித்தவை
ஆடினாலுமாணுக்கன்பில்லையேல்
ஒடுநீரினைஒட்டைக்குடத்தட்டி
மூடிவைத்திட்டமூர்க்கனையொக்குமே.”

தனித்திருக்குந்நோகை.

“நெக்குநெக்குநீனைபவர்களுக்கே
புக்குநிற்கும்பொன்னார்சடைப்புண்ணியன்
பொக்கமிக்கவர்பூவும்நீருங்கண்டு
நக்குநிற்பன்வர்தம்மைநாணியே.”

கிரியையை அகேராகிவாசாரியர் விளக்கிக்கூறியிருக்கின்றனர். அது பதினெண்பத்ததிகளுள்ளும் விசேடித்தது. அப்பத்ததியின்படியே சிவபூசைமுதலிய எல்லாக்கிரியைகளும் நடைபெற்றுவருகின்றன. ஆசாரியர் பாவனையைக்குறிப்பாரச்சொல்லியருளினார். உண்மைகள் வாதுளம்முதலிய ஆகமங்களின்ஞானபாதங்களும், சித்தார்த்தசாஸ்திரங்களும் விளக்கிக்கூறுகின்றன. ஒவ்வொருசாஸ்திரங்களிலும் ஆங்காங்குக்கூறப்படும்விஷயங்களை ஒருங்கேஅறிந்துகொள்வது அரிதானசெயலாகும். சிவபூசாதார்தார்களுக்கும், சிவனடியார்களுக்கும் உபயோகமாதற்பொருட்டு அவைகளையொருங்குதிரட்டி எளிதானதமிழ்கடையில் ஒருநூல் எழுதப்படாமையெனும், எழுதுவதுஅத்தியாவசியமெனக்கிண்து பேராவல்கொண்டு கவலைப்பட்டிருந்தேம். அங்ஙனமாக, மகாவித்துவான்களும், சித்தார்த்தச்செல்வர்களும் எழுதம்பாலதாகிய இந்நூலை எழுதுமாறு கல்வியறிவும், ஆகமஆராய்ச்சியும் சிவஞானப்பேறுமில்லாத அடியேனைச்செலுத்திஎழுதுவித்த எல்லாம் வல்ல சிவபெருமானது திருவடித்தாமரைகளைச் சிரமேற்குடி, மனம்வாக்கு காயங்களாற்சிந்தித்து வணங்குகின்றேம். இதற்கு ஆதாரமாகக்கொண்ட நூல்கள் அகேராகிவாசாரியர்பத்ததி, வாதுளாகமம், காரணாகமம், பௌஷ்கராகமம், யிருகேந்திரம், சித்தார்த்தசாராவளி, சைவபூஷணம், சகலாகமசாரசங்கிரகம் முதலியசம்ஸ்கிருதநூல்களும், மெய்கண்டசாஸ்திரம் பன்னிருதிருமுறைகள், சதாசிவரூபம், சைவசமயநெறி, சிவதருமோத்தரம், வாயுசங்கிதை முதலியதமிழ்நூல்களுமாம்.

இதனைச் சுளிபுரம் ஷிக்குறையாக்கல்லூரிப்பிரதமகிரியர் புலோலி ஸ்ரீமத். சு. சிவபாதசுந்தரம் B. A. அவர்களிடங்கொடுக்க அவர்பரிசோதித்து உபகரித்தபின் எம்முடையஉபாத்தியாயர்கள்மூவரில் ஒருவராகி ஆகமஞானத்தைஎன

க்குண்டாக்கியவரும், சம்ஸ்கிருதம், தமிழ்என்னும் இருபாஷைகளிலும் பாண்டித்தியமுள்ளவரும் பருத்தித்துறையைச் சார்ந்த புலோவிநகர்வாசரும் ஆகிய ஸ்ரஹஸ்ரீ. ம. முத்துக் குமாரசுவாமிக்குருக்களவர்களிடத்திற் கொடுத்தேம். அவரும்பரிசோதித்துப் பின் அச்சிடுவிக்கும்பொழுதும் பார்வைசெய்து மதிப்புரையுமிந்தனர்.

எமக்கரியகண்பர்களாகிய சங்காணேமேற்கு ஸம்ஸ்கிருதபண்டிதர் பிரமஸ்ரீ. அ. அருணாசலசாஸ்திரிகளவர்களும், கந்தவனக்கோயிலர்ச்சகர் நவிண்டில் பிரமஸ்ரீ. சு. கனகசபாபதிக்குருக்களவர்களும், கரணவாய்தெற்கு பிரமஸ்ரீ. சு. பஞ்சாட்சாக்குருக்களவர்களும் பார்வையிட்டிச் சிறப்புப்பரையுமிந்தனர்.

கைமாறுகருதாது சைவசமயவளர்ச்சிக்காக இவர்கள் செய்த இந்நன்றி எம்மால்மறக்கற்பாற்றன்று.

கந்தவனக்கோயில் ஆதினகர்த்தரும், சிவபத்திமானாகிய திக்கம் ஸ்ரீமான். சி. செல்லையாபிள்ளை அவர்களும், கந்தரோடை ஆங்கிலவித்தியாசாலைமேனேஜர் ஸ்ரீமான். S. கந்தையாபிள்ளை அவர்களும் இந்நூலில் விசுத்தஅன்புடையவர்களாய் இடையிடையேகாணுந்தோறும் “எப்பாகம்கிறைவேறியது எப்பாகம்கிறைவேறியது” என்றுபலமுறைவினாவி எமக்கு அதிகஊக்கத்தைத்தந்து பற்பலஉதவிகளைச்செய்தனர். சிவனடியார்கள்பலர் அச்சிடுவதற்குத் திரவியசகாயஞ்செய்தார்கள். இவர்களுக்குச் சர்வாபீஷ்டசித்திகளைக்கொடுத்தருளுமாறு கருணாகிதியாகிய சிவபெருமானைப்பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இயற்றவையிற்சுருக்கிவிளக்கியிருக்கின்றோம். இன்னும் விரித்துவிளக்கவேண்டுமென்று அறிஞர்கள் விரிப்பிராயசிந்தால் மறுபதிப்பீஷ்விரித்துவிளக்குவோம்.

சுபமஸ்து.

சு. குமாரசாமிக்குருக்கள்.

அச்சிவதற்குப் பொருளுபகரித்த புண்ணியசீலர்களின் பெயருமுருத் தொகையும்.

பெயர்.	இடம்.	ரூ. ச.
ஸ்ரீலஸ்ரீ. வே. விசுவநாத பண்டாரசக்ந்தி, வேதாரணிய ஆதினகர்த்தர் ... .. வரணி		50—00.
ஸ்ரீமான். S. கந்தையாபிள்ளை வித்தியாசாலை மனே ஜர் ... .. கந்தரோடை		50—00.
ஸ்ரீமான். S. சோமசுந்தரம், Chairman Village Committee. ... .. மாணிப்பாய்		50—00.
,, கௌரவ. ச. இராசரத்தினம்	அச்சுவேலி	10—00.
,, M. S. இளைபதம்பி Advocate	வண்ணாரப்பண்ணை	10—00.
,, வே. கணபதிப்பிள்ளை Proctor	அச்சுவேலி	10—00.
,, வீ. மு. சிற்றம்பலமுதலியார்தென்மராட்சிமணியம் காவெட்டி		10—00.
,, பொ. இராசகோபால் பூநகரிமணியம்		10—00.
,, V.M. நாகலிங்கம் Planter & Merchant	வண்ணாரப்பண்ணை	25—00.
,, ஸ்ரீ. முத்துக்குமார் Doctor	வண்ணாரப்பண்ணை	15—00.
,, வை. தில்லையம்பலம்	நல்லூர்	20—00.
வட்டுக்கோட்டை கிழக்கு சைவ ஆங்கில வித்தியாசாலை உபாத்தியாயர்கள்... ..		18—00.
,, ச. கனகரத்தினம்	வண்ணாரப்பண்ணை	10—00.
,, வீ. வீரகிங்கம் தலைமை ஆசிரியர் இந்துக்கல்லூரி மாணிப்பாய்		10—00.
சைவ ஆங்கில வித்தியாசாலை	அளவெட்டி	7—50.
,, இ. தாமோதரப்பிள்ளை உபாத்தியாயர்	அச்சுவேலி	10—00.
,, செ. ஐயாத்துரை		10—00.
,, அ. சின்னப்பு		10—00.
,, தா. இராசையா	பத்தைமேனி	10—00.
,, நா. செல்லமுத்துப்பத்தர்	அச்சுவேலி	10—00.
பிரமஸ்ரீ. ச. சோமசுந்தரக்குருக்கல் வைத்தியம் காவனாய்		5—00.
ஸ்ரீமான். வே. அருணாசலம் வித்தியாசாலை மனேஜர் புலோலி		5—00.
,, கா. நாகலிங்கம் Post Master	அச்சுவேலி	5—00.
,, வே. செல்லப்பா உபாத்தியாயர்	புத்தூர்	5—00.
,, சோம. சரவணபவன் காட்டுக்கந்தோர்	கண்டி	5—00.
,, ஆ. மூ. கதிர்வேல்	அச்சுவேலி	5—00.
,, சி. இ. குமாரசுவாமி வை. சி.	கந்தர்மடம்	5—00.
,, ஐயாத்துரை	கலட்டி	5—00.
,, ஆ. வேலுப்பிள்ளை உபாத்தியாயர்	இடைக்காடு	5—00.
,, ஆ. கந்தையா உபாத்தியாயர்		5—00.
,, க. சங்கரப்பிள்ளை	செட்டியகுறிச்சி, பூநகரி	5—00.
,, கை. செல்லமுத்து உபாத்தியாயர்	இடைக்காடு	2—50.
,, ச. முருகுப்பிள்ளை உபாத்தியாயர்		2—50.
,, ச. இராமசுவாமி உபாத்தியாயர்		2—00.

செறப்பப்பாபயிரம்.

வியாபாரவெஜ்தம்

எண்பீர் ஆசிரியவருத்தம்.

சங்கரனை மெற்கு

இ ர ய ப ன் டி த ர்

— — — — —

ஸ்ரீகமெ மிளகடவொலுண்ணெண்ணீயினு வாடி
வவநு வலெவொடாதுவடி மண்ணெலாவதிகுமாரவா
திரைபாடிவொது செவொநாடிவொகாரகார்வெவொவொ
ஜாபுகாபாநிலா வகெயாநு உவொபுமெபுமெ
மொசெவொமொபுகாது

கந்தவன் அர்ச்சகர், நவின்டில்
 ஸ்ரீஹரி. சு. கனகசபாபதிக்குருக்களவர்கள்
 சொல்லியவை.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.
 உலகினிற் சாந்த குணமதோ நுருவா
 வுதித்தன னுயிரினு மோம்பும்
 இலகுறு மொழுக்க மிபைதரு நீரா
 னிதயமீ தாஞ்சுசி யியல்போன்
 அலகிலா வன்பி னுரிய மொழியோ
 டருந்தமி ழுரிநப வாய்ந்தோன்
 விவகலா வருள்சேர் விமலனைச் சபரி
 விழைந்தகம் புறம்புரி விரதன்.

(க)

அணிபெறு மச்சு வேலியாம் புரத்தி
 னமர்சபா பதிக்குரு வன்றே
 பணிதவ மாண்பின் பயனதாப் பவித்தோன்
 பலர்புகழ் குமாரசா மியென
 நணியசீர் நாம நவில்பெறு குரவ
 னற்சிவ பூசையின் விளக்கல்
 கணியதி காச மரபின் ருணர்வான்
 கவின்பெறத் தந்தனன் கண்டே.

(உ)

கணவாய் தெந்த
 ஸ்ரீஹரி. சு. பஞ்சாட்சரக்குருக்களவர்கள்
 சொல்லியவை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.
 பாராரு மீழ்வள நாட்டிலுயர் பலதேசப் பதியின் மிக்க
 தாராருங் கொன்றைமலர் வேணியன்று டமைமறவாத் தன்மை யுற்ற
 நோராருஞ் சிவபத்தர் கவிவாண் டெருங்கியுறை நேர்மை தக்க
 சோரு மச்சுவேலி யெனுமரிற் சிறந்திருக்குஞ் சீர்மை மிக்கோன்.

(க)

குலமிருந்த வந்தணர்தங் குலதிலகன் கவுதமமென் கோத்தி ரத்தோன்
 நலமிருந்த குத்திரமா பத்தம்பன் நாடுகில நன்கு கற்றோன்
 பலமிருந்த சபாபதியாந் குரவனுயர் தவத்துதித்த பண்பு வாய்ந்தோன்
 புலமிருந்த பண்டிதனுஞ் சிவப்பிரகா சத்தனிடம் புகழ்ந்து கற்றோன்.

(உ)

அரியகலை படிப்பதற்குக் கழகமதை யுறவியுந் தன்னிற் செய்தோன்
 உரியவிலக் கண்டுடன் லிலக்கியாதி யுண்மையுற வுணர்ந்து யர்ந்தோன்
 பெரியவர்கள் போற்றாமருட் சிவபூசை விளக்கமெனும் பெருநூல் செய்தான்
 தெரியவருங் குமாரசாமிக் குரவனுயர் தருமமெனும் செல்வ னன்றே.

[வித்தியாதரிசி
ஸ்ரீஹஸ்ரீ. தி. சதாசிவஹ்யரவர்கள்
எழுதியது.]

—o—o—o—

சிவனை முழுமுதற்பட்டவுளாக வழிபடுஞ்சமயம் சைவசமயம் என்பது:

“வாழ்வெனும் மையல்விட்டு வறுமையாஞ் சிறுமைதப்பித்
தாழ்வெனும் தன்மையோடும் சைவமாஞ் சமயஞ்சாரும்
ஊழ்பெறலரிது.....”

என்ச் சைவத்தின் துண்ணியல் மக்களுக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தாழ்வுள்ளவிடத்தில் அதாவது, முனைப்பு அற்றவிடத்தில் சைவம்பொலியுமெனச் சமயசாஸ்திரங்கூறுகிறது. முனைப்பற்றித்தாழ்வுநிலைபெற்றோர் உயர்ந்தோராக இழிந்தோராக ஆனாக பெண்ணை எவராயினுமாக; அவருள்ள்ததில் தான் சிவம்விளங்கும் என்க. இச்சிவசம்பந்தமாகிய சமயவழிபாடு சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என நான்குபடிக்கையுடைத்து. “.....சைவத்—சிறத்தடைவர் இதிற சரியைகிரியாயோகஞ்செலுத்தியபின் ஞானத்தாற்சிவனடியைச்சேர்வர்.” எனவும், “படிவழி சென்று சென்று ஏறி” எனவும் ஒதியதனால்; ஆன்மக்களினறிவு தூலவறிவாதலின் இறைவனியலை (நிலையை) விளங்கமாட்டாது தத்தமக்கேற்றபடி முறையே சிறிதுசிறிதாக விளங்கிவிளங்கி மேம்பட்டு நன்னெறியடையும் என்பதும், அதற்கேற்ப இறைவனருளும் படிப்படியாய்க் கூடிக்கூடிவர அறியாமையாகியமலமும் தேய்ந்துதேய்ந்து முடிவில் பற்றறக்கழியுமென்பதும் சைவசமயசாஸ்திரம்போதிக்கும் வழிபாட்டுமுறையாதல் காண்க.

வழிபாடுஎன்பது அவாவர்அன்புநிலை அறிவாற்றல் முதலியவற்றைப்பொறுத்து அமைவது. அவாவர்நிலைக்கேற்றவாறு அவர்வர் ஒவ்வொருவிதவழிபாட்டைக்கொண்டு படிப்படியாய் மேலும்மேலுமுயர்ந்து சன்மார்க்கநிலையைபடைய இறைவனருளைவேண்டி இடைவிடாதுமுயன்றுவருதல் எவர்க்கும்இன்றியமையாததென்பது. சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகியநான்குபடிகளும்முறையே அரும்பும், மலரும், காயும், களியும்போன்று ஒன்றற்கொன்று தொடர்புடையனவாய் ஒன்றற்கொன்று மேம்பாடுடையனவாய்க்கிடப்பன். உயிர்கள் படிமுறையால்உணர்ந்து உய்தற்பொருட்டுச் சிவபெருமான் தூலமாகவும் சூக்குமமாகவும் அதிசூக்குமாகவும் மூலவடிவங்கொண்டருளி அவ்வவ்வடிவங்களில் வழிபடும்முறைகளையும் வேதாகமங்களில்வகுத்தருளியிருக்கின்றார். சரியையாவது தூலமாகியஉருவவழிபாடு; சரீரத்தின் தொழின்மாத்திரையால்வழிபடுவது. கிரியையாவது சூக்குமமாகிய அருவருவவழிபாடு; இது பக்குவவிசேடத்தால் துண்ணுணர்வுபெற்று மனமாகியஅகத்தாலும் சரீரமாகியபுறத்தாலும் வழிபடுவது. யோகமாவது அதிசூக்குமமாகிய அருவவழிபாடு; இது அகத்தொழில்மாத்திரையால்வழிபடுவது. ஞானமாவது இவைகடந்த ஒருபெருநிலை; அகத்தொழில் புறத்தொழில் இரண்டனையுங்கைவிட்டு அறிவுத்தொழில்மாத்திரையால் வழிபடுவது.

இனி சரியைவழிபாடுசெய்தவர் கிரியைஎன்னும் அடுத்தபடியாகிய சிவபூசைவழிபாடுசெய்யற்பார்வர். இதன்முறையை:

“கந்தவர்க்கமுநீ இளர்மணப்புகையுங்கவின் கொடபமும் புனிதமஞ்
சன்மும், சொந்தவிழ்த்தன் மலரும்ற்றுளவுங் கொண்குமாயின் குணத்
திலொன்றிலராய், ஐந்துசுத்திசெய்து அகம்புறம்இறைஞ்சி அக்கியின்கட
ன்கழித்து அருள்வழிநின்று, இந்தந்தப்பெருங் கிரியையன்புடனே இயற்ற
வல்லவா.....”

என்னும் திருவாதவூரடிகள்புராணச் செய்யுளானறிக.

ஆன்மார்த்தமாகிய சிவபூசைபண்ணுகிரமம் அசோரசிவரமுதலிய
சைவாசாரியர்களால் பத்ததியாக வடமொழியிற்செய்யப்பட்டுள்ளது. வட
மொழிப்பயிற்சியில்லார்க்கு அதனையறிந்து அவ்வழியொழுதுதள்ளிநன்று
அற்றாக, சிவபூசையின்கிரமத்தையும் சிறப்பையும் சைவநன்மக்கன்பலரும்
அறிந்து சிவபூசையாகிய கிரியைவழிபாடியற்றி உயர்ச்சிபெறச்செய்தற்
கேற்றது “சிவபூசைவிளக்கம்” என்னும்இந்தூல்என்க. சிவபூசைக்கிரம
த்தையும் அதனோசார்ந்த பலவிஷயங்களின் விவரானவிளக்கத்தையும்
விளக்கத்திற்குமேர்கோளாகச் சமயசாஸ்திரங்களினின்றும் தமிழ்வேதமா
கிய திருமுறைகளினின்றும் சமயோபதேசமாகத்தெரிந்துஎடுத்த பலபாட்டுக்
களையும் தன்னகத்துக்கொண்டெயிர்வது இந்துலென்றறிக.

இந்துலைத்தொகுத்து இயற்றினாயாவனென்ற கூறுதும்: யாழ்ப்
பாணத்து அச்சவேலிப்பதிவாசரும், பாம்பரையாயக்குருத்துவம்நடாத்திய
பிராமணகுலத்துதித்தவரும், தம் தந்தையாரிடத்தும் நீர்வேலி ஸ்ரீமத். சங்க
ரபண்டிதாவர்க்குமாரர் சிவப்பிரகாசபண்டிதர் என்பவரிடத்தும் வட
மொழித்தென்மொழிப்பயிற்சிபெற்றவரும், கல்வி அறிவொழுக்கம் அடக்
கம் முதலிய சுருணக்கள்வாய்க்கப்பெற்றவரும், சைவக்கிரியாநுஷ்டான
சீலருமாகிய பரமஸ்ரீ. ச. குமாரசுவாயிக்குருக்கர் இந்துலை இயற்றினார்
என்க.

சைவசமயசாஸ்திரங்கன்பலவற்றிலும் பரந்துகிடக்கும்விஷயங்களை
ஒருங்குதொகுத்து ஒருநாலாகச் சைவஉலகுக்குதலிய குருக்களவர்க்கநன்
றி சைவநன்மக்களால் என்றும்பாராட்டற்பாலது.

இங்ஙனம்.

மட்டக்களப்பு.

தி. சதாசிவலியர்.

பிரபலஞ் சைவ

உசந்.

6-2-28.

[சுனிபுரம் விக்கோறியாகல்லாசிப் பிரதமாகிரியாகிய
ஸ்ரீமத். சு. சிவபாதசுந்தரம் B. A. அவர்கள்
எழுதியது.]

சிவபிரானதுதிருவருளினாலே ஆன்மாக்கள் முத்தியின்பத்தையடைத
ற்குரியவழி, புறப்புறச்சமயம் புறச்சமயம் அகப்புறச்சமயம் அகச்சமயம்
சைவசித்தாந்தசமயம் என ஐந்துகூறுகளையுடையது. இவற்றுள் முன்னைய
நான்கும் பாடசாலைகளிலுள்ள சிறுவர்பிரிவு கீழ்ப்பிரிவு மேற்பிரிவு சர்வக
லாசாலைப்பிரிவு என்னும் பகுதிகளைநிசர்க்கும். பாடசாலைப்பிரிவுகள் கற்
போரதுஅறிவிற்செய்த வகுக்கப்பட்டு ஒன்றன்பின்னொன்றாக அடையப்ப

நெல்பொலச்சமயவகைகள் ஆன்மாக்களாகாட்சியெல்லைப்படி சோபந்
னமுறையாகச் சேற்றருரியனவாக வகுக்கப்படும். இக்கருத்தை:

“புறச்சமய நெறிநின்று மகச்சமயம் புக்கும்

புகன்யிருதி வழியுழன்று புகலு மாச்சிரம

வறத்தனைந் தனவையடைந்து மருந்தவங்கள் புரிந்து

மருங்கலைகள் பலதேரிந்து மாணக்கள் படித்துஞ்

சிதப்புடைய புராணங்க ளுணர்ந்தும் வேதச்

சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்துஞ் சென்றார் சைவத்

திறத்தடைவ சிதிற்சரியை கிரியா யேசகஞ்

செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வர்.”

என்னும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்திற்காண்க.

புறப்புறச்சமயங்களுாவன: உலகாயதம், மாத்தியமிகம்,

யோகாசாரம், சௌத்திராந்திகம், வைபாடிகம், ஆருகதம்.

புறச்சமயங்களுாவன: தருக்கம், மீமாம்சை, வகான்மவாதம்,

சாங்கியம், யோகம், பாஞ்சராத்திரம்.

அதப்புறச்சமயங்களுாவன: பாசபதம், மாவிரதம், காபாலம்,

வாமம், வைவம், ஐக்கியவாதசைவம்.

அதச்சமயங்களுாவன: பாடாணவாதம், பேதவாதம், சிவசம்மந்
தம், சிவசக்திராந்தவாதம், நசுவரலிகாரவாதம், சிவாத்துவிதம்.”

உலகாயதத்துக்கு வாயுத்தத்துவமும், பெளத்தத்திற்குப் புத்தித்தத்துவ
மும், ஆருகதத்திற்குக் குணத்தத்துவமும் காட்சியெல்லைகளாம். பிரவற்றி
ற்கும் இவ்வாறே, ஆருகதத்தின் காட்சியெல்லைக்குட் பெளத்தக்காட்சிய
டங்குதலாலும், பெளத்தத்தில் உலகாயதம் அடங்குதலாலும், ஆருகதம்
பெளத்தத்தைத் தன்னுடக்குவதும், பெளத்தம் உலகாயதத்தையடக்குவ
தும் அறியப்படும். இவ்வாறே மேற்சமயமொவ்வொன்றுங் கீழ்ச்சமயங்
களையாவமுடக்கும். சமயங்களுக்குள் இவ்வுயர்வுதாழ்வுள்ளனவேயன்றி
ப்பொய்ச்சமயம் மெய்ச்சமயம் என்றபேதமில்லையாம். யாவுத்தத்தமனவுக்கு
வாய்மையானவைகளே. இதனாற்றான் அவைகள் திருவருட்சத்தியாகிய
உமாதேவியாரதாக்கமென்பர். இவ்விருபத்துநான்குசமயங்களும் முடியச்
சித்தாந்தசைவத்தொடங்கிப் பாழுத்தியையடைவிக்கும். ஒருநாட்டிலுள்ள
மழைநீரெல்லாம் கிளையாறுகள் வழியாகப் பெருநதியையடைந்து கடலை
ச்சேருதல், ஆன்மாக்கள் புறச்சமயங்களிலிருந்து சைவசமயவழியாக மு
த்தியடைதற்கு உபமானமாகக்கூறுப. சித்தாந்தசைவம் மேற்சமயமாதலா
ல் இது ஏனைய சமயங்களையாவயுந் தன்னகத்துடையதாம். இம்மாட்
சியை.

“ஓதுசம யங்கள்பொரு ளுணரு நூல்க

னொன்றோடொன் றெவ்வா ம லுளபலவு மிவற்றுள்

யாதுசம யம்பொரு ளுள் யாதிங் கென்னி

னிதவாகு மதுவல்ல தெனும்பிணக்க தின்னி

ரீதியினு ன்வையெல்லா மோர்டதீதே காண

நின்றதாரா தோருசமய மதுசமயம் பொரு ளுள்

ஆதலினு ல்வையெல்லாமருமறைபாகமத்தே

யடங்கியிடுமவையிரண்மொனடி கீழீடங்கும்”

என்னுந்திருவிருத்தக்கூறும்.

வினையசமயங்கள் யாவற்றையுமடக்கி அவற்றுக்கப்பாலும்நிற்பது கிய இச்சைவசமயம் சத்திரிபாதர்க்கேவரியதாம்.* சத்திரிபாதராவார் பசுபுண்ணியங்கள்செய்து அறிவுமுதிர்ந்து ஆணவமலம் வலிசெட்டவழிப்பரரசுத்தியார் சிவபுண்ணியத்திற்பற்றுண்டாக்கி, அதைச் செய்தற்குத் துணையாகிய தீட்சையைப்பெறுதற்காகக் குருபாற்செலுத்தப்படுவோர்.

சிவபுண்ணியப்பற்று எவ்வாறுண்டாகுமெனின், பசுபுண்ணியஞ் செய்வோர் மாயைப்பொருள்களாகிய உலகத்தையும், சீவர்களதுடங்களை யும் நிலையென நினைந்து, தமக்கும்பிறர்க்குமுள்ள இன்பதுகர்ச்சியைப் பொருளுணைக்கருதுவர். அவற்றின் நிலைகேட்டையும் சிவமூயிராகிய இவற்றின் மெய்ம்மையையும் உணருங்கால், பசுபுண்ணியத்தில்வெறுப்பும், சிவபுண்ணியத்தில் விருப்பும் உண்டாகும். பசுபுண்ணியத்திலுண்டாகும் வெறுப்பு பசுவினையொப்பெனப்படும். ஏனெனில் இதுகாறும் பசுத்தி வினையிலிருந்த வெறுப்பும் இப்போதுண்டாய பசுநல்வினையில் வெறுப்பும் ஒத்தலின். தீட்சையிலே பலவகைச்சத்தியும் ஞானசத்தியின் வினாக்களும் சிவச்சார்புமுண்டாகின்றன. இத்தீட்சையே உயிர்களைச்சைவசமயத்திலுறுத்துதலால், இது சமயதீட்சையெனப்படும். இதனைப் பெற்றபின் னரே சத்திரிபாதர் சைவரொனப்படுவர்.

சிவபுண்ணியம் சரியை கிரியை யோகமெனமூலங்கைத்து. புண்ணியஞ்செய்தற்குவேண்டிய புறக்கருவியுட்கருவிகளுள், புறக்கருவியைத் திருத்தவதினுட்கருவியுந்திருத்தும். எங்கனமெனில், இரக்கயில்லா னொருவன் அதைப்பெறவேண்டுமாயின், வருந்துவோர்க்குச் சரீரவுதவி செய்துவருவானாயின் அவ்வுடற்செயலே இரக்கத்தையாக்கத்தக்கதாகும். இதிலிவ்வாறுதலார் சிவபுண்ணியம்அரும்புதற்கு உடற்செயலில் பெரிது ம்வேண்டப்படும். ஆதலால், தொடக்கத்திற் சிவதொண்டும் சிவனடியார் தொண்டும் உருவத்திருமேனிப்பூசையும் விதிக்கப்பட்டன. இச்சிவபுண்ணியம் சரியையெனப்படும். இதனாலே சிவப்பற்றுமேற்பட்டு அறிவுமுதிர்ந்தோர் கிரியாமார்க்கத்துக்கருகாவர். இதிலே புறக்கருவிகளும் உட்கருவிகளும் ஒப்பசடுபட்டுநிற்கும். இதில்முதிர்ந்தோர் புறக்கருவித்தனையின்றிச் சிவபெருமானதருவத்திருமேனிகளைத் தியானிக்கத்தக்கவராய், யோகமார்க்கத்தடைந்து என்றுஞ் சிவசிந்தையுடையராய்ச் சிவபுண்ணியராய்வாழ்வர். இதனாலே இவர் தம்மையுஞ் சிவத்தையுறிதற்குத் தகுதியுடையராய்ச் சிவவினையொப்புற்று நிர்வாணதீட்சைபெற்று ஞானநிலையடைந்து, பாமுத்தியைப்பெறுவர்.

இவற்றுள் நடுவனுள்ளதாகிய கிரியாமார்க்கமேபெரும்பயனைவிளைப்பதாம். இதுஅறிவைப்பூரணப்படுத்திக் காணங்கனையாண்டு ஐசுவரியத்தைக் கொடுக்கும். கல்விகற்பிப்போன் அதற்குரியதூல்கள்யாவற்றையும் ஆராய்ந்தறிந்தானாயினும் அக்கிரியைசெய்யும்போதேஅவ்வறிவுதனியப்பெறுகின்றான். தொழிற்சுவேண்டிய மனம்முதலிய உட்காணங்களும் நாமுதலிய புறக்காணங்களும் தத்தத்தொழிலிற் பயின்றுதுணையாகின்றன. அவன் தன் வினையிற் சித்தியுடையோனாய் ஈசுவரனுகின்றான். கணிதத்தில் ஒருகிரியை

*“சைவமருஞ்சிறப்புநூலம்.....சத்திரிபாதர்க்கு நிகழ்த்தியது.”

(சித்தியார்—267.)

யைக்கற்றோன் அதைப்பன்முறை பயின்றதன் பின்னரோ அதன் ஆட்சியைப் பெறுகின்றான். இவைகளைப்போலச் சைவசமய உண்மைகளையறிந்தோன் அவ்வுண்மைகளிலிந்த கிரியைகளைச் செய்வின் அவற்றை அனுபவத்தாலறிவதமன்றிப் பொய்யாகிய ஆணவத்தின்தொண்டில்லின்றகருவிகளை ஆணவ ஆட்சியினின்றும்மீட்டி உண்மைவழியிற்செலுத்திச் சிவபிரானதாட்சியிலீடாக்குகின்றான். ஆதலால் எச்சமயத்துக்கும் அறிவைவளாக்கும் எவ்வழிக்கும்கிரியையே உயிர்போல்வதாம். பிறர்பொருளையிச்சிக்கலாகாதென்ற உண்மையை அறிதலேனும் அறிவித்தலேனும் பயனற்றனவாம். பஞ்சத்திரத்தில்வரும் ஆக்ஷாபூதி கூறியபோதனை பெருஞ்சிறப்புடைத்தாயினும் அவ்வறிவு பிறர்பொருளை அபகரித்தற்கேதுனையாயது. பிறர்பொருளையிச்சியாகிநுத்தற்கு வேண்டியவழியும் கருவியுமே முக்கியமானவை. இவ்விருசிறப்பும் சித்தாந்தசைவத்தேயுள்ளனவாம். இவைகள் சைவக்கிரியையிலமலிந்துநிலவும். இவைகள் பயன்றற்குஞ் சித்ததை இன்றியமையாததாம். சிரத்தையுண்டாயின் “ஐந்துபொறிவுக்கண்களேகொள்ள அளப்பருங் கரணங்கண்குஞ், சிந்தையேயாகக்குணமொருமூன்றுந்திருந்துசாத்துவிதமே” யாகும்.

இம் மூவகை நிலையஞ்சாராவிற்த் கிரியைகளால் வாத்தக்கபலன் குனியமாகும். ஓர்ஆசான் ஓர்எழுத்தை எழுதவேண்டியமுறைகளை மாற்றக்கணுக்குக்காட்டி எழுதற்குரிய கருவிகளையும்கொடுத்து எழுதுவிக்கமுயலும் போது மாணக்கணுக்கதிற் சிரத்தையில்லையாயின் அவன் அவ்வெழுத்தை இலக்கணப்படி எழுதல்சாலாது. இதுபோலச்சைவக்கிரியை முறையிலேகிரியைசெய்தற்குவேண்டிய புறக்கருவியுட்கருவிகளினுட்கிருியனவாகிய வழிகளுஞ்சாதனங்களுமுளவேனும் சிரத்தையின்மையால் அக்கிரியைகள் தமக்குரியபலனைத்தாது வெளிமுயற்சியாகிப் பழிப்புக்குயிடனாகின்றன. கிரியையைச் சிரத்தையாருமாயின் சித்தாந்தசைவத்தின்பெருமை அதையனுசரிப்போதுபெருமையாற் காட்டத்தக்கதாகி உலகத்தவரெவராலும் தலைச்சமயமெனக் காட்சியளவையானங்கீகரிக்கத்தக்கதாகும்.*

கிரியாமார்க்கத்தின்முக்கிய அதுட்டானம் இவ்வரியநூலில் விளக்கப்படுவதாகிய சிவபூசைபாம். இது “விடிவாமளவும்விளக்”காகக் கடவுளாலருளப்பட்ட தனுக்ரணங்களைப் பேரொளியாகிய திருவருளிற்கொழுத்திச் சிவத்தையொருபான்மையாகக்காட்டி, ஆன்மாவைஅக்காட்சியிலழுத்தி, பார்க்கவ சிவானுபவத்தைக்கொடுத்து, அகிலே தாகத்தைஎழுப்புவது. ஒருவர் தன்னைச் சிவபிரானது வாத்தஹஸ்தத்திற் தத்தஞ்செய்தலே சிவபூசையின்னோக்கம். ஆதலால் சிவபூசையின்பலன் இவ்வுலக வேண்டப்படாதபொருளென்பது கூறாதேஅமையும். சிவபூசைசெய்வோருள் அதன்முறைதெரிந்தோர்சிலரே. அவருள்ளும் அதைவிளங்கிஊர்சிலர். அவருள்ளும் அவற்றின் இரகசியங்களை அறிந்தோர்மிகச்சிலர். ஆதலால், இத்தகையநூல் சிவபூசைசெய்பவர்கட்கின்றியமையாததாய்ச் செய்யாதோரைக்கொண்டுஞ் செய்வித்தற்கோர் தூண்டிகோலாய்ச் சைவசமயப்பெருமை

* சிரத்தையின்றியதுசரிக்குமிக்காலத்தும் சித்தாந்தசைவராகியதமிழர் மந்த்ரெச்சாதியாரினும் நடுநிலைமையிலும், பெருந்தன்மையிலும், அருளன்புகளிலும் மேலோராகவிளங்குதல் அச்சமயத்தின் உயர்வை ஒருவாறு காட்டும்.

யைவிளக்குதற்கு முக்கிய சரதன்மாய்கிலவும். இந்நூலாசிரியர் கல்வியறிவொழுக்கங்களாற் சிறந்தவராய்ச் சிவபூசாஹுவந்ததையுடைய சிவாசாரியராதல் இந்நூலின்மாசின்மைக்குச்சாட்சியாம். இந்நூலுக்கியல்பான பிரமாணநூல் சிவாகமமாகவும் தமிழை நாயகமொழியாக்கூடத் தேவாரதிருவாசகங்கள்மேற்கோளாகக்காட்டப்பட்டமை ஆசிரியருக்கவற்றிலுள்ள ஆட்சியையும் ஆர்வத்தையும் அடியார்பத்தியையும் விளக்கும். இந்நூல் சிவபூசையின் அங்கக்கிரியைகளொவ்வொன்றன்பொருளையும் பயனையும் விளக்கியறிவையேற்றுவதோடு அப்புகைக்கின்றியமையாததாகிய சிரத்தையை யாக்குதற்கும் பெருந்துணையாகின்றது. இதில்கலமாக விரிக்கப்பட்டவற்றுட் புத்திதத்துவத்தினுட்குணங்களின்விளக்கமும் மகேசுவரடிவங்களின்முறையும் பாராட்டத்தக்கவை. இவை முறையே பதினான்றபக்கங்களினும் நார்பதபக்கங்களினும் பாலித்தின்றன. இந்நூலியற்றற்குத் திருவருளாற் கூர்ந்தமதியும் ஆழ்ந்தஅறிவும்ன்றித் தளராதணக்கமும் பெருமூயற்சியும் வேண்டப்படும். இவற்றுக்காக நூலாசிரியர்க்கு நாம் நன்றிகூற்தல் சிவபூசாவான்களது முறைக்குப்பொருந்தாததலின் அவர்களையேற்ற சிவபெருமானது திருக்கரத்தையும் திருவடிகளையுமென்றந் தியானித்திந்நூலென்றும்நிலவ் உலகத்துக்குப் பெரும்பயனளித்தலை விரும்புகின்றோம்.

சு. சிவபாதசுந்தரம்.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧	௨௧	புதித்தவர்	பூசித்தவர்.
௧௮	௨௬	கொடுக்கும்	கெடுக்கும்.
௨௩	௧௪	பிங்கலநாடி	பிங்கலநாடி.
௩௨	௨	நனைந்துப்	நனைந்து.
௪௧	௭	சுவ	மல.
௧௭	௧௦	புனம்	புவனம்.
௫௧	௪	புனம்	புவனம்.
௭௮	௧௧	சூரியமூர்த்தி	சூரியமூர்த்தி.
௧௦௦	௭	திருநாவுக்கரசு	திருஞானசம்பந்தர்.
௧௧௫	௨௪	அம்மையார்	அம்மையார்.
௧௨௧	௨௬	எத்தினர்	எத்தின.
௧௨௫	௧௧	செல்லவே	செல்லலே.
௧௩௭	௨௧	விசாரசர்மர்	விசாரசர்மர்.
௧௪௬	௧௪	முத்தியை	முத்திரையை.
௧௫௨	௨௨	வதி	பதி.

௨௧ம் பக்கம், ௧௨ம் வரியில் நேத்திரந்தவிரந்த என்றிருப்பதை இருதயாதி என்பதற்குமுன்னர்ச் சேர்த்துவாசிக்க.

௨௧ம் பக்கம், ௫ம் வரியில் தீர்க்கக்கிரமமாக என்னுமிடத்தில் தீர்க்க்புலுதக்கிரமமாக என்று சேர்த்துவாசிக்க.

அனுக் கிரமணிகை.

விஷயம்.	பக்கம்.
விநாயகவணக்கம்	க.
சிவபூசையின்பொதுவிதி	உ.
சூரியபூசை	க௦.
சகலீகரணம்	க௦.
தர்சனார்க்கியம்	கக.
அருக்கியம்	கத.
போகாங்கம்	கந.
சிவபூசை	கரு.
ஆசனபலன்	கரு.
ஆசமனம்	கசு.
தொடுமிடம்	கக.
விபூதிமகிமை	கள.
சகலீகரணம்	உ௦.
பிராணாயாமம்	உ௨.
துவாரபூசை	உ௩.
பூதசுத்தி சூட்சுமதேகசுத்தி	உரு.
தூலதேகசுத்தி	உஅ.
நிவிர்த்திகலாசுத்தி	உஅ.
பிரதிட்டாகலாசுத்தி	உஅ.
வித்தியாகலாசுத்தி	உக.
சார்திகலாசுத்தி	உக.
சார்தியதீதகலாசுத்தி	உக.
மானதஸ்நானம்	ந௦.
வடதருநுபம்	நக.
ஆன்மசுத்தி	ந௨.
தானசுத்தி	நக.
பாத்தியத்திரவியம்	நசு.
ஆசமனத்திரவியம்	நசு.
அர்க்கியத்திரவியம்	நசு.
விசேஷாரக்கியம்	ந௭.
திரவியசுத்தி	நஅ.
மந்திரசுத்தி	நக.
இலிங்கசுத்தி	நக.
அபிஷேகம்	சுரு.
எண்ணெய்க்காப்புவிதி	சுரு.

விஷயம்.

பக்கம்.

பஞ்சாமிர்தவிதி, பஞ்சகவ்வியவிதி ...	சந.
பால், தயிர், நெய், கோசலம், கோமயம்	சச.
அரிசிமா, நெல்லிக்காய்ப்பு, மஞ்சட்காய்ப்பு	சரு.
குசோதகம்	சரு.
சிந்தியவிஸ்வத்திற்கூறிய பஞ்சாமிர்தவிதி	சக.
பஞ்சபலோதகவிதி	சக.
திருவொற்றாடை	சக.
கணபதி இலக்குமி குருவந்தனம்	சக.
சிவாசன உலுப்பு	சஎ.
சிவாசனம்	ரு0.
கூர்மாசனம்	ரு0.
அந்தர்தாசனம்	ரு௩.
சிம்ஹாசனம்	ரு௩.
யோகாசனம்	எ0.
பதுமாசனம்	எச.
சப்தகோடிமகாமந்திரம்	எரு.
விமலாசனம்	எக.
சத்திமண்டலம்	அஎ.
சிவமூர்த்தி	அஅ.
நிஷ்களசிவம்	அக.
நிஷ்களசத்தி	கூ0.
அருவருவத்திருமேனி	கூ0.
க. சிவசாதாக்கியம்	கூ0.
உ. அமூர்த்திசாதாக்கியம்	கூக.
ந. மூர்த்திசாதாக்கியம்	கூந.
ச. கர்த்திருசாதாக்கியம்	கூஉ.
ரு. கர்மசாதாக்கியம்	கூ௩.
ஐந்துமுகம்	கூரு.
பனிங்குநிறங்கொண்டது	கூக.
தந்திராவதாரம்	கூக.
தந்திரமூர்த்தி, வேதங்களிந்தோற்றம்	கூஎ.
அங்கபேதம்	கூஅ.
அங்கம், பிரதியங்கம், சாங்கம், உபாங்கம்,	
திருமுடி, திருமுகம், இருதயம்	கூக.
திருவடி, வித்தியாதேகம், திரிநேத்திரம்	க00.
திரிருலம்	க0க.
மழு, வாய், குவிசம், அபயம், அக்கினி,	
அங்குசம்	க0உ.
மணி, சாப்பம், பாசம், மான், வரதம், புன்முதுவல்	க0௩.

உபவீதம், சிகை, சிலம்பும் வீரக்கழலும்	கரசு.
கங்கை	கரு.
மந்திரமூர்த்தி	கரு.
கலாமூர்த்தி	கரு.
அத்துவாமூர்த்தி	கரு.
மாத்ருகாமூர்த்தி	கரு.
மனோன்மணி	கரு.
மகேசுவரமூர்த்தி	கரு.
இருபத்தைந்துமூர்த்தங்கள்	கரு.
க. சந்திரசேகரர்	கரு.
உ. உமாமகேசுவரர்	கரு.
ங. இடபாரூடர்	கரு.
ச. நடுசர்	கரு.
ரு. கல்யாணசுந்தரர்	கரு.
சு. பிக்ஷாடனர்	கரு.
எ. காமாரி	கரு.
அ. காலாரி	கரு.
கூ. திரிபுராரி	கரு.
கடு. சலந்தாரி	கரு.
கக. மாதங்காரி	கரு.
கஉ. வீரபத்திரர்	கரு.
கங. அரியர்த்தர்	கரு.
கச. அர்த்தநாரீசுவரர்	கரு.
கரு. கிராதர்	கரு.
கக. கங்காளர்	கரு.
கஎ. சண்டேசுவரானுக்கிரகர்	கரு.
கஅ. நீலகண்டர்	கரு.
ககூ. சக்கரதாரன்	கரு.
உடு. விக்किனேசுவரானுக்கிரகர்	கரு.
உக. சொமாஸ்கந்தர்	கரு.
உஉ. ஏகபாதர்	கரு.
உங. சகாசனர்	கரு.
உஈ. தக்ஷிணமூர்த்தி	கரு.
உஇ. இவீங்கோற்பவர்	கரு.
கணேசர்	கரு.
வல்லபை	கரு.
சுப்பிரமணியக்கடவுள்	கரு.
சிவபெருமான் பூசிக்கப்படும்போது இருக்கு	கரு.
ம் முறைமை	கரு.

விஷயம்.	பக்கம்.
சிவமூலம், பஞ்சோபசாரம்	ககூசு.
சோடசோபசாரம், ஆவாகனம்	ககூ௦.
அங்குலவளவைப்பகுப்பு	ககூ௦.
கலைகளின் சொரூபம், கலைகளின் தோற்றம்	ககூக.
ஒடுக்கமுறை	ககூஉ.
கோஷகலை, மேதாக்கலை, இரசக்கலை	ககூந.
*விஷக்கலை, விந்துக்கலை, அர்த்தசந்திரக்கலை ...	ககூச.
நிரோதிகலை, நாதக்கலை, நாதாந்தக்கலை, சத்திக்கலை, விபாபினீக்கலை, விபோமரூபாக்கலை, அநந் தாக்கலை	ககூரு.
அநாதாக்கலை, அநாசிருதாக்கலை, சமனாக்கலை, உ ன்மனாக்கலை	ககூகூ.
தாபனம், சன்னிதானம்	ககூகூ.
சன்னிதோதனம்	ககூ௦.
சந்தனம்	ககூஉ.
புஷ்பதானம், புஷ்பவிசேஷம், அத்திதேவர்கள்	ககூந.
பலன்	ககூச.
கௌபினம், உபவீதம், வஸ்திரம்	ககூரு.
தத்துவத்திரயம், மாலை	ககூகூ.
கண்டாநாதம், தூபபேதமும் பலனும்	ககூஎ.
திபபேதமும் பலனும்	ககூஅ.
இலயாங்கம், போகாங்கம்	ககூகூ.
இரண்டாநாவரணம்	ககூஉ.
மூன்றாமாவரணம், நான்காமாவரணம், ஐந்தா மாவரணம், நைவேத்தியம்	ககூந.
பாணீயம், முகவாசம், பவித்திரம்	ககூச.
திபாராதனை, ஆராதனிரிகம்	ககூரு.
செபதிவேதனம்	ககூகூ.
கர்மசமர்ப்பணமும், ஆன்மநிவேதனமும் ...	ககூகூ.
காமியமந்திரபூசை, குருவருச்சனை	ககூ௦.
யோகபீடவித்திரபீடவணக்கம் பிரதக்ஷிணம்	ககூகூ.
நமஸ்காரம்	ககூஉ.
துவிகாலபூசை, அக்கினிகாரியம்	ககூச.
பூசாஹோமசமர்ப்பணம்	ககூரு.
அஷ்டபுஷ்பம்	ககூகூ.
பிரார்த்தனை	ககூஎ.
சண்டேசரபூசை	ககூகூ.

இந்நூலுக்குப் பிரமாணமாக எடுத்துக்கொண்ட
நிருபுநாயகி செய்யுட்களின்

முதற்குறிப்பு அட்டவணை.

நிருபுநாயகிப் பந்தழர்த்திசுவாரிகள்
முதலாந்திருமுறை.

பிடியத்துரு	பக்கம்	க.
தடங்கொண்ட	"	சக.
பாலினுனறு	"	சக.
தடுக்கமருஞ்	"	சு௦.
கண்ணிறகனலாலே	"	க௨௩.
கல்லானிழற்கீழா	"	க௨௪.
வஞ்சமனத்	"	க௩௪.
அவ்விலைக்கிவ்விலை	"	க௪௪.
தொங்கலு	"	க௪௮.

இரண்டாந்திருமுறை.

வேயுறு	பக்கம்	கரு.
கொங்குசன்	"	௩௩.
பாதமவின்	"	க௮.
குறைவதாய	"	க௯௩.
சூடல்வெண்	"	க௨௧.
வேலைமலிதண்	"	க௨௪.
நாகந்தான்சயி	"	க௩௯.
பண்ணொலவருக்	"	க௪௪.
வாசநலஞ்	"	க௪௪.
முத்தேர்நகை	"	க௪௮.

மூன்றாந்திருமுறை.

உணனிலுயிர்ப்பை	பக்கம்	௩௩.
தொகுத்தவனருமுறை	"	௯௪.
வேதமுதல்வன்	"	௯௮.
வஞ்சகமனத்தவன்	"	௧௨௪.
ஆருமெதிராத	"	௧௨௮.
கடிசேர்ந்தபோது	"	௧௩௮.
தோடொரு	"	௧௪௨.
மந்திரநான்மறை	"	௧௬௩.
கோலமாய	"	௧௬௪.
ஆட்பாஸவர்க்	"	௨௦௦.

நிருபுநாயகிகாசுவாரிகள்.

நான்காந்திருமுறை.

சந்திரம்	பக்கம்	௧௬.
கருவாய்க்	"	௧௬.
காயமேகோ	"	௩௪.
உடம்பெனுமனை	"	௩௩.

தொண்டனென்	பக்கம்	௪௨.
பையஞ்சுடர்விடு	"	௪௨.
நாலுகொலா	"	௬௨.
பேர்ப்பனையானை	"	௧௦௩.
பேற்றுந்தகையன	"	௧௧௪.
குனித்தபுருவமுங்	"	௧௧௪.
கழைபடுகாடி	"	௧௨௨.
தோலொலர்மலர்கடிக்	"	௧௨௪.
விரித்தபல்கதிர்	"	௧௨௬.
எரியலாலுருவமில்லை	"	௧௩௨.
புதலிரி	"	௧௩௩.
அரும்பெருஞ்	"	௧௩௪.
வெங்கடுங்	"	௧௩௪.
நிறைமறைக்	"	௧௩௮.
பெருங்கடன்	"	௧௩௯.
தழைத்ததோராத்	"	௧௩௮.
வடங்கெழுமலைத்	"	௧௪௦.
தடமலராயிரங்கள்	"	௧௪௧.
செல்லியைப்	"	௧௪௪.
காலமுநாங்க	"	௧௪௪.
கட்டிட்ட	"	௧௪௮.
நாயினுங்	"	௧௪௯.
முன்னெறி	"	௧௮௬.
படைக்கல	"	௧௮௬.
மோத்தையையக்	"	௧௯௦.
ஆக்கையாற்	"	௧௯௨.
கால்களாற்	"	"
சைகாளுகப்பித்	"	"
திருந்தா	"	௧௯௪.
கைப்போதுமலர்	"	௧௯௮.
கோவண	"	௨௦௦.

ஐந்தாந்திருமுறை.

பூக்கைக்கொண்	பக்கம்	௩.
வேட்களத்	"	௮.
வாழ்த்த	"	௯.
அருக்கன்பாதம்	"	௧௩.
பாவமும்பழி	"	௪௨.
செய்யமேனியன்	"	௪௨.
கன்னலைக்	"	௯௬.

கரும்பினை	பக்கம் ௧௧.	சித்தமேபுருந்தெம்மை	பக்கம் ௧௧.
மூன் றுமூர்த்தியு	,, ௧௦௧.	முத்தனோமுதல்வா	,, ௧௧.
எயிலர்னை	,, ௧௧௧.	பாரிடையைந்தநய்ப்	,, ௧௨௦.
இரண்மோமவர்க்கு	,, ௧௧௩.	புத்தனமுதலாய	,, ௧௨௦.
வாமமேதவன்	,, ௧௨௩.	நிலகீர்நெருப்புயர்	,, ௧௧௧.
தாயினுநல்ல	,, ௧௨௩.	தானந்தயில்லான்	,, ௧௦௦.
ஆலத்தார்	,, ௧௨௪.	கோற்றேன்	,, ௧௦௨.
செங்கண்ணம்	,, ௧௩௦.	செய்யவாய்ப்	,, ௧௦௩.
நங்கடம்பனை	,, ௧௩௧.	மலையகலோ	,, ௧௦௩.
அண்டமாரிரு	,, ௧௩௧.	உடையாருந் தன்	,, ௧௧௧.
என்னிலாரு	,, ௧௩௧.	தென்பாலுந் தாரும்	,, ௧௧௧.
விண்டமாமலர்	,, ௧௩௧.	கடகரியும்	,, ௧௧௩.
மதிதருவனெஞ்சமே	,, ௧௧௨.	மலையரையன்	,, ௧௧௧.
ஞானத்தார்	,, ௧௧௩.	அர்பலத்தேதகத்தாடி	,, ௧௨௧.
பெருசலா	,, ௧௧௩.	எண்ணுடை	,, ௧௨௧.
யாதேசெய்து	,, ௧௧௩.	அத்தியுரித்தது	,, ௧௨௦.
பூமென்கோதை	,, ௧௧௩.	பண்பட்ட	,, ௧௧௧.
எட்டுநாண்மலர்	,, ௧௧௧.	தோலுந்துகிலும்	,, ௧௧௩.
ஆறந்திருமுறை.		திதிலைமாணி	,, ௧௨௧.
திருநாம	பக்கம் ௩.	கோலாலமாகி	,, ௧௧௦.
மண்ணதனி	,, ௧௦.	சலமுடைய	,, ௧௧௧.
ஆவாகி	,, ௧௧.	பங்கயமாயிரம்	,, ௧௧௧.
போயிரம்பரவி	,, ௧௧.	அருந்தருந்க்காலின்	,, ௧௧௧.
இருகிலனாய்த்	,, ௧௧.	பிரமனரி	,, ௧௧௦.
உயிராவண	,, ௧௧௩.	ஆயமொழிக்	,, ௧௧௩.
எச்சனிணத்தலை	,, ௧௧௦.	என்னப்பன்	,, ௧௧.
பொருந்தாத	,, ௧௧௨.	பேதித்து	,, ௧௧௧.
ஆளானவடியவர்	,, ௧௧௨.	நானேயோதவன்	,, ௧௧.
கந்தாழித்தீநாயனார்.		அன்றையென்றனவீ	,, ௧௧௧.
எழாந்திருமுறை.		சிந்தனைநின்றனக்	,, ௧௧௧.
இயக்கர்கின்னார்	பக்கம் ௧.	ஒன்பதாந்திருமுறை.	
உணங்கத்துயிர்ப்பாய்	,, ௧௧.	ஆவாவில்தன்	பக்கம் ௧௨௧.
யாழைப்பழித்தன்ன	,, ௧௧௩.	தாதையைத்தீரந	,, ௧௧௧.
குருமபைமுலை	,, ௧௧௧.	பத்தாந்திருமுறை.	
அந்தனென்	,, ௧௨௧.	மலர்ந்தவயன்மா	பக்கம் ௧௧௧.
மூவெயில்செற்ற	,, ௧௨௧.	அகாரமுதலா	,, ௧௧.
என்றவந்தனன்	,, ௧௨௧.	நூலுஞ்சிகை	,, ௧௦௧.
கோலமால்வரை	,, ௧௧௦.	இம்பதெழுத்தே	,, ௧௧௦.
பேழ்வாய்	,, ௧௧௧.	பார்துவகே	,, ௧௨௧.
ஆலந்தானுகந்தமுது	,, ௧௧௧.	அப்பணி	,, ௧௨௧.
அந்தியுநண்பகலும்	,, ௧௧௧.	எங்குங்கலந்து	,, ௧௨௧.
மதிசேர்கையின்னே	,, ௧௧௧.	பதினொரந்திருமுறை.	
குறைவிலாநிறைவே	,, ௧௧௧.	அவனையிருசுடர்	பக்கம் ௧௧௧.
மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.			
எட்டாந்திருமுறை.			
வாளுலாமொரியும்	பக்கம் ௧.		

சிவமயம்.

சிவபூசை விளக்கம்.

விநாயக வணக்கம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்.

பண்—வியாழக்கற்றிச்சி.

“பிடியதனுருவுமைகொளமிகுகரியது
வடிகொடுதனதடிவழிபடுமவரிடர்
கடிகணபதிவரவருளினன்மிகுகொடை
வடிவினர்பயில்வலிவலமுறையிறையே.”

எந்தக்கருமத்தைச் செய்யத்தொடங்கும்பொழுதும் முதலில் விநாயகவணக்கம் வேண்டும். விநாயக மூலமந்திரத்தையுச்சரித்து, முட்டியாகப்பிடித்த இருகாங்குளிவலுஞ் சிரசிலேந்து முறை குட்டுதல்வேண்டும். குட்டும்பொழுது மத்தகத்திலிருக்கும் ஆமிர்தமானதுபெருகிச் சுழுமுனாடிமார்க்கமாக மூலாதாரத்திலொளிரும்பமாகிருக்கின்ற விநாயகமையடைந்து, அபிஷேகமாக, அவர் அருள்செய்வரென்பதே இதன்பாவனையாம்.

ஐந்துமுறைகுட்டுவது பஞ்சபாசநீக்கத்தின் பொருட்டாகும். மும்முறைகுட்டவேண்டுமென்று சிலநூல் கூறும்.

சிவபூசையின் பொதுவிதி.

பிறவிகளுட்சிறந்த மானுடசன்மத்தை முற்பிறப்பிற்செய்த புண்ணியமேலீட்டினாலே எடுத்த அன்பர்கள்செய்யுஞ் சிவபூசையானது, ஆன்மார்த்தபூசை, பாரார்த்தபூசையென இருவகைப்படும். ஆசாரியர் திஷைப்பண்ணி அருள்சொந்து, சீடனைப் பார்த்து “நீ இறக்கும்வரையுங் கைவிடாது இவரைநாடோறும் பூசி” என்று அனுமதிசெய்து, “அடியேனிச்சரீரமுள்ளவரையுஞ் சிவார்ச்சனைசெய்தன்றி ஒன்றுமுண்ணேன்” என்றுசம்மதிசெய்வித்துக்கொண்டு கொடுக்க அவன்வாங்கிப்பூசிப்பது இட்டலிங்கபூசையாம்.

எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் அனுக்கிரகஞ்செய்யுங்காரணமாகக் கோரில்களிற் பிசுதிட்டைசெய்து பூசிப்பது பாரார்த்தலிங்கபூசையாம்.

கூணிகலிங்கம், பொன்முதலிய லோகங்களாலாகியலிங்கம், இரத்தினங்களாலாகியலிங்கம், சைலலிங்கம், வாணலிங்கம் முதலியன பூசிக்கத்தக்கவை.

கூணிகலிங்கமானது மண், அரிசி, அன்னம், ஆற்றுமணல், கோமயம், வெண்ணெய், உருத்திராக்ஷம், சந்தனம், கூர்ச்சம், புஷ்பமாலை, சருக்கரை, மா எனப்பன்னிருவகைப்படும். புற்றுமண்ணிலிங்கமமைத்துப் பூசித்தவர் மோட்சத்தையும், அரிசியாலமைத்துப்பூசித்தவர் செல்வத்தையும், அன்னத்தினாலமைத்துப்பூசித்தவர் அன்னாதிபதியாதலையும், நதிமண்ணாலமைத்துப் பூசித்தவர் பூமிலாபத்தையும், கோமயத்தினாலமைத்துப் பூசித்தவர் ரோகசாந்தியையும், வெண்ணெயாலமைத்துப் பூசித்தவர் மனதில்லிரும்பியபலனையும், உருத்திராட்சத்திற் பூசித்தவர் ஞானவிருத்தியையும், சந்தனத்தாலமைத்துப்பூசித்தவர் பேரகத்தையும், கூர்ச்சத்திற் பூசித்தவர் புத்திவிருத்தியையும், புஷ்பமாலையிற் பூசித்தவர் ஆயுள்விருத்தியையும், சருக்கரையாலமைத்துப் பூசித்தவர் மனதில்லிரும்பிய சித்தியையும், மாவாலமைத்துப் பூசித்தவர் சரீரபுஷ்டியையும் அடைவார்களென்று கூணிகலிங்கபூசாபலன் அம்சமான் ஆகமத்திற் கூறப்பட்டது. இவ்வி

லிங்கங்களிற் சிவபெருமான் பூசைமுடியும்வரையும்வியாபகமாய் நின்று அனுக்கிரகிப்பர். நாடோறும் பூசார்த்தத்தில் கூணிகலிங்கத்தைக் கங்கையில்விடுதல்வேண்டும். அல்லது குறித்த ஒருதினத்தில்விடுவதுமுண்டு.

பொன், தாமிரம், வெள்ளி, வெண்கலம், பித்தளை, இரும்பு என்னும் லோகங்களாலாகிய லிங்கம் லோகசலிங்கமெனப்படும்.

பொன்னுலமைக்கப்பட்ட இலிங்கத்தைப்பூசித்தவர் போகமோட்சத்தையும், தாமிரத்தாலமைக்கப்பட்ட இலிங்கத்தைப்பூசித்தவர் புத்திவிருத்தியையும், வெள்ளியாலமைக்கப்பட்ட இலிங்கத்தைப்பூசித்தவர் செல்வத்தையும், வெண்கலத்தினுலமைக்கப்பட்ட இலிங்கத்தைப்பூசித்தவர் சுகத்தையும், பித்தளையினுலமைக்கப்பட்ட இலிங்கத்தைப்பூசித்தவர் ரோகநிவாரணத்தையும், இரும்பினுலமைக்கப்பட்ட இலிங்கத்தைப்பூசித்தவர் சத்துருசயத்தையுமடைவாரென்று லோகலிங்கபூசாபலன் சிந்தியவிசுவாகமத்திற் கூறப்பட்டது. மற்றையமுன்னுலோகங்களாலாகிய இலிங்கத்தைப் பூசித்தவர் அபயிருத்துவையடைவர்.

மாகதம், பதுமாகம், வைரீயம், படிகம், புஷ்பாகம், பவளம், வச்சிரம், மாணிக்கம், இந்திரநீலம் என்பவைகளாலாகிய இலிங்கம் இரத்தினலிங்கமெனப்படும்.

மாகதலிங்கத்தைப்பூசித்தவர் புஷ்டியையும், பதுமாகலிங்கத்தைப்பூசித்தவர் செல்வத்தையும், வைரீயலிங்கத்தைப்பூசித்தவர் ஆயுள்விருத்தியையும், படிகலிங்கத்தைப்பூசித்தவர் புத்திரவிருத்தியையும், புஷ்பாகலிங்கத்தைப் பூசித்தவர் சத்துருத்தம்பனத்தையும், பவளலிங்கத்தைப்பூசித்தவர் இராசவசியத்தையும், வச்சிரலிங்கத்தைப்பூசித்தவர் ஆகர்ஷணத்தையும், மாணிக்கலிங்கத்தைப்பூசித்தவர் சகலசித்தியையும், இந்திரநீலலிங்கத்தைப்பூசித்தவர் மோட்சத்தையுமடைவார்களென்று இரத்தினலிங்கபூசாபலன் சிந்தியவிசுவாகமத்திற் கூறப்பட்டது.

சிவபெருமான் மற்றலிங்கங்களிற்போல வாணலிங்கத்தில் ஆவாகனாதிகள்வேண்டாது அனவாதமும் நீங்காதிருப்பதால் ஏனையலிங்கபூசையிலும் வாணலிங்கபூசை விசேஷமுடையதாம்.

சைவசமயநெறி.

“நீங்காதே வாணலிங்கந் தன்னிலுறு நின்மலன்றான்
பாங்காகப் பூசையினைப் பண்.”

இட்டலிங்கபூசையானது சுத்தம், மிச்சிரம், கேவலமென மூவகைப்படும். சிவலிங்கமொன்றைமாத்நீரம் பூசித்தல் சுத்த பூசையெனவும், சிவலிங்கத்தையும் உமாதேவியாரையும் பூசித்தல் கேவலபூசையெனவும், விநாயகர், கந்தர், இடபதேவர் என்னும் மூவரையுஞ் சிவன் சுத்தியுடன்கூட்டி ஐவராகப்பூசித்தலுங் கேவலபூசையெனவும், சூரியாதி சண்டேசுராரந்தம் விரித்துப்பூசித்தல் மிச்சிரபூசையெனவுஞ் சிவாகமங்கள் செப்புகின்றன. துறவிக்குச் சுத்தபூசையும், இல்வாழ்வானுக்குக் கேவலபூசையும், மிச்சிரபூசையும், சிவபெருமானிடத்திலே விட்டுநீங்காதபத்தியையுடைய ஆசாரியனுக்கிம்முன்று பூசைகளுமுரியன.

சைவசமயநெறி.

“சுத்தமுங் கேவலமு மிச்சிரமுந் தொண்டரவர்
பத்தியின லர்ச்சிக்கும் பாங்கு.”

ஆன்மார்த்தபூசைசெய்யாது பரார்த்தபூசைசெய்தவர்கள் பூசையின்பயனையிழப்பதுமன்றி நாகத்துன்பத்தையும்டைவார்கள், பிரமவிட்டுணுக்களும் ஆன்மார்த்தபூசைசெய்தே தங்கள் தங்கள் அதிகாரகிருத்தியங்களைச்செய்வர்.

சைவசமயநெறி.

“சிவபூசை செய்யுமுன் மற்றொன்றுஞ் செய்யேல்
சிவபூசை செய்தின் செய்.”

குருவுக்குச் சம்மதிக்கொடுத்து, அவரிடத்திலேற்றுப்பூசித்த இலிங்கத்தை நன்குபூசியாது இடையில் விடுத்த பாவிகள் நற்கதியையிழந்து குட்டமுதலிய ரோகங்களாற் பீடிக்கப்பட்டு, இறந்தபின் நாகத்துன்பத்தையனுபவித்துப் பிறவியாகிய சமுத்திரத்துட் புகுவார்கள்.

சைவசமயநெறி.

“தமக்கருக மோருருவிற்பூசை சமையார்
தமக்குத் துணையாதோ தான்.”

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருத்தாண்டகம்.

“திருநாம மஞ்செழுத்துஞ் செப்பாராகிற்
நீவண்ணர் திறமொருகாற் பேசாராகி
லொருநாலுந் திருக்கோயில் சூழாராகி
லுண்பதன்முன் மலர்பறித்திட் ணென்றாகி
லருநோய்கள் கெடவெண்ணீ றணியாராகி
லனியற்றார் பிறந்தவா றேதோவென்னில்
பெருநோய்கண் மிகநலியப் பெயர்த்துஞ்செத்துப்
பிறப்பதற்கே தொழிலாகி யிறக்கின்றாரே.”

தனித்திருக்குறுந்தொகை.

“பூக்கைக் கொண்டான் பொன்னடி போற்றிலார்
நாக்கைக் கொண்டா னும நவில்கிலார்
ஆக்கைக் கேயிரை தேடி யலமந்து
காக்கைக் கேயிரை யாகிக் கழிவரே.”

சிவபூசை செய்யாதுண்டவனுடைய உணவானது புழுவு
மாம், பிணமும், புலையனுடைய மலமும், பெரும் பாவமு
மாம். பாளஞ்செய்யுநீரானது மூத்திரமுஞ் சுக்கிலமுமாம். அவ
ன் சிவார்ச்சனையினின்று நீங்கிய முப்புராதிகளைப்போலவுந் தக்க
னைப்போலவுந் தண்டிக்கப்படுவன். அவன்மேற்குலத்திற் பிறந்
தானேனுஞ் சிவபூசை செய்யுமன்பர்கள் அவனைத் தீண்டினும்,
மனதால் நினைக்கினும், கண்களாற் காண்கினும், அவனுடைய
குணங்களை வாயினுற் சொல்லினும் பாவமாம்.

சைவசமயநெறி.

“அவரினைச்சூட்டாதமலன்றாளினருந்தன்ன
மலமாம்பிணமுமாமாசு.”

ஆசௌசகீடிகை.

“புண்ணிபந் சிவபூசை புரியாமற் புசித்தோன்
புழுப்புசித்தோ னேமந்தான் செய்யாது புசித்தோன்
மண்ணினிடை மலம்புசித்தோ னைந்தெழுத்து முதலா
மந்திரங்கள் செய்யாமன் மறந்தேனுங் குடித்தோன்
றண்ணியவா மூத்திரமுஞ் சுக்கிலமுங் குடித்தோன்
ருளுவ னவன் நனக்குத் தந்திடுவோன் பின்னர்
கண்ணியநீ விடம்புசிப்போ னாதலின னியம்
நழுவாமற் செய்திடுவா னுபத்து வரினும்.”

திருவாசகம்.

வாளுலா மெரியு மஞ்சேன் வரைபுரண் டிடினு மஞ்சேன்
தோளுலா நீற்ற னேற்றன் சொற்பதங் கடந்த அப்பன்
தாளதா மரைக ளேந்தித் தடமலர் புனைந்து நையும்
ஆளலா தவரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்ச மாறே.

சிவபூசைசெய்யாது அன்னபானூதிகளை மறந்தேனு முட்
கொள்ளவொண்ணாது. உட்கொள்ளுகில் அவைகளை உவாந்தித்து
நீரில்ஸ்நானஞ்செய்து, இருமுறை சிவபூசைசெய்து, அத்தினம்
முழுதுமுபவசியாயிருந்து, ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தைப் பதினாயிரமு
ருச்செய்து, மற்றைநாளிற் சிவனுக்கு விசேஷபூசைசெய்து,
சிவாலயங்களுக்குஞ் சிவனடியாருக்கும் பொருள்களைத் தானஞ்
செய்து, சிவபூசைசெய்யாது புசித்த கொடுவினைகெட விளங்கல்
வேண்டும்.

வாயுசங்கிதை.

“ஆக்கையினு ளான்மாவிக் குறைவளவும்
பூசையினை யாற்றியல்லா
லேக்கறவா ளருந்தவொண்ண தருந்திலவை
யெதிரெடுத்தல் கெறிநீர்மூழ்கிப்
பூக்கமூங் குழலுமையோ டிறைமுதலை
யிருமுறைதான் பூசைசெய்து
நாக்குநகை யாலற்றை நாண்முழுது
மொன்றுமருந் தாதுநண்ணி.”

“ஐஞ்செழுத்தை யோர்பதின யிரமுருத்தா
னோதிப்பின் னடுத்தநாளின்
மஞ்சறமுங் கருங்கடந்தல் பாகனுக்கு
மாபூசை வகுத்துவாரி
நஞ்சபொதி மிடற்றிறைக்கு மவனடியார்
தமக்குமுறு பொருள்கணல்கி
விஞ்சியவெம் பசியின ளருந்தியவெவ்
வினைகளுக்கெட விளங்கவேண்டும்.”

ஆசாரியனிடத்திற் றுன்வற்றுக்கொண்ட இலிங்கத்தை
அழகற்றதெனவிடுத்து, வேறொருலிங்கத்தைப்பூசிப்பவன் ஊர்
த்துவகதியையடையமாட்டான். அழகிய வேறுஇலிங்கத்தை வி
ரும்பியவன் முதலிற்றான் வற்றுக்கொண்ட இலிங்கத்தையிடாது,

அதனோடு தான்விரும்பிய இலிங்கத்தையும் இன்னுமோரிலிங்கத்தைபுகூட்டி, மூன்றிலிங்கமாகப் பூசிப்பானாயின் பேரகத்தையும் மோகூத்தையுமடைவான்.

சிவபூசையின் பெருமையை உலகத்தாருக்கறிவிக்க நினைந்தபேரருளாலே, உலகமாதாவாகிய உமாதேவியாரும், விராயகக்கடவுளும், சுப்பிரமணியக்கடவுளும், பூவுலகத்தையடைந்து, காஞ்சிபுரம், திருச்செங்காடு, செருத்தணிமுதலிய சிவஸ்தலங்களிற் கர்மசாதாக்கியத்திருவுருவைப் பூசித்து விளங்கினார்கள்.

காஞ்சிப்புராணம்.

“அகிற்புகை தீபமெல்லா மினிதனித் தாக்கு நன்னீர்
மகிழ்ச்சியிற் சுழற்றிப் பல்கால் வலஞ்செய்து வணங்கிப் போற்றி
யிகப்பிலஞ் செழுத்து மெண்ணி யின்னன பிறவு மாற்றி
முகிழ்த்தபே ரன்பி னுன்ற பூசனை முற்றச் செய்தாள்.”

கந்தபுராணம்.

“மீண்டுசெங் காட்டி லோர்சார் மேவிமெய்ஞ் ஞானத் தும்பர்
தாண்டவம் புரியுந் தாதை தன்னுருத் தாபித் தேத்திப்
பூண்டபே ரன்பிற் பூசை புரிந்தனன் புவியு ளோர்க்குக்
காண்டரு மனைய தானங் கணபதிச் சாம தென்பார்.”

“இவ்வரை யொருசார் தன்னி லிராறுதோ ஞடைய வெந்தை
மைவிழி யணங்குந் தானும் மாலய னுணரா வள்ள
லைவகை யுருவி லொன்றை யாகம விதியா லுய்த்து
மெய்வழி பாடு செய்து வேண்டியாக் கருளும் பெற்றான்.”

கோடிருத்திரர் நந்திதேவர், விட்டுணு, பிரமா, காளி, இலக்குமி, சரசுவதி, மார்க்கண்டேயர், அகத்தியர், வசிட்டர், பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர், திக்குப்பாலகர்கள், நவக்கிரகங்கள், துருவன், தக்கன், வாணசுரன், வசுக்கன், சைவசமயாசாரியர்களாகிய நாயன்மார்களுள் அநேகர், பட்டினத்தடிகள், சேந்தனார்முதலிய பலருஞ் சிவார்ச்சனைப்பெருமையினாலன்றோ தாந்தாம் விரும்பியவைகளைப் பெற்றின்புற்றனர்.

உயர்த்தபிறப்பினரன்றிக் கீழ்ப்பிறவிகளாகிய நாகம், சிலந்தி, யானை, நாரை, கரிக்குருவி முதலியனவுஞ் சிவார்ச்சனைசெய்து முத்தியடைந்தன.

சுந்தரமூர்த்திகாயனார்.

பண்—நக்கேசி.

“இயக்கர்கின்னார்பயமெனெவருண

ரியங்குதிவளிஞாயுதிங்கள்

மயக்கமிப்புவிவானரநாகம்

வசக்கள்வானவர்தானவரெல்லாம்

அயர்ப்பொன்றின்நின்றுருவடியதனை

யர்ச்சித்தார்பெறுமாருள்கண்டு

தினைப்பொன்றின்நின்றுருவடியடைந்தேன்

செழும்பொழிற்றிருப்புன்கருளானே.”

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

நீருக்குநீநோகை.

“வேட்களத்துறைவேதியெனம்மிறை

ஆக்களேறுவானஞ்சுமாடுவர்

பூக்கள்கொண்டவன்பொன்னடிபோற்றினார்

கரப்பாசம்மைக்கறைமிடற்றண்ணலே.”

மோட்சத்தை அடைய இச்சிக்குன்ற அடியவர்கள் சிவராமமணிதிப்படி சிவபூசைசெய்தல் வேண்டும். சிவாகமங்களோடு முரணுதலடையாத வேதவிதிப்படிசெய்தல் நன்மையாம். முரணுதலுறும் வேதவிதிப்படிபூசித்தவர்கள் சுவர்க்கமுதலிய பதவிகளையடைவார்கள்.

சைவசமயநெறி.

“கொள்கசிவராமத்திற்குநெறிபூசாதி

கொன்னல்புறநூல்வீதியெல்லாம்”

“அன்னியநூலின்வீதியவிரோதமே

ஐன்னெல்பழுதென்றுளத்து”.

சிவபூசையை மூன்றுகாலமுஞ்செய்க. அல்லது, இரண்டு காலமாவது, சத்தியத்தவர்கள் ஒருகாலமாவது தவறாதுசெய்க.

மனவுறுதியுடன் ஆன்மார்த்தபூசைசெய்தவர்கள், பிரமசத்திமுதலிய பாவங்களையும், பகைகளையும் நீங்குபவர்களாயும், முவுலககீசவரியங்களையும், பலவிதமானதானங்களாலும் யாகங்களாலுமெய்தற்பாலனவாகிய பலன்களையும் வெற்றியையும், செல்வத்தையும்டைபவர்களாயும், ஆணவமலத்தையென்று மோட்சத்தையடைபவர்களாயும் விளங்குவார்கள்.

அதற்கு அன்பினாலே தொண்டுசெய்தவர்களும், பூசையைத்தரிசித்தவர்களும், பிறவிபாகியதுன்பத்தைநீக்கும் மெய்யறிவைப் பெற்றுச்சிவலோகத்தை அடைவார்கள். சிவாச்சுணையின்பெருமையைக்கேட்டவர்களும், கேட்போருள்ளமகிழ்வதனைச் சொன்னவர்களும், நமக்குமிவ்விதம் சிவபூசைசெய்யும்பேறுகிடைக்குமோவென்று விரும்பினவர்களும், சிவபூசைக்குபகரணங்களைக் கொடுத்தவர்களுமாகிய இவர்கள் சிவலோகத்தை அடைந்து, அங்கேயுள்ள போகங்களைனுபவித்து, மீட்டும் பூமியிலே தோன்றி, இவ்வுலகத்தையாரும் நீதிவேந்தராவார்கள். தோற்றியும் முற்செனனத்திற்கேட்டல், சொல்லுதல், உபாசித்தலாகிய நல்லவாதனை விளங்கப்பெற்றுச் சிவதருமத்தையே விரும்பிச் செய்வார்கள். சிவலோகத்திலுள்ள போகத்தை விரும்பாதவர்கள் அங்கேயிருந்து பரிபக்குவராய்ப் பரகதியடைவார்கள்.

சிவ தருமோத்தரம்.

“கேட்டுளார் மகிழ்ச் சொல்வார் கிடைக்குமோ வெமக்கு மென்று வேட்டுளா ருபகா ரங்கள் விளைத்துளா சிவரு மெய்ய னுட்டுளார் பிறக்கி லிம்மண் ணையக ராவ ராகித் தேட்டுளார் சிவதன் மங்கள் வாதனை திகழ்த லாலே.”

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

தனித்திருக்குறுந்தொகை.

“வாழ்த்தவாயுநினைக்கமடநெஞ்சம்
தாழ்த்தச்சென்னியுந்தந்தலைவனைச்
சூழ்த்தமாமலர் தூவித்துதியாதே
வீழ்த்தவாவியேனெடுங்காலமே.”

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

சித்தமேபுகுந்தெம்மையாட்கொண்டு தீவினைகெடுத்துய்யலாம்
பத்திதந்துதன்பொற்கழற்கணைபன்மலர்கொய்துசேர்த்தலு
முத்திதந்திந்தமுவுலகுக்குமப்புறத்தெமவைத்திடு
மத்தன்மாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னிமலருமே.

“முத்தனேமுதல்வாமுக்கணமுனிவா
மொட்டருமலர்பறித்திறைஞ்சிப்
பத்தியாய்நினைந்துபாவுவார் தமக்குப்
பரகதுகொடுத்தருள்செய்யுஞ்

சிவபூசை விளக்கம்.

சித்தனெசெல்வத்திருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலர்க்குருத்தமேவியசீர்
அத்தனையடியேனொநரித்தழைத்தால்
அதெத்துவேயென்றருளாயே.”

பகர்யாகமாகியகிரியாபூசையைப் பிரதானமாய் அந்தரி
யாகத்திற் சிறிதுதரிசனங்கூட்டிப்பூசிப்பது கிரியாபூசையாம்.

பகர்முகமாகியகிரியாபூசையினும் தரிசனம் விட்டுநீங்கா
திருத்தலால் இந்த இருவகைப்பட்டபூசைகளும் ஒரேதன்மையி
னவாய் அறிந்துசெய்தல் ஞானபூசையாம்.

சதாசிவரூபம்.

“இந்தநிலையிற்றரிசனமென்று
மந்தாதிருப்பதுஞானபூசை
யந்தரியாகமுமாம்புறமாகமு
மித்தநெறிபிறிவில்வாதாதலிற்
புந்தியில்ஞானபூசையென்றதுவே.

உ

சூரியபூசை.

அஸ்திரமந்திரமயமான இடத்தின்மத்தியிற் பிருதிவிபா
திமாயாந்தமான முப்பத்தொருதத்துவங்களை யு மனசாற்கடந்து
சுத்தவித்தியாமயமான பூசாத்தானத்தையடைந்ததாகப்பாவித்
துப் பூசோபகரணங்களைச்சேகரித்துக் கொண்டு, சூரியபூசை
யைச்செய்க.

சூரியசகளீகரணம்.

ஓர் அஸ்திராயபட் என்று கரதலகரபிருட்டங்களை வல
மிடமாகச்சோதித்து ஓம்ஹ்ராம்ஹீம் சிவசூரியாயவெளஷட்
என்று ஆப்பிலாவனம்பண்ணி, அங்குட்டங்களில் தர்ச்சனிகளால்
ஓம் ஓம் இருதயாயநமம் கனிட்டை அநாமிகைமத்திமைகளில் அ
ங்குட்டங்களால் ஓம் ஓம் அர்க்காயகிரசேநமம் ஓம் பூர்ப்புவசவ

ரோம் சுவாலினிசிகாயைநம் ஓம் ஹூம் தவசாயநம் என்று நியசித்து உள்ளங்கைகளில் மத்திமை தர்ச்சனிகளால் ஓம் ஹூம் பாதுநேத்திராப்பியாம் நம் தர்ச்சனிகளில் ஓம் அஸ்திராயபட் என்று அங்குட்டங்களால்நியசித்துக் கவசத்தாலவகுண்டனஞ்செய்து, வெளஷடந்தசூரியமூலத்தாலிருகையையுங்கட்டிச்சூரியமூலத்தாற்றேகசத்திபண்ணி, வலக்கையமுமிகாங்குட்டங்களினாலிருதயத்திலிருதயமந்திரத்தையும், கிரகிற்சிரோமந்திரத்தையும், சிகையிற்சிகாமந்திரத்தையும், தர்ச்சனிகளாற் கண்டத்தைச்சுற்றித் தனமத்தியார்தமாகக் கவசத்தையும்நியசித்து, மத்திமை தர்ச்சனிகளினாலே நேத்திரங்களில் நேத்திரத்தைநியசித்து, அத்தலங்களில் அனாமிகைகளினால் அஸ்திரத்தைநியசித்து, அஸ்திரத்தால் தாளத்திரயமும், சோடிகாமுத்திரையினால் பத்துத்திக்குகளிலும் அஸ்திரமந்திரமுச்சரித்துத் திக்குபந்தனமும், கவசத்தாலவகுண்டனமும்பண்ணிச் சர்வாங்கமுஞ் சூரியமூலத்தினால் மகாமுத்திரைதரிசிப்பித்துத் தன்னைச் சூரியசொருபமாகப்பாவிக்க.

தர்சனார்க்கியம்.

தாயிரபாத்திரத்திலிரத்தபுஷ்பமுதலியவற்றோடு சலத்தைப்பூரித்து, எழுந்து பூமியில்முழந்தான்களையுன்றிக்கொண்டு, இரண்டுகையாலுமெடுத்துச் சிரசுவரையுங்கொண்டுபோய், ஓம் ஹூம் சிவசூரியாயநம் என்றுதரிசனார்க்கியங்கொடுத்து, இயன்றவரை சூரியமூலமந்திரத்தைச்செபிக்க.

அருக்கியம்.

அருக்கியபாத்திரத்தை அஸ்திரத்தாற்சோதித்து ஓம்கம் கஷோல்காய சூரியமூர்த்தயேநம் என்றுஉச்சரித்துப் புருவமத்தியத்திலிவங்குகின்ற அருணபிந்துதாயாகப்பாவித்துக் கந்தோதகத்தைப்பூரித்து, ஆசனமூர்த்திமூலத்தாலும் சூரியஷடங்கங்களினாலும்பூசித்து, அஸ்திரத்தால் இரட்சையும், கவசத்தாலவகுண்டனமும், வெளஷடன்பைத இறுதியாகவுடைய மூலத்தாற்றேனுமுத்திரையுங்கொடுத்து, அந்தச்சலத்தினுற்றன்றையும், பூசாத்திரவியங்களையும், பூசாத்தானத்தையும் அஸ்திரத்தாற்புரோட்சித்து, விக்கினங்களைப்போக்கி வேதிகையிலெழுதப்ப

ட்ட அட்டதளபதம்த்திலாதல், தாமிரமுதலாகிய லோகங்களினு
ற்செய்யப்பட்ட பதம்த்திலாதல் சிவஞரியனைப்புகிக்க.

மேற்குத்துவாரத்தின் தென்புறத்தில் பொற்கிறமுந்தூல
தேகமும், வலக்கரத்தில் லேகினியும், இடக்கரத்தில் மகிபாத்தி
ரமுமுடையவரும், ஆன்மாக்கள்செய்கின்றகன்மங்களை எழுதித்
கொண்டிருப்பவருமான தண்டியென்பவரைத்தியானிக்க.

துவாரத்துக்கு வடபாகத்தில் செந்நிறமும், வலக்கைச்ச
ட்டுவிரலைநீட்டி யச்சுறுத்துதலும் இடக்கையிற்றண்டமுமு
டையவராகிய பிங்கலரைத்தியானிக்க.

நசானதிக்கில் செந்தாமரையாசனத்திலிருப்பவரும் தந்
தம், பாசம், அங்குசம், மாம்பழமாகிய இவைகளைத்தரித்தவரும்,
யானைமுகத்தையுடையவருமாகிய கணபதியைத்தியானிக்க.

அக்கினிமூலையில் விபூதியை உத்துளனமாகப்பூசியதால்
வெண்ணிறச்சரீரத்தையும், சடாமகுடத்தையும், யோகப்பட்டத்
தையும், நாபிவரையும்பொருந்தியபூணூலையும், யோகமுத்திரை
யையும், சார்தகுணத்தையுமுடையவராகியகுருவைத்தியானிக்க.
நடுவில் பிரபூதாசனாய நம என்று சுவேதபீடத்தையாருச்சிக்க.

அக்கினிமுதலிய நான்குகோணங்களிலும் வெண்மைநிற
முள்ளவிமலன், செம்மைநிறமுள்ளசாரன், பொன்மைநிறமுள்
ள் ஆராத்தியன், பச்சைநிறமுள்ள பரமசுகனென்னும் நான்கு
கிங்கங்களைப் பூசிக்க.

அதற்குமேல் பதுமாசனத்தைக் காணிகையோடுகூடிய
தாக அருச்சித்துக் கிழக்குமுதலிய வெட்டுத்தளங்களிலும் தீப
ச்சுவாலேபோன்றவர்களும், ஒருகரத்தில்சாமரையையும், ஒருகர
த்தில் தாமரைப்புஷ்பத்தையுந்தரித்தவர்களுமாகிய தீப்தை, சூட்
சுமை, ரூசை, பத்திரை, விபூதி, விமலை, அமோகை, வித்யுதை,
கர்ணிகையில் சர்வதோமுகி என்னும் நவசத்திகளைப் பூசித்து, வி
ற்புரமுத்திரை*கொடுத்து, சூரியனுக்கு ஆசனத்தைக்கற்பித்து,
மூர்த்தியைப்பூசிக்க.

* கருதினைப் பெருவிரல் கனிட்டை யேழுதல்
விராஜி தொலேது விற்பு முத்திரை.

வெண்டாமரைப் பூவின்மேல் விளங்குகிற பேரொளிபெர்ருந்திய சிவந்தவிருத்தமண்டலத்தின் நடுவிலிருப்பவரும், மாதுளம்பூப்போன்ற நிறத்தையுடையவரும், இருதோள்களினுஞ்சார நாளத்தோடுகூடிய இரண்டு வெண்டாம்பரைப் புஷ்பங்களையேந்திய இரண்டுகைகளையுடையவரும், ஒருமுகமுமீரண்டு கண்களுமுடையவரும், சிவப்பு வஸ்திரத்தைத் தரித்த வருமாகிய சூரியமூர்த்தியைத் தியானித்து மூலமந்திரத்தாலாசனத்தில் மூர்த்தியை நியாசஞ்செய்து நேத்திரமுத்திரைகொடுத்து, புஷ்பாஞ்சலியையுடையவனுப் லலாடத்தில் விளங்குகின்ற அருணைவிந்து அஞ்சலிக்குள் வந்ததாகத்தியானித்து, மூலமந்திரத்தையுச்சரித்து ஆவாகனம், தாபனம், சந்திரானம், சன்னிரோதனம் செய்து பிம்பமுத்திரையை யந்தரிசிப்பிக்க.

இருதயாதி அங்கங்களில் இருதயாதிமந்திரங்களை நியசித்து மூலமந்திரத்தால் ஒன்றுக்கி இரட்சை, அவருண்டனம், அமிர்திகரணஞ்செய்து, மகாமுத்திரை, பாத்நியாதி கொடுத்து, வெள்ளுடன் பதை இறுதியாகவுடைய மூலத்தினால் புட்பம், அறுகு, அட்சதைகளைச் சாத்திப்பாவனையிலேஷகஞ்செய்து, சிவப்பு வஸ்திரம், கந்தம் முதலியவற்றால் அலங்கரித்துப் புஷ்பாஞ்சலித்திரயம் சமர்ப்பித்து அருக்கியங்கொடுத்து, * பத்மமுத்திரையும், பிம்பமுத்திரையுங்கொடுத்துச் சிவசூரியனைப் பூசிக்க, அவ்வவ்வங்கங்களில் லயாங்கபூசையைச் செய்க.

பேரகாங்கம்.

அக்கினி முதலிய துளங்களில் இருதயாதிமந்திரங்களைப் பூசிக்க. இருதயாதிகளுக்குத் தேனுமுத்திரையையும், நேத்திர

† பத்மமுத்திரை தருபாணியினடுவிரல்

விற்பொரத்தோடுவதுவிற்பமுத்திரையே.

* பிணித்தகை விரித்துப் பெருவிரலினுட்பு

பணித்திடப் பிடிப்பது பத்மமுத்திரையே.

‡ இருகைகள் கூட்டி யிடையிடை கோத்திடு

விரல்களிற் றர்ச்சனி விரல்களிட் டைக்கோ

யார்த்திடு மத்திமை யநாமிகை தளினற்

சேர்த்துறப் பிடிப்பது தேனுமுத்திரையே.

ரங்களுக்குக் கோவிஷாணமுத்திரையையும், அத்திரத்துக்குத் திராசனிமுத்திரையையும் தர்ச்சிப்பிக்க.

கிழக்குமுதலிய தளாக்கிரங்களிற் சந்திரன், புதன், பிரகஸ்பதி, பார்க்கவனென்னு மிவர்களையும், அக்கினிமுதலிய தளாக்கிரங்களில் அங்காரகன், சனி, இராகு, கேதுஎன்னுமிவர்களையும் பூசித்து நமஸ்காரமுத்திரைகொடுக்க. சூரியனுக்கு வலப்பாகத்திலுமிடப்பாகத்திலும் உஷாதேவியையும் பிரத்தியுஷாதேவியையும்பூசிக்க.

துபதிபரைவேத்தியங்கொடுத்து அர்ச்சித்து மூலமந்திரத்தையுமங்கமந்திரத்தையும் யதாசத்திசெபித்துப் பூசாசமர்ப்பணஞ்செய்து, தோத்திரஞ்செய்து, நமஸ்கரித்துப் பராமுகார்க்கியங்கொடுத்து, ஹம்ஸப் என்பதை இறுதியாகவுடைய அஸ்திரமந்திரத்தையுச்சரித்து, நாராசமுத்திரையினால் அங்காதிமந்திரங்களை எழுப்பித் திவ்வியமுத்திரையினற் சூரியனிடத்திலோசித்து, மூலத்தாலிருதயகமலமத்தியான சிவசூரியனிடத்தில் யோசிக்க.

ஈசானதிக்கில் தேசச்சண்டேசரணைப்பூசித்துச் சூரியநிர்மாலியங்கனையொப்பித்து, விசர்ச்சனஞ்செய்க. சிவபூசைசெய்ததன்மேல் இச்சண்டேசரபூசைசெய்து விசர்ச்சனஞ்செய்தலுமாம்.

சிவபெருமான் தாமெப்பொருள்களினும் வியாபித்துள் ளவரென்பதை ஆன்மாக்களுக்குணர்த்துங்காரணமாக, அட்டமூர்த்தங்கொண்டமையால் சிவபூசைக்கங்கமாகச்செய்யப்படுஞ் சூரியபூசையிலும் பலப்பிரமதனியென்னுஞ் சத்தியையதிட்டித்து, உருத்திரமூர்த்தியாகிக் கன்மவினையால்வந்த குட்டம்முதலிய ரோகங்களைநீக்கிச் சிவபதவியடையச்செய்வரென்பதே இக்கிரியையின் பாவனையாகும்.

§ பிடித்தகைத் தர்ச்சனி பிறங்குமத் திமைநனை
விடுத்திடு வதுகோ விடானமுத் திரையே.

† பிடித்திடு வலக்கை பிறங்குதர்ச் சனினிமிர்ந்
திடக்கையி லடித்திடு மெனிற்றிரர் சனியே.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்

கோளறுதிருப்பதிகம்.

பண்—பியந்தைக்காந்தாரம்.

“வேயுறுதோளிபங்கன்விடமுண்டகண்டன்மிகநல்லவினைதடவி
மாசறுதிங்கள் கங்கைமுடிமேலணிந்தெனுளமேபுகுத்தவதனால்
ஞாயிறுதிங்கள் செல்வாய்புதன்வியாமும் வெள்ளிசனிபாம்பிரண்டுமுடனே
ஐசுறுநல்லநல்லவவைநல்லநல்லவடியாவர்க்குமிகவே.”

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்

திருக்குறுத்தொகை.

“அருக்கன்பாதம்வணங்குவார்தியில்
அருக்கனுவானரனுருவல்லனே
இருக்குநான்மறையீசனையேதொழும்
கருத்தினைநினையார்கன்மனவரே.”

உ-

சிவபூசை.

வடக்குமுகமாக ஆசனத்தின்மீதிருந்து, ஆசமனஞ்செய்து, விபூதிநாரணம்பண்ணுக.

ஆசனபலன்.

பூசைசெபமுதலியவற்றைச் செய்யும்பொழுது, விதிக்கப்பட்ட ஆசனங்களின்மீதிருந்தே செய்தல்வேண்டும். தருப்பைப்பபுல்லினாலுண்டாக்கப்பட்ட ஆசனத்திருப்பின் கீர்த்தியையும், மாப்பலகைகளிலிருந்தால் பெருஞ்சம்பத்தையும், வஸ்திராசனத்திருந்தால் வியாதிக் கத்தையும், கம்பனத்திருந்தாற் செளக்கியத்தையும், புலித்தோலிலிருந்தாற் சம்பத்தையும் மோட்சத்தையும், கிருஷ்ணசினத்திலிருந்தால் ஞானத்தையும், கூர்மாசனத்திருந்தாற் போகமோட்சத்தையுமடைவர்.

நிலத்திலிருந்துசெய்தவர்கள் துக்கத்தையும், கல்லிலிருந்துசெய்தவர்கள் ரோகங்கனையும், இலையின்மீதிருந்து செய்தவர்கள் மனச்சஞ்சலத்தையும், மூங்கிற்பாயிலிருந்துசெய்தவர்கள் கஷ்டத்தரித்திரத்தையுமடைவர்.

ஆசமனம்.

ஓஹோஆத்மதத்வாயஸ்வதா என்றசுமித்தலால், அதற்கதிபராகியபிரமா பிரசன்னராகி ஆன்மதத்துவமிருபத்துநான்கையுஞ்சுத்திசெய்வர். பின்பு திருவருட்சத்தி ஆன்மதத்துவமிருபத்துநான்கினுங்கட்டப்பட்ட வினைகளைநீக்க, அவ்வினைகாரணமாகவுள்ள ஆன்மதத்துவத்தொடர்புநீங்கும். பின்பு அத்தத்துவங்களிலுள்ள ததுகரணபுவனபோகங்களைச் சென்றடையமாட்டாதெனவறிக. இதனால் இருக்குவேதம்-பிரீதியுடையும்.

ஓஹோ வித்தியாதத்வாயஸ்வதா என்றசுமிப்பதால் அதற்கதிபராகிய விட்டுணு பிரசன்னராகி வித்தியாதத்வமேழையுஞ்சுத்திசெய்வர். பின்பு திருவருட்சத்தி வித்தியாதத்துவமேழினுங்கட்டப்பட்டிருக்கும் வினைகளைநீக்க, அவ்வினைகாரணமாகவுள்ள வித்தியாதத்துவத்தொடர்புநீங்கும். பின்பு ஆன்மா அத்தத்துவத்திலுள்ள ததுகரணபுவனபோகங்களைச் சென்றடையமாட்டாதெனவறிக. இதனால்புர வேதம்பிரீதியுடையும்.

ஓஹோசிவதத்வாயஸ்வதா என்றசுமிப்பதால், அதற்கதிபராகியஉருத்திரர் பிரசன்னராகிச் சிவதத்வமைந்தனுள்சுத்தவித்தை, ஈசுவரம், சாதாக்கியமென்னும் மூன்றுதத்துவங்களைச் சுத்திசெய்வர் பின்பு திருவருட்சத்தி இத்தத்துவங்களிற் கட்டப்பட்ட வினையைநீக்கிச் சிவகதி அடையச்செய்யும். இதனாற்சாமவேதம்பிரீதியுடையும்.

உதடுகளிரண்டையுந் துடைத்தலால் அதர்வணவேதமும் அதோமுகமாகத்துடைத்தலால் விநாயகரும்பிரீதியுடைவர்.

தொடுமிடம்.

பெருவிரலில் அமிர்தகலையும், அணிவிரலில் ஈசுவரனும், அதிபர்களாக இருத்தலின் பெருவிரலோடுகடிய அணிவிரலால் முகமுதலிய தானங்களிற்றொடுதல்வேண்டும்.

முகத்திற்கங்கையும், முக்கற்பிராணனும், கண்களிற்கூரியசந்திரர்களும், செவிகளில் லோகபாலகர்களும், உத்தியிற் பிரமனும், மார்பில் உருத்திரனும், புயங்களில் அசுவினிதேவர்களும், கிரகிற்சிவமும் அதிபர்களாவர்.

மேற்கூறப்பட்டதானங்களிற்றொடுதல் அத்தானங்கள் சத்தியாதற்பொருட்டும் அதிபர்கள் பிரீதிப்படுதற்பொருட்டுமாம்.

விபூதி மகிமை.

சிவனடியார்கள் தரிக்குஞ் சிவசின்னங்கள் விபூதி உருத்திராக்ஷமென்னும் இரண்டுமாம்.

திருவெண்ணீறு, ஆன்மாக்களை இரட்சித்தலால் இரட்சையெனவும், ஆன்மாக்களின் தீவினைகளை தீனதையும் நீறுபடுத்தலால், திருநீறு எனவும், அழிபாதசெல்வத்தைக் கொடுத்தலால் விபூதி எனவும், ஆன்மாக்கடோறுங்கவந்துள்ள மலமாசைக்கழுவுதலால் சாரமெனவும், அறியாமையழியும்படி ஞானமாகியசோதியைத்தருதலால் பசிதமெனவும் பெயர்பெறும்.

பேரூர்ப்புராணம்.

“நீடலுறுந்தீவினையனைத்துநீற்றிடலானீடுந்நும்
வீடிவெறுக்கைதருதலினால்விபூதியென்றுமுயிர்தோறுங்
கூடுமலமாசினைக்கழுவுங்குணத்தாற்சாரமென்றுமட
மோடவளர்ச்சோதியைத்தரலாற்பசிதமென்றுமுரைப்பாரால்”

சித்தார்த்தசிகாமணி.

“பூதியெனப்படுஞ்செல்வவேதுவினாற்சிவமாகும்பொருடிகழ்த்து
மேதுவினிற் பசிதயிருபாவங்கடமையச்சத்திசைத்தலாலே
யோதலுறும்பற்பமெனவிடரிடைநின் நகற்றுதலாலொன்றுஞ்சாரந்
திதகவனைவரையுமளித்ததனாலிரக்கையெனச்செப்புதுலே”

விபூதியானது கற்பமெனவும், அதுகற்பமெனவும், உபகற்பமெனவும் முனிதப்படும்.

கன்றீன்றுபத்துநாட்களுக்குட்பட்டு ஆசௌசம் நீங்காததும், இரண்டு கன்றுகளின்றதும், முதிர்ந்தகன்றுடையதும், நோய்பொருந்தியதும், மலட்டுத்தன்மையுள்ளதும், கிழத்தன்

மையுள்ளதும், கருப்பமுள்ளதும், கன்றிறந்ததும், வால் காது கொம்புறுந்ததும், மலர்தின்பதுமாகிய இவ்வகைப்பசுக்களாகாவாம். மற்றையபசுக்களிலே செம்மை, வெண்மை முதலியதிருங்கனும், அழகும் குணமும் அமைந்தனவாய்க் சரீரமெவ்வினநிப்பக்குணிமாதத்துநெற்றாள்களைமேயந்தன நல்லன.

அவைகளிடுஞ் சாணத்தை அட்டமி, சதுர்த்தி, பூரணை அமாவாசை என்னும் இத்திதிகளிலொன்றிலே தாமரையிலையில் சத்தியோசாதமந்திரத்தைச் சொல்லி நிலத்தில் விழுமுன்னேந்தி மேலிருக்கும்வழும்பைக்கி, வாமதேவமந்திரஞ்சொல்லிப் பஞ்சகவ்னியம்வார்த்து, அகோரமந்திரஞ்சொல்லிப் பிசைந்து, தற்புருடமந்திரஞ்சொல்லிக் சையாலுருட்டி, உலர்த்தி ஓமத்தியில் நெற்பதருடன்வைத்து, நல்லபாகங்கண்டு ஈசானமந்திரஞ்சொல்லியெடுப்பது கற்பமாம். அவ்விதமெடுத்தவிபூதியை ஒரு கோடிவஸ்திரத்தில் வடிகட்டிப் புதுப்பாண்டத்திலிரப்பிக் காயத்திரிமந்திரஞ்சொல்லி, ஓர் ஆசனத்திலிவைத்து மலர்சாத்திப், பாத்திரத்தின்வாயை வெள்ளைவஸ்திரத்தாற் கட்டுதல்வேண்டும்.

சித்திரைமாதத்திற் காட்டிற்சென்று, அங்குஉலர்ந்திருக்குஞ் சாணத்தை எடுத்திடித்துக், கோசலம்வார்த்துருட்டி, முன் சொல்லியமந்திரப்படி விளைவித்துவைப்பது அதுகற்பமாம்.

பெரியகாட்டில் இயற்கையாகத் தீப்பற்றிக்கொள்ளுதலால் உண்டாகும்பொடியிற் பஞ்சகவ்னியம்வார்த்துருட்டி முன்போல மந்திரஞ்சொல்லி ஓடாக்கினியில் விளைவித்துவைப்பது உபகற்பமாம் மந்திரபூர்வமின்றிச் செய்யப்படுவது அகற்பமெனப்படும்.

கருகிறவிபூதி வியாதியை உண்டாக்கும். செந்நிறவிபூதி கிர்த்தியையும், புகைகிறவிபூதி ஆயுளையும், பொன்னிறவிபூதி செல்வத்தையும் கொடுக்கும். வெண்ணிறவிபூதி போகமோட்சத்தைக்கொடுக்கும்.

ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரப்பொருளைத் தன்னுடக்கியிருத்தலால் “மந்திரமாவதுகீறு” எனவும், வேதத்திற்குநிய உண்மைப்பொருளாதவின் “வேதத்திலுள்ளதுகீறு” எனவும், ஞானத்தைக் கொடுப்பதால் “கோதந்தருவதுகீறு” எனவும், எவர்களுளாந்து திக்கப்படும் பெருமையையுடையதாதலால், “பாவவினியதுகீறு”

எனவும், மெய்யன்போடுகினைப்பவர்களுக்குப் பத்தியைவளரச் செய்தலால் “கருதவினியதுநீறு” எனவும், “பத்திதருவதுநீறு” எனவும், இம்மையின்பத்தையும் மறுமையின்பத்தையும் கொடுப்பதால் “இருமைக்குமுள்ளதுநீறு” எனவும், ஆணவமலத்தாலுண்டாகும் ஆசையைக்கெடுப்பதால், “பெருந்தவத்தோர்களுக்கெல்லாம் ஆசைகெடுப்பதுநீறு” எனவும், ஆன்மாவுக்கு உட்படையாகவிருக்கிற மயக்கத்தைநீக்குவதால் “துயிலைத்தடுப்பதுநீறு” எனவும், பாவத்தையறுப்பதால் “பாவமறுப்பதுநீறு” எனவும், தருமத்தைத்தன்மாட்டடக்கிரிஞ்சுத்தலால் “புண்ணியமாவதுநீறு” எனவும், புண்ணியவான்களுக்கு அருளென்னுங்குமுனியையெய்தச் செய்தலால் “பாக்கியமாவதுநீறு” எனவும், அழியாப்பொருளைக் கொடுக்கவல்லதாதலால் “அருத்தமதாவதுநீறு” எனவும், இன்பத்தைக்கொடுப்பதால் “வலவுடம்பிடர்திர்க்குமின்பந்தருவதுநீறு” எனவும், மோட்சத்தைக்கொடுப்பதால் “முத்திதருவதுநீறு” எனவும், திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருநீற்றுப்பதிகத்தில்திருநீற்றைச்சிவபெருமானென்பாவித்துத் துதித்திருக்கின்றனர்.

திருநாவுக்கரசநாயனார்.

தனித்திருநேரிகை.

“சந்திராற்சடையில்வைத்தசங்கரன்சாமவேதியந்தாத்தமர்பெம்மாணனல்வெள்ளூர்தியான்றன்மந்திராமச்சிவாயவாகநீறணிப்பெற்றால் வெந்ததும்வினையுநோயும்வெவ்வழல்விறகிட்டன்றே.”

திருவிருத்தம்.

“கருவாய்க்கிடந்துன்கழலேநீனையுங்கருத்துடையேன் உருவாய்த்தெரிந்துன் றனமம்பயின்றேனுனதருளாற்றிருவாய்ப்பொலியச்சிவாயமவென் றுநீறணிந்தேன் தருவாய்சிவகதிநீபாதிரிப்புலியூரானே.”

மயூரகிரிப்புராணம்.

“சாவுறுமுடலின்மீதுசாரினுமதனில்வாழ்ந்தவாவியோர்புரியட்டத்திலமர்ந்துதுன்புறினுஞ்செய்தபாவமதொழிந்துநல்லகதியுறுமினையபண்பார்தீவியபூதிகாத்திச்சிறந்தகண்டிகையும்பூண்டு.”

இத்துணைப்பெருமைவாய்ந்த விபூதிதாரணமானது உத்தூளனம், திரிபுண்டரம் என இருவகைப்படும். ஈண்டுச் சூரியபூசைமுடிவிறற்றிக்கப்படுவது உத்தூளனமாம். சந்தியாகாலங்களிறற்றிக்கப்படுவது திரிபுண்டரமாம்.

சிவபூசைமுதலிய கிரியைகளைச் செய்யும்போது விபூதியுருத்திராட்சந்தரித்துக்கொண்டே செய்தல்வேண்டும். தரியாமற் செய்தவர் சாம்பரிலையை ஓடஞ்செய்தவர் பலனைநீங்குவதுபோலக் கிரியையின்பலனையிழப்பார்.

உருத்திர-ஆசனம்=உருத்திராசனம். உருத்திரனுடைய கண்ணிலிருந்து தோற்றியதெனப் பொருள்படும்.

சகளீகரணம்.

காநியாசம்.

சகளம்-உருவம், கரணம்-செய்தல், எனவே சிவபெருமானைப் பூசுதிற்காக்காங்கனையும் தேகத்தையஞ்சத்திசெய்து சிவரூபமாக்குதலென்பதுகருத்து.

வலக்கையிலக்கினியு மிடக்கையிற்கங்கையு மிருப்பதாகச் சிந்தித்து, அஸ் திராமந்திரத்தையுச்சரித்து, வலக்கையாலிடக்கையையும், இடக்கையால் வலக்கையையும் உள்ளும் புறம்புஞ்சோதித்து, அக்காங்களிலுள்ள அசுத்தங்களைச் சிவாக்கினியினற்றித்ததாகப்பாவிக்க. சத்தயேவெளஷட் என்று இருகாங்கனையுஞ்சேர்த்துத் திருவருளாகிய அமிர்தத்தினால் அக்கினியின் உஷ்ணந்தணியும்படி நனைத்ததாகப்பாவிக்க.

இருகாங்கனையுங்கூட்டிப் பெருவிரலிரண்டையும் நடுவிற்பொருந்தக் கர்ணிகைபோலமடக்கி, எட்டுவிரல்களையும் எட்டித்ழாகப்பாவித்துத், தாமரைமலர்போன்ற அந்தக்காங்களில் சிவனுக்குரிய மந்திரசிங்காசனமிட்டதாகப்பாவித்து, சிவாசனத்தைப்பூசித்து சிவமூர்த்தியை அவ்வாசனத்தின்மேலெழுந்தருளியிருப்பதாகப் பாவித்துச் சிவமூர்த்திமந்திரத்தையும் நியசிக்க.

சிவனுடைய சிவமுதலிய அவயவங்கள் அமைவதற்காகத் தர்ச்சனவிரல்களால் அங்குட்டங்களில் ஈசானமந்திரத்தையும்,

தர்ச்சனிமுதற் கனிட்டிகையீறாகிய நான்குவிரல்களில் அங்குட்
டங்களினால் தற்புருஷமுதலிய நான்குமந்திரங்களையும் முறைப்ப
படிபிசிக்க.

சிவனுக்குரிய வித்தியாதேகமமைதற்பொருட்டு, வித்தி
யாதேகமந்திரமுச்சரித்துப் பெருவிரல்களினூற் கைகளின்நடுவில்
நியசிக்க.

சிவனுடையநேத்திரங்களை யமைத்தலென்னும்பாவனை
யாக நேத்திரமந்திரத்தையுச்சரித்து, நடுவிரல் மூன்றினாலுமுள்
ளங்கைகளில் நியசிக்க.

பெருவிரல்களினால் மூலத்தைச்சொல்லி நியசித்தல் அம்
மூர்த்தியிலே சிவனை ஆவாகித்தலென்னும் பாவனையாம்.

இருதயாதி மந்திரங்களைக் கனிட்டிகைமுதல் நேத்திரந்
தவிர்த்த அங்குட்டார்தமானவிரல்களிலே நியசிப்பது இருதயம்
முதலிய அங்கங்களை அமைத்தலென்னும்பாவனையாம்.

கவசமந்திரத்தினாலவகுண்டனஞ்செய்தல் அதைச்சூழ ம
தினுண்டாக்குவதென்னும் பாவனையாம்.

இரண்டுகைகளையுங்கூட்டி மூலமந்திரத்தைச்சொல்லிப்
பரமீகரணஞ்செய்தல் முன்னேநியசித்த மந்திரங்களெல்லாவற்
றையும் ஏகீபாவஞ்செய்தலென்னும் பாவனையாம்.

அங்கநியாசம்.

பெருவிரலணியிரலிரண்டையுஞ்சேர்த்துச் சிவாசனமந்
திரமுச்சரித்து, இருதயத்தில் நியசிப்பது இருதயகமலமாகிய
ஆசனத்தை அதினுண்டாக்குதலென்னும் பாவனையாம். மூர்த்தி
மந்திரத்தைநியசிப்பது, அவ்வாசனத்திற் சிவமூர்த்திஎழுந்தரு
ளியிருப்பதென்னும் பாவனையாம். ஈசானமந்திரத்தைப் பொத்
திய வலக்கைப்பெருவிரலாலுச்சியிலே நியசித்து, தற்புருடமுதலி
ய நான்குமந்திரங்களையுச்சரித்து, பெருவிரலோடுகூடிய சுட்டுவி
ரல்முதலிய நான்குவிரல்களாலும் முறையே முகம், இருதயம்,
சூரியம், பாதமாகிய இடங்களில் நியசித்தல் சிவபெருமானுக்குரி
ய அவயவங்களுண்டாயினவென்னும் பாவனையாம். பெருவிரல
ணியிரல்களினால் வித்தியாதேகமந்திரத்தைச்சொல்லி இருதயத்

தில் நியசித்தல் இருதயத்திலிருக்கிற சிவபெருமானுக்கு வித்தி வாழேகம்வந்துபொருந்துதலென்னும் பாவனையாம்.

வலக்கை நடுவிரல்முன்றினாலும் நேத்திரமந்திரத்தையுச்சரித்து, நேத்திரங்களில் நியசித்தல் சிவனுக்குரியநேத்திரங்களை அங்கே அமைத்தலென்னும்பாவனையாம். மூலமந்திரத்தையுச்சரித்து இருதயத்தில்கிடப்பது இருதயத்திற் சிவலிங்கப்பெருமானை ஆவாகித்தலென்னும் பாவனையாம். பெருவிரலோடுகூடிய கனிட்டிகை, அநாமிகை, மத்திமை என்னும் விரல்களினால் இருதயம் சிரசு சிகை என்னும் மந்திரங்களைச்சொல்லி இருதயத்திலும், சிரசிலும், சிகையிலும் நியாசஞ்செய்வது சிவனுக்குரிய இருதயம், சிரசு, சிகை, என்னுமவயல்களால்வன்னிடங்களிலுண்டான தென்னும் பாவனையாம். கவசமந்திரமுச்சரித்துச் சுட்டுவிரல்களினால் கழுத்தைநெஞ்சளவாகச்சுற்றுதல் அம்மந்திரவடிவாகிய கவசமுண்டானதென்னும் பாவனையாம்.

அஸ்திரமந்திரமுச்சரித்து, இடக்கையணிவிரலால் வல உள்ளக்கையிலும், வலக்கையணிவிரலால் விடவுள்ளக்கையிலும் நியாசஞ்செய்வது சிவனுடைய அஸ்திரத்தை அதிலமைத்தலென்னும்பாவனையாம். பின்பு அசுரரைத் தூரத்தும்பொருட்டு அஸ்திரமந்திரத்தால் தாளத்திரயத்தையும், திருகனிலக்கினிப்பிரகாசமுண்டாக்கிக் காவல்செய்தற்பொருட்டுத் திருக்குபத்தனத்தையும், மதிலுண்டாக்குதற்பொருட்டுக் கவசமந்திரத்தாலவகுண்டனத்தையஞ்செய்க.

வெளஷ்ட என்பதை இறுதியாகவுடைய மூலமந்திரத்தினால் மகாமுத்திராகாட்டுதல்க்கேறியசிக்கப்பட்ட மந்திரங்களை ‡ ஏகிபாவஞ்செய்தலென்னும் பாவனையாம்.

பிராணயாமம்.*

கழுமுனைமுதலிய நாடிகளினுற்பத்திக்குடமாகிய கிழங்கு நாபிக்குக்கீழுண்டாயிருக்கும். அதினின்றுமெழுபத்திராயிரநாடிகள்தோற்றித் தேகத்திலே கத்தத்தானத்துக்குக் கீழும்மே

‡ ஏகிபாவம்-ஒற்றைமைப்படுத்தல்.

* பிராணயாமம்-பிராணவாயுவையடக்கிச் சுத்திசெய்தல்.

லுமாய்ச்சஞ்சுநிற்கும். கந்தத்தின் வலப்புறத்திற் பிங்கலையென்னு
நாடியும் இடப்புறத்திலிடையென்னு நாடியுந்தோற்றிப் பிரசு
வாயுவுடன் கலந்து பிரமமர்திரபரியந்தம் வியாபித்து, வெளியில்நா
சித்துவாரமீசன்டையுமாச்சிரயித்து உச்சவாசநிச்சவாச ரூபமா
கப் போக்குவரவு செய்துகொண்டிருக்கும்.

சுழுமுனைநாடியானது கீழிருந்து கந்தத்தானம்வரையிலி
ருகிலையாகவும், அதன் மேற் பிரமமர்திரமவையுமொருரூபமா
கவும், மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணியூரகம், அநாகதம், வி
சுத்தி, ஆஞ்ஞையென்னுமாறு தாரசக்கரங்கலையு மதற்குமேற்று
வாதகார்தம்வரையும் நான்குசக்கரங்கலையும் வியாபித்துப் பிரம
மர்திரம் வரையிலுஞ் சுகளரூபமாகவும், அதற்குமேல்கிடுகளரு
பமாகவுமிருக்கும்.

சூரியமாரக்கமானதும், பிரமாவை அதிபராகவுடையது
மாகிய பிங்கலநாடியினுள்ளேயுள்ள அசுத்தவாயுவை வெளியி
ல் விடுத்தது, சந்திரசகிதமானதும், விண்ணை அதிபராகவுடை
யதுமாகிய இடைநாடியினுல் வெளியேயுள்ள அசுத்தவாயுவையுள்
ளேபூரித்துவிரப்பி, அக்கினிசகிதமானதும், உருத்திரனையதி
பராகவுடையதுமாகிய சுழுமுனையினுல் மேலெழுப்பிச்சிவத்
தியானஞ்செய்து, தன்சத்திக்குத்தக்கபடி நாற்பத்தெட்டுமாத்
திரை, அல்லது இருபத்துநான்கு மாத்திரை, அல்லது பன்னிரண்
டுமாத்திரையளவினதாகக்கும்பித்துப் பிங்கலையினுற் கும்பித்த
வாயுவை இரேசகஞ்செய்க.

மூக்குறுதியிலக்கினியும், வலக்காதிற் கங்கையுமிருப்ப
தால் எல்லாப்பாவங்களும் நீங்கும்பொருட்டு மூக்குறுதியினுங்
காதினுந்தொடுக. இவ்வாறுபிராணபாமத்திரயஞ்செய்க.

து வாரபூசை.

சாமாந்திரபார்க்கிய பாத்திரத்தை அத்திரத்தாற்சோதனை
பண்ணி, வெளஷ்டன்பதைஇறுதியாகவுடைய இருதயத்தால் தீ
ர்த்தத்தை அமிர்தம் விந்துவினின்றும் வந்ததாகப்பாவித்துப்பூரி
த்து, பிரணவத்தாலேழுதாமருச்சித்து, ஏழுமுறையபிமந்திரித்
து, இரட்சை, அவகுண்டனம், தேனுமுத்திரைகொடுத்து, மேற்
குத்துவாரத்தை அஸ்திரமந்திரத்தாற் புரோட்சிக்க.

மேற்படியின்தென்புறத்தில் பருத்தவயிறும், பச்சைநிறமும், இடம்வலமாகிய மேற்கரங்களில் மழுவும், செபமாலையுமவ்வாறே கீழ்க்கரங்களில்மோதகமும், தந்தமு முடையவராகக் கணபதியைத்தியானித்துப்பூசிக்க.

அவருக்குவடக்கே வெண்மைநிறமுள்ளவரும், வெள்ளை வஸ்திரத்தரித்தவரும், வலக்கரத்திலுருத்திராக்கமாலையும், இடக்கரத்திற் புத்தகமுந்தரித்தவரும், பிரசன்னமுடையவருமாகிய சரசுவதியைத்தியானித்துப் பூசிக்க.

இவர்களுக்குமேலில் இடக்கரத்தில் வில்வப்பழமும் வலக்கரத்திற்முடரைப்பூவும், பொன்னிறமும் உடையவராகவும், இருபக்கங்களிலுமிரண்டியானைகள் பொற்குடத்தாற் கங்காசலங் கொண்டபிஷேகிக்கப்படுபவராகவும் மகாலட்சுமியைத்தியானித்துப்பூசிக்க.

இவர்களுக்குத் தெட்சிணசாகையில் செந்திரமும், மூன்றுகண்ணும், சடையும், வலக்கரத்திற்செபமாலையும், இடக்கரத்திற்றிருவமுமுடையவராகியநந்தியைத் தியானித்துப்பூசிக்க.

நந்திக்குவடக்கே மகராசனியும், வலக்கரத்தில் நீலோற்பலமும், இடக்கரத்திற் பூரணகும்பமுந்தரித்தவரும், வெண்மை நிறமுடையவருமாகிய கங்காதேவியைத்தியானித்துப் பூசிக்க.

கங்கைக்குவடக்கே கறுப்புநிறமும், மூன்றுகண்ணும், வலக்கரத்திற் கபாலமும், இடக்கரத்திற் சூலபூமுக்கிரமுகமுமுடையவராகிய மகாகாளரைத்தியானித்துப்பூசிக்க.

மகாகாளருக்குத்தெற்கே பச்சைநிறமும், கூர்மாசனமும, இடக்கரத்திற் பூரணகும்பமும், வலக்கரத்தில் நீலோற்பலமுமுடைய யமுனையைத்தியானித்துப் பூசிக்க.

‘பூசைக்கு விக்கினம்வராமல் இரட்சித்துக்கொள்ளுநர்’ என்று இவர்களைவிஞ்ஞாபிக்க, மூலமந்திரம்நியசிக்கப்பட்டகண்ணால் ஊர்த்துவதிருட்டியாக நிரீஷணம்பண்ணிச் சுவர்க்கத்திலுள்ள விக்கினங்களைநீக்கி, ஓஹம் அஸ்திராயபட்டு என்று *நாராயணசமுத்திரையினுற் புட்பத்தைமேலேயெறிந்து ஆகாயத்திலுள்ள

* இருகைமுட்டியினிமிர்த்திட்டதர்ச்சனிகளிற்
செருகியபெருவிரறெறிக்கினாசம்.

விக்கினங்களைப்போக்கிப் பாசுபதாஸ்திரமந்திரத்தையுச்சரித்து, வலப்புறவடியினுள் பூமியில்முன்றுமுறை தாடனஞ்செய்து, பூமியிலுண்டான விக்கினங்களைப்போக்கி, இவ்விதம், சுவர்க்க ஆகாச பூமிகளிலுள்ள முவிதவிக்கினங்களையும்நீக்கித் திருக்கோயிலினுள்ளே வாமபாகத்தால் வலக்கால்முன்னாகப்புகுந்து, கீழ்ப்படியில் அஸ்திரத்துவாரபாலகரைத்தியானித்துப்பூசித்து பிரதட்சிணமாகப்புகுந்து நிருதிதிக்கில் அன்னவாகனமும், பெருத்தவயிறும் பொன்னிறமும், நான்குமுகங்களும், செபமாலை, தண்டு, சிருக்கு, கமண்டலமென்னுமிவைகளைத்தாங்கிய கைகளுற்பொருந்திய வர்ஸ்து அதிபராகிய பிரமாவைத்தியானித்துப்பூசிக்க.

திருமஞ்சனபாத்திரத்தை நிரீக்ஷணஞ்சுத்திபண்ணி, வடிகட்டும்வஸ்திரத்தை அஸ்திரத்தாற்சுத்திசெய்து, பாத்திரத்தைமூடி, இருதயத்தால்வடித்தெடுத்தநீரையும், புட்பம்முதலிய பூசோபகரணங்களையும், பக்கத்தேவைத்துக்கொண்டு, சுவாமிக் குத்தென்பாகத்திற் றருப்பாசனம்முதலியவற்றில் வடகிசையை நோக்கிச் சுகாசனமாகவிருந்து பூசாத்தானத்தை இரட்சாவருண்டனம்பண்ணிப் பூதசுத்திசெய்க.

பூ த ச த் தி .

சூட்சுமதேகசுத்தி.

முன்போலக்கரநியாசஞ்செய்து, காலின்பெருவிரல்தொடங்கிக்கீழ்வயிறுவரை இரண்டுரூபமாகவும், அதற்குமேற் பிரமரந்திரம்வரையு மொருரூபமாகவும், இருதயம், கண்டம், நாவடி, புருவநடு, பிரமரந்திரமென்னுமிடங்களில் இடைபிங்கலையுடன்கூடியதாகவும், இத்தானங்களிலே அதோமுகமாயிருக்கின்ற பத்மமுகுளங்களோடுகூடியதாகவும், உட்டுகைகளோடுகூடியதாகவும், உள்ளும்புறமும் அமிர்ததாரையுடன்கூடியதாகவும், பாமலியோமரூபியான சத்திபைச் சுழுமுனையாகத்தியானித்து, இருதயகமலத்தின்ருடேவே ஹங்காரஞ்சொலிக்கிறதாகத்தியானித்து, வாயுவைப் பூரகுகும்புகஞ்செய்து, ஹும்காரத்திலேமனதை

வைத்து, வாயுவைமேலேயெழுப்பி, ஹும்பட் என்று உச்சரித்து அதோமுகமான பத்மமுகுளங்களைச் *சோடிகாமுத்திரையினு லே மேனோக்கியமுகங்களை யுடையனவாகவும், முறுக்கவிழ்ந்தன வாகவுந்தியானஞ்செய்து, வாயுவைத்திருப்பி வலதுகாசியால் விடுக.

பின்பும்வாயுவைப்பூரித்து, அதனுள்ளுதயகமலத்தையடை ந்திருப்பதும், நக்ஷத்திராகாரமாக எண்ணப்படுவதும், சாந்தபீ சமயமானதும், இருதயசம்புடிதமானதுமாகிய ஆன்மாவை ஹும்காரத்தினுச்சியில்வைத்து, பீசவிக்கிரகனும், ஹும்கார சிகாரந்தத்தனும், புரியட்டகரூபனுமாகப்பாவித்து, சூட்சுமனும், பிந்துபூதனும், புரியட்டகத்தினின்றுவிடப்பட்டவனும், ஏகாங்கி தனும் நிராமயனுமாகத்தியானித்து, வாயுவைக்கும்பித்து, மே லெழுப்பிச் †சங்காரமுத்திரையினுலே பிரமா, விட்டுணு, உருத் திரன், மகேசுரன், சதாசிவனென்னுங் காரணைசுவரருடைய தியாகக்கிரமத்தாலொரேதன்மையாக ஓம் ஹும் ஹாம் ஹம் ஹாம் ஹும் ஆத்மநேகமீ என்றுச்சரித்து, கருமங்களுடைய புகிப்பின்பொருட்டுத் துவாதசார்த்தத்தினிருக்குஞ் சிவனிடத்தில் யோசித்துப் பீசாட்சரவிருத்தியா லவரிடத்தில் லயித்ததாகப்பா விக்க.

தத்துவங்களைப்பிந்துபரியந்தஞ் சங்காரக்கிரமமாக அத னதன் காரணங்களிலொடுக்குதல் வேறொருவிதமான சூட்சும தேகசுத்தியாம்.

அஃதாவது, கந்ததத்துவத்திற் பிருதினிதத்துவமும், இ ரசதத்துவத்திலப்புதத்துவமும், ரூபதத்துவத்திலக்கினிதத்துவ மும், பரிசுதத்துவத்தில் வாயுதத்துவமும், சப்ததத்துவத்திலா காசுதத்துவமும், தாமசாகங்காரத்திற் கந்தாதிதன்மாத்திரைக னோன்றும், இராசதாகங்காரத்தில் வாக்ருபாதம் பாணி பாபு உபத்

* பிடித்தகைத்தர்ச்சனிபெருவிரலின்னடுத்
துடித்திடத்தெறிப்பதுசோடிகாமுத்திரை.

† அக்குலிநான்குமங்குட்டத்தடி
தங்குறவனைப்பதுசங்காரமுத்திரை.

தமென்னுந் தத்துவங்களும், சாத்விகாகங்காரத்திற் சுரோத்திரம் துவக்கு சட்சு சிருவை ஆக்கிராணம் மனமென்னுந்தத்துவங்களும், புத்திதத்துவத்திலகங்காரதத்துவமும், குணதத்துவத்தில் புத்திதத்துவமும், பிரகிருதிதத்துவத்திற் குணதத்துவமும், கலாதத்துவத்தில் பிரகிருதி இராகம் வித்தை என்னுந்தத்துவங்களும், மாயாதத்துவத்தில் புருடன், காலம், நியதி, கலை யென்னுந்தத்துவங்களும் இலயித்ததாகப்பாவிக்க.

சுத்தவித்தியாதத்துவத்தில் மாயாதத்துவமும், ஈசராதத்துவத்திற் சுத்தவித்தியாதத்துவமும், சதாசிவதத்துவத்திலீசவரதத்துவமும், சத்திதத்துவத்திற் சதாசிவதத்துவமும், சிவதத்துவத்திற் சத்திதத்துவமும், சுத்தரூபையான விந்துசத்தியிற்சிவதத்துவமும் ஒடுங்கினதாகப்பாவிக்க.

அல்லது, மூலமந்திரத்தையுச்சரித்து, இருதயம், கண்டம், நாவடி, புருவநடு, பிரமாரந்திரமென்னு மிடங்கனிவிருக்கும் பதுமங்களிலே சப்ததன்மாத்திரையையும், பரிசதன்மாத்திரையையும், பிரமனிடத்திலும், இரசத்தைக்கேசவனிடத்திலும், ரூபகந்தக்களை உருத்திரனிடத்திலும், புத்தியகங்காரங்களை ஈசவனிடத்திலும், மனதையும், சத்தாநிகளுக்குக் காரணமாகியவையென்தவிசத்தியையும், சதாசிவனிடத்திலும் சமர்ப்பிக்க.

பிரமாமுதலிய பஞ்சகாரணேசுவர்களிடத்திற் சப்தாதி களைச் சமர்ப்பிப்பதற்குக்காரணம்.

சுரோத்திரம், துவக்கு, நேத்திரம், இரசம், ஆக்கிராணம், புத்தி, அகங்காரம், மனச ஆகிய இவைகளாற்செய்யப்பட்டவழுவதல்நேரிடுமாகிற் சுரோத்திராதிகளின் விஷயமாகிய சப்தாதிசுளுக்கதிபர்களாகிய பிரமாதிகளினம்சங்களோடுகூடிய இராக்கதர்களுடைய சன்மமூண்டாம். அந்த இராக்கதசன்மம் நீங்கு ம்பொருட்டிப் பிரமாதிகாரணேசுவர்களிடத்திற் சப்தம்முதலிய வற்றைச்சமர்ப்பிக்க.

அஃகுதவனமெனில், சுரோத்திரம், துவக்கு இவற்று ல்நேரிடும் வழுவதலால் பிரமாம்சமான பிரமமாகூதசன்மமூண்டாம்.

இச்சேந்திரியம்வழுவுதலால் விட்டுணு அம்சமானாகக்
சசன்மமுண்டாம். கிராணேந்திரேந்திரியம்வழுவுதலால் உருத்
திராம்சமான இராக்கதசென்மமுண்டாம். புத்தியகங்காரம்வழு
வுதலால் ஈசுவரம்சமான இராக்கதசன்மமுண்டாகுமென்றறிக.

சத்த பரிசுமுதலானவெட்டின்வடிவே 'புரியட்டகமென்
னுஞ் சூட்சுமதேகவடிவமாகையாற் புரியட்டகதேகத்தைச் சோ
திக்குறிமித்தஞ் சுரோத்திராதிரியங்கனின் வழவுதலாலு
ண்டான சப்தாதிகளைப் பிரமாமுதலியோரிடத்தி லொப்பித்தலெ
னக்கொள்க.

தூலதேகசுத்தி.

நிவிர்த்திகலாசுத்தி.

கடனமும், பொன்னிறமும், வச்சிரசேகைபோன்ற அடை
யாளமும், ஹாம்என்னும்பிசமும், சத்தியோசாதமந்திரமும்,
பிரமர்காணைகவரனும், சதுரச்சிரமுமாகவிருக்கும் பிருதிவி
மண்டலத்தையுடைய நிவிர்த்திகலைபாதாதிசிரசுவரையும் வியா
பித்ததாகப்பாவித்து, ஓம் ஹாம் ஹாம் ஹாம் ஹாம் நிவிர்த்
திகலாயை ஹம் ஹம்படஎன்றுபூரித்துச் சுழுமுனாநாடிமார்க்க
மாகத் துவாதசாந்தம்வரையும் பிராணவாயுவைக்கொண்டுபோய்
த் திருப்பிவலநாடியால்விடுக. இப்படியைந்துமுறையுச்சரித்துக்
கந்தஇரசரூப்பரிசுசத்த குணங்களைப்போக்கி, அதற்குவிருத்த
மான வாயுவினாலாக்கிரமிக்கப்பட்டதாய் வாயுவினாகாமாகப்பா
விக்க.

பிரதிட்டாகலாசுத்தி.

பாதிச்சந்திரன்போன்றஆகிருதியும், வெண்மைநிறமும்,
நெகிழ்வும், பத்மசேகையும் ஷீம் என்னும்பிசமும், வாமதேவமந்
திரமும், விட்டுணுகாரணைச்சுராகவுமிருக்கும் அப்புமண்டலத்
தையுடைய பிரதிட்டாகலை தனதுசர்வாங்கமும் வியாபித்ததாகப்
பாவித்து ஷீம் ஷீம் ஷீம் ஷீம் பிரதிட்டாகலாயை ஹம்ஹம்பட்
என்றுபூரித்துச் சுழுமுனாநாடிமார்க்கமாகத் துவாதசாந்தம்வரா
யும் பிராணவாயுவைக்கொண்டுபோய்த் திருப்பிப் பிங்கலைநாடியா

ல் இரேசுகஞ்செய்க. இப்படி நான்குமுறை உச்சரித்து, ரசரூபபரிசுசத்தமாகிய நான்கு குணங்களைப்போக்கி, அதற்கு விருத்தமான அக்கினியினால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டதாகவும், அக்கினியினுடைய ஆகாரமாகவும்பாவிக்க.

வித்தியாகலாகுத்தி.

முக்கோணவடிவமும், சிவப்புநிறமுமுண்ணமும், சுவஸ்திக அடையாளமும், ஹ்ரு-ஓம் என்னும்பீசமும், அகோரமந்திரமும், உருத்திரன்காரணேசுவரனாகவுமிருக்கும் அக்கினிமண்டலத்தையுடைய வித்தியாகலை பாதாதிசிரசுவரையும் வியாபித்ததாகப்பாவித்து, ஹ்ரு-ஓம் ஹ்ரு-ஓம் ஹ்ரு-ஓம் வித்தியாகலாயை ஹ்ரு-ஹும்பட் என்று இடையினுற்பூசுகஞ்செய்து, பிரானவாயுவைச் சமுமுனாநாடிமார்க்கமாகத் துவாதசாந்தம்வரையுங் கொண்டு போய்த்திருப்பி பிங்கலைநாடியால் இரேசிக்க. இப்படி மூன்று முறையுச்சரித்து, ரூபபரிசுசத்தகுணங்களைப்போக்கி, அதற்கு விருத்தமான சலத்தினாலாக்கிரமிக்கப்பட்டதாகவும், சலத்தினுடைய ஆகாரமாகவும்பாவிக்க.

சாரந்திகலாகுத்தி.

அறுகோணமும், அறுபுள்ளிவடிவும், கறுப்புநிறமும், சலனமும் லெஹ்யம். என்னும் பீசமும், தற்புருடமந்திரமும், ரசவரன்காரணேசுவரனாகவுமிருக்கும் வாயுமண்டலத்தையுடைய சாரந்திகலை தனதுசர்வாங்கமும் வியாபித்ததாகப்பாவித்து, லெஹ்யம் லெஹ்யம் சாரந்திகலையை ஹ்ரு-ஹும்பட் என்று வாயுவைப்பூரித்து, சமுமுனாநாடிமார்க்கமாகத் துவாதசாந்தம்வரையுங் கொண்டு போய்த்திருப்பி இரேசிக்க.

இப்படியிருமுறையுச்சரித்துப் பரிசுசத்த குணங்களைப்போக்கி அதற்கு விருத்தமான பிருதிவியினாலாக்கிரமிக்கப்பட்டு அதன்வடிவமாகச்சிந்திக்க.

சாரந்தியந்திகலாகுத்தி.

வட்டவடிவும், சுத்தமான படிகநிறமும், சூனியமும், பிந்துசத்தியோடு சிறந்ததும், ஹ்ரு-ஓம் என்னும் பீசமும், ரசானமந்திர

மும், காரணேசுவரன் சதாசிவனுமாகவுள்ள ஆகாசமண்டலத்
தையுடைய சாந்தியதீதகலை பாதமுதற்சிரசவரையும் வியாபித்தி
ருப்பதாகப்பாவித்து, ஹொம் சாந்தியதீதகலாயைஹ்ஹும்பட்
என்று வாயுவைப்பூரித்துச் சுழுமுனாகாடிமார்க்கமாய்த் துவாத
சாந்தம்வரையுங்கொண்டுபோய் வாயுவைத்திருப்பிப் பிங்கலைநா
டியால் இரேசகஞ்செய்க.

இப்படியொருமுறையுச்சரித்துச் சப்தகுணத்தைப்போக்
கி அனித்தியமாய் அவ்வியாபகமாய் அசுத்ததத்துவாதிசொருப
மாயிருக்கிற பூதாகாசத்தைக்கெடுத்து, நித்தியமாய், வியாபக
மாய், சுத்ததத்துவாதியுத்தமாயிருக்கிற பரமாகாசத்தால் ஆக்கி
ரமிக்கப்பட்ட வடிவுடையதாய்ப்பாவிக்க.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

திருத்தாண்டகம்.

“மண்ணதனிவேந்தைமாதீரினென்கை
வயங்கெரியின்மூன்றைமாருதத்திரண்டை
விண்ணதனிலொன்றைவிரிகதிரைத்
தண்மதியைத்தாரகைகடம்மின்மிக்க
எண்ணதனிலெழுத்தையேழிசையைக்காம
னெழிலழியவெரியுமிழ்தஇமையாநெற்றிக்
கண்ணவனைக்கற்குடியில்விழாமியானைக்
கற்பகத்தைக்கண்ணாரக்கண்டேனென”.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

போற்றித்திருவகவல்.

“பாரிடையைந்தாய்ப்பரந்தாய்போற்றி
நீரிடைநான்காய்நிகழ்ந்தாய்போற்றி
தீயிடைமூன்றாய்த்நிகழ்ந்தாய்போற்றி
வளியிடைரண்டாய்மகிழ்ந்தாய்போற்றி
வெளியிடையொன்றாய்வினைந்தாய்போற்றி”.

மானதல்வநானம்.

அஸ் திரமந்திரத்தையுச்சரித்து வலக்காற்பெருவிரலினி
ன்றுந்தோன்றுகின்ற காலாக்கினியைச் சொலிப்பித்துத் தேகத்
தையடைந்திருக்கின்ற பஞ்சபூததோஷங்களைத் தகனம்பண்ணி,
மூலமந்திரத்தை நாதார்தமாகவுச்சரித்து, குடிவாசத்தியையெ

மூப்பி அங்கிருந்து பெருகாநின்ற அமிர்தப்பிரவாகத்தினாலே தந்தேகத்தை யுள்ளும்புறம்புமபிவேகஞ்செய்வதாகப் பாவிப்பது மானதஸ்நாநமெனப்படும். அல்லது

வடதருநபம்.

பிருதிவியாதிபஞ்சபூதங்கள் விதையர்களும், தேகமொரு முனையாகவும், பிரமாவினாற்படைக்கப்பட்டு விட்டு னுவினால் இரட்சிக்கப்பட்டதாகவும், இராகம் துவேஷம் தர்மம் அதர்மம் மோகங்கள் மூலவேராகவும், சப்தாதிவிஷயங்கள் இலையாகவும், ரூனகர்மேந்திரியங்கள் கொம்பர்களாகவும், உலகப்பிரபஞ்சங்களே புஷ்பங்களாகவும், கலைமுதலிய தத்துவங்கள் சாரமாகவும், புத்திசங்கற்பம் பழங்களாகவும், பிரகிருதி தூலசரீரமாகவும், புருடனாகியபட்சிபுக்கிறதாகவும், புண்ணியபாவகன்மங்கள் பக்கவேராகவும் வேர்மேலுஞ் சாகைகீழுமாக ஆலமாரூபமாய்ப்பாவிக்க.

உலகத்திலேயுள்ளமரங்கள் கீழேவேரும் மேலேகீழையுமாகவிருக்கச் சரீரமாகிய வடவிருட்சம் மேலேவேருங், கீழேகீழையுமாயிருத்தலென்னமெனில், மேலே இருக்கும்மாயை வேராகவும், கீழேயிருக்குந் தத்துவங்கள் கீளையாகவும் பாவிக்கப்படுதலானென்க.

மரமானது வித்திலுதித்து வளர்ந்து அழிவதுபோற் சரீரமானது மாயையிலுதித்து வளர்ந்தழிகின்றமையால் மரத்தையுவிமித்தனரென்க.

பிருதுவியாதிகளினந்துகுணங்களும் அழியும்பொருட்டுப் பிரசாட்சரத்தையுச்சரித்துச் சரீரவிருட்சத்தின் பத்திர புஷ்பாதிகள் நீங்கினதாகச் சிந்திக்குமுறையாவது:

பூரகத்தின்முற்பாதிபாற் பிருதிவியின் பஞ்சகுணங்களழியும்பொருட்டு நிவிர்த்திகலாபிசத்தை ஐந்துமுறையுச்சரித்துப் பத்திராதிகள் நீங்கினதாகச்சிந்தித்து, பூரகத்தின்பிற்பாதி

இராகம்-ஆசை.

துவேஷம்-வெறுப்பு.

யாற் சலத்தின் நான்கு குணமழியும்பொருட்டுப் பிரதிட்டாகலாபிசத்தை நான்கு முறையுச்சரித்தலால் நனைந்துப்பத்திராகிகளோடு கூடினதாகச்சிந்திக்க.

கும்பகத்தின் முற்பாதியால் அக்கினியின்மூன்று குணமழியும்பொருட்டு வித்தியாகலாபிசத்தை மூன்று முறையுச்சரித்துச் *சோஷித்ததாக நினைத்து, பிற்பாதியால் வலக்காற் பெருவிரலிவிருந்துண்டாகிய காலாக்கினியாலே தகிக்கப்பட்டதாகச்சிந்திக்க.

இரேசகத்தின் முற்பாதியால் வாயுவின்குணமிரண்டுமழியும்பொருட்டுச் சார்திகலாபிசத்தை இரண்டு முறையுச்சரித்துப் பல்மமாய்ப் பத்துத்திக்கிலும் பரந்துபோனதாகப் பானித்துப் பிற்பாதியால் ஆகாசத்தின் குணமொன்றழியும்பொருட்டுச் சார்தியதிக்கலாபிசத்தை யொரு முறையுச்சரித்து நின்மலமான ஆகாசரூபமாகப்பாவிக்க.

ஊவாதசாரத்திற் சத்திமண்டலத்தைப் பூரணசந்திரனாக்கொப்பாய் அமிர்தமயமாயிருப்பதாகச்சிந்தித்துப் பிராசாதமந்திரத்தையும், வெளஷ்ட் என்பதையிது தியாகவுடைய சத்திமந்திரத்தையஞ்சொல்லி, அதனால் இரேசகத்தோடு சிருட்டிமார்க்கமாகப்பெருகிச் சகலாடிகளிலும் பிரவேசித்த மிகுந்த அமிர்ததாரையினாலே சரீரத்தை உள் ளும்புறம்பும் அபிஷேகஞ்செய்யப்பட்டதாகத்தியானித்து, முன்போல அங்கந்தியாசஞ்செய்க. பிருதிவிமுதலிய தத்துவங்கள் தாமாகக்காரியப்படமாட்டா வெனக்கண்டு அவைகளினின்றும் நீங்கும்பாவணியே பூதசத்தியாம்.

ஞான பூசைத்திருவிருத்தம்.

“அஞ்சலிசெய்திருந்துடலநானல்லேன்

புஞ்சமலிதனாகாணம்புவனபோகம்பொய்”.

“எடுத்தவீதானழியுமளவுமதிற்றங்குவோர்போல்”

தத்துவப்பிரகாசம்.

“பாங்குபடத்தத்துவங்கணிக்கல்பூதசத்தி”

ஆன்மசுத்தி.

இருகயத்தினிருக்குஞ்சோதிவிக்கமே வெளியிற்பூசிக்கப்படுவதால் அந்தரியாகமின்றிப்பூசைசெய்தவன் பாற்சாதமான

* சோஷித்தல்-சரத்தைபுலர்த்தல்

து உள்ளங்கையிலிருக்கக்கண்டுமுண்ணுது புறங்கையை நக்குப வன்போலப் பூசாபலத்தை விட்டவனாவான்.

சைவசமயநெறி.

“அர்ச்சித்தானந்தரியாகம்புரியாதேபலத்தை
வர்ச்சித்தானென்றேமதி.”

எ-ம்

சிவதருமோத்தரம்.

“சிறந்தகத்துளான்மாவிலுறைசிவனைப்பூசையினைச்செய்யானாகி
மறந்துபுறத்தினிற்பூசைவருந்தியேயியற்றுபவன்வயங்குமாவின்
சுறந்தபாலடிசிலங்கையுளையிருப்பதுந்தான்கண்டுணுது
புறங்கையினைநக்குமவன்போலுமால்யாமறியப்புகலுங்காலே” எ-ம் அநிக.

தத்துவங்களைச்சுடமெனக்கண்டு, திருவருளாலன்றி ஆ
ன்மபோதத்தாலறியப்படாதெனக் காணும்பாவனையே ஆன்மசுத்
தியாம்.

ஞானபூசைத்திருவிருத்தம்.

“திங்கிலுயிர்சிவலிங்கஞ்சிவன்சிவன்யாதுஞ்
செயவேண்டாபசஞானம்”

எ-ம்

“மெய்ப்பணிமடங்கத்தூங்கிட”

எ-ம் கண்டுகொள்க.

நாபிக்குக்கீழ் பிருதிவிதத்துவங் கிழங்காகவும், அப்புழு
தலிய இருபத்துமூன்று தத்துவங்களும், எட்டங்குலப்பிரமாண
முள்ளதும், ஒன்பது துவாரங்களோடு கூடியதும், நான்குபக்க
மும் முட்களையுடையதுமாகிய நாளவடிவாகவும், அசுத்தமாயை
யின் காரியமாகிய வித்தியாதத்துவமேழும், சுத்தவித்தையுமா
கிய எட்டுத்தத்துவங்களும் எட்டிதழ்வடிவமாகவும், பிரணவாதி
எட்டக்காங்களை முறையே உடையதாகவும், ஈசுவரதத்துவமும்,
சதாசிவதத்துவமும் அறுபத்துநான்கு கேசாவடிவாகவும், சத்
திதத்துவமும், சிவதத்துவமும் அக்கேசாங்களுக்குள்ளாகப்
பொருந்திய பொருட்டுவடிவாகவும், அப்பொருட்டி னுள்ளாகப்
பொருந்திய ஐம்பத்தொரு பீசுவடிவாகவும், நாலாங்குலப்பிரமா
ணமான புட்பத்தையுடையதுமாகிய இருதயகமலஞ் சிவாசன
மாம்.

சிவஞானசித்தியார்.

“நாட்டுமிதயந்தானாபியினிலடியாய்
 ஞாலமுதறத்துவத்தாலெண்விராஜாதாய்
 மூட்டுமோகிநிசுத்தவித்தைமலரொட்டாய்
 முழுவிதழெட்டக்காங்கண்முறைமையினி னுடைத்தாய்க்
 காட்டுகமலாசனமேலீசர்சதாசிவமுங்
 கலாமூர்த்தமாமிவற்றின்கண்ணுருஞ்சத்தி
 கீட்டையருள்சிவன்மூர்த்திமாணசிச்சத்தி
 மேலாகிநிற்பணிந்தவினைவறிந்துபோற்றே.”

சிவஞானபோதம்.

“மண்முதனாமவர்வித்தைகலாநுப
 மெண்ணியவீசர்சதாசிவமு—நண்ணிற்
 கலையுருவாநாதமாஞ்சத்தியதன்கண்ணு
 நிலையதிலாமச்சிவன்ருளேர்.”

இவ்விதம் ஆதாரசத்தியாதிபாரசத்தி பரியந்தந்தாபிக்க
 ப்பட்ட சிவாசனத்தினமீதாக மின்னல்போன்ற ஒளியுள்ளவரும்,
 நாதசொருபியுமாகிய சிவபெருமான் இருப்பதாகத்தியானித்து,
 ஆவாகனூதிகள்செய்து மானதமரகப்புட்பாதிக்கைக்கொண்டுபூசி
 க்க.

மானதமரகச் சாத்துமட்டபுட்பங்கள், கொல்லானை,
 லைம்பொறுபடக்கல், பொறை, அருள், அறிவு, வாய்மை, தவம்,
 அன்பு என்பன.

சிவஞானசித்தியார்.

“கந்தமலர்புகையொளிமஞ்சனமமுதமுதலாக்
 கண்டனவெல்லாமனத்தாற்கருதிக்கொண்டு
 சிந்தையினிலருச்சிக்க.”

எ-ம்

திருநாவுக்கரசுக்கவாயிகள்.

தனித்திருநேசை.

“காயமேகையிலாகக்கடிமனமடியமையாக
 வாய்மையே தூய்மையாகமனமணியிலிங்கமாக
 கையேமெனயும்பாலாநிறையநீரமையவாட்டிப்
 பூசனைவீசுனூர்க்குப்போற்றவக்காட்டினேமே”.

“உடம்பெனுமனையகத்துவுள்ளேமதகளியாக
மடம்பெழுணர்நெய்யட்டியுயிரெனாந்திரிமயக்கி
இடம்பெனானத்தீயாலெரிகொளவிருந்துநோக்கில்
கடம்பமர்காளே தாதைகழலடி காணலாமே.”

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திகாபுரார்.

பண்—காந்தாரபஞ்சமம்.

“ஊனி லுயிர்ப்பையொடுக்கியொண்சுடர்
ஞானவிளக்கினையேற்றிநன்புலத்
தேனைவழிநிறந்தேத்துவார்க்கிடர்
ஆனகெடுப்பனவஞ்செழுத்துமே.”

இயற்கையாகவிருக்கின்ற நாபிகுண்டத்திலே ஞானாக்கி
னியைமூட்டி, அதிற்சிவனை ஆவாகித்துச் சொலிக்கச்செய்து, வி
ந்துத்தானத்திலிருந்துபெருகுக்கின்ற அமுததாரையை ஆஜ்யதா
ரையாகப்பாவித்து, இடையாகிய சிருவத்தினால் நூற்றெட்டாகு
திசெய்து, முடிவிற்குமுமுனையாகிய சிருக்கினால் பூரணகுதி
செய்ததாகப்பாவித்துப் பூசாசமாப்பணஞ்செய்து, நிக்களசிவத்
திலொடுக்குக.

துவாதசாந்தபரியந்தம் ஏகாகாரமாயிருக்குஞ்சிவனை விந்
துத்தானத்தில், தீபச்சுவாலையோன்றிருப்பவராகத் தியானித்து
ச் சமாதிகூட்டுக.

வாயுசங்கிதை.

“நாபியழறனிலேமஞ்செய்ததற்பின்புளுவநடுவதனினன்காத்
தீபசிசைபோ லுறையுஞ்சிவன் றன்னேநினைந்தகத்துப்பூசைதன்னை
மாபவந்தீர்த்திமுடித்தபினிலிங்கந்தனிற்றழலில்வயங்குமண்ணிற்
றாபமுதலியவெந்திச்சிவபூசை தனையியற்றத்தொடுக்கவேண்டும்.”

திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி காபுரார்.

பண்—நட்டாரகம்.

“கோங்குசண்பகங்குருந்தொடுபா திரிசூவிடைமலருந்தி
லுங்கிரீர்வருகாவிரிவடகரைமாந்துறையுறையானைப்
பாங்கினாலிடுந் தூபமுந்தீபமும்பாட்டவிமலர்சேர்த்தித்
தாங்குவாசவர்நாமங்கனாவின்னிற்றலைப்படுத்தவத்தோரோ.”

தானசுத்தி.

—o—o—o—

பகர்பூசைபண்ணப்போகின்றேனென்று தியானித்து அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு அஸ்திரமந்திரத்தை உச்சரித்துத் தாளத்திரயஞ்செய்து, அந்தத்தானத்திலுள்ள லிங்கினங்கள் போவதற்காகத் திக்குப்பந்தனமும், அசுரர்முதலியோருட்பிரவேசியாமைக்காக அஸ்திரத்தினுல்நாற்புறமும் அக்கினிவடிவாகிய மதிலும், கவசத்தையுச்சரித்து அவகுண்டனஞ்செய்வதால் மூன்றகமும், சத்திமந்திரத்தைச்சொல்லித் தேனுமுத்திரைகொடுப்பதால் திருவருட்சத்தியாகியவலை மேலுக்கீழுமுண்டானதாகவும் பாவிக்க.

தத்துவப்பிரகாசம்.

“பகர்சிவத்துவமாக்கறலசத்தி.”

பாத்தியத்திரவியம்.

சந்தனம், இலாமிச்சை, அறுகு, வெண்கடுகு என்னும் இந்நான்கையும் சுத்தசலத்துடன்கூட்டுவது பாத்தியம் எனப்படும்.

சைவசமயநெறி.

“ஆரமிலாமிச்சையறுகோடுவெண்கடுகுஞ் சீருறவேபாத்தியத்திற்சேர்.”

ஆசமனத்திரவியம்.

இலவங்கப்பட்டை, கர்ப்பூரம், சாதிக்காய், சிற்றேலம், வசவாசி, பேரேலம் ஆகிய ஆறு திரவியங்களின் பொடிகளைச் சுத்தசலத்துடன்கூட்டுவது ஆசமனமெனப்படும்.

சைவசமயநெறி.

“இலவங்கங்கர்ப்பூரஞ்சாதிசிற்றேல
வவசவாசேவமுந்நு.”

அருக்கியத்திரவியம்.

பால், சலம், எள்ளு, அரிசி, தருப்பைதுளி, பூ, வெண்கடுகு, நெல்லு என்னுமிவ்வெட்டும் அருக்கியத்திரவியமாகும்.

சைவசமயநெறி.

“அருக்கியம்பானீரெள்ளரிசிஞ்சையந்த
நிரைத்தமலர்வெண்கடுகுநெல்.”

பாத்தியாதிகளுக்கு முத்திரை.

பாத்திரத்தையிடக்கையில்வைத்துக்கொண்டு வலக்கையி
ன்பெருவிரலும், நடுவிரலும் ஆழிவிரலுமாகிய மூன்றையுங்கூட்
டிப்பிடிக்கும் மிருகமுத்திரையினாலே பாத்தியாதிகளைக்கொடுத்
தல்வேண்டும் பெருவிரலாலும்சுட்டுவிரலாலும்கொடுக்கின் அந்
தநீர் இரத்தத்திற்குச்சமானமாகும்.

விசேஷரக்கியம். *

பொன்முதலியவற்றாலமைக்கப்பட்ட அருக்கியபாத்திரத்
தை அஸ்திரத்தாலலம்பி, விந்துத்தானத்திலிருந்துபெருகுகின்ற
அமிர்ததாரையாகச் சலத்தைப்பாவித்து, வெளஷடந்திருதயத்
தையுச்சரித்துப்பூரித்து, அதில் சிவாசனமந்திரத்தைச்சொல்லிப்
பூசித்துச் சிவனுக்குரிய ஆசனமும், மூர்த்திமந்திரத்தைச்சொல்
லிப்பூசித்து, மூர்த்தியும்அமைந்ததாகப்பாவிக்க.

சிவனுக்குரிய ஐந்துமுகங்களும் அமைவதற்காக ஈசானா
திமந்திரங்களாற்பூசித்து, அவருக்குரிய வித்தியாதேகமும் நேத்
திரமும் அமைவதற்காக வித்தியாதேகநேத்திரமந்திரங்களையுஞ்
சொல்லிப் பூசித்துப்பாவிக்க.

மூலமந்திரத்தாலருச்சிப்பது சிவனையதில்ஆவாகித்தலெ
ன்னும்பாவனையாகும். இருதயாதிமந்திரங்களாற்பூசிப்பது சிவ
னுக்குரிய சுத்தகுணங்களாலும் அமைந்ததென்னும்பாவனையாம்.
மூலமந்திரத்தாலும், சம்ஹிதையாலும் அபிமந்திரிப்பது சிவனுக்
குரிய ஐசவரியசுத்திகள் பதிதலென்னும்பாவனையாம். அஸ்திர
த்தால் இரட்சையும், கவசத்தாலவகுண்டனமுஞ்செய்து வெள
ஷடந்தமூலத்தால் தேனுமுத்திரை காட்டல்வேண்டும்.

அருக்கியநீரிற் சிவசத்திபதிதற்காகவே இக்கிரியை செய்
யப்படுவதாம்.

* கரமிகாகமம்.

தி ர வி ய சு த் தி.

அருக்கியசலத்தினால் தன்னுடையசிரசிலும், புட்பம்முதலிய பூசைத்திரவியங்களிலும் நிரீக்ஷணஞ்செய்து அஸ்திரத்தாற்புரோட்சித்து, கவசத்தால் அப்பியுக்ஷணஞ்செய்து, இருதயத்தாலபிமந்திரித்து, கவசத்தால் அவகுண்டனஞ்செய்து தேனுமுத்திரைகாட்டித் திருமஞ்சனத்தையும் சுத்திசெய்க.

திரவியசத்தியாவது, திரவியங்களெல்லாம் மாயையினிடத்துண்டானவையாகையாற் சுத்தராயிருக்கிற சிவபெருமானுக்கு மாயேயமாகிய திரவியங்களங்கீகாரமாகமாட்டா, அஃதன்றிப் பலனையுங்கொடுக்கமாட்டா. ஆகையாற் சிவசத்தியை நிரீக்ஷணதிகளால் அவைகளிற்பதியும்படிசெய்வது, அங்ஙனஞ்செய்யிற் சுத்தியாகிச் சித்தாகிய சிவனுக்கேற்கும். *

அஃதெவ்வாறென்னில், விறகானது அக்கினியைச்சேர்ந்தபோதே தற்சொருபங்கெட்டு அக்கினிச்சொருபமானற்போலுமென்க.

திவ்வியகண்ணாகிய கருவியிறற் பார்த்தறியுஞ் செயல்களெல்லாம் திருவருட்செயலென்னும் பாவனையாகும்.

ஞானபூசைத்திருவிருத்தம்.

“நாலிரண்டிருவருவநோக்கினோக்கால்
நலங்கொடியவியசத்திரவந்து.”

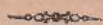
திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

நிருந்தாண்டகம்.

“ஆவாகியாவின்லீந்துமாகியநிவாகியமூலாகியவியுமாகி
நாவாகிநாவுக்கோருரையுமாகிநாதையவே தத்தினுள்ளோனாகிப்
பூவாகிப்பூவுக்கோர்நாற்றமாகிப்புக்குளால்வாசமாய்நின்றானாகித்
தேவாகித்தேவர்முதலுமாகிச்செழுஞ்சுடராய்ச்சென்றடிகணின்றவாறே”

மந்திரசுத்தி.

தன்னுடைய ஆசனத்தைச் சிவாசனமாகப்பூசித்து, இருதயத்திற் சிவமூர்த்திபைப்பூசித்து, நெற்றியிலே சந்தனத்தாற்றி லகமிட்டுச் சிரசில் மூலமந்திரத்தினுலருச்சித்துத் தன்னுடைய தேகத்தைச் சிவரூபமாகப்பாவித்துப் பூசைக்குவிரோதமில்லாத மௌனநிலையாயிருந்து, மந்திரங்களை ஹுஸ்வதீர்க்கக்கிரமமாக மூலாதாரந்தொடங்கித் துவாதசாந்தம்வரையும் ஒம்காரமுதல் நமோந்தமாகவுச்சரிக்க.

பஞ்சாக்கரத்தை ஐந்தெழுத்தாகக்கொள்ளாமல் சிவ்வி லே சிவமும், வவ்வி லே திருவருட்சத்தியும், யவ்வி லே ஆன்மாவும், நவ்வி லே திரோதானசத்தியும், மவ்வி லே மலமும், ஆகிய ஐந்துமுதலாகக்காணுதலே இதனுண்மையாம்.

திருநாவுக்கரசராயனார்

நிருந்தாண்டகம்.

“பேராயிரம்பாவிவானேரேத்தம்

பெம்மானைப்பிரிவினாவடியார்க்கென்றும்

வாராதசெல்வம்வருவிப்பானே

மந்திரமூந்தந்திரமூமருந்துமாகித்

திரோனாய்தீர்த்தருளவல்லான்றன்னைத்

திரிபுரங்கடையெழுத்திண்சிலைகைக்கொண்ட

பேரானைப்புள்ளிருக்குவேனாரானைப்

போற்றுதேயாற்றநான்போக்கினேனே”.

இலிங்கசுத்தி.

ஸ்நானவேதிகையிற் சடுத்தாசனம்பூசித்து, இலிங்கத்தை யதிலெழுந்தருளச்செய்து, சிதறிய நிருமாலிய புஷ்பங்களைக் காயத்திரி மந்திரத்தாலெடுத்துச் சாமானியாருக்கியத்தினுற் சுவாகாந்தமான இருதயத்தினாலும், மூலத்தினாலும் சத்தியோசாதா திக் கிரமமாக ஐந்து சிரசுகளிலும் அருக்கியங்கொடுத்துத், தூப

தீபங்கொடுத்துச் சாத்திய புஷ்பங்களின்மேற் கைவைத்து, சத்தி யோசாதா திமந்திரங்களை யுச்சரித்து, அஸ்திரமந்திரத்தினால் இலிங்கத்தின்மேலிருந்த புஷ்பங்களை எடுத்துச் சுத்தபாத்திரத்திற் சண்டேசுரபூசையின் பொருட்டு ஈசானதிக்கில் இருதயத்தினால் வைக்க.

அஸ்திரத்தினால் இலிங்கத்தையும், பாசுபதாஸ்திரத்தினால் பிண்டிகையையும் அலம்புக. அஸ்திரமந்திரத்தையுச்சரித்துச் சாமானியர்க்குப் பதினாபிஷேகிக்க.

சலலிங்கமானால் அட்டபுட்பத்தினாலாதல், ஆசனமூர்த்தி மூலத்தினாலாதல் அருச்சித்து, அருக்கியதூபதிபங்கொடுத்து, அஸ்திரத்தினால் நிருமாவியத்தைக்கழிக்க.

இலிங்கத்தை அஸ்திரத்தினாலும், பிண்டிகையைப் பாசுபதாஸ்திரத்தினாலும் அபிஷேகம்பண்ணினால் சகலவிக்கினங்களுந்தீர்ந்து, மந்திரங்கள் பிரகாசித்துப் பலனைக்கொடுக்கும்.

சிவபெருமான் பரிபூரணராகையார், சித்துப்பிரபஞ்சங்களிலும், அசித்துப்பிரபஞ்சங்களிலும் பிரிவறச்சேட்டிப்பித்துநிற்குந்தன்மையையறிந்து, இந்தலிங்கத்திலுமுண்டென்னும்பாவனையே இலிங்கசத்தியாகும்.

ஞானபூசைத்திருவிருத்தம்.

“நாதன், மேலுகந்தமலரொதுக்கியருவநோக்கி

விமலனிறையுணர்ந்தெவையுமேனியான

சீலமுமங்கருவுதிருவுருவமானசிதம்புமுணர்ந்

திலிங்கசத்திசேர்த்திடாயே”

ஆணவம், கன்மம், மாயை, திரோதாயி, வயிர்தவமென்னுமைவகைப்பாசங்களை நீக்குதற்பொருட்டே ஆன்மசுத்தி,* தானசுத்தி, திரவியசுத்தி, மந்திரசுத்தி, இலிங்கசுத்தி என்னும் பஞ்சசுத்திகள் செய்யப்படுகின்றன.

சைவசமயநெறி.

“பஞ்சவித சுத்தியினைப் பண்ணிகு பாங்காகப்

பஞ்சவித பாசமறுப் பார்.”

* ஆன்மசுத்தியானது பூதசத்தி, அந்தரியாகம், சமாதி என்பவற்றின் தொகுதியாம்.

அபிஷேகம்.

வடித்தெடுத்தநீர் கங்காசலத்துக்குச் சமர்னமாகையால்
நீரைவடித்தெடுத்து, அதில்வாசனைத்திரவியங்களையும், புட்பங்க
ளையுமிட்டு “அருளெனும்புனவினையாட்டி” எனக்காசிகாண்டத்
திருக்கறியபடி திருவருளாகியஞானமே நீரெனப்பாவித்து, அபி
ஷேகஞ்செய்யின் மலநிவாரணமாகும்.

சதாசிவரூபம்.

“நிகழ்ச்சைத்திரிமித்தமாக
மகிழ்வுடனே திருமஞ்சனம்பண்ணி.”

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்

பண்—நக்கராகம்.

“தடங்கொண்டதொர்தாமரைப்பொன்முடிதன்மேற்
குடங்கொண்டடியார்குளிர்நீர்சுமந்தாட்டப்
படங்கொண்டதொர்பாம்பரையார்த்தபரம
னிடங்கொண்டிருந்தான் றனிடமருந்தீதோ.”

சந்தனாதித்தைவத்தால் அபிஷேகித்தவர்கள் சுகத்தையும்
அரிசிமாவால் அபிஷேகித்தவர்கள் மலநாசத்தையும், ஆமலகத்
தால் அபிஷேகித்தவர்கள் உரோகநாசத்தையும், மஞ்சள்மாவா
ல் அபிஷேகித்தவர்கள் இராசவசியத்தையும், பஞ்சகவ்வியத்தா
லபிஷேகித்தவர்கள் ஆன்மசுத்தியையும், ரசபஞ்சாமிர்த்தத்தாலபி
ஷேகித்தவர்கள் வெற்றியையும், பலபஞ்சாமிர்த்தத்தாலபிஷேகித்
தவர்கள் செல்வத்தையும், பஞ்சபலோதகத்தினாலபிஷேகித்தவர்
கள் மந்திரசித்தியையும், பாவினாலபிஷேகித்தவர்கள் ஆயுள்விரு
த்தியையும், தயிரினாலபிஷேகித்தவர்கள் பிரசாவிருத்தியையும்,
நெய்யினாலபிஷேகித்தவர்கள் மோட்சத்தையும், தேனாலபிஷேகி
த்தவர் சங்கீதவன்மையையும், கருப்பஞ்சாற்றாலபிஷேகித்தவர்க
ள் நித்தியசுகத்தையும், சருக்கரையாலபிஷேகித்தவர்கள் சத்து
ருநாசத்தையும், வாழைப்பழத்தாலபிஷேகித்தவர்கள் பயிர்விரு
த்தியையும், பலாப்பழத்தாலபிஷேகித்தவர்கள் லோகவசியத்தை

யும், மரம்பழத்தாலபிஷேகத்தவர்கள் சகலவெற்றியையும், தம்
ரத்தம்பழத்தாலபிஷேகத்தவர்கள் பூமிலாபத்தையும், மானுளம்
பழத்தாலபிஷேகத்தவர்கள் பகைநீக்கத்தையும், நாரத்தம்பழத்
தாலும், கிடாரநாரத்தம்பழத்தாலும்பிஷேகத்தவர்கள் சற்புத்தி
யையும், எலுமிச்சம்பழத்தாலபிஷேகத்தவர்கள் மிருத்யுநிவாரண
த்தையும், தேங்காய்த்துருவலாலும், அன்னத்தாலும்பிஷேகத்த
வர்கள் அரசுரிமையையும், இளநீராலபிஷேகத்தவர்கள் சற்புத்
திரப்பேற்றையும், அபமிருத்தநாசத்தையும், கோமோசனையால
பிஷேகத்தவர்கள் தீர்க்காயுளையும், பச்சைக்கருப்பூரத்தாலபிஷே
கத்தவர்கள் பயநாசத்தையும், கஸ்தூரியாலபிஷேகத்தவர்கள்
வெற்றியையும், பனிநீராலபிஷேகத்தவர்கள் சாலோக்கியத்தையு
ம், சந்தனக்குழம்பாலபிஷேகத்தவர்கள் சாயுச்சியத்தையும்,
சகஸ்ரதாராபிஷேகஞ்செய்தவர் ஞானத்தையும், ஸ்பந்தராபிடேக
ஞ்செய்தவர் சன்மசாபல்யத்தையும், சாரூப்பியத்தையும் அடை
வார்கள்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்)

பாவநாசத்திருக்குறித்தோகை.

“பாவமும்பழிபற்றறவேண்வீர்
ஆவிலைஞ்சுகந்தாமெவன்கழல்
மேவராய்மிகவும்மகிழ்துள்ளுமின்
காவலாளன்கலந்தருள்செய்யுமே.”

நேரிசை.

“தொண்டனென்பட்டதென்னே தூயகாவிரியினன்னீர்
கொண்டிருக்கே காதியாட்டிக்குங்குமக்குழம்புசாத்தி
இண்டைகொண்டேறநோக்கியீசனையெம்பிரானைக்
கண்டனென்க்கண்டிராடேதகாலத்தைக்கழித்தவாரே.”

திருக்குறித்தோகை.

“செய்யமேனியன்றெனொபாறயிர்
நெய்யதாடியநீலக்குடியான்
மையலாய்மறவாமனத்தார்க்கெலாம்
கையில்ஆமலகக்கனியொக்குமே”.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்

பண்—பழந்தக்காரகம்.

“பாலினொன்றுநெய்யாற்பழத்தினொற்பயின்றாட்டி
நூலினொன்மணமால்கொணர்ந்தடியார்புரிந்தேத்தச்
சேலினூர்வயல்புடைசூழ்செங்காட்டங்குடியதனூர்
காலினொற்கூற்றுதைத்தான்கணபதிச்சரத்தானே.”

எண்ணெய்க்காப்புவிதி.

எள்ளைச்சுத்தமாக்கிக் கைச்செக்கினூலாட்டிச்சாத்துக. அங்
கனமன்றி ஆட்டியஎண்ணெய் மதுவுக்கொப்பாகுமென்றறிக.

பஞ்சாமிர்தவிதி.

பால், தயிர், நெய், தேன், சருக்கரை என்பவற்றை விதி
ப்படிசேர்ப்பின் இரசபஞ்சாமிர்தமெனப்படும்.

பலாப்பழம், வரையாப்பழம், தேங்காய்த்துருவல், கருப்
பஞ்சாறு, தேன் என்னுமிவைகளைவிதிப்படிசேர்ப்பின் பலபஞ்
சாமிர்தமெனப்படும்.

பஞ்சகவ்வியவிதி.

ப-பாபதிவாரணம், ச-ஆன்மசுத்தி, சு-பிறவிரீக்கம், விய
ம்-மோட்சம் எனவே மலத்தைநீக்கி ஆன்மாவைச்சுத்தனாக்கிப்
பிறவியையொழித்து, போட்சத்தைக்கொடுக்கும்பெருமையையு
டையுதெனக்கொள்க. பஞ்சகவ்வியம் இல்லாமற்செய்யும்கிரியை
களிறிறைவர்கள் சாந்தித்தியமாகார்கள்.

சிவலோகத்திற் சிவசந்திதானத்திலிருக்கின்ற இடபதேவ
ரின் பக்கத்திலிருக்கும் சிவப்புநிறமுள்ளசுமனை, வெண்மைநிற
முள்ளசுரபி, கபிலைநிறமுள்ளநந்தை, புகைநிறமுள்ளசுசீலை, கரு
மைநிறமுள்ளசுபத்திரை என்னும்பசுக்களைச் சிவபெருமான் ஆ
ன்மாக்களையுங்காரணமாய்ப் பூமியிற்பிறக்கும்படி கட்டளைசெய்
தனர். அவைபாற்கடலினின்றும் சிவபூசை, யாகாதிதன்மங்களு
க்குபயோகமாதற்பொருட்டும், ஆன்மாக்களது துன்பங்களைநீக்கி
யருளுதல்காரணமாகவுமுற்பலித்தன. இவைகளிற் பால், தயிர்,
நெய், கோசலம், கோமயம் என்னும்பொருள்கள்தோற்றும்.

பரல்.

ஒன்பதுகோட்டமமைத்து நடுக்கோட்டத்திற் சிவதத்துவத்தாலமைக்கப்பட்ட இடத்தின்மீதாகத் தாபிக்கப்பட்ட சுப்பிரதீட்டையென்னும் பாத்திரத்தினுள்ளாகப்பொருந்தியபாலை ஈசானமந்திரங்கொண்டு ஒருமுறைபூசித்து அபிமந்திரிப்பது ஈசானமென்னும் திருவருட்குணம் பதிதற்காகும். இதனால் சத்துரு நிவாரணமாம். இதற்கு அதிபன் சுக்கிரன்.

தயிர்.

கிழக்குக்கோட்டத்திற் சதாசிவமென்னுந் தத்துவத்தாலமைக்கப்பட்ட இடத்தின்மீதாகத்தாபிக்கப்பட்ட சுசார்தமென்னும்பாத்திரத்தினுள்ளாகப்பொருந்திய தயிரைத் தற்புருடத்தாலொருமுறைபூசித்து அபிமந்திரிப்பது, தற்புருட்குணம்பதிதற்காகும். இதனால்புத்திரப்பேறுண்டாம். இதற்கு அதிதேவதை சந்திரன்.

கெய்.

தெற்குக்கோட்டத்தில் வித்தியாதத்துவத்தாலமைக்கப்பட்ட இடத்தின்மீதாகத்தாபித்த தேசோவத்தாத்திரத்தினுள்ளாகப்பொருந்தியகெய்யை அகோரத்தினால் மும்முறைபூசித்து, அபிமந்திரிப்பது அகோரமென்னும்குணம் பதிதற்காகும். இதனால்வராலும்பூசிக்கப்படும் மோட்சத்தைக்கொடுக்கும். இதற்கு அதிதேவதை உருத்திரன்.

கோசலம்.

வடகிசையிற் புருடதத்துவத்தினுமைக்கப்பட்ட இடத்தின்மீதாகப்பொருந்திய இரத்தினேதக பாத்திரத்தினுள்ளாகவிருக்கும் கோசலத்தை வாமதேவத்தால் நான்குமுறை பூசித்து அபிமந்திரிப்பது வாமதேவகுணம் பதிதற்காகும். இதுசெல்வத்தைக்கொடுக்கும். இதற்கு அதிதேவதை-கங்கை.

கோமயம்.

மேற்றிசையிற் காலதத்துவத்தாலமைக்கப்பட்ட இடத்தின்மீதாகப்பொருந்திய அமிர்தாத்மச பாத்திரத்தினுள்ளாகவிருக்கும் கோமயத்தைச் சத்தியோசாதத்தாலேந்துமுறை அர்ச்சி

த்து. அபிமந்திரிப்பது, சத்தியோசாதமென்னுந் திருவருட்குணம் பதிதற்காகும். இது வியாதியைநீக்கும். இதற்கு அதிதேவதை-ஞாயன்.

கோமயத்தில் இச்சாஞானக்கிரியாஸூபமான தளிநுடன் வில்வந்தோற்றியது: அவ்வில்வத்தைத் திருமகள் விரும்பியதன் கணிநுக்கையாற் சிறீபலமென்னும் பெயரைப்பெற்றுச் சிவபெருமானுக்கெந்நாளும் அணியத்தக்கதும், அருச்சித்தவர்களுடைய பாவங்களை நீக்குவதுமாகிய பெருமையைப் பொருந்தியிருக்கிறது.

பின்பு நீலோற்பலக்கிழங்குந் தாமரைக்கிழங்குந் தோற்றியன.

அரிசிமா.

அக்கினிதிக்கிலமைக்கப்பட்ட நியதிதத்துவத்தின் மீதாகவைத்துப் பூசிக்கப்படும் அரிசிமாவாலபிஷேகஞ்செய்தோர்பலவிதமாகிய தானியமுதலியவற்றிற்கு அதிபராதலையும், மலநிவாரணத்தையும் அடைவார்கள். அதிதேவதை-விட்டுணு.

நெல்லிக்காய்ப்பு.

நிருதிதிக்கிலமைக்கப்பட்ட அப்புதத்துவத்தின்மீதாகவைத்துப் பூசிக்கப்படும் நெல்லிக்காய்பாலபிஷேகஞ் செய்தோர்கள் செல்வத்தையும் ரோகநீக்கத்தையுமடைவர். அதிதேவதை-இலக்குமி.

மஞ்சட்காய்ப்பு.

வாயுதிக்கிலமைக்கப்பட்ட மாயாதத்துவத்தின் மீதாகவைத்துப் பூசிக்கப்படும் மஞ்சட்காய்பினாலபிஷேகஞ்செய்தவர்கள் அனேகசம்பத்தையும் இராசவசியத்தையுமடைவர். இதற்கு அதிதேவதை-சந்திரன்.

குசோதகம்.

ஈசானதிக்கிற பிரகிருதி தத்துவத்தாலமைக்கப்பட்ட இடத்தின் மீதாகப்பொருந்திய அவ்வியத்தமென்னும் பாத்நிரத்திலிருக்குங் குசோதகத்தை மூலத்தினுலருச்சித்தபிஷேகத்தவர்கள் பிரமலோகத்தையடைவர்.

சுந்தியனிவ்வத்திற்குறிய

பஞ்சாயிர் தவிதி.

நடுக்கோட்டத்திற்பாலையும், கிழக்குக்கோட்டத்தில் தயிரையும், தெற்குக்கோட்டத்தில் நெய்யையும், வடக்குக்கோட்டத்தில் மதுவையும், மேற்குக்கோட்டத்தில் சருக்கரையையுந் தாபிக்க. அக்கினிதிக்கிலமைக்கப்பட்டகோட்டத்தில் வாழைப்பழத்தையும், நிருதிதிக்கிலமைக்கப்பட்டகோட்டத்தில் பலாப்பழத்தையும், வாயுதிக்கிலமைக்கப்பட்டகோட்டத்தில் மாம்பழத்தையும், ஈசானதிக்கிலமைக்கப்பட்டகோட்டத்தில் கந்தோதகத்தையுந் தாபிக்க.

பஞ்சகவ்வியத்திற்குக்கூறியபடி கோட்டபூசைமுதலியவற்றைச்செய்து சேர்த்து அபிஷேகிக்க. கந்தோதகத்தைத் தனித்தபிஷேகிக்க.

பஞ்சபலோதகவிதி.

எலுமிச்சம்பழச்சாறு, நாரத்தம்பழச்சாறு, தமாத்தம்பழச்சாறு, குளஞ்சிப்பழச்சாறு, மாதுளம்பழச்சாறு ஆகியஇவைகளை விதிப்படி கூட்டின் பஞ்சபலோதகம் எனப்படும். இவைகளைப் பதமந்திரமுச்சரித்தபிஷேகிக்க.

திருவொற்றாடை.

திருவொற்றாடைசாத்தியவர்கள் தங்களுடைய மரபினுள்ள கோடிசுற்றத்தினரை நாகத்தினின்று நீக்கிச் சிவபெருமானுடைய பாதுகூழை அடைவார்கள்.

அஸ்திரத்தாற் புட்பஞ்சாத்திச் சிவமந்திரமுச்சரித்துப் பதுமாசனத்திலுடையவரை எழுந்தருளச்செய்க.

கணபதி மகாலக்குமி குரு

வந்தனம்.

பீடத்தின் வாயுமுலையில் கணபதியையும், அவருக்குக் கிழக்கே சிவசத்திரூபமாகிய இலக்குமியையும், ஈசானத்தில் சதாசிவகுரு, அநந்தகுரு, ஸ்ரீகண்டகுரு, அம்பிகாகுரு, கந்தகுரு, விட்டினுகுரு, பிரமகுரு என்னுஞ் சத்தகுருக்களையும் பூசித்து,

யான் சிவனைப்பூசிப்பதற்கு அனுமதிதரல்வேண்டுமென்று கணபதி, இலக்குமி, சத்தகுரு இவர்களைப்பிரார்த்தித்து அனுமதியைப் பெற்றுக்கொண்டு சிவத்தைப்பூசிக்க. சத்தகுருவையுஞ் சிவனாகப்பாவித்துப்பூசிப்பதனால் ஞானமுண்டாம்.

சிவாசன உறுப்பு.

கூர்மாசனம்.

க. பிருதிவிதத்துவம் தாமரைக்கிழங்கு. அது ஆதாரசத்தியின் கிரசிலிருக்கும்; நிவிர்த்திகலைபால் வியாபிக்கப்படும்.

காலாக்கினிருத்திரபுவனம்முதல் பத்திரகாளிபுவனம் வரையுள்ளபுனங்கள் ௧௦௮.

இவை ஆதாரசத்தியின் உறுப்புக்களாக இருக்கும்.

அதந்தாசனம்.

உ. சலதத்துவம் கிழங்கைநெகிழ்விக்கும்.

இதில் அமரேசம்முதலிய புவனங்கள் ௮.

ங. அக்கினிதத்துவம் ஒன்றுபடுத்தி கீரையிழுக்கும்.

இதில் அரிச்சந்திரம்முதலியபுவனங்கள் ௮.

ச. வாயுதத்துவம் இயக்கிக்கூட்டும்.

கெயம்முதலியபுவனங்கள் ௮.

ரு. ஆகாசம் இடங்கொடுக்கும்.

வஸ்திரபாதம்முதலியபுவனம் ௮.

௧௧௧௦. கந்தம், இரசம், ரூபம், பரிசம், சத்தம் என்னுந்தத்துவங்கள் தாமரையின்முனையாகும்

சகலண்டரூபமுதலியபுவனங்கள் ௪.

௧௧௧௨௦ வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயு, உபத்தம், சுரோத்திரம், துவக்கு, சட்சு, சிஹ்வை, ஆக்கிராணம், என்னும்பத்துத்தத்துவங்கள் ஒன்பதுதூண்கள்.

கருமேந்திரியத்தத்துவங்களில் காலஞ்சனபுவனமிருக்கும் க.
 ஞானேந்திரியத்தில் சங்குகர்ணபுவனமிருக்கும் க.
 ௨௧-௨௨-௨௩. மனம், அகங்காரம், புத்தி, என்னுந்தத்துவங்கள்
 அகத்துநின்றதொழிற்படுத்தும்.

மனதில்தூலேசவரபுவனம் க.
 அகங்காரத்தில் தலேசவரபுவனம் க.

சிம்ஹாசனம்.

புத்தியின் பாவாட்டகங்களாகிய தருமம் முதலியவை சி
 ம்ஹவடிவங்களாக விருக்கும்.

புத்தியில் ஐந்திரம் முதலிய புவனம். அ.

இந்திரபுவனத்தார் தருமகுணமும், செளமிய புவனத்தார்
 ஞானகுணமும், பிரசாபத்திய புவனத்தார் வைராக்கியகுண
 மும், பிரம்புவனத்தார் ஐசுவரியகுணமும், கந்தருவபுவனத்தார்
 அதர்மகுணமும், இயக்கபுவனத்தார் அஞ்ஞானகுணமும், இரா
 க்கதபுவனத்தார் அவைராக்கியகுணமும், பைசாசபுவனத்தார்
 அணைசுவரியகுணமுமுடையராயிருப்பர்.

யோகாசனம்.

௨௪- பிரகிருதித்தத்துவம்.

இதில் அகிர்தம் முதலிய புவனங்கள் அ.

இவைபிரதிட்டாகலையால் வியாபிக்கப்பட்டவை.

௨௫- புருடத்தத்துவம்.

இதில் வாமம் முதலிய புவனங்கள் க.

௨௬- அராகத்தத்துவம்.

இதில் பிரசண்டம் முதலியபுவனங்கள் இ.

௨௭- வித்தியாதத்தத்துவம்.

இதில் குரோதம், சண்டம் உ.

௨௮- கலாதத்தத்துவம்.

இதில் தியுதி, சம்வர்த்தம் உ.

௨௯- நியதித்தத்துவம்.

இதில் சூரம், பஞ்சார்த்தம் உ.

ந.0- காலத்துவம்.

இதில் ஏதவிரம், சிகேதம் உ.

சலதத்துவமுதலிய இருபத்தொன்பதும் நாளவடிவாகும்.
அமரேசம்முதலியபுவனங்கள் எழுபத்தைந்தும் நாளத்
தின்முட்களாகும்.

ந.க- அசுத்தமாயாதத்துவம் புறவிதழாகும்

மகாத்யுதிமுதலியபுவனங்கள் அ.

இத்தத்துவங்கள் வித்தியாகலையால்வியாபிக்கப்பட்டவை.

பதுமாசனம்.

ந.உ- சுத்தவித்தியாதத்துவத்தில் அட்டனித்தியேசவரஸுபங்க
ளாகிய எட்டுத்தளங்களிருக்கும். தளாக்கிரங்களில் சூரி
யமண்டலமிருக்கும்.

விமலாசனம்.

ந.ந- ஈசுவரதத்துவம்

ந.ச- சதாசிவதத்துவம் கூச கேசரங்கள்

அவை கலாசத்திகளின் வடிவங்களாயமைந்துள்ளன. இ
வைசாந்திகலையையுடையன.

கேசராக்கிரத்தில் சந்திரமண்டலம், கிழக்குமுதல் எட்
டெட்டாகவுடைய கூச கேசரங்களிலும், வாமைமுதலி
ய எட்டுச்சத்திகளிருப்பர்.

சாதாக்கியதத்துவத்தில் சாதாக்கியபுவனம் க.

ந.ரு- சத்திதத்துவம் பொகுட்டுவடிவாகும்.

பொகுட்டுநுனியில் அக்கினிமண்டலம். பொகுட்டில் ம
னோன்மனியிருக்கும்.

நிவித்திமுதலியபுவனங்கள் ரு.

ந.கூ- சிவதத்துவம் ஐம்பது பீசவடிவாகும்.

அவை ஐம்பதுவரணங்களை அத்தேவதையாகவுள்ளன

இதில் இந்திகைமுதலியபுவனங்கள் க0.

சத்திமண்டலம் பிரணவாசனம்.

சிவாசனம்.

ஆதாரசத்திமுதற் குடி லாசத்தியந்தமாகவுள்ளதும், முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் இருநூற்றிருபத்துநான்கு புவனங்களையுமுறுப்புக்களாகவுடையதும், அநந்தாசனம், சிம்ஹாசனம், யோகாசனம், பதுமாசனம், விமலாசனம் என்னுடைந்துபிரிவுகளைபுடையதுமாகிய பெருமைவாய்ந்தது சிவமூர்த்திக்கு ஆசனமாம்.

சைவசமயநெறி.

“ஆதாரசத்திமுதற்குடி லாசத்தியந்த
மோதாய்திராதனமென்றோர்ந்து.”

சிவதருமோத்தரம்.

“பதுமாதனந்தானுறவிருப்பர்சதாசிவர்
தத்துவத்தவினுகந்தே”

கூர்மாசனம்.

காலாக்கினிருத்திரபுவனத்துக்குக் கீழுள்ளதாகிய ஆதி கூர்மத்திற் பால்போன்றநிறமுள்ளதாய், சிவசில் வித்தின்முனை போன்ற வடிவுடையதாய், வரதம், அபயம், பாசம், அங்குசமாகிய ஆயுதங்களைத்தரித்ததாய், உலகத்துக்கு ஆதாரமாய், அநாக தருடைய மூர்த்திபேதமாயுள்ளதுமாகிய ஆதாரசத்தியிருக்கும்.

இச்சத்தி பிரமாண்டத்தைவியாபித்துப் பாற்கடலிலிருந்து வெளிப்பட்டு, மறுபடி அண்டத்தைக்காரியப்படுத்திக் கந்தத்திலுதித்தமுனைபோலிருக்கும்.

பிரமவிட்டுணுருத்திரபாகங்களோடுகூடிய ஆதாரசத்தியைப்பூசிக்கவேண்டுமென்று, ஆதாரசத்தியின்வடிவஞ்சொல்லப்பட்டதாயிற்று. அதை முதலில் லிங்கபீடத்தின்கீழ்ப்புறத்திலே கூர்மசிலையிற் பூசிக்கவேண்டும்.

க. பிரமாண்டத்துட் காலாக்கினிருத்திரபுவனமானது பொன்மயமானதும், கோடிஞரியப்பிரகாசமுள்ளதுமாயிருக்கும்.

அதனுள் காலாக்கினிருத்திராரானவர் அம்பும், வாளும், வில்லும், பரிசையுந்தரித்தவராய்த் தமதுசாருப்பியத்தையடைந்த அநேகருத்திரர்களாற் சூழப்பட்டிருப்பர்.

உ. அப்புனத்துக்குமேலுள்ள நகங்களுக்கதிபராகிய கூர்மாண்டருத்திரர் பிரளயகாலகுரியனைப்போலவும், அக்கினியைப்போலவும் ஒளியுள்ளவராய் மழுவும், வில்லும், அம்பும், பரிசையுந்தரித்தவராய்த் தம்மைப்போன்ற அநேகருத்திரர்களாற் சூழப்பட்டிருப்பர்.

ங. ஏழுபாதாளங்களுக்குமேல் அவ்வப்பாதாளாதிபருக்கெல்லாந்தலைவரான ஆடகேசுவரர் பொன்மயமான ஆலயத்தில் தேவர்முதலியோர் தமதுபாதங்களிற்றுதிக்க வீற்றிருப்பர். பொன்மயமான பாதாளங்களுக்கதிபராகையால் ஆடகேசுவரரெனப்படுவர்.

ச. இதற்குமேற் பிரமபுவனமும், ஐவைஷ்ணவபுவனமும், சு உருத்திரபுவனமுமிருக்கும்.

குக்குடாண்டம்போன்றிருக்கின்ற அண்டகடாகப்புறம்பே கிழக்குமுதலிய பத்துத்திக்குகளினுமிருக்கின்ற நூறுபுவனங்களினும் நூறுருத்திரர்கள் இருப்பர். அவர்கள் பலவிதமான ரூபங்களையுடையவர்களாயும், மிகுந்தசக்தியுள்ளவர்களாயும், சூரியர்களைப்போன்ற ஒளியுள்ளவர்களாயும், பலவிதமான ஆயுதங்களைத்தரித்தவர்களாயும், அனேகபரிவரங்களாற்சூழப்பட்டவர்களாயுமிருப்பர்.

இந்திரதிக்கில் கபாலீசர், அசுர், புத்தர், வச்சிரதேவர், பிரமர்த்தனர், விபூதி, அவ்வியயர், சாத்தா, பிராகி, திரிதசு, திபர் என்னும் பத்துருத்திரரும் அவனாற்பூசிக்கப்பட்டிருப்பர்.

அக்கினிதிக்கில் அக்கினிருத்திரர், உதாசனர், பிங்களர், காதகர், ஹரர், சுவலனர், தகனர், பப்புரு, பஸ்மாந்தகர், கூடியாந்தகர் என்னும் பதினமரும் அக்கினியினுடையபலத்தையடக்கி அவனாற்பூசிக்கப்பட்டிருப்பர்.

இயமதிக்கில் இயாமியர், மிருத்யு, ஹரர், தாதா, விதாதா, கர்த்தா, சம்யோக்தா, வியோக்தா, தருமர், தருமேசர் என்

னும் பத்துருத்திரரும், இயமனுடையபெலத்தையடக்கி அவனாற்பூசிக்கப்பட்டிருப்பர்.

கிருத்திதிக்கில் கிருதி, மாணர், ஹந்தர், குர்நராஷர், பயாநகர், ஊர்த்துவசேபர், விருபாஷர், தூமிசர், லோகிதர், தம்ஷ்டிரி என்னும் பதின்மரும் கிருத்தியினுடைய பெலத்தையடக்கி அவனாற்பூசிக்கப்பட்டுத் தலைவராயிருப்பர்.

வருணதிக்கில் பெலர், அதிபெலர், பாசஹஸ்தர், மகாபலர், சுவேதர், ஜயபத்திரர், தீர்க்கபாகு, சலாந்தகர், மேகநாதர், சுநாதர் ஆகிய பத்துருத்திரரும் வருணனுடையபெலத்தையடக்கி அவனாற்பூசிக்கப்பட்டிருப்பர்.

வாயுதிக்கில் சீக்கிரர், லகு, வாயுவேகர், சூக்ருமர், தீக்ஷணர், கூயாந்தகர், பஞ்சாந்தகர், பஞ்சசிகர், கபர்த்தி, மேகவாகனர் ஆகிய பத்துருத்திரரும் வாயுவினுடையபெலத்தையடக்கி அவனாற்பூசிக்கப்பட்டிருப்பர்.

சூரேதிக்கில் நிதீசர், ரூபவான், தன்னியர், செளமியர், சடாதரர், இலட்சுமீதமர், இரத்தினதமர், பூதீதமர், பிரசாதர், பிரகாமர் ஆகிய பத்துருத்திரரும் சூரேனுடையபெலத்தையடக்கி அவனாற்பூசிக்கப்பட்டிருப்பர்.

சுசானதிக்கில் வித்தியாதிபர், சுசானர், சர்வஞ்ஞர், ஞானி, வேதபாகர், சுரேசர், சர்வர், கியேஷ்டர், பூதபாலர், பவிப்பிரியர் என்னும் பத்துருத்திரரும் சுசானநாயகராயிருப்பர்.

அண்டகடாகத்தின்மேலே பிரமதிக்கில் சம்பு, விபு, கணத்தியக்ஷர், திரியக்ஷர், திரிதசேசுவரர், சம்வாஹர், விவாகர், நபஸ், விப்ஸ், திரிலோசனர், என்னும் பத்துருத்திரரும் பிரமர்வினுடைய பெலத்தையடக்கி அவரார் பூசிக்கப்பட்டிருப்பர்.

அண்டகடாகவோட்டுக்குக்கீழ் விட்டுனுதிக்கில் விருஷர், விருஷதமர், அநந்தர், குரோதனர், மாருதாசனர், கிரசனர், உதும் பரீசர், பணீந்திரர், வஜ்ரர், தம்ஷ்டிரி ஆகிய பத்துருத்திரரும் விண்டுவினுடைய பெலத்தையடக்கி அவரார் பூசிக்கப்பட்டிருப்பர்.

வாயுசங்கிதை.

“உருத்திரர்சகத்தினையுறைத்திங்கேவுவார்
தரித்திடுசடைமுடிச்சதவுருத்திரர்
பொருத்தியவண்டங்கண்முழுதம்பொற்புறத்
திருத்தியவாணையேசெலுத்திவைருவார்.”

பிரமாண்டத்துக்குமேல் வீரபத்திரபுவனமும் பத்திரகா
ளிபுவனமுமிருக்கும். ஆகப்பிருதிவிதத்துவபுவனங்கள் நூற்றெ
ட்டு.

க. அனந்தாசனம்.

பிருதிவிதத்துவம் மாணிக்கரத்தினம்போன்ற கிழங்காக
வும், ஒருருவாகியநானமுடையதும், பாவகங்களாகிய முட்களையு
டையதும், சுத்தமாயாதத்துவத்தைப் பூவாகவுடையதும் அனே
கதளங்களோடுகூடியதுமாகத்தியானிக்கவேண்டும்.

அதோவியாபகத்தோடுகூடியவரும், வெண்மைநிறமு
டையவருமாகிய அநந்தேசரைத் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய சி
வாசனமாகிய பிரமசிலையின்மேலிறந்தியானிக்க.

நீலநிறத்தையும் ஆயிரம்பனாமகுடங்களையும், இருதயத்
திலே குவிக்கப்பட்டகைகளையும், ஒருமுகத்தையும் நான்குபுயங்
களையுமுடையவராகிய அநந்தேவரைப்பூசிக்க.

முன்சொல்லப்பட்ட தாமரைக்கிழங்கைச் சலதத்துவமா
னது நனைத்துக்குளிரிவித்து நெகிழச்செய்யும். * அம்மேசர்முத
லிய எட்டுப்பேரும் இத்தத்துவத்திலுள்ள போகபூமிகளிலிருக்
கும் ஆன்மாக்களனுபவிக்கும்பலன்களை நியமிக்கின்றவர்களாய்க்
குறியாட்டகணங்களாயிருப்பர்.

மேற்கூறிய எட்டுருத்திரர்களுள் இலகுளீசர் வலத்திரு
க்கரங்களில் மழுவும் சூலமும், இடத்திருக்கரங்களில் கமண்டல
மும் ஞானமுத்திரையுந்தரித்தவராய் ஆன்மாக்களுடைய ஆண
வாதிமலங்களைப்போக்கி நற்கதியனுக்கிரகிக்குமாறு ஆசாரியமூர்
த்தியாய் வீற்றிருப்பர்.

* அம்மேசர், பிரபாசர், நைமிசர், புஷ்சார், ஆஷாடி, டிண்டிமுண்
டி, பாரபுதி, இலகுளீசார் அ.

காஞ்சிப்புராணம்.

“அடுத்தங்குடனும்பாம்பொருளையன்றேவிரவ்வொட்டாமற்
மடுத்துமூக்கூற்றுயிருணர்வைத்தகையுமவிச்சைமுழுதிரிய
மடுத்தகருணைத்திருநோக்கின்மாணக்கருக்குப்பொருளுரைப்ப
எடுத்தகரத்தான்வீற்றிருக்குமிலகுளீசன்றிருவுருவம்.”

அங்கினிதத்துவமானது உஷ்ணத்தைபுண்டாக்கி நீரையிழுத்து ஒன்றுபடுத்தும். * அரிச்சந்திரர் முதலிய குடியாட்டககணர்கள் புவனாதிபர்களாயிருந்து அங்கேயுள்ள ஆன்மாக்களுக்குப் போகரியமனஞ்செய்வார்கள்.

வாயுதத்துவமானது இயக்குவித்துக்கூட்டும். †கெயர் முதலிய புவனாதிபர்களும் வாயுதத்துவத்திலிருப்பர்.

ஆகாசதத்துவமானது இடங்கொடுத்து வெளியாய்நிற்கும். ‡ வஸ்திராபதர்முதலிய பவித்திராட்டககணர்கள் அப்புவனங்களிலுள்ள ஆன்மாக்களுக்குப் போகரியமனஞ்செய்வர்.

தாமதகுணத்தை மிகுதியாகவுடைய பூதாதி அகங்காரத்தினின்றுந்தோற்றிய கந்தம், இரசம், ரூபம், பரிசம், சத்தம் ஆகிய தன்மாத் திரைகளினதும் தாமரையில் பவளம்போன்றமுனையாகும்.

இரசாதகுணத்தைப்பொருந்திய வைகாரியகங்காரத்திலே தோற்றிய வாக்கு, பாதம், பாணி, பாபு, உபத்தம் ஆகிய கன்மேந்திரியங்களினதும், சாத்துவிககுணத்தைப்பொருந்திய தைசதவகங்காரத்திற்குற்றிய சுரோத்திரம், துவக்கு, சட்சு, சிஹ்வை, ஆக்கிராணமாகிய ஞானேந்திரியமைந்தும், ஆகப்பத்துத்தத்துவங்களும் ஒன்பதுதுளைகள். இவைகளுக்குக்காணமென்றுபெயர்.

ஒன்பதுதுளைகள்வழியாக இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்திருபமாகிய சுழுமுனை, பிங்கலை, இடை என்னும் மூன்று

* அரிச்சந்திரர், சிநீசைவர், ஜல்ப்பேசுவார், ஆம்ராதேசுவார், மத்தியமேசுவார், மகாகாளர், கேதாரர், பைரவர் - அ.

† கெயர், குருகேத்திரர், நாகவர், நகவர், விமலேசுவார், அட்டகாசர், மகேந்திரர் பீமேசுவார் - அ.

‡ வஸ்திராபதர், உருத்ரகோடி, அவிமுத்தர், மஹாலயர், கோகர்ணர், பத்திரகர்ணர், சுவர்ணாட்சர், தாணு - அ.

நாடிகள் சஞ்சரிக்கும். ஒவ்வொன்றும் மும்முன்றாகி ஒன்பதுபிரிவுகளாகின்றன.

மனஸ்தத்துவம், அகங்காரதத்துவம், புத்திதத்துவமென்னும்மூன்றும் அகத்துநின்றதொழிற்படுத்துமாகையால் அந்தக்காணமென்றுசொல்லப்படும். இவற்றுள் மனஸ்தத்துவம் சங்கற்பிக்கும். அகங்காரதத்துவம் நடுவிவிருந்து பலவிருத்திகளைக்கொடுக்கும். அது எட்டுவகைப்படும். அவை †தைசதவகங்காரம், ‡வைகாரியகங்காரம், §பூதாதியகங்காரம், போகம் புகிக்கைக்கு மாறுபாடான தமம் என்னுமகங்காரம், அதிற்பெரிதானமயக்கமாகிய மகாமோகம், இருள்பொருந்திய தமிழ்ஸ்ரமென்னுமகங்காரம், அதிற்பெரியாமையென்னும் அந்ததாமிஸ்ரம் என்பன. இவை ஆன்மாவின்நற்குணத்தைமறைப்பன. தன்மாத் திரையிலும் இந்நிரியதத்துவங்களிலும் மனஸ்தத்துவம் அகங்காரதத்துவத்திலுமுள்ள எட்டுப்புவனங்களில் *சகலண்டர்முதலிய தானுவாட்டககணர்களிருப்பர்.

உ. சிம்ஹாசனம்.

அந்ததேவருடைய பெலரூபங்களும், ஒன்றுக்கொன்று பின்புறஞ்சேர்த்தவைகளும், கிருதயுகம், திரோதாயுகம், துவாராயுகம், கலியுகமென்னு நான்குயுகங்களின்ரூபங்களாகிய கால்களையுடையவைகளும், அக்கினிதிக்குமுதல் ஈசானதிக்குவரையுமுள்ள கோணங்களில் தருமம், ஞானம், வைராகியம், ஐசுவரியமென்னும் பெயர்களுடையவைகளும், வெண்மை, சிவப்பு, பொன்மை, கறுப்பு என்னும் நிறங்களையுடையவைகளும், பதுமத்தைச்சுமப்பனவுமாகிய சிங்கங்களிருக்கின்றன. கிழக்குமுதலிய நாலுதிசைகளிலும் முறையே, வெண்கறுப்பு, வெண்சிவப்பு, சிவப்புக்கலந்தபொன்னிறம், பொன்மைகலந்தகறுப்பு என்னும்நிறங்களையுடைய அதர்மாகுகளிருக்கின்றன.

† தைசதம்-அறிவு. ‡ வைகாரி-தொழில். § பூதாதி-உருவம்.

* பஞ்சதன்மாத்திரைகளில் சகலண்டர், துவிரண்டர், மாகோடர், மண்டலேசுவரர்-ச. கன்மேந்திரியத்தில் காலாஞ்சனர்-க. ஞானேந்திரியத்தில் சங்குதர்ணர்-க. மனஸ்தத்துவத்தில் தூலேசுவரர்-க. அகங்காரத்தத்துவத்தில் தலேசுவரர்-க. ஆக அ.

அன்னது, உடம்புகள், வேண்மைநிறமாண்வைகளும், மூன்றுகண்களையுடையவைகளும் அசைவற்ற கை, சிவச, கழுத்து ஆகிய இவைகளையுடையவைகளும், மனிதரூபமுடையவைகளும் புத்தியின்குணங்களாகிய அதன்மம் முதலியவைகளையுதிட்டிக்கின்றவைகளாகிய சிங்கங்களிருக்கும்.

இராசதமூர் தாமதமுகுறைந்து சாத்துவிகம் மேலிட்ட தத்துவம் * புத்தியாம், அது எட்டுக்குணங்களையுடையது. அவை தருமம், ஞானம், வைராக்கியம், ஐசுவரியம், அதன்மம், அஞ்ஞானம், அவைராக்கியம், அனைசுவரியம் என்பன.

தருமம்.

தருமமானது இயமம் நியமமென இருவகைப்படும், இயமமென்பது மனதினால்நியமித்தல். அது அகிம்சை, சத்தியம், தருட்டின்மை, பிசமசரியம், வைரமின்மையென ஐந்துவகைப்படும்.

ஒருவன் தனக்குத்துன்பஞ்செய்தபோதிலுந் தான் அவனைவருத்தாமை அகிம்சை எனப்படும்.

ஒருயிருக்குஞ் சற்றேனும் இதமாகாதசொற்கள்சேராத வாக்கியம் சத்தியமாம்.†

பாவத்தால்வரப்பட்ட பொருளைவிரும்பாமையும், கேட்டவை, கண்டவை, ஆகிய உலகளிடயங்களை அற்பமாக எண்ணுவதும் தருட்டின்மை எனப்படும்.

மனம், வாக்கு, காயம், பார்வையென்னுமிவைகளால் தன்னைப்பிரார்த்திக்கும்பொழுதும், பெண்களை மாதாப்போல் நினைப்பது பிசமசரியம்.‡ மெனப்படும்.

சுவதர்திரையிருத்தலும், சினேகிதர்களிடத்துஞ் சத்துருக்களிடத்துஞ் சமமாயிருக்கையும், அனைகளுன்பங்உள்வரினு

* புலனங்கள் பைசாசம் முதலியன.

† திருவள்ளுவர் “வாய்மையெனப்படுவதியாதெனின்யாதொன்றுந் தீமையிலாதசொல்ல.”

‡ “பிறன்மனைநோக்காதபேரண்மைசான்றோர்க் கறனென்றோவான் மவொழுக்கு.”

ம் மனவுறுதியாயிருத்தலும், வைரமின்மையெனப்படும். இவை
சுத்தமானமனதையுடைய யதிகளுக்குச்சொல்லப்பட்டன.

நிபமமென்பது சாத்திரங்களிற் கூறப்பட்ட விதிவிலக்கு
களை ஆராய்ந்தவற்றின்படி ஒழுக்கல். அது கோபமின்மை, குரு
வாக்கியபரிபாலனம், சுத்தம், சந்தேகாஷம், இங்கிதை என ஐந்து
வகைப்படும்.

பிறன் தன்னைவைதபொழுதுந் தானவனைவையாதுசெல்
லாகல் கோபமின்மையெனப்படும். தேவர்கள், சிவபத்தர், பிதா
மாதா, குருவாகிய இவர்களுடைய ஆஞ்ஞைப்படி நடத்தலும், நித்
தியம், கைமித்தியம், காமியமென்னுங்கருமங்களையும், தானம்,
உபவாசம், தீர்த்தஸ்நானம், அத்தியயனமென்னுமிவைகளையும்
அன்போடுசெய்வது குருவாக்கியபரிபாலனமெனப்படும்.

மண்ணினாலுஞ் சலத்தினாலும் மந்திரத்தினுடன் சரீரத்
தைச்சுத்திசெய்தல் செளசமெனப்படும்.

இலாபம்வந்தபொழுதும் நடம்வந்தபொழுதும் சமயாச
நினைத்தல் சந்தேகாஷமெனப்படும்.

தனக்கு நூறுவகையான குற்றங்களைச் செய்தவர்களுக்கு
ம் இமைப்பொழுதுந் துன்பமியற்றாது நன்மையைச்செய்தல் இங்
கிதையெனப்படும்.

ஐந்திரபுவனத்தாருக்குத்தருமகுணஞ் சுபாவமாயிருப்பி
னும் ஒன்றிலொன்றுகலந்து சந்தேகமறவியாபித்திருக்கும்.

ஐசுவரியகுணம்	௬௪	இல்	௪௦	மடங்கு.
வைராக்கியகுணம்	௫௬	„	௩௫	„
ஞானகுணம்	௪௮	„	௩௦	„
தருமகுணம்	௪௦	„	௨௫	„
அதருமகுணம்	௩௨	„	௨௦	„
அஞ்ஞானகுணம்	௨௪	„	௧௫	„
அவைராக்கியகுணம்	௧௬	„	௧௦	„
அனைசுவரியகுணம்	௮	„	௫	„

ஐ ௨௮௮ „ ௧௮௦ „

சிவபெருமானால் அருளிச்செய்யப்பட்ட தருமங்கள் பலவு
ள. அவற்றுட் கொல்லாமை முதலிய தருமங்கள் பத்தும் எல்லாத்
தருமங்களிலும் மேலாய தருமமென்று சிவதருமோத்தரத்திற்
கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அவை கொல்லாமை, பொறை, சத்திய
ம், பழிபாவங்களுக்கஞ்சுதல், புண்ணியங்களிலே மிகுந்த ஆதரவு
மனமுதலியவற்றையொடுக்குமடக்கமுடைமை, கொடை, யாவ
ரும்வியந்து சொல்லுஞ் சிவார்ச்சனை, மாமிசம்பொருந்திய சரீரத்
தை வெறுத்துச் செய்யுந்தவம், சிவபூசையை விரும்பிச் செய்தல்
என்பன. இவற்றுள் இயன்றவாறியற்றினோர்கள் சிவலோகத்தை
யடைந்து அங்குள்ள போகங்களை அனுபவித்திருப்பர்.

ஞானம்.

பசுதருமத்தினால் லௌகிகஞானமடைந்த சமயிகள் பிரு
திவிமுதலாகச் சொல்லப்படுகின்ற ஒவ்வொரு தத்துவத்தையும்
டைதலே மோட்சமென்று சொல்லுவார்கள்.

தேகான்மவாதிமதம்.

உலோகாயதமதத்தரினோர் சாரார் பூதகாரியமாகிய தேக
மே ஆன்மாவென்று சொல்லுவார்கள்.

பூதான்மவாதி.

கௌலமதத்தார் வாயுவை ஆன்மாவென்று சொல்லுதலா
ல் பிசாசபதத்தையடைவார்கள்.

தன்மாத்நிரசித்தர்.

ஸ்மர்த்தர்கள் பூத அண்டத்திற்குக் காரணம் பிரமம் ஆ
கையால் அதையடைதலே மோட்சமென்று சொல்லுவார்கள்.

இந்திரிய ஆன்பவாதிகள்.

இந்திரியங்களை ஆன்மாவென்று சிந்திப்பதால் ஞானேந்தி
ரியகன்மேந்திரியபுனங்களை யடைந்து அவ்விடத்திலே சித்தியை
யதுவார்கள்.

நியாயவாதி.

நியாயவாதிகள் மனஸ்தத்துவத்தையடைதலே மோட்ச
மென்று சொல்லுவார்கள்.

வைசேடிகர்.

வைசேடிகர் அகங்கார தத்துவத்தையடைதலே முத்தியென்று சொல்லுவார்கள்.

புத்தர்.

புத்தரிஸோர்சாரார் ஞானவிருத்தியையே ஆன்மாவென்று சொல்லுகையால், அவர்கள் புத்திதத்துவத்திற் சித்தியை யடைவார்கள்.

குணதத்துவசித்தர்கள்.

சதசத்வாதிகளும், ஆருகதர்களும், அநேகமாகிய ஞானமே ஆன்மாவென்று சொல்லுகையால், குணதத்துவத்திற் சித்தியை யடைவார்கள்.

பாஞ்சராத்திரிகள்.

பாஞ்சராத்திரமதத்தார் இருபத்துநான்காவதாகிய குணதத்துவத்தின்மேல் இருபத்தைந்தாந்தத்துவம் வாசுதேவன். அவனே பரம்பொருளென்று சொல்லுவார்கள்.

புருடதத்துவசித்தர்.

வேதாந்திகளும், பரிணாமவாதிகளும், சாங்கியர்களும் புருடனே எல்லாமென்று சொல்லுகையால் அவர்களுக்குப் புருடதத்துவத்தை யடைதலேமோட்சமாம்.

இராகதத்துவசித்தர்.

பௌராணிகர் இராகதத்துவத்தையடைதலே மோட்சமென்று சொல்லுவார்கள்.

காலதத்துவசித்தர்.

காபாலிமதத்தார் காலதத்துவத்தையடைதலே மோட்சமென்று சொல்லுவார்கள்.

மாயாதத்துவசித்தர்.

பாசுபதர்களும், செளமியர்களும், மாயாவாதிகளும் மாயாதத்துவத்தையடைதலே மோட்சமென்று கூறுவார்கள்.

வித்தியாபதம்.

மகாவிரதர்கள் வித்தியாதத்துவத்தையடைதலே மோட்சமென்று கூறுவார்கள்.

புவனசித்தர்.

காருடசமயிகளும், வைரவசமயிகளும், வர்மசமயிகளும், சூத்தந்திரர்களும் நிவிர்த்தியாதிகலைகளிலுள்ள புவனங்களை யடைதலே மோட்சமென்று சொல்லுவார்கள்.

சிவஞானசித்தியார்.

“இம்மையேய்ரெட்டாண்டெய்தியெழிலாரு
மேந்தியையார்முத்தியென்றுமிருஞ்சுவர்க்கமுத்தி
அம்மையேயென்றுமுத்தியைந்துகந்த
மறக்கெடுகையென்றுமட்டகுணமுத்தியென்று
மெய்ம்மையேபாடாணம்போல்கைமுத்தியென்றும்
விவேகமுத்தியென்றுந்தன்மெய்வடிவாஞ்சிவத்தைச்
செம்மையேபெறுகைமுத்தியென்றுஞ்செப்புலர்கள்
சிவனடியைச்சேருமுத்திசெப்புவதிங்கியாமே.”

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திசுவாமிகள்

பண்—பழந்தக்கராகம்.

“தடுக்கமுஞ்சமணரொடுதர்க்கசாத்திரத்தவர்சொல்
இடுக்கணவருமொழிகேளாதீசனையேயெத்துமின்கள்
நடுக்கமிலாவமுருகநண்ணலுமாமண்ணல்கழல்
கொடுக்ககிலாவரங்கொடுக்குக்கேளிலியெம்பெருமானே.”

திருவாசகம்.

“புத்தன்முதலாயபுல்லறிவிற்பல்சமயந்
தத்தமதங்களிற்றட்டுளுப்புபட்டுநிற்கச்
சித்தஞ்சிவமாக்கிச்செய்தனவேதவமாக்கு
மத்தன்கருணையினற்றேறேறோக்கமாடாமோ.

இவர்கள் தாந்தாங்கொண்ட இம்முத்தியே சுத்தநிலையாகிய மோட்சசாதனமென நிச்சயிக்கின்றமையாற் சன்னமரணப் பற்றறும் புண்ணியபாவமென்னுஞ் சக்கரத்திலே காற்றாடிப்போலச்சுற்றித்திரிந்து, புண்ணியபாவந்தம்மிலொப்பான காலத்துத் துலையொப்பான சத்திரிபாதம் பிறந்தபின்பு தங்களைச்சார்ந்துள்ள குணபேதமாகிய பாசங்களைவிட்டுநீங்குவர்; நீங்கவே இருவினையென்னுஞ் சமுத்திரத்தினின்றுங்களையேறுவர்; ஏறவே மோட்சவீட்டையடைவர்,

சிவ தருமோத்தரம்.

“இருவினையுணர்ந்தபுத்தரவர்முதலிகலும்வாதத்
தெரிசனமனைத்துஞ்சேர்தார்சிவசமயத்துச்சேர்வார்
பொருவிலிபுகன்றவாக்கிற்கருமநன்னெறியும்புக்கே
விரவுவாருளையோகம்விடுவர்மெய்யடைவர்மெய்யே.”

தரயுமானசுவாயிகள்.

“சைவசமயமேசமயஞ்சமயாதீதப்பழம்பொருளைக்
கைவந்திடவேமன்னுள்வெளிகாட்டிமிந்தக்கருத்தைவிட்டுப்
பொய்வந்துழலுஞ்சமயநெறிபுகுதவேண்டாம்முத்திதரும்
தெய்வசபையைக்காண்பதற்குச்சேவாருஞ்செகத்தீரே.”

எண்ணிறந்தபுத்தி குணங்களுக்கு அதீதமானவழி அதி
மார்க்களுனம். லௌகிகஞானத்திற்கு அப்பாலாய்ப் பெருமை
பொருந்திய சிவஞானமல்லாத அதிமார்க்கஞானமுடையவர்களா
கச் சொல்லப்பட்ட பாசுபதர்முதலியோர், அபேதமுத்தியிற் சி
வானுக்கிரகத்தால் மோட்சத்தையடைந்து சனனமடையார்கள்.

ஞானமானது காரணவேறுபாட்டால் சரம்சித்திகம், வை
நயிகம், பிராகிருதம்* என மூன்றுவிதமாயிருக்கும்.

சரம்சித்திகமாவது முற்பிறவிகளிற் சரியை, கிரியை, யோ
கம் ஆகிய சிவபுண்ணியங்களைச்செய்து, அவற்றாலுண்டாகிய ஞா
னத்தோடுகூடியிருத்தல்.

வைநயிகமாவது நல்லவர்களுடையபுத்தியாலும், குருமு
கத்தாலும், சாத்திரத்தாலும் பிரகாசிக்குங்குணம்.

பிராகிருதமாவது சொப்பனம் முதலானவற்றைப்போல
த் தேகயிருக்கும்போதுமாத்திரந்தோன்றி அப்பாற்றோன்றாம
லிருக்குங்குணம்.

ஞானம் சத்துவகுணத்தைப்பொருந்திவரும். செளமிய
புலனத்தாருக்கு ஞானஞ்சபாவமாயிருப்பினும், மந்தைய குணங்
களொன்றிலொன்றுகலந்து சந்தேகமறியாபித்திருக்கும்.

*மிஞ்சுகேந்திரம்.

ஐசுவரியகுணம்	௬௪	இல்	௪௮	மடங்கு.
வைராக்கியகுணம்	௫௬	,,	௪௨	,,
ஞானகுணம்	௪௮	,,	௩௬	,,
தருமகுணம்	௪௦	,,	௩௦	,,
அதன்மகுணம்	௩௨	,,	௨௪	,,
அஞ்ஞானகுணம்	௨௪	,,	௧௮	,,
அவைராக்கியகுணம்	௧௬	,,	௧௨	,,
அனைசுவரியகுணம்	௮	,,	௬	,,
	௨௮௮	,,	௨௧௬	,,

வைராக்கியம்.

வைராக்கியம் ராசதகுணத்தைப்பொருந்திவரும். நோயினால் வருந்தியவனுக்குத் தனதுசரீரத்தில் வெறுப்புண்டாகும். இது நோயினாலுண்டாகும் வைராக்கியம்.

நல்லவன் எல்லாக்காரியங்களிலும் ஆசையற்றிருக்கையால் உலககருமங்களைநிந்தைசெய்வன். இதுசந்தோஷத்தினாலுண்டாகும்வைராக்கியம்.

ஆதிஆன்மிகம், ஆதிதைவிகம், ஆதிபௌதிகமென்னுமிவற்றால் வருகிறதுக்கங்களினால் வைராக்கியம்நியமமாய்வரும். இதுதுக்கத்தால்வரும்வைராக்கியம்.

பொருளைத்தேடும்பொழுதும், காக்கும்பொழுதும், கள்வர்கொண்டுபோகும்பொழுதும் வருகிறதுக்கத்தை நினைக்கிறவனுக்கு வெறுப்புவிளைவாகவரும். இது திரவியத்தாலுண்டாகும் வைராக்கியம்.

சினேகிதனிடத்திலிருந்துபிரிந்தவன் துக்கத்தினால்வருந்தியவனாய்த் துக்கத்துக்குச் சிவேகிதம் காரணமென்றெண்ணி வைராக்கியமுற்றிருக்கிறான். இது சினேகிதத்தாலுண்டாகும் வைராக்கியம்.

காமுகன் ஸ்திரீயினிடத்திற்கிரித்து, வைராக்கியகாரணத்தைப்பார்த்து வெறுப்படைந்து, மோட்சத்திற்குக்காரணமாகியவைராக்கியத்தை விரைவாக அடைகிறான். இதுகாமுகன்வைராக்கியம்.

தேகமானது அன்னம் பரணியம் உண்டானவா னிற்றிக் கப்பட்டதாயிருக்கும். இல்லாவிடிற்றரிக்கப்பெறுது இளைப்படையும், இக்காரணத்தினால் இத்தேகத்தை எளிதாய்வளர்த்தலரிதென்னும் வைராக்கியமுண்டாகின்றது. இது அன்னாதிசுளால்வரும்வைராக்கியம்.

தானம்வாங்கல் முதலியவைகளினின்றும் வைராக்கியத்தையடைகிறார்கள். இது தானாதிசுளால்வரும்வைராக்கியம்.

ஒருவன் பொய்முதலியபாதகங்களினின்றும் நீங்கிப் புண்ணியத்தின்பெருமையால் வைராக்கியத்தையடைகிறான். இது புண்ணியத்தின்பெருமையால்வரும்வைராக்கியம்.

இவ்வைராக்கியங்களை யுடையவர்கள் பூதமுதல் அவ்விபத்தமிறுதியாகவுள்ள தத்துவங்களை அடைவார்கள்.

பிரசாபத்தியபுவனத்தாருக்கு வைராக்கியகுணஞ்சுபாவமாயிருப்பினும் ஒன்றிலொன்றுகலந்து சந்தேகமறவியாபித்திருக்கும்.

ஐசுவரியகுணம்	௬௪	இல்	௫௬
வைராக்கியகுணம்	௫௬	,	௪௬
ஞானகுணம்	௪௮	,	௪௨
தருமகுணம்	௪௦	,	௩௫
அதர்மகுணம்	௩௨	,	௨௮
அஞ்ஞானகுணம்	௨௪	,	௨௧
அவைராக்கியகுணம்	௧௬	,	௧௪
அனைசுவரியகுணம்	௮	,	௭
	௨௮௮	,	௨௫௨

ஐசுவரியம்.

ஐசுவரியம் இராசதகுணத்தைப்பொருந்திவரும். இதனுலுண்டாகுஞ்சித்திகள் எட்டுவகைப்படும். அவை அணிமா, மகிமா, இலகிமா, கரிமா, பிராப்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்பன.

அணுவினும்மிகவும் நுண்ணிய அணுரூபமாகச்சென்றிருத்தல் அணிமா எனப்படும்.

பெரிதினும்பெரிதாயிருத்தல் மகிமாஎனப்படும்.

மேருபாரம்போலிருக்கும்பொருள் எடுத்தற்குமிகவும் இலகுவாயிருத்தல் இலகிமாஎனப்படும்.

பஞ்சபோலிருக்கும்பொருளைக் கையாற்றாக்கின் மகா மேருமலையைப்போல எடுத்தற்குச்சுணமாயிருத்தல் கரிமாஎனப்படும்.

பாதாளத்திலிருந்தோன் பிரமலோகத்திற்கெல்லுதலும், அங்கிருந்தோன் பாதாளத்திற்கெல்லுதலும் என்றிவ்வாறுவருவது பிராப்தியாம்.

பரகாயத்திற் பிரவேசித்தலும், வின்னுலகிற்சஞ்சரித்தலும், விரும்பியபோக்கியப்பொருளை எய்தப்பெறுதலும், சூரியன் போலத் தன்சரிவிலக்கத்தாற் கண்களுக்குஎப்பொருளையுங் காணச்செய்தலும் பிராகாமிபமாம்.

உருத்திரமூர்த்திபோல முத்தொழிலையுஞ்செய்து, சூரியன்முதலியகிரகங்களும், மற்றவைகளுந் தன்பணிகேட்டுநடக்கவிலங்குதல் ஈசத்துவமாம்.

அவுணர், பறவை, மிருகம், பூதம், மனிதர், திக்குப்பாலகர் முதலாயினோரைத் தன்வசமாக்கொண்டு ஆளுனை வசித்துவமாம்.

இவை அட்டாங்கயோகத்தை யிபற்றினோர்க்கேகித்திக்கும். அவர்கள் இவைகளைவிரும்பாராயினும், அவர்களது தேகச்சாயல்போல இவைகளடைந்து அவர்களதுபெருமைகளைவிளக்கும். அட்டமரசித்தியைவெறுத்த மகான்களுக்குச் சிவபெருமான்கிருபையுடையவராய் அவர்கள்விரும்பியவாங்களையும், எக்காலமுந் தன்னிடத்தினின்றூரீங்காதமுத்தியையுங்கொடுப்பர்.

சிவதருமோத்தரம்.

“திடம்பகித்தத்தாலேயவற்றினைத்தீண்டாதார்க்கு நடம்பயிஞதன்வேண்டும்வாதத்தினைநல்கியென்று மூடன்பிரியாதபேறுமுதவுவன்களுனையுற்றே.”

தேவிகாலோத்தரம்.

“அட்டமாசித்திமுதலனைத்துள்ளபேறுகளுங்
கட்டமாங்கதிகடரும்பாகதிகாணக்கொடா
மட்டுலாமாலையாய்வியாபகமாயறிவாகிக்
கிட்டலாகாமுத்திமற்றிவற்றாற்கிடையாதே.”

பிரமபுவனத்தாருக்கு ஐசுவரியகுணஞ் சபாவமாயிருப்பி
னும், ஒன்றிலொன்றுகலந்து சந்தேகமறவியாபித்திருக்கும்.

ஐசுவரியகுணம்	௧௪.
வைராக்கியகுணம்	௫௬.
ஞானகுணம்	௪௮.
தருமகுணம்	௪௦.
அதர்மகுணம்	௩௨.
அஞ்ஞானகுணம்	௨௪.
அவைராக்கியகுணம்	௧௬.
அனைசுவரியகுணம்	௮.
ஆக	௨௮௮.

ஞானம், வைராக்கியம், ஐசுவரியம், என்னும்மூன்றுத் த
ருமத்தைஆசரிக்கும்; ஆதலால் உலகத்திலேதருமமாகியபுண்ணி
யமே சத்திதிபாதம்வரையிலும் நீங்காமல் அகிட்டித்துநிற்கும்.

அதருமம்.

ஐசுவரியமடைந்தவன் மோகத்தால்விடயங்களிற் பிரியமு
டையவனாய், அனைசுவரியவான்களுடைய பதனிகளிற்சஞ்சரிப்பா
ன். பின்பு டோகநித்திராமயக்கத்தாற் பரவசனாய் அதன்மத்தோ
டுகடுவான். இவைகளுக்குப் பத்துவிருத்திகளுள்ளன. அவை
இம்சை, திருடல், பொய்சொல்லல், குருநிந்தனை, பாவிசளுக்குத்
விபுரிதல், கோபியாதல், நித்தியகருமமுதலியவைகளை விடுதல்,
அசுத்தனாதல், சந்தேகாஷமின்மைஎன்பன.

* கந்தருவபுவனத்தாருக்கு அதர்மகுணஞ் சபாவமாயிரு
ப்பினும், மற்றையகுணங்களோடு கலந்துவியாபிக்கும்.

* பிரமாவினது அங்கங்களினின்று மொருவகைக்கணங்கள் தோற்றி
னர். அவர்கள் யாழ்பாடிக்கொண்டிருந்தமையாற் கந்தருவொன்பெயர்பெ
ற்றனர்.

ஐசுவரியகுணம்	௬௪	இல்	௩௨
வைராக்கியகுணம்	௩௬	,,	௨௮
ஞானகுணம்	௪௮	,,	௨௪
தருமகுணம்	௪௦	,,	௨௦
அதர்மகுணம்	௩௨	,,	௩௬
அஞ்ஞானகுணம்	௨௪	,,	௧௨
அவைராக்கியகுணம்	௧௬	,,	௮
அநேசுவரியகுணம்	௮	,,	௪
<hr/>			
ஆக	௨௮௮	,,	௧௩௬

அஞ்ஞானம்.

அதர்மியாகிய அந்த ஆன்மாவை மகேசுவரர்முடனாப்தினைத்து, அனுக்கிரகஞ்செய்யாது அஞ்ஞானசக்தியிற்கூட்டுவர்.

அஞ்ஞானபேதங்கள் தமம், மோகம், மகாமோகம், தாமிஸம், அந்ததாமிஸம், எனஐந்துவகைப்படும். இவை தாமதகுணத்தால்வருவன.

இயக்கபுவனத்தாருக்கு அஞ்ஞானகுணஞ்சபாவமாயிருப்பினும் மற்றையகுணங்களுடன் கலந்திருக்கும்.

ஐசுவரியகுணம்	௬௪	இல்	௨௪
வைராக்கியகுணம்	௩௬	,,	௨௧
ஞானகுணம்	௪௮	,,	௧௮
தர்மகுணம்	௪௦	,,	௧௩
அதர்மகுணம்	௩௨	,,	௧௨
அஞ்ஞானகுணம்	௨௪	,,	௬
அவைராக்கியகுணம்	௧௬	,,	௬
அநேசுவரியகுணம்	௮	,,	௩
<hr/>			
ஆக	௨௮௮	,,	௧௦௮

அவைராக்கியம்.

வைராக்கியத்தினுடைய விபரீதத்தன்மையாய் அவைவரீக்கியமிருக்கும்பொழுது மனிதருக்கு எல்லாப்பொருளிலும் விருப்பமுதலானவையுண்டாகும்.

இராக்கதபுவனத்தாருக்கு அவைவராக்கியகுணஞ் சொந்த மாயிருந்தாலும் மற்றையகுணங்களோடுஞ் சம்பந்தப்பட்டிருக்கூம்.

ஐசுவரியகுணம்	௬௪	இல்	௬௬
வைவராக்கியகுணம்	௬௫	,,	௬௪
ஞானகுணம்	௪௮	,,	௬௨
தருமகுணம்	௪௦	,,	௬௦
அதருமகுணம்	௬௨	,,	௮
அஞ்ஞானகுணம்	௨௪	,,	௬
அவைவராக்கியகுணம்	௬௬	,,	௪
அஐசுவரியகுணம்	௮	,,	௨
<hr/>			
	௨௮௮	,,	௭௨.

அஐசுவரியம்.

ஐசுவரியத்தின்விபரீதத்தினுற் றீவினையடைந்தவர், அணிமாமுதலியசித்திகள் கைகூடப்பெறாமையால், யோகமார்க்கத்தினின்றும் விலகித்துன்பத்தையுண்டாக்குகின்ற அஐசுவரியத்தினாலுண்டாகிய எண்வகைச்சித்திகளையடைவர்.

அஐசுவரியகுணசித்திகளாவன: ஆகருடணம், அதிரிசியம். அஞ்சனம், வசியம், இரசவாதம், வயத்தம்பம், தம்பனம், மோகனம், என்னுமெட்டுமாம்.

தூரத்திலிருக்கும்பொருளைச் சம்பந்தில்வருவிப்பது ஆகருடணம்.

காணப்படும்பொருளைக் காணுமற்செய்வீப்பது அதிரிசியம்.

காணப்படாமலிருக்கும் பொருள்களை நேரேகாணும்படி காட்டுவிப்பது அஞ்சனம்.

பகைவர்களையுஞ் சினேகிதராக்கிக்கொள்வது வசியம்.

செம்புடித்தனமுதலியதாழ்ந்தலோகங்களைப் பொன்முதலியலோகங்களாகச்செய்வது இரசவாதம்.

பாலியர்களைவிருத்தர்களாகவும், விருத்தர்களைப்பாலியர்களாகவும்செய்வது வயத்தம்பனம்.

கட்டுப்படாதனவற்றையும், கட்டுக்குளகப்படுத்தவது தம்பனம்.

தன்னையாவரும் மோகிக்கச்செய்வது மோகனம்.

பிசாசபுவனத்தாருக்கு அணைசுவரியருணஞ் சுபரவமர்பிரி
ப்பினும் மற்றைக்குணங்களோடுசுலந்திருக்கும்.

ஐசுவரியருணம்	௧௪	இல்	அ
வைராக்கியருணம்	௫௬	“	எ
ஞானருணம்	௧௮	“	க
தர்மருணம்	௧௦	“	ரு
அதர்மருணம்	௩௨	“	ச
அஞ்ஞானருணம்	௨௪	“	ந
அவைராக்கியருணம்	௧௬	“	உ
அணைசுவரியருணம்	அ	“	க
ஆ ௨௮௮ “ ௩௬.			

புத்தித்தத்துவத்தின் பாவாட்டகங்களாகிய இந்தமகாசக்க
ரத்தில் மேற்கூறியதன்மையையுடைய ஆன்மாக்கள், முடிவையறி
யாமற் பிறந்திறந்துவருந்துவார்கள். அதன்மமாகியபாவமேனும்
வழிஎங்ஙனமெனில்; ஐவகைஞானத்தையும் நித்தித்தல், சிவபூர்
த்திபேதங்களான தெய்வங்களை நித்தித்தல், கொல்லாமைமுதலிய
தருமங்களைநித்தித்தல், கேட்டஅர்த்தங்களைஇகழுதல், அழிவில்
லாதமோட்சத்தை இல்லையென்றல் முதலிய அதன்மங்களைச்செய்
தவர்கள் அஞ்ஞானத்துடன்கூடி நரகடைந்து, அளவில்லாத யாத
ஞசரீரத்தோடுகூடி மிகுந்ததுக்கப்பற்றே அவைசாக்கியமாகவும்
சுகமின்மையே அணைசுவரியமாகவும் அனுபவிப்பர்.

புத்தியுட்க புவனவரசிகளாகிய பிசாசர்முதலியோரது
ஐசுவரியருணங்கள்.

குறளாதல், உடல்தடித்தல், இளமையடைதல், கானோப்ப
ருவமெய்தல், மூப்படைதல், பலபலகுலங்களிற்சேர்தல், வாசனை
யுண்டாக்கல், பிருதுவிமுதலியநான்குபூதத்தினுடம்பைப்பொ
ருந்தல், என்னுமெட்டும் பிசாசருடையஐசுவரியங்கள்.

முன்னோர்கற்பகாலத்திற் பிரமாமூவுலகங்களையுஞ்சிருட்டித்தகப்பி
ரமங்கொண்டு சிவனைமறந்து, சிருட்டியைச்செய்ய அதுநிறைவேறாமையி
ன்அவரதுஅருளைப்பெறவிரும்பித் தவஞ்செய்தார். சிவன் அதற்குவாராதது
கண்டு அழுதார். அப்பொழுதுகண்ணீரினின்று பிசாசரென்னுங்கணத்தவ
ர் தோற்றினர்.

சமுத்திரநீரில்வசித்தல், அந்நீர் சரீரத்திற்படாதிருத்தல், சமுத்திரநீரைப்பருகல், நினைத்த இடங்களில் நீரையுண்டாக்கல், நீரைத்திரட்டிக் கையாற்றுகல், சுஷ்ணமில்பொருள்களைச் சுவையுடையனவாக்கல், அப்புமுதலியமுப்புதங்களாலுடம்பெடுத்தல், மன்மதனைப்போல்விளங்கல், என்னுமெட்டுக்குணத்தினோடு முற்கூறியவட்டுக்குணமுஞ்சேர்ந்து பதினானும் இராக்தருடைய ஐசுவரியங்கள்.

தம்மெய்யிலக்கினியுண்டாக்கல், அதற்கஞ்சாமை, அத்தியாலுலகைச்சடுதல், நீரில் அக்கினியையோம்பல், அகங்கையிற்றுகல், அக்கினியினாலெரிந்தவைகளை முன்போற்காட்டல், நினைத்தபடியாவற்றையும்பாகம்பண்ணல், அக்கினி வாயுபூதங்களாலுடம்பெடுத்தல் என்னுமெட்டுக்குணத்தினோடு முற்கூறியபதினானு குணமுஞ்சேர்ந்து, இருபத்துநான்கு குணங்கள் இயக்கருடைய ஐசுவரியங்கள்.

மனோவேகமாகச் செல்லல், எல்லாவுடம்பினுஞ்சார்தல், இருவரையகங்கையிற்றுகல், மேருமலைபோலப் பாரமெய்தல், பஞ்சினும்நொய்தாதல், காற்றையகங்கையிலடக்கல், உலகங்களை யொருவிரலாலுதைத்தல், வாயுபூதத்தாலுடம்பெடுத்தல், என்னுமெட்டுக்குணத்தோடு முற்கூறிய இருபத்துநான்கு குணங்களுஞ்சேர்ந்து முப்பத்திரண்டு குணங்கள் காந்தருவருடைய ஐசுவரியங்கள்.

இந்திரியங்களாலறியப்படாதிருத்தல், தம்முடையசாயையின்மை, அருபியாயிருத்தல், புத்திவழிவிடையங்கணுகாதல், வெளியிடைச்சேறல், அந்தரத்தைக்கடத்தல், அதிற்சேர்தல், அதை உண்டையாயமைத்தல், என்னுமெட்டும் முற்கூறிய முப்பத்திரண்டுஞ்சேர்ந்து நாற்பதும் இந்திரபுவனத்தாரது ஐசுவரியங்கள்.

நினைத்தபடியாவற்றையுந் நன்கறிதல், தன்னிச்சைப்படிசேறல், காணப்படும்பொருளைக்காணாமறைத்தல், மறைந்திருக்கும்பொருளையறிதல், வினைக்கிடாகஉடம்புகளையுண்டாக்கல், எல்லாவற்றையுந் தன்னிடத்திற்பொருந்தச்செய்தல், மனதில்மகிழ்ச்சியையுண்டாக்கல், சமுசாரத்தைவாய்ப்பக்காட்டல், என்னுமெட்டும் முற்கூறியநாற்பதுஞ்சேர்ந்து நாற்பத்தெட்டும் செளமியருடைய ஐசுவரியங்கள்.

வாளால் வெட்டல், கயிற்றூற்கட்டல், அடித்தல், விடல், உலகங்களை வசப்படுத்தல், சமுசாரத்திற்புகுத்தல், அருள்செய்தல், நெடுநாள் வாழ்ந்திருத்தல், என்னுமெட்டும் முற்கூறியநாற்பத்தெட்டுஞ்சேர்ந்து ஐம்பத்தாறும் பத்துப்பிரமருடைய ஐசுவரியங்கள்.

வினைக்கேற்பப்படத்தல், காத்தல், அழித்தல், அதிகாரத்தைப்பொருத்தல், செப்பமாய்ப்படைத்தல், மனதை நினைத்த பொருளிற்சேர்த்தல், உலகத்தையுண்டாக்கல், இன்பதுன்பத்தைச் செய்தல், என்னுமெட்டும் முற்கூறிய ஐம்பத்தாறுஞ்சேர்ந்து அறுபத்துநான்கும் பிரமாவின் துணை ஐசுவரியங்கள்.

இவ்விதமாகிய பதகுணத்தின் ஐசுவரியங்களை விரும்பாது வெறுத்துச் செப்பமாகிய முத்தியையடைய விரும்பிச் சரியை நிரியை முதலியவற்றின்வழி யொழுகல் வேண்டும்.

௩. யோகாசனம்

குணத்தாவும்.

ஆலம்வித்தினின்று மங்குரந்தோன்றியதுபோல, அவ்வி யத்தத்திலே சாத்துனிதம், இராசதம், தாமதமெனமுன்னாகத் தோற்றிச்சமமாய் அசைவற்றின்ற அவதரம்குணத்தாவுமாம்.

அவற்றுள் சாத்துவகுணம் பதினைந்துவிருத்திகளையுடையது. அவை சாதிரெறிநின்றல், பெரியோரைப்பேணல், கற்றறிவுடைமை, இனியவைகூறல், தற்புகழாமை, உள்ளதேவருமெனமகிழ்ந்திருத்தல், நடுவுநிலைமை, சுத்தநியமம், பொறை, கடைப்பிடி, பிறர்க்கிதஞ்செய்தல், இந்திரலோகாதிகளில் வாஞ்சை, பிறர்தண்ணைப்புகழுங்காற்றான்தனையிகழ்தல், அடக்கமுடைமை, தன்பாவிசந்தார்க்கிரங்குதல் என்பன.

இராசதகுணம் ஒன்பதுவிருத்திகளையுடையது. அவை செளரியம், குரூரமுடைமை, ஊக்கமுடைமை, மானமுடைமை, வைராக்கியம், பலம், வன்கண்மை, கோபியாதல், இடம்பத்தனமானகூடாரொழுக்கம் என்பன.

தாமதகுணம் ஒன்பதுவிருத்திகளையுடையது அவை அழுத்தகாதவற்றிற்கமுதல், கன்னியில்லாதல், இகழ்ந்தாரைச்சேர்

ந்திவாழ்தல், கோளுரை, மமதை, பேருறக்கம், நன்மைசெய்தற்
கிளைத்தல், குலம் குணம் ஈகை இரக்கங்களாலே தனக்கு ஒருவரு
ம் மிகரில்லையென்கை, திருடுதல் என்பன.

ஆகவிருத்திகள் முப்பத்துமூன்றாகும். குணத்தவம் மூ
லப்பிரகிருதியுள் அடங்கும்.

மூலப்பிரகிருதி.

குணத்தவத்தின்காரணமாகிய மூலப்பிரகிருதி முக்கு
ணவடிவாயிருக்கும். அதில் எட்டுப்புவனங்கள் உள்ளன. அவை
அகிர்தம், கிர்தம், பைரவம், பிராமம், வைணவம், கௌமாரம்,
ஜளமம், சிறீகண்டம் என்பன. இவை யோகேசுவரருடையதான
ங்கள்.

பிராமப்புவனம்.

இவற்றுள் பிராமப்புவனத்தின் நடுவணாகப்பொருந்திய
பொன்மயமான ஆலயத்தில் அசுத்தத்தவவாசிகளாகிய ஆன்மா
க்களைச்சிருட்டித்துக்கொண்டு பிரமா இருப்பார்.

வைணவப்புவனம்.

பிராமப்புவனத்துக்கு மேலிந்திரநீலம்போன்றதும் பேரகங்க
ளையுமலங்காரத்தையுமுடையதுமாகிய வைஷ்ணவப்புவனத்தின் ந
டுவணாகப்பொருந்திய ஆலயத்தில் விட்டுணுவானவர் ஆன்மாக்க
ளைப்பரிபாலனஞ்செய்துகொண்டு, தம்மைப்போன்ற சாரூப்பியத்
தைப்பெற்ற அநேக அடியார்களாலே சூழப்பட்டிருப்பார்.

பிருதிவிமுதலியவைந்தும் மனம், அகங்காரம், புத்தி, பி
ரகிருதியும் ஆகிய ஒன்பது தத்துவங்களும் விட்டுணுவினுடைய
இருதயத்துள்ளே செறிந்துநின்ற நிலைவிளக்குமெனச் சிவதரு
மோத்தரங்கூறுகின்றது.

அதற்குமேல், முத்தின்பிரபைபோன்ற கௌமாரபுவ
னத்திற் குமார்க்கடவுள் எழுந்தருளியிருப்பார். அவரைத்தி
யானித்தவர்கள் அப்புவனத்தையடைந்து, விரும்பியபடியளவி
ந்தபோகங்களை யனுபவித்திருப்பார்.

அதற்குமேல் ஒன்மபுவனத்திலிருக்கும் உமாதேவியாரை உதயகிரியிலுதிக்குங் கோடி சூரியப்பிரகாசம்போலத் தியானஞ் செய்தவர்கள் அப்புவனத்திலவாழ்வார்கள்.

மூதகண்டபுவனம்.

உமார்புவனத்துக்கு மேற்கோடி ஆதித்தியப்பிரகாசம்போன்றதும், அளவற்றவளங்களையுடையதும், உவமிக்கவொண்ணாததும், உருத்திரர் விட்டுணுமுதலானோர்களாற்சேவிக்கப்படுகின்றதுமாகியபிரகிருதிக்கிவனோசத்திற் சிறீகண்டபுமேசுரரிருப்பர். அனந்தேசுவரரால் அதிட்டிக்கப்பட்ட இவ்வுருத்திரர், அவ்விபத்தத்திற்குக்கீழ்ப் பிரமானையதிட்டித்துப்படைத்தலையும், விட்டுணுவையதிட்டித்துக் காத்தலையும், காலாக்கினீருத்திரரையதிட்டித்துந் தாமாகவும் சங்காரகிருத்தியத்தையும் செய்வர்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

பண்—காந்தாரம்.

“பையஞ்சுடர்விடுநாகப்பள்ளிகொள்வானுள்ளத்தானும்
கையஞ்சுநான்குடையானைக்கால்விரலாலடர்த்தானும்
பொய்யஞ்சிவாய்மைகள்பேசிப்புசழ்புரிந்தார்க்கருஞ்செய்யும்
யையஞ்சினப்புறத்தானுமாரமர்த்தவம்மானே.”

சிழக்குமுதலிய நான்குதிக்குகளிலும், அவ்விபத்தம், நியதி, காலம், கலை என்னுந்தத்துவங்களிருக்கும். மேன் மேகலை யின் கீழ்ப்பாகத்திற் செந்நிறம்பொருந்திய கீழிதழ் அசுத்தமாயாதத்துவம்வரையுமிருக்கும். அதற்குமேல் வெள்ளைநிறம்பொருந்தியமேலிதழ் சுத்தவித்தியாதத்துவத்தின் கீழ்ப்பாகம்வரையுமிருக்கும். வித்தியாகலை யோகாசனத்தையதிட்டித்து நிற்கும். யோகாசனம் ஆன்மாக்களுக்கு அறிவைக்கொடுக்குகிடமாம்.

நாதரூபமாகியசிவத்துவம் அதேதாமாயையிலே நின்று ஆன்மதத்துவம் இருபத்துநாலுக்கும் உபாதானமாகியபிரகிருதியாயையுண்டாக்கியும், சத்திதத்துவத்தையதிட்டித்துக் காலம், நியதி, கலை என்னுந்தத்துவங்களைத்தோற்றுவித்தும், சுத்தவித்தை வித்தையத்தோற்றுவித்தும், ஈசுவரம் அராகத்தைத்தோற்றுவித்தும், இங்ஙனந்தோற்றுவிக்கப்பட்ட காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகமென்னுமைந்துத்துவங்களுங்கடியசங்க

த்திலுண்டான புருடதத்துவத்தைச் சாதாக்கியதத்துவங்காரியப்படுத்தியும்வரும். சிவபெருமானதுதிருவருளாகிய இச்சாசத்தி ஈசுவரதத்துவத்தையெழுப்ப ஈசுவரதத்துவம் அராகதத்துவத்தையெழுப்ப அராகதத்துவம் பெத்தான்மாக்களுக்கு இச்சைபையெழுப்பும். முத்தான்மாக்களுக்குண்டாக்காது.

கிரியாசத்தி சத்திதத்துவத்தையெழுப்ப, சத்திதத்துவம் கலாதத்துவத்தையெழுப்ப, கலைஆணவத்தைச்சிறிதேரீக்கி, அந்தக்கலைவடிவர ஆன்மாவுக்குச் சிறிதே அறிவையுண்டாக்கும். கலாஎன்பதற்கு ரீக்கலும் நியமித்தலும் அர்த்தமாகையால் அந்தக்கலையானதுசன்மவிருளைரீக்கி, நியதிருபமான போகநியமனத்தைச் செய்யும்; என்கும்முடிக்கொண்டிருக்கும்நகராத்திற் றீபமானது அந்தஇருளை யொருபக்கத்திலொதுக்கி விஷயத்தைக்காட்டுவதுபோல எங்கும்மறைத்துக்கொண்டிருக்கும் மலத்தையொருபக்கத்திற்றள்ளி ஞானத்தைப்பிரகாசிப்பிக்கும்.

ஞானசத்தி சத்தவிற்தையெழுப்பச்சுத்தவிற்தைவித்தியாதத்துவத்தையெழுப்ப, வித்தை ஆன்மாக்களுக்கறிவையுண்டாக்கும்.

கிரியாசத்திசத்திதத்துவத்தைக்கொண்டு நியதியையெழுப்ப, நியதி பொருளைநிச்சயிக்கும். கிரியாசத்திசத்திதத்துவத்தைக்கொண்டு காலத்தையெழுப்ப, காலம் ஆன்மாவுக்குமுக்காலங்கள்ளுமுள்ளபுகிப்பைக்கூட்டும்.

புருடதத்துவத்திலுள்ள புவனங்களில், வாமர், பீமர், உக்கிரர், பவர், ஈசானர், ஏகவீரர், என்னுமறுவரும் அதிபராயிருப்பர்.

அராகதத்துவத்திலுள்ள புவனங்களில் பிரசண்டர், உமாபதி, அஜர், அனந்தர், ஏகசிவர் என்னுமைவருமதிபராயிருப்பர்.

வித்தியாதத்துவத்தில் உள்ளபுவனங்களில், குரோதர், சண்டர், என்னுமிருவரும் அதிபராயிருப்பர்.

கலாதத்துவத்திலுள்ளபுவனங்களில் திபுதி, சம்வர்த்தர் என்னுமிருவரும் அதிபராயிருப்பர்.

நியதிதத்துவத்திலுள்ள புவனங்களில் சூரர், பஞ்சரந்தகர், என்னுமிருவரும் அதிபராயிருப்பர்.

காலதத்துவத்திலுள்ளபுவனங்களில் ஏகவீரர், சிகேதர், என்னுமிருவரும் அதிபராயிருப்பர்.

ஆ புவனங்கள்- ௧௯.

சலதத்துவமுதல் இருபத்தொன்பதுதத்துவங்கள் இந்திர நீலம்போன்ற நாளவடிவாகும். இத்தத்துவங்களிலுள்ள எழுபத்தைந்து புவனங்கள் நாளத்தினுடையமுட்களாகும். புத்திதத்துவத்தினுடையகாரியங்களும், குணதத்துவத்தினுடையவிருத்திகளும் நாளத்தினுள்ளாகப்பொருந்தியதுவாகும். அசுத்தமாயாதத்துவம் புறவிதழாகும். மாயையிலுள்ள எட்டுப்புவனங்களுக்கும் மகாத்மி, வாமதேவர், பவர், உத்பவர் ஏகபிங்கலர், ஏகேக்ஷணர், ஈசானர், அங்குட்டமாத்மிரர், என்பவர் அதிபராயிருப்பர்.

இதுவரையும் பதுமத்தின் கீழ்ப்பாகஞ்சொல்லப்பட்டது இதற்குமேலுள்ள சுத்தவித்தியாதத்துவமுதற்சிவதத்துவம்வரையிலுள்ள லீர்துதத்துவங்களும் பதுமத்தின்மேற்பாகமாகும்.

௪. பதுமாசனம்.

சுத்தவித்தியாதத்துவம்.

கிரியாசத்திகுறைந்து ஞானசத்தி அதிகமாக அகிட்டித்தபோது சுத்தவித்தியாதத்துவந்தோன்றும். இதில் உருத்திரமூர்த்தி அகிட்டித்திருப்பார். கல்வபத்திரத்தில் அட்டவித்தியே சுவரூடைய வடிவங்களாகிய தளங்கையுடைய சுத்தவித்தை இருக்கும்.

மலபரிபாகத்தின் மிகுதியாலே சிவனுடைய அனுக்கிரகத்தையடைந்தவர்களும், சுத்தமாயாகிருந்தியங்களுக்கதிகாரிகளும், ஈசுவரதத்துவபுவனகுபர்களும், சுத்தகோடிமகாமந்திரேசரைப் பிரேரிப்பவர்களும், மிகவும் பரிபக்குவமலமுடையவர்களுமாகிய அருந்தர், சூக்குமர், சிவோத்தமர், ஏகநேத்திரர், எகருத்திரர், திரிமூர்த்தி, ஸ்ரீகண்டர், சிகண்டிஎன்னும் அட்டவித்தியே சுவரர்கள் எட்டிதழ் வடிவங்களாக இருப்பார்கள்.

இவர்களுள் அருந்ததேவர் மஹையவித்திபேசுவர்களுக்கும், சுத்தவித்தியாதத்துவ வாசிகளுக்கும், ஏனையோருக்குந் தலைவராய் மாணையைக்கலக்கி, மாயாதத்துவபுவனங்களையுண்டாக்குவர். இவர்பரமசிவனுக்குவேறாய் அதிகாசமலமொன்றுடைய

ராய் இருப்பர். பாகம்வந்த காலத்திற் சிவனருளால் முத்தியைய டைவர்.

மலபரிபாகத்தின் மந்தத்தாலே, சிவனுடைய அனுக்கிரக த்தைப்பெற்றும் அபக்குவமலராயுள்ளவர்களும், அட்டவித்தி யேஸ்வரர்களாற் பிரேரிக்கப்பட்டவர்களுமாகிய சத்தகோடி மகாமந்திரேசுவரர் இருவகைப்படுவர். அவர்களுள்மூன்றரைக் கோடிபேர் பதவியைவெறுத்துக்குருமுர்த்திகளாயிருந்து, சிவா னுக்கிரகத்தினுற் சகலரை இரட்சிக்குங் காரணர்களாயிருப்பர். மகாபிரளயகாலத்தில் சிவன் தாமாகவந்து அனுக்கிரகஞ்செய்து, மோட்சத்தைக்கொடுப்பர். மற்றையமூன்றரைக்கோடிபேர்களை மா யாதத்துவத்துக்குமேற் சுத்தவித்தியாதத்துவத்துக்குக்கீழ் அநி காமமுள்ளவர்களாகச்செய்து, சங்கராகாலத்திற் குருமுர்த்தியை யதிட்டித்தனுக்கிரகஞ்செய்வர்.

தளாக்கிரங்களில் கோடிசூரியப்பிரகாசமுள்ள சிவசூரி யமண்டலத்திற்குகிபராகிய பிரமா, பொன்னிறமான சரீரத்தை யும், நான்குமுகக்களையும், நான்குகரங்களில் புட்பமாலே, தண்டம், உருத்திராக்ஷடம் தருப்பையாகிய இவைகளையுமுடையவராய் இருப்பர்.

சுத்தவித்தியாதத்துவத்தில் நந்தி, மகாகாளர், பிருங்கி, விநாயகர், இடபதேவர், கந்தர், தேவி, சண்டர், என்னுங்கணநா தரெண்மருள் சிவபெருமானைச்சித்தாந்த சாத்திரத்தினாலே பூசி த்துக்கொண்டிருப்பர்.

சத்தகோடிமகாமந்திரம்.

*பிருகுணி, பிரமவேதாளி, தானுமதி, அம்பிகை, உரு பிணி, நந்தினி, சுவாலை, என்னுமேழுவித்தியேசுவரிகளும் மண் டலேசுவரர்களாலே துதிக்கப்பட்டிருப்பர். இவர்கள் சத்தகோடி மகாமந்திரங்களுக்குச்சுவரிகள்.

†ஏழு கோடிமந்திரங்கள் நம, ஸ்வாகா, ஸ்வதா, வெள ஷட், வஷட், பட், ஹும் என்பன. நம என்பது இருடிகளுக்கும், ஸ்வாகா என்பது தேவர்களுக்கும், ஸ்வதா என்பது பிதிரர்களுக் கும், வெளஷட் என்பது பூதமுதவியவற்றிற்கும், வஷட் என்பது ம்னுடருக்கும், பட் என்பது உக்கிரவிக்கிரகங்களுக்கும், ஹும் என்பது ஆஞ்ஞைத்தலைவருக்குமாம்.

*மிகுசேந்திரம். †தத்துவப்பிரகாசம்.

நமன் என்பதையந்தமாகவுடைய மந்திரம் புருடருபமாம். ஸ்வதா. ஸ்வாகா என்பவற்றை அந்தமாகவுடையமந்திரம் பெண்ணுபமாம். பட், வஷட், வெளஷட், ஹும் என்பனவற்றை இறுதியாகவுடையமந்திரம் நபஞ்சகருடமனாகும்.

இருதயாயநம், சிர்சேசுவரகா, சிவாயவஷட், கலசாய ஹும், நேத்திரேப்பியோவெளஷட், அஸ்திராயபட், உபாங்கேப்யசீவதா என ஒவ்வொருகோடியாய், ஏழுகோடியும்வந்தவாறு காண்க.

கோடி-அந்தம்.

டு. விமலாசனம்.

சகவரதத்துவம்.

ஞானசத்திகுறைந்து கிரியாசத்தியதிட்டித்தபோது சகவரதத்துவந்தோன்றும். இதற்குமகேசுவர் அதிபர்.

சதாசிவதத்துவம்.

ஞானசத்தியும் கிரியாசத்தியும் சமமாக அதிட்டித்தபோது சதாசிவதத்துவந்தோன்றும். இதில் சுகனமாயிருக்கிற அபராதமும், அபரவிந்துவரும், மலபரிபாகத்தின் மிகுதியையுடையவர்களாகிய பிரணவர், திரிகலர், ஹமர், சுதர், பத்மர், காமணர், சருவருத்திரர், பிரசாபதி, சுசிவர், சிவர் என்னும் நாமங்களை யுடைய அணுசதாசிவருமிருப்பார் இதிற்காதாக்கியபுவனமிருக்கும்.

சகவரம் சாதாக்கியம் என்னுமிவ்விருதத்துவங்களும் பீடமேற்பாகத்தின்நடுவில் அறுபத்துநான்கு கேசரவடிவாக இருக்கும்.

கிழக்குமுதலிய எட்டுத்திக்குக்களிலுமுள்ள அறுபத்து நான்கு கேசரங்களில் அட்டவித்தியேசுவரர்களை அதிட்டிப்பவரும், சிவனுக்குச் சத்திகளாயுள்ளவர்களும், சத்தனித்தியாபுவனவாசிகளுமாகிய வாமை, சியேட்டை, இரௌத்திரி, காளி, கலவிகரணி, பலவிகரணி, பலப்பிரமதனி, சர்வபூததமனி என்னும்கூட்டுச்சத்திகளிருப்பார்.

உதயகாலச்சூரியன்போன்ற ஒளியுள்ளவரும், முன்னுக்களும், நான்குதோள்களும், பாலசந்திரன் விளங்குகின்றசடாமகுடமும், சாமரை, அபயவரதம், சிவனை அணைத்தகைமலர் எ

ன்னுமிவைகளையுடையவர்களுமாக இச்சத்திகளைத் தியானிக்க. கர்ணிகையிலுமேனும்மனியைத் தியானிக்க.

வாமை.

பிருதிவிதத்துவருபியும், சிருட்டித்தொழிலைநுத்திசெய்கின்றவருமாகியவாமை, பிருதிவிதத்துவருபாகிய சருவருக்குச் சத்தியாயிருப்பர். இவர் அராகத்தத்துவம்வரையும் வியாபகமுள்ளவர்.

வாமை-அழகுள்ளவர், சருவர்-எல்லாமுடையவர்.

வாயுசங்கிதை.

“மருவுமனஞ்சேர்ந்தகன்றுவிரிமண்ணி
நுருவாஞ்சருவனும்.”

சியேட்டை.

காத்தற்றொழிநுக்கு ஆதாரமாயிருக்குஞ் சியேட்டை, சருபராகிய பவருக்குச்சத்தியாயிருப்பர். இவர்காலத்தனுவாந்தம் வியாபகமுள்ளவர்.

பவர்-எல்லாவற்றையுந்தோற்றுவிப்பவர்.

“இரதமன்னித்தெண்ணீரினுருவாகியுறையுமெழிற்பவனும்.”

இரௌத்திரி.

சங்காரகருத்தியத்திற்கு ஆதாரமாயிருக்கும் இரௌத்திரி அக்கினிருபராகிய பசுபதிக்குச் சத்தியாயிருப்பர். இவர்கத்தனித்தியாதத்துவம் வரையில் வியாபகமுள்ளவர்.

பசுபதி-ஆன்மாக்களுக்குத்தலைவர்.

“உருவம்பொருந்திக்கனல்வடிவாயுற்றேறுறையும்பசுபதியாய்.”

காளி.

வாயுருபராகிய ஈசானருக்குக் காளிசத்தியாயிருப்பர். இவர்சசுவரத்தனுவாந்தம் வியாபகமுள்ளவர்.

ஈசானர்-ஐசுவரியமுடையவர்.

“ஊறுயுவையுருவாகியொழியாததையேசானனும்.”

கலனிகரணி.

ஆகாசத்தனுவராகிய பீமருக்குக் கலனிகரணிசத்தியாயிருப்பர், ஆகாசம் உருவமற்றது ஆகையாற்கலனிகரணி ஆகாசமுர்த்தி.

கலா-அவயவம், வீகரணி-இல்லாதவர்.

பீமர்-மூவுலகங்களும்பயப்படத்தக்கவர்.

“ஆறாவொலியாய்வெளியுருவாயமர்ந்தேயுறையும்மீமனம்.”

பலவிகாரணி.

சந்திரமூர்த்தியாகிய மகாதேவருக்குச் சத்தியாய்ப்பலவி
காரணியிருப்பர். சந்திரன் பயிரைவளர்ப்பதுபோல, பலவிகாரணி
ஆன்மாக்களாகிய பயிரைவளர்ப்பர்.

பலவிகாரணி-பலத்தைவிசேடமாகக்கொடுப்பவர்.

“மாராய்த்திரைநீரமுதாகிமதியாயுறைமாதேவனாய்”

பலப்பிரமதனி.

சூரியமூர்த்தியாகிய உருத்திரருக்குச்சத்தியாய்ப்பலப்பிர
மதனியிருப்பர் சூரியன் உஷ்ணகிரணங்களினால் பலத்தையழிப்
பதுபோல இவர் ஆன்மாக்களது பாசத்தைநீக்குவர்.

பலப்பிரமதனி-பலத்தையழிப்பவர்.

“வீரரொளியேர்த்திரவியுருமேவியுறையுமுருத்திரனாய்”.

சர்வபூததமனி.

ஆன்மமூர்த்தியாகிய உக்கிரருக்குச் சத்தியாய்சர்வபூத
தமனியிருப்பர்.

சர்வபூததமனி-ஆன்மாக்களுடைய புண்ணியபாவங்களை அடக்குபவர்.

ஆகாசமூர்த்தி, சந்திரமூர்த்தி, சூரியமூர்த்தி, இயமான
மூர்த்தி ஆகிய இந்நான்குமூர்த்திகளுஞ் சிவதத்துவார்த்தம் விபா
சித்திருப்பர்.

“உரைத்தற்கரியவியமானனுருவாயோங்குமுக்கிரனாய்.”

பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம், சூரியன், சந்திரன்
ஆன்மா ஆகிய இவைகளை அதிட்டிக்குஞ் சத்திகள் சிவபிர
மானது வடிவங்களாதலால், இவைகள் அட்டமூர்த்தமெனப்பட்டன.
இதுபற்றியே யாங்கள் இவ்வெட்டுமூர்த்தியையும் வணங்குகின்றோம்.
பிருதிவியுபமாகிய லிங்கரகவணக்கமும், கங்கைமுதலிய தீர்த்தவணக்கமும், யாகம்முதலியவற்றிற்செய்யும் அக்
கினிவணக்கமும், சிவபூசைமுதலியவற்றிற்செய்யும் சூரியசக்தி
ரவணக்கமும், குருவையும், பிராமணர்களையும், சிவனடியார்களை
யும், சிவனாகப்பாவித்துவணங்கும் வணக்கமும், பஞ்சபூதத்தலங்
களிற் செய்யப்படும் பஞ்சபூதலிங்கவணக்கமுஞ் சிவபெருமானின்
அட்டமூர்த்தவணக்கமேயாம்.

சிவபெருமான் அட்டமூர்த்தியாய் நிற்பது, உலகத்தினுண்மைப்பொருளாய் நிற்பவர் தாமென்பதைச் சிற்றறிவுடையவர்களாகிய ஆன்மாக்கள் அறிந்துயும்படி காட்டிய பெருங்கருணையேயாம்.

தீருவாசகம்.

நிலநீர்நெருப்புயிரீன் விசம்புகிவாப்பகலோன்
புலனாயவைந்தேனெண்வகையாய்ப்புணர்ந்து வின்றான்
உலகேழெனத்திசைபத்தெனத்தாநெருவனுமே
பலவாகிரின் தவாதோனோக்கமாடாமோ.

எனவும்,

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

நிருத்தாண்டகம்.

“இருநிலனய்த்தியாகிரீருமாகி இயமானனெயறியுங்காற்றுமாகி
அருநிலையதிங்களாய்ஞாயிருகி ஆகாசமாயட்டமூர்த்தியாகிப்
பெருநலமுக்குற்றமும்பெண்ணுமானும்பிறருருவுந்தம்முருவுந்தாமேயாகி
நெருநலையின்ருகிநானேயாகி நிமிர்புன்சடையடி கணின் தவாதே.”

எனவும்,

காரைக்கரலம்மையார்.

“அவனேயிருசுடர்தியாகாசமாவா
னவனேபுவிபுனல்காற்றுவா—னவனே
யியமானனாயட்டமூர்த்தியுமாய்ஞான
மயனாகிரின்றானும்வந்து.” எனவும்,

பட்டணத்தடிகள்.

“எண்வகைமூர்த்தியென்பதிவ்வுலகினி
ஹண்மையானெனவுணர்த்தியவாதே”

எனவும், கண்டுகொள்க.

சதாசிவமூர்த்தி திருவருளால் மனோன்மனியைப்பிரேரிக்க, அந்தச்சத்தி சர்வபூததமனியைப்பிரேரிக்க, அந்தச்சத்தி பலப்பிரமதனியைப் பிரேரிக்க, அந்தச்சத்தி பலவிகரணியைப் பிரேரிக்க, அந்தச்சத்தி கலவிகரணியைப்பிரேரிக்க, அந்தச்சத்தி திகாளியைப்பிரேரிக்க, அந்தச்சத்தி இரௌத்திரியைப்பிரேரிக்க, அந்தச்சத்தி சியேட்டேயைப்பிரேரிக்க, சியேட்டை வாசுதேயைப்பிரேரிக்கும்.

இங்ஙனம் நவசத்திகளது பிரேரகத்தினாலே, மாயையை யதிட்டிக்கின்ற அந்தத்தேவராலே அசுத்தமாயை காரியப்பட்டுப் பிருதிவிமுதலான பிரபஞ்சங்கள் நடைபெறுகின்றன. மனோன் மனிமுதலியசத்திகள் ஒருவரையொருவர் அதிட்டிக்கும்முறை மையை, மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் திருவாய்மலர்த்தருளிய திரு வெம்பாவைச்செய்யுட்கள் இனிதுவிளக்குகின்றன.

தேவரீருடைய அடியார்களாகிய அணுசதாசிவர்தரன் பணிலோம், அட்டனித்தியேசுவரருக்குப் பாக்காவோம், சத்த சோடிமகாமந்திரேசுவரர்கள் எங்களுக்கூத்தலைவராவார்கள், அவர்கள் ஏவலால் சத்தமாயையைப்பிரேரிப்போம். உரிமைபாகிய இந்தமுறைமை நீங்காவண்ணம் தந்தருளுகில் ஒருருறைவுபாடுமி ல்லோமென்று நவசத்திகளுக் கூறினார்களை அனுங்கருத்தமைய,

“உன்னேப்பிரானாகப்பெற்றவுன்சோடியோ

முன்னடியார்தான் பணிலோமாய்க்கவர்க்கேபாங்காவோ

மன்னவரேயெங்கனவராவாவருகத்து

சொன்னபரிசேதொழும்பாய்ப்பணியெய்வோ

மின்னவகையெய்வெய்க்கெக்கோனல்குதியே

லென்னகுறையுமில்லோமேலோமெம்பாவாய்.”

என்று மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் திருவாய்மலர்த்தருவினர்.

கேசரங்குளிற் கோடி சந்திரப்பிரபையுள்ள தும் குளிர்ச்சி பொருந்தியதுமான சந்திரமண்டலமிருக்கும். இச்சந்திரமண்டல த்தில், துளசிமாலையைத்தரித்தவரும், சங்கம், சக்கரம், கதை, தாமரைமலரென்னுமிவைகளை ஏந்திய நான்குசங்களையுடையவ ரும், கருமேகம்போலுமொவியுடையவருமாகிய விட்டுணுமூர்த் தி வீற்றிருப்பார்.

சத்திதத்துவம்.

சத்திதத்துவம் கேசரங்களுக்குள்ளாகப்பொருந்திய பொ குட்டுவடிவாம். எல்லா ஆன்மாக்களுக்குமுண்டாகியதொழிலை எ முப்புக்கிறதாகிய கிரியாசத்தியதிட்டித்தலாற சத்திதத்துவந்தோ ன்றும். அச்சத்தி வீர்துவாகியதிட்களையாயிருக்கும். இந்தத்தத் துவத்தில் நிவிர்த்திமுதலியபுவனங்களிருக்கும்.

மண், பெண், பொன் முதலிய பிரபஞ்சப்பற்றுக்களினின்றும் ஆன்மாக்களை நிவர்த்திசெய்தலால் நிவர்த்திகளை எனப்படும்.

அங்ஙனம் நிவர்த்திசெய்யப்பெற்ற ஆன்மாக்களை வாசனையற்றி மீளப் பிரபஞ்சத்தையோக்காவண்ணம் பிரதிட்டைசெய்தலாற் பிரதிட்டைகளை எனப்படும்.

பிரதிட்டை-நிறுத்தல்.

அங்ஙனம் பிரதிட்டைசெய்யப்பெற்ற ஆன்மாக்களுக்கு அனுமானஞானம் ஆகமஞானமின்றிச் சிவானுபூதிஞானத்தைப் பயப்பித்தலால் வித்தியாகளை எனப்படும்.

அங்ஙனம் அனுபூதிஞானம்பெற்ற ஆன்மாக்களுக்கு விருப்பு வெறுப்பு சங்கற்பம்முதலிய எல்லாத்துன்பங்களையும் சாந்தமாகச்செய்தலால், சாந்திகளை எனப்படும்.

அங்ஙனஞ்சாந்தமாய்நின்றதும் ஒழியச்செய்தலால் சாந்தியதிகளை எனப்படும்.

இவைசத்திவடிவாகிய ஐவகைக்கலைகள். கர்ணிகையின் துணிவட்டத்தில் சிவாக்கினிமண்டலமிருக்கும். இவ்வக்கினிமண்டலத்திற் காளகண்டரும், முக்கண்ணரும், ஞானமுத்திரை, அக்கினி, சூலம், வியாக்கியானமுத்திரை என்னுமிவைகளைப் பொருந்தியகைகளையுடையவருமாகிய உருத்திரமூர்த்திவீற்றிருப்பர்.

சிவதத்துவம்.

எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் அறிவைஎழுப்பிநிற்பதாகிய சத்தியதிட்டித்தலாற் சிவதத்துவம்தோன்றும். இது இலயத்தானமாம்.

இத்தத்துவம் ஐம்பதுபீசவடிவாயிருக்கும். இதிற்பத்துப்புலனங்கள்உள்ளன. இந்திகை, தீபிகை, மோசிகை, ரோசிகை, ஊர்த்துவகாமினி, இவ்வைந்தும் அபராதகலாபுலனங்கள்.

வியாபினி, விவேகமூபினி, அநந்தை, அநாதை, அநாகிருதை, இவ்வைந்தும் பரநாதபேதமானபுலனங்கள்.

வியாபினி என்னுஞ்சத்தி வியாபகருக்குக்காரணமாய் ஆன்மஅனுக்கிரகமான ஆதிசத்தியுமாம், ஆடகேசுவரர் இவரது மூர்த்திபேதமாயுள்ளவர்.

வியோமருபை என்னுஞ்சத்தி வியோமருபருக்குக்காரணமாய் இச்சாசத்தியென்னும்பெயரைப்பொருந்தும், கூர்மாண்ட தேவர் இவரதுமூர்த்திபேதமாயுள்ளவர்.

அனந்தையென்னுஞ்சத்தி அனந்தருக்குக்காரணமாய் ஞானசத்தியென்னும்பெயரைப்பொருந்தும், காலாக்கினி உருத்திரர் இவரதுமூர்த்திபேதமாயுள்ளவர்.

அனாதையென்னுஞ்சத்தி அனாதருக்குக்காரணமாய் கிரியாசத்தியென்னும்பெயரைப்பொருந்தும், ஆதாரசத்தி இவரதுமூர்த்திபேதமாயுள்ளது.

சமணையென்னும் பரையும், உன்மணையென்னும் பரமும், தம்மிற்கூடி ஆன்மாக்களைத் திருவுள்ளத்தடைத்தசமயத்தில் அநாசிருதர்தோற்றினர். இவர் பரையையதிட்டித்தலாற் பரனென்னும்பெயரைப்பெற்று, தாமொருவரையாசரியாதபடியால் அநாசிருதராய் பரையும் அநாசிருந்தயானது. இவருடையமூர்த்திபேதமான அனந்தேசுவரர் ஆதாரசத்தியுடன்கூடி, அசுத்தமாயையைப்பிரேரித்துக்கொண்டிருப்பர்.

ஐம்பதுபீசங்களிலும் ஐம்பதுவர்க்குத்துவாக்கள் அதிபராய்விசிப்பார்கள். கலாட்சரமாகியகுறிலும், விகலாட்சரமாகிய நெடிலும், சம்பந்தப்படுதலினால் எல்லா உலகங்களிலும் வியவகாசம் உண்டாகின்றது. குறில் ஏழும் தத்துவபீசம். நெடில் ஒன்பது மூர்த்திபீசம். இவ்விரண்டுக்கூடியது பிரபாவம்.

(க) அகரமுதலியமூன்றும் ஆகாசத்துவாட்சரம் எனவும், (ஊ) சுகாரம்முதலியமூன்றும் வாயுத்துவாட்சரம் எனவும், (ஃ) இறுகாரம்முதலியநான்கும் அக்கினித்துவாட்சரம் எனவும், (ங) ஏகாரம்முதலியமூன்றும் சலத்துவாட்சரம் எனவும், (ஜ) ஔகாரம்முதலியமூன்றும் பிருதிவித்துவாட்சரம் எனவுஞ்சொல்லப்படும்.

தாமரைக்காயின்நடுவிலுள்ள ஹகாரக்ஷகர்வடிவங்களாகிய இரண்டுவித்துக்களும் சிவதத்துவவடிவாகவிருந்து ஆன்மாக்களுக்குமோட்சத்தைக்கொடுக்கும்.

மூதலாமாவரணத்திலுள்ள சாத்துவிக அட்சரங்களாகிய ஹகாரம் சம்ஹாரகிருத்தியத்தையும், யகாரம் தோலையும், ரகாரம்

இரத்தத்தையும், லகாரம் மாமிசத்தையும், வகாரம் மேதையை யும், ஸகாரம் எலும்பையும், ஷகாரம் மச்சையையும், ஸகாரம் சுக்கிலத்தையும் குறிக்கும்.

இரண்டாமாவணத்திற்பொருந்திய இராசத அக்கரங்களாகிய (சு) அகரமுதலியபதினாயிர்களும் பிராணனைக்குறிக்கும்.

மூன்றாமாவணத்திற்பொருந்திய தாமத அக்கரங்களாகிய (க) ககரமுதலிய இருபத்துநான்குமேய்களு முடம்பைக்குறிக்கும்.

அகரமுதலியவன்னங்களுக்கு அதிதேவதைகளும், நிறங்களும, உருவங்களும்வருமாறு:—

சர்வதேவமயமானதும், சிவப்புநிறமுள்ளதும், ஆண்ரூபமானதுமாகிய சு காரம் வசீகரத்தைக்கொடுக்கும்.

பராசத்திவடிவானதும், வெண்மைநிறமுள்ளதும், பெண்ரூபமானதுமாகிய சூ காரம் ஆகர்ஷணத்தைக்கொடுக்கும்.

விட்டுணுவையதிபராகவுடையதும், பச்சைநிறமுள்ளதும், ஆண்ரூபமானதுமாகிய ஊ காரம் கரத்தற்றெழுழிசைச்செய்யும்.

மாயாசத்தியையதிபராகவுடையதும், பொன்மைநிறமுள்ளதும், பெண்ரூபமானதுமாகிய ஔ காரம் வசீகரத்தைக்கொடுக்கும்.

வாஸ்துநாதரை அதிபராகவுடையதும், கருமைநிறமுள்ளதும், ஆண்ரூபமானதுமாகிய உ காரம் மந்திரவாதிகளையும் அரசர்களையும் வசமாக்கும்.

பூமிதேவியையதிபராகவுடையதும், பச்சைநிறமுள்ளதும், பெண்ரூபமானதுமாகிய ஊ காரம் சனவசீகரத்தைச்செய்யும்.

பிரமாவை அதிபராகவுடையதும், பொன்மைநிறமானதும், நபஞ்சகரூபமானதுமாகிய கீ காரம் கிரகபீடையை நிவாணஞ்செய்யும்.

வியாழனை அதிபராகவுடையதும், கறுப்புநிறமானதும், அவிர்ரூபமானதுமாகிய கீ காரம் சுரநிவாணஞ்செய்யும்.

அசுவின்னீதேவர்களை அதிபர்களாகவுடையவைகளும், வெண்மைநிறத்தையும், சிவப்புநிறத்தையும் பொருந்தியவைகளும், அலிஸுபமானவைகளும் ஆகிய ளகாரமும், ஸூகாரமும்சுரநிவாசணத்தைச்செய்யும்.

வீரபத்திரரை அதிபராகவுடையதும், பொன்மைநிறமுள்ளதும், ஆண்ரூபமானதுமாகிய வனகாரம் எல்லாச்சித்திகளையும் கொடுக்கும்.

சாகுவதியை அதிபராகவுடையதும், வெண்மைநிறமானதும், பெண்ரூபமானதுமாகிய வெனகாரம் ஞானத்தைக்கொடுக்கும்.

சாகவரணையதிபராகவுடையதும், சோதிநிறமானதும். ஆண்ரூபமானதுமாகிய ஓகாரம் எல்லாப்பலன்களையும்கொடுக்கும்.

ஆதிசத்தியையதிபராகவுடையதும், வெண்மைநிறமானதும், பெண்பாலானதுமாகிய ஒளகாரம் எல்லாச்சித்திகளையும் கொடுக்கும்.

மகேசுவரனை அதிபராகவுடையதும், சிவப்புநிறத்தையும் ஆண்ரூபத்தையும்பொருந்தியதுமாகிய கூகாரம் சுகத்தைக்கொடுக்கும்.

காலாக்கினியுருத்திரரை யதிபராகவுடையதும், சிவப்புநிறத்தையும், பெண்ரூபத்தையும் பொருந்தியதுமாகிய கூகாரம் பாசத்தைநீக்கும்.

பிரமாவை யதிபராகவுடையதும், பொன்னிறத்தையும், ஆண்ரூபத்தையும் உடையதுமாகிய (க்) ககாரம் சிருட்டித்தொழிலைச்செய்யும்.

கங்கையைத்தலைவராகவுடையதும் வெண்மைநிறமானதும், பெண்ரூபமானதுமாகிய (ங்) இரண்டாங்ககாரம் பாவத்தைநீக்கும்.

விநாயகரை யதிபராகவுடையதும், சிவப்புநிறத்தையும், ஆண்ரூபத்தையுமுடையதுமாகிய (ங்) மூன்றாங்ககாரம் விக்கினங்களைநீக்கும்.

பைரவரூபமானதும், வெண்மைநிறமுள்ளதும், பெண்ரூபமானதுமாகிய (ங்)நாலாங்ககாரம் சத்துருநாசத்தைச்செய்யும்.

காலரைத்தலைவராகவுடையதும், கறுப்புநிறமானதும், அலிப்பாலானதுமாகிய (ஐ) ஈகரம் எல்லாவெற்றியையுங்கொடுக்கும்.

சண்டருத்திரரை அதிபராகவுடையதும், கறுப்புநிறத்தையும், ஆண்ரூபத்தையுமுடையதுமாகிய (உ) சகரம் இராக்கதர்களை நிவாரணஞ்செய்யும்.

பத்திரகாளியைத்தலைவராகவுடையதும், பொன்மைகலந்த கறுப்புநிறமுள்ளதும், பெண்ரூபமானதுமாகிய (ஓ) இரண்டாஞ்சகரம் வெற்றியைக்கொடுக்கும்.

இந்திரனையதிபனாகவுடையதும், சிவப்புநிறத்தையும், ஆண்ரூபத்தையுமுடையதுமாகிய (ஐ) மூன்றாஞ்சகரம் வெற்றியைக்கொடுக்கும்.

அர்த்தநாரீசுவரமயமானதும், பச்சைநிறமுஞ் சிவப்புநிறமுமுள்ளதும், பெண்பாலானதுமாகிய (ஈ) நாலாஞ்சகரம் வெற்றியைக்கொடுக்கும்.

கோடியுருத்திரரையதிபராகவுள்ளதும், பொன்மைநிறமுள்ளதும், அலிப்பாலானதுமாகிய (ஐ) ஐகரம் போகத்தைநீக்கும்.

பிருங்கியை யதிபராகவுள்ளதும், சிவப்புநிறத்தையும், ஆண்ரூபத்தையுமுடையதுமாகிய (ட) முதலாம் டகரம் எல்லாச்சுகத்தையுங்கொடுக்கும்.

சந்திரனையதிபனாகவுள்ளதும், வெண்மைநிறமானதும், பெண்ரூபமானதுமாகிய (ஓ) இரண்டாம் டகரம் அபமிருத்துவைநீக்கும்.

ஏகருத்திரரை அதிபராகவுள்ளதும், பொன்மைநிறமுள்ளதும், ஆண்ரூபமானதுமாகிய (ப) மூன்றாண்டகரம் காலதோஷத்தைநீக்கும்.

இயமனையதிபனாகவுள்ளதும், நீலநிறத்தையும், பெண்ரூபத்தையுமுடையதுமாகிய (ப) நாலாம் டகரம் அபமிருத்துவைநாசஞ்செய்யும்.

நந்தியையதிபராகவுள்ளதும், சிவப்புநிறத்தையும், ஆண்ரூபத்தையுமுடையதுமாகிய ணகரம் அர்த்தசித்தியைக்கொடுக்கும்.

வாஸ்துதேவையை திபராகவுள்ளதும், வெண்மைநிறமுள்ளதும், ஆண்ரூபமான துமாகிய தகாரம் எல்லாவெற்றியையுங்கொடுக்கும்.

தருமதேவதையை யதிபராகவுள்ளதும், சூர்தவாண்மையுள்ளதும், பெண்ரூபமுள்ள துமாகிய (ட) இரண்டாந்தகரம் செயத்தைக்கொடுக்கும்.

தூர்க்கையை யதிபராகவுள்ளதும், பச்சைநிறத்தையும், ஆண்ரூபத்தையுமுடைய துமாகிய (உ) மூன்றாந்தகரம் சர்வார்த்தசித்தியைக்கொடுக்கும்.

குபேரையை திபனாகவுடையதும், பொன்மை நிறத்தையும், பெண்ரூபத்தையுமுடைய துமாகிய (ய) நான்காந்தகரம் அர்த்தசித்தியைக்கொடுக்கும்.

சாவித்திரியை யதிபராகவுடையதும், வெண்மைநிறத்தையும் அலி ரூபத்தையும் பொருந்திய துமாகிய நகாரம் பாவநாசத்தைச்செய்யும்.

ஆகாயத்தை முதன்மையாகவுடையதும், வெண்மைநிறத்தையும், ஆண்ரூபத்தையும் பொருந்திய துமாகிய (வ) முதலாம்பகரம் விருஷ்டியைக்கொடுக்கும்.

பசுபதியை யதிபராகவுடையதும், வெண்மைநிறத்தையும் பெண்ரூபத்தையும் பொருந்திய துமாகிய (ஹ) இரண்டாம்பகரம் பாவநிவாரணத்தைச்செய்யும்.

திரிமூர்த்தியை யதிபராகவுடையதும், பொன்மைநிறத்தையும், ஆண்ரூபத்தையும் பொருந்திய துமான (ஸ) மூன்றாம்பகரம் சர்வசித்தியைக்கொடுக்கும்.

சுக்கிரையை திபனாகவுடையதும், சிவப்புநிறத்தையும், பெண்ரூபத்தையுமுடைய துமாகிய (ஸ) நாலாம்பகரம் சருவசித்தியைக்கொடுக்கும்.

மனமதையை திபனாகவுடையதும், பச்சைநிறத்தையும், அலி ரூபத்தையும் பொருந்திய துமாகிய (ஜ) மகரம் எல்லாவெற்றியையுங்கொடுக்கும்.

வாயுவை யதிபனாகவுடையதும், கறுப்புநிறத்தையுடையதும், அலி ரூபத்தைப் பொருந்திய துமாகிய யகாரம் உச்சாடனத்தைச்செய்யும்.

அக்கினியையதிபகைவுடையதும், செந்நிறத்தையும் அலீருபத்தையும் பொருந்தியதுமாகிய (ரு) சகரம் மாரணத்தைச் செய்யும்.

பிருதிவிதத்துவபீசமும், பொன்மைநிறமும், அலீருபமுமுடையதாகிய (வ) லகரம் தம்பனசித்தியைச்செய்யும்.

வருணனையதிபகைவுள்ளதும், வெண்மைநிறத்தையும், அலீருபத்தையுமுமுடையதுமாகிய வகரம் ரோகநிவாசனஞ்செய்யும்.

இலக்குமிபீசமும், பொன்மைநிறமும், பெண்ணுபமுமுள்ளதாகிய (ஸ்) சகரம் சிறீகரத்தைக்கொடுக்கும்.

பன்னிருகுரியரை அசிபராகவுடையதும், சிவப்புநிறத்தையும், ஆண்ணுபத்தையுட்பொருந்தியதுமாகியஷகரம் எல்லாச்சித்திகளையுங்கொடுக்கும்.

சத்திபீசமும், சிவப்புநிறமும், பெண்ணுபமுமாகிய ஸகரம் காத்தலைச்செய்யும்.

சிவபீசமும், களங்கமற்ற பனிங்குநிறமும், நயஞ்சகருபமுமாகிய ஹகரம் அணிமாதி அட்டசித்திகளையும், போகமோக்ஷங்களையுங்கொடுக்கும்.

வித்தியாதத்துவமயமானதும், வெண்மைநிறமும், ஆண்ணுபமும்பொருந்தியதுமாகிய கூகரம் சுகத்தைக்கொடுக்கும்.

சத்திமண்டலம்.

கர்ணிகையின்நடுவில் பிரணவருபமானதும், பாற்கடல் போன்ற வெண்மையானதுமாகிய சத்தியினுடையமண்டலத்தைப் பூசித்து, அதில் சர்ப்போபவிதமுடையவரும், அர்த்தசந்திரனைத்தரித்தவரும், முக்கண்ணரும், பனிங்குபோல நிர்மலமானவரும், வான், சூலம், அம்பு, செபமாலே, அபயம், கமண்டலம், வரதம், தாமரைப்பூ என்னுயிவற்றைத்தரித்தவரும், சிங்கத்தோல், யானைத்தோல்களைத்தரித்தவருமாகிய ஈசுவரனைத்தியானிக்க.

கந்தபுரணம்.

“நசன்மேவருபீடமாயேனையோந்தோற்றம்
வாசமாயெலாவெழுத்திற்குமறைகட்டுமுதலாய்க்
.....மாசிராரகப்பிரமம்.”

வரயுசங்கிதை.

“ஆலம்வித்தென்னக்கோடிபொருளெலாமடங்கவைகு
மூலமாயுறைந்துமன்னிமுக்குணங்கடந்துவெய்ய
காலஞருயிரையுண்டகனைகழற்கடவுண்மூர்த்தி
மேலதாக்குடிலைதன்னின்மேவிவீற்றிருக்குமன்றே.”

இப்படிப் பரமசிவனுக்கு ஆசன்மாகிய பதுமத்தை ஆதர்
சசத்திக்குமேல் பிருதிவித்துவமுதற் குடிபைரியந்தம்வியாபித்
துள்ளதாகச் சிந்திக்கவேண்டும்.

இது நாளமுதலியணற்றைப்பொருந்தித் தோன்றும் உல
கத்திற்குமலம்போலாகாது, கண்முதலிய உறுப்புக்களைப்பொருந்
தித்தோன்றும் திவ்வியகமலமாகும்.

ஓமம் தியானம் முதலியவைகளிலும் இவ்வாறுணர்ந்து
செய்தல்வேண்டும். இம்முறையறிந்து தியானித்துக்கற்பிக்குமா
சனமே சிவாசனகற்பனமாகும், இதனையறிந்துசெய்யாவழிப் பூ
சையாற்பயலில்கை.

சிவமூர்த்தி.

—ॐ—

சிவபெருமான் ஆன்மாக்களுக்கு அருள்செய்யுநிமித்தமா
கக்கொண்டருளிய சத்ததத்துவங்கள்மூன்றாகும். அவை சிவத
த்துவம், சாதாக்கியதத்துவம், மகேசுவரதத்துவம் என்பன.

இவற்றுள் அருவத்திருமேனியையுடைய சிவவடிவம்ஒ
ன்று. அருவருவத்திருமேனியையுடையதாகிய சாதாக்கியமானது
சிவசாதாக்கியம், அமூர்த்திசாதாக்கியம், மூர்த்திசாதாக்கியம்,
கர்த்திருசாதாக்கியம், கன்மசாதாக்கியமென ஐந்துதன்மையை
யுடையது. உருவத்திருமேனியையுடையதாகிய மகேசுவரம், ச
ந்திரசேகரர், உமாமகேசர், இடபாரூடர், நடேசர், கல்யாணசுந்

தரர், பிகூடாடனர், காமாசி, காலாரி, திரிபுராரி, சலந்தாரரி, மாதங்காரி, வீரபத்திரர், அரியர்த்தர், அர்த்தாரீசுவரர், கிராதர், கங்காளர், சண்டேசானுக்கிரகர், லீலகண்டர், சுக்கரப்பிரதானர், விக்கிணைசுவரானுக்கிரகர், மோமாஸ்கந்தர், ஏகபாதர், சுகாசனர், தக்ஷிணாமூர்த்தி, இலிங்கோற்பவர்தன் இருபத்தைந்துதிருவடிவங்களையுடையது. ஆகமூர்த்தங்கள் முப்பத்தொன்றும்.

சதாசிவரூபம்.

“உயர்மறை புகழ்சிவ னோக்கு சதாசிவ
னியனு மகேச னெனமுன் றுமவை
யருவே யருவுரு வருவா யடைவே
யரிதுண றொன்றைந் தையைந் தாகி
யொருதொகை முப்பத் தொன்று கும்மே.”

கத்தபுராணம்.

“ஒன்று யிருதிமய யோரைந்தா யையைந்தா
யன்றாதி யின்மீட்டு மைந்தா யளப்பிலவாய்
நின்றாய் சிவனேயிந் நீர்மையெலாந் திங்ககற்றி
கன்றாவி கட்டு அலம்புரிதற் கேயன்றே.”

நிஷ்டைகளசிவம்.

—o—o—o—

எல்லாவற்றிற்கும் மேலானதாய், ஒருகுணங்களுமோரடையாளமுமில்லாததாய், மலமற்றதாய், ஏகமாய், அழியாததாய், எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களுக்குணர்வாய், அசலமாய், இன்பசொருபமாய், அழியாதார்கென்று கூடுதற்கரிதாய், வழிபட்டவர்களுக்குச் சென்றுபொருந்துகைக்கிடமாகியமுத்திப்பொருளாய், சர்வவியாபியாய், அதுக்கிரககிருத்தியத்தைச்செய்கின்ற சதாசிவனுக்குமேலாய், பராசத்திக்குக்காரணமாயிருக்கும் உண்மைப்பொருளைச் சித்தாந்தத்தெளிவுவந்த பெரியோர்கள் நிஷ்டைகளசிவமென்று சொல்லுவார்கள்.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

நிருந்தாண்டகம்.

“மைப்படிந்தகண்ணாளுந்தானுக்கச்சி

மயானத்தான்வார்சடையானென்னினல்லால்

ஒப்படையனல்லனொருவனல்ல
 னொருவனல்லனொருவமனில்லி
 அப்படியும்நிறமும்வண்ணமு
 மவனருளேகண்ணாகக்காணினல்லால்
 இப்படியனிநிறத்தனிவ்வண்ணத்த
 னிவனிதைவனென்றெழுதிக்காட்டொனாதே.”

திருவாதாரூபிகள் புராணம்.

“பந்தமாகியமலவிருளகற்றும்
 பரிதியாயுளபல்லுயிர்க்குயிரா
 யந்தமாதிகளன்ப்பருமொளியா
 யமலமாகுமவ்வருவெனுமுருவம்.”

நிஷ்களசத்தி.

நிஷ்களசிவத்தினம்சமாய்ப் பராசத்திதோன்றியது. பராசத்தியினம்சமாய்ப் பெத்தமுத்திகளில் வியாபித்திருப்பது ஆதிசத்தி எனப்படும். ஆதிசத்தியினம்சமாய் வடிவைப்பிரேரித்துக் கொண்டிருப்பது இச்சாசத்தியாகும். இச்சாசத்தியினம்சமாய் அறிவையுண்டாக்குவது ஞானசத்தியாகும். ஞானசத்தியினம்சமாய்ப் பஞ்சகிருத்தியங்களை நடத்துவது கிரியாசத்தியாகும். பஞ்சகிருத்தியத்தைச் சங்கற்பித்த சிவபெருமானிலிருந்து தோன்றிய இவர்கள் நித்களசத்திகளெனப்படுவர்.

இச்சத்திகளிலிருந்து யோகிகளும், ஞானிகளும், கிரியாவான்களுஞ்செய்யுந் தியானபூசை நிமித்தமாகச் சாதாக்கியங்கள் தோன்றியன.

அருவருவத்திருமேனி,

க. சிவசாதாக்கியம்.

சதா-ஆக்கியம்=சாதாக்கியம். சதா-எப்பொழுதும், ஆக்கியம்-புகழப்படுவது, எனவே நாமருபாதிகளில்லாதசத்தசிவம் நாமமுடையவராய் அன்பர்களாற் புகழப்படுபவரென்பது கருத்து.

சாந்தியதிதையென்னும் பெயரையுடைய பராசத்தியினம்சமாய், அனுக்கிரகநிமித்தமாய்ச் சிவசாதாக்கியம்தோன்றியது

நிட்களமாகிய சிவசாதாக்கியமென்னுந் தத்துவமும், சதா சிவமென்னும் மூர்த்தியும் பொருந்தியருணம் ஈசானம்.

அதன்ரூபம் பரைக்குமேலானதாய், அதிருக்குமமாய் ஆகாயத்திற்குற்றுகின்ற மின்னல்போன்றதாய், அருபமாய், எங்கும்வியாபித்துள்ளதாய், தியானத்தாலறியப்படுவதாய், இலயத்தானமாயிருக்கும்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

நீநுக்குந்நோகை.

“கன்னலைக்கரும்பூறியதேறலை

மின்னனைமின்னனையவருவனைப்

பொன்னனைமணிக்குன்றுபிறக்கிய

என்னனையினியான்மறக்கிற்பனே.”

௨. அமூர்த்திசாதாக்கியம்.

சார்தியென்னும் பெயரையுடைய ஆதிசத்தியின் அம்சமாய் அமூர்த்திசாதாக்கியந்தோன்றியது. ஆதிசத்தி அருபியாதலால் அதினின்றுந்தோன்றிய சாதாக்கியமானது, அமூர்த்தியென்னும்பெயரைப்பொருந்தியது. அமூர்த்திசாதாக்கியமென்னுந் தத்துவமும் ஈசனென்னும் மூர்த்தியும் பொருந்தியருணம் சத்தியோசாதம்.

அதன்ரூபம் கலைகளுக்கப்பாற்பட்டதாய், தூணாகாமான இலிங்கமாய், கோடிகூரியப்பிரகாசமுள்ளதாய், இலிங்கத்தின் நடுவே வடிவைக்கற்பித்திருக்கும்.

இதுதிவ்வியலிங்கமென்றும், மூலத்தம்பமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இவ்விவிலிங்கத்திலே சிருட்டிகாலத்திற்குற்றமும், சங்காரகாலத்திலொடுக்கமுமுண்டாவது.

திருநாவுக்கரசுகவாயிகள்

நீநுக்குந்நோகை.

“சுரும்பினைக்கட்டியைக்கந்தாமலர்ச்

சுரும்பினைச்சுடர்ச்சோதியுச்சோதியை

அரும்பினிற்பெரும்போதுகொண்டாய்மலர்

விரும்புமீசனைநான்மறக்கிற்பனே.

௩. மூர்த்திசாதாக்கியம்.

விதையென்னும்பெயரையுடைய இச்சாசத்தியின் அம்சமாக மூர்த்திசாதாக்கியந்தோன்றியது. “இச்சாசத்தி சத்தமா

னகலையைப்பொருத்துதலால், அதினின்றுந்தோன்றிய சாதாக்கியமும் மூர்த்தியென்னும்பெயரைப் பொருந்தியது.

மூர்த்திசாதாக்கியமென்னுந்தத்துவமும், பிரமீசன் என்னுபமூர்த்தியும் பொருந்தியருணம் வாமதேவம். இச்சாதாக்கியம் கலையோடுகூடியதுமுருவமுடையதுமாயிருக்கும்.

இதுபிரளயகாலாக்கினிபோன்றதாய், திவ்வியலிங்காகிருதியாய், மேற்பாகத்திற் கிருபைபொருந்திய ஒருதிருமுகமும், முச்சுடர்களையும் நடத்துகின்ற மூன்றுதிருக்கண்களும், எல்லா அவயவங்களும், மான் மழு வரதம் அபயந்தங்கிய நான்கு திருக்கரங்களுமுடையதாய், இலிங்கமூர்த்தியென்னும்பெயரைப்பொருந்தியிருக்கும்.

சு. கர்த்திருசாதாக்கியம்.

பிரதிட்டாகலையென்னும் பெயரையுடைய ஞானசத்தியின் அம்சமாகக் கர்த்திருசாதாக்கியம் தோன்றியது.

கர்த்திருசாதாக்கியமென்னுந்தத்துவமும், ஈசுவரனென்னும் மூர்த்தியும் பொருந்தியருணம் அகோரம்.

இச்சாதாக்கியம் படிகம்போன்ற ஒளியுடையதாய், திவ்வியலிங்கமாய், பெரியதையையோடுகூடியதாய், நடுவில் சர்வகாரணராகிய ஈசுவரனென்னும் மூர்த்தியையுடையதாய், நான்குதிருமுகங்களையும், எட்டுத்திருக்கரங்களையும், பன்னிரண்டு திருக்கண்களையும், இரண்டுதிருவடிகளையுமுடையதாய், வலத்திருக்கரங்களில் சூலம், மழு, வாள், அபயம், இடத்திருக்கரங்களில் பாசம், மணி, பாம்பு, வரதமென்னுபாயுதங்களையுடையதாய், நிறைவான இலக்கணங்களைவிடிகூடியதாயிருக்கும். ஞானலிங்கமென்றிதனைச்சொல்லுவார்கள்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

பண்—இந்தாம்.

“நாலுகொலாமவர்தம்முகமாவன
நாலுகொலாஞ்சனனம்முதற்றேற்றமும்
நாலுகொலாமவருந்தியின்பாதங்கள்
நாலுகொலாமறைபாடினதாமே.”

௩. கர்மசாதாக்கியம்.

நிவிர்த்தியென்னும்பெயரையுடைய இச்சாசத்தியினம்ச
யாய்க் கன்மசாதாக்கியந்தோன்றியது. கன்மசாதாக்கியமென்னுந்
தத்துவமும் ஈசனென்னும்பூர்த்தியும் பொருந்தியகுணம் தற்பு
ருடம்.

சிவபெருமான் ஆன்மாக்களுடைய திபானபாவனையின் நி
யித்தமாக நிட்களசகளத்திருவுருக்கொண்டநிலை ஆவுடையானு
டன்கூடிய இலிங்கமாகும்.

சைவசமவநேறி.

“நிட்களன்னுனன்பானினைந்தருச்சிக்கச்சகள
நிட்களானுனமிவனே.”

ஞானசத்தியாகிய சிவலிங்கத்திற்காணப்படும்ஆவுடையா
ள் கிரியாசத்தியைக்குறிக்கும்.

பாவெளியைக்குறிக்குஞ்சிவலிங்கத்திலே எப்பொழுது
மோசைவண்ணி. அதுவேசத்தியாகும். ஆன்மாக்களின்பாசத்
தைக்கெடுப்பதற்காக அசைதற்சத்தியிலிங்கத்தைச் சுற்றிக்கொ
ண்டிருக்கிறது. அவ்வசைவு இலிங்கத்திலுண்டென்பதைவணர்ந்
துவதற்கு ஆவுடையான் இலிங்கத்தைச்சுற்றிக் கீழடங்கி அமைந்
திருக்கின்றது. ஆவுடையாளின் ஓர்பக்கத்தில் நீண்டிருப்பதான
கோமுகியானது ஆன்மாக்களைத் திருநோக்கஞ்செய்கின்றகுறிப்
பாக அமைந்திருக்கின்றது. அவ்விலிங்கம் *பிரமபாகம், விட்டு
ணுபாகம், உருத்திரபாகமென்னும் மூன்றுபாகங்களுடையவையு
ள்ளது. அவற்றுள் பிரமபாகம் நுபுச்சகலிங்கமும், விட்டுணுபா
கம் ஸ்திரீலிங்கமும், உருத்திரபாகம் பும்லிங்கமுமாகும். ஆண்
ரூபம், பெண்ரூபம், நுபுச்சகரூபமாகவிருப்பது அவன், அவள்,
அதுவாகவிருக்குமலகத்திலேயுள்ள உயர்திணைப்பொருளும் அ
ஃறிணைப்பொருளுந் தம்மிடத்திலேதோன்றி ஒங்குகின்றனள
ன்பதை உணர்த்துதற்காகும். இதுவே பிரணவமுதற்பொருள்.
இதன்சோதித்தன்மையே அகர உகர மகாமாரீருக்கும். அகர
ம்சிவமும், உகரம்சத்தியும், மகரம்சலைவடிவமுமாகும்.

*திருவிளையாடற்புராணம் வேதத். பொ. அ. படலம். செருஉ.

நர்தவிர்துக்கள் அகர உகரங்களுடங்கும். அகரம்கண்டமும், உகரங்கோமுகமும், மகரம் வட்டமும், பிரணவம் இலிங்கமுமாயிருக்கும்.

திருமந்திரம்.

“மலர்ந்தவயன்மா லுருத்திரன் மகேசன்
பலந்தருமைம் முகன்பரவிந்துநாதம்
நலந்தருசத்திசிவன்வடிவாகிப்
பலந்தருலிங்கம்பரநந்தியாமே.”

“அகரமுதலாவனைத்துமாய்நிற்கும்
உகரமுதலாவயிர்ப்பெய்திலிற்கும்
அகரவுகாரமிரண்மெறியில்
அகரவுகாரமிலிங்கமதாமே.”

சிவஞானசித்தியார்.

“சத்தியுஞ்சிவமுமாயதன்மையிவ்வுலகமெல்லா
மொத்தொவ்வாவாணும்பெண்ணுமுயர்குணகுணியுமாகி
வைத்தனனவளால்வந்தவாக்கமில்வாழ்க்கையெல்லா
மித்தையும்றியார்பீடலிங்கத்தினியல்புமோரார்.”

சுந்தரமூர்த்தநாயனார்.

பண்—தக்கேசி.

“ஊனங்கத்துயிர்ப்பாயுயிர்க்கெல்லாமோங்காரத்துருவாகினின்றானே
வானங்கத்தவர்க்குமளப்பரியவள்ளையடியார்கடம்முள்ளத்
தேனங்கத்தமுதாகியுன்னாறுத்தேதசனைத்தினைத்தற்கனியானே
மானங்கத்தலத்தேந்தவல்லானேவலிவலந்தனில்வந்துகண்டேனே.”

பஞ்சமூர்த்திகளிலிருந்துதோற்றிய சிவசாதாக்கியமுதலியநான்கும் ஒன்றையொன்றுபற்றி, முறையில் ஐந்தாவதாகிய கன்மசாதாக்கியத்தையடைந்திருத்தலின், இது பற்றையசாதாக்கியங்களிலும் விசேடமுடையதாகியிருக்கும்.

மூர்த்தியையொளிபுபமாகவும், தண்டாகாரமாயும், பிரியாமலிருக்கிற அவயவங்களையுடையதாயும், சிவதத்துவபுபமாயும், பரவிந்துவிபாபமாயும், இலிங்கத்தின் ஈசானத்திலும், மேற்கு வடக்கு தெற்குக் கிழக்குகளிலும் பாவிக்கவேண்டும். ஒன்றிரும் சிவசாதாக்கியத்தையும், தண்டாகாரம் அமூர்த்திசாதாக்கியத்தையும், பிரியாமலிருக்கிற அவயவம் மூர்த்திசாதாக்கியத்தையும்

ம், சிவதத்துவரூபம் கர்த்திருசாதாக்கியத்தையும், பாவின்னுவிபாபகம் கனமசாதாக்கியத்தையுங்குறிக்கும்.

பிரமவிட்டுணுருத்திரரையதிட்டிக்கப்பட்ட பீடத்தையும்த், அதற்குக்காரணமாகிய மிகைசுவரணையதிட்டிக்கப்பட்ட கல்வபத்திரத்தையுமுடையதும், பிருதிவிதத்துவமுதல் சிவதத்துவமிறுதியாகவுள்ளதுமாகிய மந்திரசிங்காசனத்தின்மீது சதாசிவமுர்த்தியானவர் ஐந்துதிருமுகங்களும், பதினேந்துதிருக்கண்களும், பத்துத்திருக்காங்களும், இரண்டுதிருவடிகளுடாகிய முப்பத்திரண்டிலகணங்களமைந்தவராய் எழுந்தருளியிருப்பர்.

ஐந்துமுகம்.

பஞ்சமூர்த்திபேதங்களைத்தழுவி, அம்மூர்த்திகளினிடமாகவிருந்து, பஞ்சகருத்தியத்தைச்செய்யும் பரமசிவனுடைய சுத்தகுணங்களாகிய ஈசானம், தற்புருஷம், அகோரம், வரமதேவம், சத்தியோசாதமென்னுமைந்துங் கர்மசாதாக்கியமாகிய சதாசிவமூர்த்திக்குத் திருமுகங்களாம்.

ஈசானமுகமானது சிறுபிள்ளைமுகம்போன்று பளிங்குநிறமாய், ஈசானதிசையைப்பார்த்து மேனோக்கியதாயிருக்கும்.

தற்புருஷமுகமானது யௌவனப்பருவத்தையுடையதாய், கோங்கம்பூநிறம்போன்றதாய், கிழக்குநோக்கியதாயிருக்கும்.

அகோரமுகமானது தூங்கியதாடியையுடையதாய், வெளிப்பட்ட பற்களையுடையதாய், கண்டவர்கள் பயங்கொள்ளத்தக்கதாய், மிகக்கரியநிறமாய், விருத்தர்முகம்போன்றதாய் வலத்தோளின்மேற்றெற்குநோக்கியிருக்கும்.

வரமதேவமுகமானது மாதர்முகம்போன்று அவர்கள் ஆபாணங்கையுடையதாய், வெட்சிப்பூநிறத்ததாய், இடத்தோளின்மீது வடக்குநோக்கியதாய் விளங்காநிற்கும்.

சத்தியோசாதமுகமானது அசுரர்முகம்போன்றதாய், வெண்மைநிறமுடையதாய், பிடரில் மேற்குநோக்கியதாய் விளங்காநிற்கும்.

பனிங்குநீறங்கொண்டது.

சாத்துவிசகுணம் பனிங்குநீறமும், இராசதஞ் செந்நிறமும், தாமதங்கருநீறமுமுடையன. விட்டுணுவுக்குத்தாமதமும், பிரமாவுக்கு இராசதமுங்காணப்படுகின்றன. உருத்திரனது கிருத்தியம் ஆன்மாக்கள் செப்தகன்மத்தை அவர்களைக்கொண்டு புசிப்பித்துத் தொலைத்துப் பேரின்ப விடவிக்கவேண்டுமென்னுங்கிருபையின்பெயலாகும். ஆனகபால் அவரது குணஞ் சாத்துவிசகுணப்பிருக்கும். விட்டுணுகாமதமுமுடையவென்பதை அவரது நீலமெய்யும், பிரமர் இராசதகுணமுடையவென்பதை அவரது சிவந்தமேனியுந் தெரிவித்துநின்றன.

சதாசிவமூர்த்தியானவர் பனிங்குநீறமாகிய சுத்தசாத்துவிசகுணத்தைப்பொருந்தியது சுத்தநீராகும், சுத்தத்துக்கும் ஞானத்துக்கும் இடமாயுள்ளவரும், பேரகமேதும் ஆவையுலோசிசென்று ஞானோபதேசஞ்செய்பவருந் தாமென்பதை உணர்த்துதற்காகும்.

ஐந்துநிறங்களையுடைய ஐந்து முகங்களைக்கொண்டது, பஞ்சகிருத்தியத்துக்குக்காரணமும், பஞ்சகர்த்தாக்களை யதிட்டிப்பவருந்தாமென்பதை அறிவித்தற்காகும்.

தத்திராவதாரம்.

ஆன்மாக்களுடைய ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகியமும் மலங்களை நீக்கவும், போடசத்தைக்கொடுக்கவும், பரமசிவத்தினின்றுந்தோற்றிய சிவஞானமொன்றை இருபகடுதடாகமங்களாகப்பிரித்தது; சதாசிவமூர்த்தியனுடைய ஈசான முதத்திலுள்ள சத்தியோசாதமுக்கத்தில், மௌசிகமுனிவர் பொருடிக் காமிகம், யோகசம், சிந்தியம், காரணம், அசிதமென்னு மிவ்வைந் தாகமங்களும், வரமதேவமுதத்தில் காசிமுனிவர் பொருட்டு தீப்தம், சூட்சுமம், சகஸ்ரம், அம்சமான், சுப்பிரபேதமென்னு மிவ்வைந்தாகமங்களும், பாரத்துவாசமுனிவர் பொருட்டு அகோரமுதத்தில் விசயம், நிஸ்வாசம், சுவாயம்புவம், அனஸம், வீரம்என்னுமிவ்வைந்தாகமங்களும், கௌதமமுனிவர் பொருட்டுத் தற்புருஷமுதத்தில் இரேனாவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞானம், முகவிடபம் என்னும் ஐந்தாகமங்களும், அகத்தியமுனிவர் பொ

ருட்டு சகரீனமுகத்தில் புரோற்கீதம், இலளிதம், சித்தம், சந்தா
னம், சர்வோத்தம், பாரமேசுவரம், கிரணம், வானுளம் என்னு
யிவ்வெட்டாகமங்களுந்தோற்றின.

தந்திரமூர்த்தி.

சுதாசிவமூர்த்திக்குக்காமிகந்திருவடியும், யோகசங்களை
க்காலும், சிந்தியந்திருவடி விரல்களும், காரணங்கெண்டைக்கா
லும், அசிதம்முழந்தானும், தீப்தந்தொடைகளும், ருட்சுமங்கு
ய்யமும், சகச்சிரங்கடித்தானமும், அஞ்சுமான்முதுகும், சுப்பிர
பேதங்கொப்பூழும், விசயம் வயிறும், நிஸ்வாசம் இருதயமும்,
சுவாயம்புவம் கெஞ்சும், ஆக்கினையங்கண்களும், வீரங்கழுத்து
ம், இரௌரவம் திருச்செவிகளும், மகுடந்திருமுடியும், விமலந்
திருக்கரங்களும், சந்திரஞானம் மார்பும், முகனீம்பந்திருமுகமு
ம், புரோற்கீதந்திருநாக்கும், லளிதம் திருக்கபோலமும், சித்த
ந்திருநெற்றியும், சந்தானந்திருக்குண்டலமும், சர்வோத்தம்
உபவீதமும், பாரமேசுவரம் மாலைகளும், கிரணம் இமத்திபை
ரணமும், வானுளம் பரிவட்டமுமென்றுசொல்லப்படும். காலோ
க்தம் திருமேற்பூச்சம் மற்றைய உபாகமங்களெல்லாம் பரிமளத்
திரவியங்களும் புஷ்பங்களும், சைவசித்தார்த்தம் நைவேத்திய
முமாம்.

ஆதமம் என்பதற்குப் பதப்பொருள் வருமாறு: ஆ-ஆ
ன்மா, க-மோக்ஷம், மம்- மலநாசம். எனவே ஆன்மாக்களுடைய
மலத்தைநீக்கி, மோட்சத்தைக்கொடுப்பது எனப்பொருள்படும்.

சிவபுராணம்.

“ஆகமமாவிரீன்மண்ணிப்பான்றான்வாழ்க”

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திராயஞர்.

பண்—காந்தாரபஞ்சமம்.

“தொகுத்தவனருமறையங்கமாகமம்
வகுத்தவன்வளர்பொழிந்குடமேவினான்
யிகுத்தவன்யிகுத்தவர்புரங்கன்வெந்தறச்
செகுத்தவனுறைவிடந்திருவிற்கோலமே.”

வேதங்களின்றோற்றம்.

அதோமுகங்கணங்கினுள்ளும் தற்புருஷத்தினின்று இ
ருக்குவேதமும், அகோமுகத்தினின்று யசர்வேதமும், வாம

தேவமுதத்தினின்று சரமவேதமும், சத்தியோசாதமுதத்தினின்று அதர்வணவேதமுந் தோற்றின.

வேதத்துக்கு வழி நூல் மிருதிகளும், பதினெட்டுப்புராணங்களுமாம்.

திருஞானசம்பந்த சுனாமிகள்.

பண்—செவ்வழி.

“பாதம்விண்ணோர்பலரும்பரவிப்பணிந்தேத்தவே
வேதநான்கும்பதினெட்டொடா றும்விரித்தார்க்கிடம்
தாதுவிண்டமதுவுண்டுமிண்டுவருவண்டினம்
கீதம்பாடமடந்திகேட்டுகளுங்கேதாரமே.”

பண்—கௌசிகம்.

“வேதமுதல்வன்முதலாகவிளங்கிவையம்
ஏதப்பாடமையுலகத்தவரோத்தல்செய்யப்
புதமுதல்வன்முதலேமுதலாப்பொலிந்த
குதலெனலமாலயென்றேகலிக்கோவைசொல்லே.”

சிவஞானசித்தியார்.

“ஆரணமாகமங்களருளிஒலுருவுகொண்டு
காரணனருளானுகிறகதிப்பவரில்லையாகு
நாரணன்முதலாயுள்ளசுரர்நரர்கர்க்கெல்லாஞ்
சேணிசுருசந்தானச்செய்தியுஞ்சென்றிடாவே.”

இவைகளும் சித்தார்தசாத்திரங்களும் ஆன்மார்க்குஞ்சு
கு மெய்யறிவைத் தோற்றுவிப்பதற்குக் காரணமாகிய சுத்தவித்
தியாதத்துவத்திலிருக்கும். அதிலிருந்து பரம்பரையாக மகேந்
திரத்தில் வந்திறங்கி, அதினின்றும் உலகம்எங்கும் பரம்பின.

சைவசமயநெறி.

“இருக்குமவையெல்லாஞ்சுத்தவித்தைதன்னிற்
பாக்குமுலகெங்கும்பார்.”

அங்கபேதம்.*

அங்கபேதங்கள் அங்கம், பிரத்தியங்கம், சாங்கம், உ
பாங்கம் என நான்குவகைப்படும்.

*வாதுளம்.

அங்கம்.

சிரசு, முகம், இருதயம் ஆகிய இவை அங்கங்களாம்.

பிரத்தியங்கம்.

மார்பு, கழுத்து, தனம், புயம், நாபி, குய்யம், உதரம், கண்கள், நாசி, வாய், கரணங்கள், கைகள், கால்கள், விரல்கள், தொடைகள், முழந்தாள், கணைக்கால்கள் ஆகிய இவை பிரத்தியங்கங்களாம்.

சாங்கம்.

குலம், மழு, வாள், குவிசம், அபயம், அக்கினி, அங்குசம், மணி, சர்ப்பம், பாசம் முதலியவை சாங்கங்களாம்.

உபாங்கம்.

வஸ்திரம், உபவீதம், மாலை, கந்தம், ஆபரணம் முதலியவை உபாங்கங்களாம்.

திருமுடி.

திருநுனையனுபவிக்கும்போது தற்செயல்தோன்றாது, பாவசப்படுவதே சிவனது திருமுடியாம்.

உண்மைநெறிவிளக்கம்.

“உரையிறந்தசகமதுவேமுடியாகும்”

திருமுகம்.

தன்னையுணர்த்தும்பகுதியாகத் தாக்குவதான விஷயபோகங்களை அவன் அவள் அதுவாய் நோக்குமிடமெல்லாம் அவர் அனுக்கிரகத்தையே கண்டு அனுபவிப்பது அவரது திருமுகமாம்.

உண்மைநெறிவிளக்கம்.

“பார்ப்பிடமெங்குஞ்சிவமாய்த்தோன்றலதுமுகமாம்.”

இருதயம்.

முத்தான்மாக்களுக்குமெய்ஞ்ஞானத்தையுணர்த்தும் திருவருட்சத்தி இருதயமாம்.

சதாசிவரூபம்.

“நல்லோருணாவருஞ்ஞானத்தியம்”

திருவடி.

ஆன்மாவானது எவ்விடத்திலுந்தோன்றாது யானென தென்னும் அகங்கார மமகாரமாய்நின்றபொய்யறிவுநீங்கத் திருவருள்ஞானம் பிரகாசித்துநின்றலையே சிவனுடையதிருவடியென்பர்.

உண்மைநெறிவிளக்கம்.

“பரையுயிரில்யானென்னதென்றறிகின்றதடியாம்”

திருநாவுக்காசுகவாமிகள்.

நீடுழக்கால்—பண்—சாதாரி.

“இயலுளோர்தொழுதெழுமின்னம்பர்மேவிய
அயனுமாலறிவரியீரே
அயனுமாலறிவரியீருமதடிதொழும்
இயல்புளார்முறுபிறப்பிலே.”

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

“தானந்தமில்லான்சாணடைந்தநாயேனை
ஆனந்தவெள்ளத்தழுத்துவித்தான்காணே
ஆனந்தவெள்ளத்தழுத்துவித்ததிருவடிகள்
வானுந்துதேவர்கட்கோர்வான்பொருள்காண்சாழலோ.”

வித்தியாதேகம்.

சதாசிவமுர்த்தியினுடைய திருமேனி ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மத்துக்கிடாக அறிந்து இரட்சிக்குங்குணமாகிய மந்திர மாகையால் மந்திரரூபமாகிய ஞானசத்தி வித்தியாதேகமெனப்படும்.

ஞானபூசைத்திருவிருத்தம்.

“இன்புருவச்சிவன்படைத்தற்கிச்சைகாலத்
திசைவுழிவித்தியாதேகியாகியெழிற்கிரியை
முன்பெருகக்குழிலயினையடைந்துநாத
முந்துவிந்தக்காமனுநன்மொழிமுறையேவகுத்துத்
தன்பொருவல்லமந்திரத்தாற்சதாசிவாதியுதவி”

திரிநேதத்திரம்.

சூரியன், சந்திரன், அக்கினியாகிய முச்சுடர்களையும் அதிட்டிக்கின்றவர்தாமென்பதையும், காருகபத்தியம், ஆகவனீயம், தட்சிணாக்கினீயம் என்னும் முத்திரேவள்ளியில் அவைபாவுந்தம்

மிடத்தே பொருந்தியுள்ளன என்பதையும், எல்லாக்கருமங்களை யும் அறிந்துசெய்யும் இச்சாசத்தி ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளை யுடையவர் தாம் என்பதையும், மூன்றுகண்கள் குறிக்கின்றன.

சிவதருமோத்தரம்.

“சுடர்மூன்றுகண்கண்மூன்றுத்தொடர்ந்திலங்க”

கபிலதேவனார்.

“ஒளியார்குடர்மூன்றுகண்கண்மூன்றுக்கோடற்கொளியான்”

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

“மூன்றுகண்ணினன்றீத்தொழின்மூன்றினன்
மூன்றுபோதுமென்சிற்தயுண்மூழ்குமே”

பட்டணத்தடிகள்.

“முக்கண்ணென்பதுமுத்தீவேள்வியிற்
றொக்கதென்னிடையென்பதோர்கருக்கே”

சதாசிவரூபம்.

“இவர்தா—மெல்லாமறியுமியல்புநயனம்”

திரிசூலம்.

ஆரணி, செனனி, இரோதயித்திரி என்னும் முச்சத்தி வடிவினதாகிய மூன்றுகவர்களை யுடைய சூலப்படையானது, முத தொழிலையுடையவரென்பதையும் மும்மலங்களை நீக்குபவரென் பதையும் குறிக்கும்.

ஆரணியானது *சங்கராகிருத்தியத்தையுடையதும், ஆ ன்மாவைத்தத்துவத்தினின்றும், தத்துவார்த்தத்தையடைவிப்ப துமாயிருக்கும்.

செனனியானது சிருட்டித்தொழிலுக்குக் காரணமாயிரு க்கும். போகங்களில் நியதிசெய்வது இரோதயித்திரியெனப்படும்.

வாகீசப்பெருந்தகையார்.

“மூன்றுமூர்த்தியுணின்றியலுந்தொழில்
மூன்றுமாயினமூலிலைச்சூலத்தன்”

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.

“மூலியெயுருதாட்குலமேந்துதன்
மூவரும்யானெனமொழிந்தவரே.”

* பெளஷ்கரம்.

நீருவாசகம்.

“கோற்றேன்மொழிக்கிள்ளாய்கோதில்பெருந்துறைக்கோன்
மாற்றாராவெல்லும்படைபகரா—யேற்றா
ரழுக்கடையாடுஞ்சருகமும்மலங்கன்பாயுங்
சுழுக்கடைகாண்கைக்கொள்படை.”

ம மு .

*பரைக்குமேலானவரும், லயசிவமாயிருப்பவருந் தாமெ
ன்பதை உணர்த்துவதற்காகப் பராசத்திருபமாஸ்தும், லயத்தா
னமானதுமாகிய மமுவை ஏந்தினர்.

வ ர ள் .

சன்னவேரின்கொடியையறுப்பவரும், எல்லாரையுமடச்
சியர்ளலால் வந்தபுகழையுடையவருந் தாமென்பதை அறிவித்த
ற்காக ஞானவடிவாகிய வாளை ஏந்தினர்.

நீருவாசகம்.

“ஞானவாளேந்துமையர்.”

குலிசம்.

ஒருவராலுங்கெடுத்தற்கியலர்த சுத்தமாயையை யதிட்டி
க்கும் பேதருணத்தையுடையவர் தாமென்பதை அறிவித்தற்கா
கத் துட்டர்களைப்பேதிக்கின்றகுணமாகிய குலிசத்தையேந்தினர்.

அபயம்.

உலகத்துன்பத்துக்குப் பயப்படவேண்டாமென்றனுக்கிர
கஞ்செய்யுங் குணத்தை அபயங்குறிக்கும்.

அக்கினி.

ஆன்மாக்களைப்பந்தித்த பாசங்களை நீருக்குப்பவர்தாமென்
பதை உணர்த்துவதற்காகச் சங்காரவடிவாகிய அக்கினியைத்தா
ங்கினர்.

அங்குசம்.

விவர்ணகுணத்தையுடையரென்பதையும், திரோபவகி
ருத்தியத்தைச் செய்பவரென்பதையும் அறிவித்தல்காரணமாக
அங்குசத்தை ஏந்தினர்.

*வாதுளம்-தத்துவபேதப்படலம்.

மணி.

நாதத்தினத்திற்குத்தலைவர் தாமென்பதை உணர்த்துவ
தற்காக, நாதமயமாகிய மணியையேந்தினர்.

சர்ப்பம்.

சர்ப்பத்தினுடையவிரிவு சுருக்கம்போலப்பிரபஞ்சத்தோ
ற்றமொடுக்கபிருத்தலால், உலகத்துக்கு நிமித்தகாரணர்தாமென்
பதை அறிவித்தற்காகக் குண்டலினிசத்திருபமாகிய பாம்பையே
ந்தினர்.

திருநாவுக்கரசுகவரிகள்.

நீருவிநீந்தம்.

“போர்ப்பனையானையுரித்தபிரான்பொறிவாயவஞ்
சேர்ப்பதுவானத்திராகடல்சூழலகம்மிதனைக்
காப்பதுகாரணமாகக்கொண்டான்கண்டியூரருந்த
கூர்ப்புடையொள்வாண்மழுவனையாமண்டர்கூறுவதே.”

பாசம்.

ஆன்மாக்களுக்கு மலத்தையூட்டுவிப்பவர் தாமென்பதை
அறிவித்தல் காரணமாக மாயாருபமாகிய பாசத்தைத்திருக்காத்
திலேந்தினர்.

மான்.

மானினதுநான்குநால்களும் நான்குவேதங்களாகையால்
வேதப்பொருளாயுள்ளவர்தாமென்பதை உணர்த்துதல்காரணமா
க மாணியேந்தினர்.

பட்டணத்தடிசன்.

“வேதமான்மறியேந்துதன்மற்றத
னாதனெனவிறுமாறே.”

வரதம்.

ஆன்மாக்களின் கன்மத்துக்கிடாகப் போகமுத்திகளைக்
கொடுப்பவர் தாமென்பதை அறிவித்தற்காக வரதகரத்தைக்கொ
ண்டனர்.

புன்முறுவல்.

சஞ்சிதம், பிராரத்தம், ஆகாமியமாகிய மூவகைத்துயரத்
தையுங் கெடுத்தருளுங்காரணமாக இளமையானபுன்சிரிப்பைக்
கொண்டனர்.

சிவதருமோத்தரம்.

“இடர்முன் துமிழித்தருளுமினமுதுவன் முகமல்லிக”

உபவீதம், சிகை.

வேதார்த்ததால்வரும் சிவஞானப்பொருளாயுள்ளவரும் அதனைக்கொடுப்பவரும் தாமென்பதை அறிவித்தற்காக உபவீதத்தை யும், ஞானரூபியாயுள்ளவர் தாமென்பதையறிவித்தற்காக ஞானக்குறியாகிய சிகையை யுங்கொண்டனர்.

திருமந்திரம்.

“நூலஞ்சிகையுதுவலிந் பி ரமமோ
நூலதுகாற்பாச நுண்சிகைகேசமாம்
நூலதுவேதார்த்த நுண்சிகைஞானமாம்
நூலுடையந்தணர்காணுதுவலிலே.”

சிலம்பும் வீரக்கழலும்.

பக்குவான்மாக்களை மோகதமாய்கிய பேரின்பவெள்ளத்திலழுத்துதற்குன்றிய திருவடியினும், அடியாருள்ளத்திற்கலந்தின்பபூரணமாயிருக்கின்ற ஞானகுஞ்சிகபாதத்தினும் திருவருட்பிரகாசம்பொருந்திய சிலம்பையும், வீரக்கழலையும் பிரியாமற்றரித்தமை ஆன்மாக்களைச் சோரமாகத் தன்வசப்படுத்துகின்ற முன்னேவினையைவென்று பிறவித்துன்பத்தையனுக்கும் மலைவரி தாமென்பதையுணர்த்துவதற்காகும்.

போற்றிப்பெருஞ்ஞை.

“வீட்டின்ப

வெள்ளத்தழுத்திவிடுத்தானினுமடியா
ருள்ளத்தினும்பிரியவொண்சிலம்பும்—கள்ளவினை
வென்றுபிறப்பறுக்கச்சாத்தியவீரக்கழலும்”

சிவதருமோத்தரம்.

“பரிபுரமுமிருவினையும்பறித்தருளென்றிருபதமும்பற்றியொற்றப் பொருகழலந்திருவடியிற்பொலிந்திலங்கப்புடைதொழுவார்புலங்கடனைப் பருகியவருள்ளத்தரிமபரம்பலமளித்தொழித்துப்பாசமெல்லாம்.”

கத்தபுராணம்.

“நெஞ்சலஞ்சலமரும்பிறவிகீடுவினையிற்
சஞ்சலஞ்சலமகன் றதனதன்பர்குழுவை

அஞ்சலஞ்சலெனுமஞ்சொலெனவிஞ்சசரண்மேற்
கெஞ்சிலம்பொடுபொலங்கழல்சிலம்பிசுவே.”

கங் கை க.

உமாதேவியாரது திருக்கரத்தினின்னுந்தோற்றிய கங்
கையானது, உலகத்தையழிக்கும்படிவர அதனுடையவேகத்தை
க்குறைத்துத் தமது திருச்சடையிற்றறித்தனர்.

கங்கையைத்தரித்தமையால் ஆன்மாக்கள் ஆனந்தக்கட
லில் ஆழ்கின்றனர்.

திருவாசகம்.

“செய்யவாய்ப்பைஞ்சிறிந்தசெவ்வீநஞ்சிந்தைசேர்
யியன்பெருந்துறையானுறையாய்—சுதயலாய்
வான்வந்தசிந்தைமலங்கழுவவந்தியும்
ஆனந்தங்காணுடையானது.”

உபதேசகாண்டம்.

“திரைக்குநீர்க்கங்கையைச்செறிக்குந்தோற்றத்தால்
தரைப்பெழுயிர்த்தொகைதமதுசிந்தையைக்
கரைக்குமானந்தமாகடல்னாழ்வதே,”

திருவாசகம்.

“மலைகளையொருபாகம்வைத்தலுமேமற்றொருத்தி
சலமுகத்தாலவன்சடையிற்பாயுமதுவென்னேம.
சலமுகத்தாலவன்சடையிற்பாய்ந்திலனேற்றாணியெல்லாம்
பிலமுகத்தேதபுகப்பாய்ந்துபெருங்கோஞ்சாழலோ”.

சிவபெருமான் இவைகளைக்கொண்டமை தமது பிரயோ
சனத்தைக்கருதியன்று; எதற்காகக்கொண்டனரெனில், ஆன்மா
க்கள் அஞ்ஞானவனர்ச்சிவிலால் நாம்பிரமமெனநினைத்தகந்தை ம
மதைகொண்டு நாகத்திலாழாது பதியுண்மைகளையறிந்து, தம்
மையடைந்துய்யும்படிகொண்ட கிருபையாகும்.

சிவஞானசித்தியார்.

“உருவருன்குணங்களோடுமுணர்வருருவிற்றேன் நுங்
கருமமுமருளான் நன்காசாணுதிசாக்கந்
தருமருளபாங்கமெல்லாந்தானருடனக்கொன்றின்
யருருருவியிருக்கென்றையாக்கினனசிந்தனன்றே.”

கந்தபுராணம்.

“ஆதலேற்றனைவியப்பதற்கன்றவையணித
லீதலாதொருதிமழுளதியாவருமெவர்க்கு
நாதனையிவனென்றுதன்பாங்கோநண்ணித்
தீதெலாமொரீ இழுத்திபெற்றுய்ந்திஞ்செயலே.”

மந்திரமூர்த்தி.

உலகத்திற்குமுதற்காரணங்கள் சுத்தமாயை, அசுத்தமா
யை, பிரகிருதிமாயையென மூன்றாகும். இவற்றுள், மேலாகியவி
ந்துவிற் சிவசத்திசேரப்பட்டிற்றலானும், சிவசத்தி பிரேரித்து
ப்பயன்கொடுத்தற்பொருட்டு அதிட்டித்தலானும், மெய்யன்போ
டு நினைப்பவர்களுக்கு அதனால் போகமோட்சங்களைக்கொடுத்த
லானும், மந்திரத்திருமேனியை ஆகமங்கள் விதந்துகுகின்றன.

முற்படத்தோற்றியதனாலும், மந்திரங்களுக்குமுலமாத
லாலும், அவைகளுள்ளும் பஞ்சப்பிரமந்திரத்தைத் திருமேனி
யாகவிதந்தெடுத்துக்கூறியதென்க.

ஈசானம்.

எல்லாஉலகங்களையும் அனுக்கரகஞ்செய்யும் ஈசுவரியகு
ணத்தோடுகூடியதனாலும், எல்லாமார்க்கத்திற்கும் மேலான இட
த்திலிருப்பதாலும் ஈசானமூர்த்தா எனப்படும்.

தற்புருஷம்.

ஆன்மாக்களுடையசரீரங்களையதிட்டித்துநின்று, ஞான
த்தைப்பிரகாசிக்கச்செய்து மலத்தைநீக்குதலால், தற்புருஷவத்தி
ரெனப்படும்.

அகோரம்.

ஞானமாகியசிவரூபமானது கோரமாகியமலத்திற்கு வி
ரோதியாயிருந்து அதைச்சார்த்தப்படுத்துவதால் அகோர இருதய
மெனப்படும்.

வாமதேவம்.

ஆன்மாக்களது கன்மத்துக்கேற்பத் தனுகாணபுவனபோ
கங்களைக்கொடுத்துத் தருமமுதலியவற்றை யனுபவிக்கச்செய்ய
ங்கிருபையானது வாமதேவகுடியமெனப்படும்.

சத்தியோசாதம்.

இச்சாசத்தியினாலே சகலருக்கும், பிரளயாகலருக்கும் உ
டம்பைப்பிண்டாக்குகின்றமையாலும் விஞ்ஞானகலருக்குவைந்தவ
சரீரத்தையுண்டாக்குகின்றபடியாலும் தொழிலின்வேகத்தாற் ச
த்தியோசாதமென்று சொல்லப்படும்.

சிவஞானசித்தியார்.

“மந்திரமதனிற்பஞ்சமந்திரம்வடிவமாகத்
தந்திரஞ்சொன்னவாறிக்கென்னெனச்சாற்றக்கேணி
முந்தியதோற்றத்தாலுமந்திரமூலத்தாலு
மந்தியில்சத்தியாதிக்கிசைத்தலுமாகுமன்றே.”

இதுமிருகேந்திராகமத்திலும் பெளஷ்டகாகமத்திலுங்கா
ணப்பட்டது.

கலாமூர்த்தி.

சிவபெருமான் முப்பத்தெட்டுக்கலாசத்திகளைத் திருமே
னியாகக்கொண்டமையாற் கலாமூர்த்தியென்னுந் திருநாமத்தைப்
பொருந்தினர். ஈசானத்தின்பகுதியாகும் *ஈசானியின் ஐந்து
கூறுகளாகிய சசினி ஊர்த்துவசிரசாகவும், அங்கதை கிழக்குச்
சிரசாகவும், இட்டை தெற்குச்சிரசாகவும், மரீசி வடக்குச்சி
ரசாகவும், சுவாலினி மேற்குச்சிரசாகவும், தற்புருஷத்தின் பகு
தியாகும் பூரணியின் நான்குகூறுகளாகிய ஈசார்தி கிழக்குமுகமா
கவும், வித்தை தெற்குமுகமாகவும், பிரதிட்டை வடக்குமுகமா
கவும், நிவிர்த்தி மேற்குமுகமாகவும், அகோரத்தின்பகுதியாகு
ம் ஆர்த்தியின் எட்டுக்கூறுகளாகிய தமை இருதயமாகவும், மோ
கை கண்டமாகவும், சயை வலத்தோளாகவும், நிட்டை இடத்

*சிவஞானபோதச்சிற்றுரை கு-௩. அதி-ச.

†அவ்வியத்தகலையை ஊர்த்துவமுகமாக அகோர சிவாசாரியர் கூ
றியிருக்கின்றனர்.

தோளாகவும், மிருத்யு கொப்பூழாகவும், மாயை வயிறாகவும், ப
யை முதுகாகவும், சசை மார்பாகவும், வாமதேவத்தின் பகுதி
யாகும் வாமையின் பதின்மூன்றுகூறுகளாகிய இரசை சூர்யமா
கவும், இரட்சை கோசமாகவும், இரதி வஸத்தொடையாகவும்,
பாலி இடத்தொடையாகவும், காமை வல முழந்தாளாகவும், ச
ம்யமினி இட முழந்தாளாகவும், பிரியை வலக்கணைக்காலாகவு
ம், புத்தி இடக்கணைக்காலாகவும், காரி வலக்குதமாகவும், தா
த்தி இடக்குதமாகவும், பிராமணி கடியாகவும், மோகினி வ
ஸப்பக்கமாகவும், பவை இடப்பக்கமாகவும், சத்தியோசாதத்
தீன்பகுதியாகும் மூர்த்தியின் எட்டுக்கூறுகளாகிய சித்தி வஸ
ப்பாதமாகவும், இருத்தி இடப்பாதமாகவும், தியுதி வல உள்ள
ங்கையாகவும், இலட்சுமி இட உள்ளங்கையாகவும், மேதை மூ
க்காகவும், கார்தி திருமுடியாகவும், சுவதை வலப்புயமாகவும்,
திருதி இடப்புயமாகவுமிருக்கும்.

இங்ஙனம் முப்பத்தெட்டுக் கலாசத்திருபமாகிய உறுப்பு
க்களையுடைய பராசத்தி நிட்களசிவத்திற்குச் சுதந்திரமாகையூ
லிவ்வுறுப்புக்களுடன் கூடிய கருமசாதாக்கியருடைய திருநாம
ஞ்சுகள்நிட்களமாம்.

சதாசிவரூபம்.

“இருடர் முப்பத் தென்கலை மயமா
முருவடி வறுசிவ னுக்குண் டாகையிற்
சிறக்கு மைம்முகத் தவன்திரு நாம
நிறக்குஞ் சுகள் நிட்கள மெனவே.”

அத்துவாமூர்த்தி.

சாந்தியகீதை திருமுடியாகவும், சாந்தி திருமுகமாகவு
ம், வித்தை மார்பாகவும், பிரதிட்டை சூர்யமாகவும், நிவிர்த்தி
திருவடியாகவும், வர்ணத்துவா தோலாகவும், புவனத்துவா ம
யிராகவும், மந்திராத்துவா உதிரமாகவும், பதாத்துவா நசையா
கவும், தத்துவாத்துவா சுக்கிலம் அத்தி நிணம் மூளை முதலி
யதூறுக்களாகவும், சிவபெருமானுக்கு ஆறத்துவாக்களும் திரு
வருவமாக அமைந்துள்ளன. பதினொருமந்திரங்கள் என்பத
தொரு பதங்களினால் வியாபித்திருக்கும். என்பத்தொருபதங்க

ள் ிம்பத்தொரு வர்ணங்களினால் வியாபித்திருக்கும். ிம்பத் தொருவர்ணங்கள் இருநூற்றிருபத்துநான்கு புவனங்களினால் வியாபித்திருக்கும். இருநூற்றிருபத்துநான்கு புவனங்கள் முப்பத்தாறு தத்துவங்களினால் வியாபித்திருக்கும். தத்துவங்கள் ிந்துகலைகளினால் வியாபித்திருக்கும். ிந்துகலைகள் னுணைக்காரணமாகிய சிவசத்தியினால் வியாபித்திருக்கும். சிவசத்தி சிவத்திலடங்கும்.

இங்ஙனம், ஒன்றிலொன்று வியாபித்திருத்தலால் மந்திரங்கள் வியாப்பியம் பதங்கள் வியாபகம்; பதங்கள் வியாப்பியம், வர்ணங்கள் வியாபகம்; வர்ணங்கள் வியாப்பியம் புவனங்கள் வியாபகம்; புவனங்கள் வியாப்பியம் தத்துவங்கள் வியாபகம்; தத்துவங்கள் வியாப்பியம் கலைகள் வியாபகம்; கலைகள் வியாப்பியம் சத்தி வியாபகம்; சத்தி வியாப்பியம் சிவன் சர்வவியாபகர் ஆதலால், ஆறத்துவாக்களாலு மேற்பட்டகன்மங்களைப் புசிப்பித்துத்தொலைப்பவரும், விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலரென்னும் மூவகையான்மாக்களுக்குமுன்னபாசத்தை ஞானஞ்சாரியாகவந்து, அத்துவசத்திசகிதமாக ஞானசத்தியாலறுத்துச் சிவஞானத்தைபுண்டாக்கிச் சர்வஞ்ஞத்துவமுதலிய சத்தகுணங்களாறையும் பிரதாசிப்பித்துப் பிறவியாகிய சமுத்திரத்தினின்றுங் கரையேறிச் செய்து முததியிற்கூட்டுபவரும் தாமென்பதை விளக்குதல்காரனாக அத்துவாமூர்த்தியாயினர்.

சிவஞானசித்தியார்.

“அத்துவாமூர்த்தியாகவறைகுவதென்னையென்னில்
வித்தனய்நிறைந்தவற்றினீங்கிடாநிலையானுஞ்
சித்துடனசித்திற்கெல்லாஞ்சேட்டிதனாலானும்
வைத்ததாமத்துவாவடிவெனமறைகளெல்லாம்.”

மா த்ருகாமூர்த்தி.

ஞானசத்தியானது சுத்தமாயையையதிட்டிக்கநாதமும், நாதத்தில் அட்சரவந்துவும், விந்துவில் சிவபெருமானது இச்சாசத்தியினால் அம்பிகையென்னும் விந்துகலாசத்தியும், அதினின்று ம் குண்டவினிவடிவாகியவாமை, தண்டாகரமாயிருக்கும் சிபேய

ட்டை, கலைக்கொம்பர் வடிவாகிய இரௌத்திரி என்னும் முச்சத்திகளும், அவற்றிலிருந்து சயை, விசயை, அசிதை, பராசிதை, நிவிர்த்தி, பிரதிட்டை வித்தை, சார்தி, இந்திகை, தீபிகை, ரோசிகை, மோசிகை, விபோமருபை, அநந்தை, அநாஸை, அநாசிருதையென்னுஞ்சத்திகளும் இவற்றில் ஐம்பத்தொரு அட்சரங்களும் தோற்றின. இவ்வட்சரங்களுக்குப் பரமசிவன் நிமித்தகாரணர். பிந்துதுணைக்காரணம், சிவசத்திமுதற்காரணமாகும். காரியரூபமாகிய அட்சரங்கள் காரணத்தோடுகூடியிருக்கும். இவை உலகத்திற்கு மாதாவாயிருப்பதால் மாத்ருகையெனப்படும் ஞானசத்தி என்பர்.

க, சிரசும், சூ, முகமும், ஐ, வலக்கண்ணும், ஈ, இடக்கண்ணும், உ, வலக்காதும், ஊ, இடக்காதும், ஃ, வலக்கபோலமும், ஃ, இடக்கபோலமும், ண, வலநாசாபுடமும், ண, இடநாசாபுடமும், ன, மேலுதமும், ன, கீழுதமும், ஓ, மேல்வாய்ப்பல்லும், ஓ, கீழ்வாய்ப்பல்லும், ஐ, தாலுமும், ஐ, தாலுஅக்கிரமும், க, வலப்புயமும், வ, வலமுழங்கையும், ட, வலமணிபந்தமும், வ, வலஉள்ளங்கைத்தலமும், ட, வலவிரல்துதியும், உ, இடப்புயமும், ம, இடமுழங்கையும், ஜ, வாமமணிபந்தமும், ஸ, வாமஉள்ளங்கையும், ங, வாமாங்குல்யக்கிரமும், ட, வலப்பாதமும், ட, வலத்தொடைமூலமும், வ, வலமுழந்தாளும், வ, வலக்கணைக்காலும், ண, வலக்கால்விரல்துதியும், த, இடப்பாதமும், ய, இடத்தொடைமூலமும், உ, இடமுழந்தாளும், ய, இடக்கணைக்காலும், த, இடக்கால்விரல்துதியும், வ, வலப்பக்கமும், ம, இடப்பக்கமும், வ, முதுகும், ல, நாபியும், ட, வயிறும், ய, இருதயமும், ர, வலஅம்ஸமும், ம, இடவம்ஸமும், வ, கழுத்தும், ஸ, வலக்கக்கமும், ஷ, இடக்கக்கமும், ஸ, வலக்காலின்மேற்பக்கமும், ஹ, இடக்காலின்மேற்பக்கமும், உ, இருதயமுதற் சிரசந்தமும், கூ, இருதயமுதற் பாதாந்தமுமாகிய இடங்களாக மாதிருகையாகிய ஞானசத்தியைத் திருமேனியாகக்கொண்டு, சொற்பிரபஞ்சங்களை நடைபெறச்செய்வர்.

திரும்ப்திரும்ப.

“ஐம்பதெழுத்தே அனைத்துவேதங்களும்

ஐம்பதெழுத்தே அனைத்தாகமங்களும்

“ஐம்பதெழுத்தினடைவையறிந்தபின்
ஐம்பதெழுத்தேயஞ்செழுத்தாமே.”

உகாரம் உகாரத்துளடங்குமென்பதுபற்றிச்சில ஆகமங்க
லில் வன்னங்கள் ஐம்பது என்னுகூறப்படும்.

ம னே ன் ம னி .

ஸீர்துசத்தியின் அம்சமாக உமாசத்தியும், அவரின் அம்
சமாக அம்பிகையும், அவரினம்சமாகக் கணம்பிகையும், அவரி
னம்சமாய் ஈசுவரியும், அவரினம்சமாய் மனேன்மனியுந் தோன்
றினர்.

மனேன்மனி சிவமூர்த்தியும், பக்குவான்மாக்களுடைய
மலத்தைநீக்கி நால்வகையாகிய சத்திரிபாதத்தைச்செய்து, ஆன்
மாக்களைச் சிவத்தோமசேர்க்கின்றவரும், சதாசிவமூர்த்திக்குச்
சத்தியுமாயுள்ளவர்.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

தனித்தீநுக்குநீநோகை.

“ஏயிலானையெனிச்சையகம்படிக்
கோயிலானக்குணப்பெருங்குன்றினை
வாயிலானமனேன்மனியைப்பெற்ற
தாயிலானத்தழுவுமென்னாவியே.”

மரணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

“உடையான்நனடுவிருக்குமுடையானடுவுணீயிருத்தி
யடியேனடுவுளிருவீருமிருப்பதா னுலடியேனான்
னடியாநடுவுளிருக்குமருளாப்புரியாய்பொன்னம்பலத்தெம்
முடியாமுதலேயென்கருத்துமுடியும்வண்ணமுன்னின்றே.”

மனேன்மனியானவர் சர்சுவதியையும் இலக்குமியையும்
இருகண்களாகவுடையவராயும், நான்குதிருக்காங்களிலும் தாம
ரைப்பூ, நீலோற்பலம் அபயவரதங்களையுடையவராயும், பரஞா
னம், அபரஞானமாகிய இருதனங்களையுடையவராயுமிருப்பர்.

மகேசுவரமூர்த்தி.

சதாசிவமூர்த்தியினுடைய அம்சமாயுள்ளவரும், உருவத்திருமேனியையுடையவரும், பஞ்சகிருத்திய அதிகாரியும், இருபத்தைந்து வடிவங்களாயுள்ளவரும், பசுக்களாகிய விட்டுணுமுதலியோரை அனுக்கிரகிப்பவரும், மெய்யன்போடு துதிக்கும் ஆன்மாக்களுடைய மலத்தை நீக்கி மோட்சத்தைக் கொடுப்பவரும், சகலநிலைகளும், சகலம் என்னுந்திருமேனிகளைப்பொருந்திப் பேதமற்று ஒருபொருளாயுள்ளவரும், மூன்று திருக்கண்களையும், நான்கு திருக்கரங்களிலும் மான், மழு, வரதம், அபயமாகிய இவைகளையுடையவரும், மகேசுவரியென்னுஞ்சத்தியையுடையவருமாகிய மகேசுவரமூர்த்தி ஈசுவரத்துவத்திலிருப்பர்.

இருபத்தைந்து மூர்த்தங்கள்.

சதாசிவமூர்த்தியினுடைய ஈசானமுகத்தில் சோமாஸ்கந்தர், சபரபதி, இடபாருடர், சந்திரசேகரர், கல்யாணசுந்தரரென்னும் மூர்த்திகள் தோன்றினர்.

தற்புருஷமுகத்தில் பிஷாடனர், காமாரி, காலாரி, சலந்தாரி, திரிபுராரி என்னும் மூர்த்திகள் தோன்றினர்.

அகோரமுகத்தில் கசாரி, வீரபத்திரர், தக்ஷிணமூர்த்தி, கிராதர், நீலகண்டர் என்னும் மூர்த்திகள் தோன்றினர்.

வாமதேவமுகத்தில் கங்காளர், சக்கரதானர், கௌரமுகானுக்கிரகர், சண்டேசானுக்கிரகர், ஏகபாதர் என்னும் மூர்த்திகள் தோன்றினர்.

சத்தியோசாதமுகத்தில் இலிக்ஷோற்பவர், சகாசினர், உமாமகேசுவரர், அபிராத்நர், அர்த்தநாரீசுவரர் என்னும் மூர்த்திகள் தோன்றினர்.

சிவபெருமான் இம்மூர்த்தங்களைக் கொண்டதற்குக்காரணம் துட்டர்களை* நிச்சிகிரித்தற்கும், சிட்டர்களைப் பணிக்கித்தற்குமேயாம்.

*நிச்சிகிரம், அனுக்கிரகம், ஊனநடனம், ஞானநடனம் என்னலுமாம்.

சிவஞானசித்தியார்.

“போகியாயிருந்துயிர்க்குப்போகத்தைப்பரிதலோரார்
யோகியாயோகமுத்தியுதவுதலுவுமோரார்
வேகியானுற்போற்செய்தவினையினவீட்டலோரார்
ஊகியாமூடொல்லாமும்பரிஞ்ஞுவனென்பர்.”

திருநாவுக்கரசு-சுவாமிகள்

தனித்திருத்தலுந்நோகை,

“இரண்டுமாமவர்க்குள்ளனசெய்தொழில்
இரண்டுமாமவர்க்குள்ளனகோலங்கள்
இரண்டுமில்லாமானெமையானாகந்
திரண்டுபோதுமென்சிற்தையுள்வையுமே.”

க. சந்திரசேகரர்.

தக்கனதுசாபத்தாலிடர்ப்பட்டுவந்தசந்திரன் தனதுதுன்
பத்தைச்சொல்லியாசிக்கச் சிவபெருமான் தேயாமலிருந்தொரு க
லையைச்சூழி அவனைப்பாதுகாத்தவராகையால் சந்திரசேகரமூர்
த்தியாயினர்.

சந்தாமூர்த்திராயனார்.

பண்—காந்தாரம்.

“யாழைப்பழித்தன்னமொழிமங்கையொருபங்கன்
பேழைச்சடைமுடிமேற்பிறைவைத்தானிடம்பேணில்
தாழைப்பொழிலுடேசென்முழைத்தலைதுழைந்து
வாழைக்கனிகுழைக்குரங்குண்னும்தைக்காடே”

சந்திரனையணிந்தது எல்லாமறிபவர் (சர்வஞ்ஞத்துவர்)
தாமென்பன்தயும், ஆன்மாக்களதுபிறப்பிறப்புக்களைக்கி மேலா
னமுத்தியைக்கொடுப்பவர்தாமென்பன்தயும் அறிவித்தஉண்மை
யாகும்.

பட்டணத்தடிகள்.

“தூமதிசடைமிசைச்சூடுதறுநெறி
யாமதியானெனவமைத்தவாதே.”

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்.

பண்—செவ்வழி.

“குறைவதாயகுளிர்நிற்கஞ்ஞுக்குளித்தான்வினை
பறைவதாக்கும்பரம்பகவன்பரந்தசடை

இறைவனெங்கள்பெருமானிடம்போலிரும்பைதனை
மறைகள்வல்லார்வணங்கித்தொழுகின்மறமகனமே.”

உ. உமாமகேசுவரர்.

சிவபெருமான் தேவர்களுடைய வேண்டுதலுக்கிரங்கிச்
சிருட்டித்தொழில்நிறைவேறுவதற்காகவும், உயிர்களுக்குப்போ
கத்தையூட்டுவதற்காகவும் தமதுதிருவருளைச்சத்தியாக்கி இடப்
பாகத்திலிருத்தினமையால் உமாமகேசுவரமூர்த்தியாயினர்.

திருவாசகம்.

“தென்பாலுகந்தாடுந்தில்லைச்சிறம்பலவன்
பெண்பாலுகந்தான்பெரும்பித்தன்கானே
பெண்பாலுகந்திலனேற்பேதாயிருநிலத்தோர்
விண்பாலியோகெய்திவிடுவர்காண்சாழலோ.”

ங. இடபாருடர்.

தருமதேவதையும், ஞானமும், விட்டுணுவும் ஒவ்வோர்
காலத்தில் இடபரூபங்கொண்டு சுமந்தனரெனக் கூறப்படலால்
தருமரூபரும், தருமபரிபாலகரும், ஞானமயமானவரும் விட்டு
ணுவுக்கு மேலானவருந் தாமென்பதையறிவித்தல்காரணமாக இ
டபாருடமூர்த்தியாயினர்.

சிவபெருமான் தருமரூபரானமையால் ஆன்மாக்களடை
தற்கரிய தருமமே முத்தியைப்பயப்படுதெனக் கருதிச்செய்கின்
றனர்.

தருமதேவதை இடபமானது.

கத்தபுராணம்.

“ஆறுலாஞ்சடையண்ணலைச்சேர்வனே
லீநிலாதென்றுமுயந்திடுவேனெனத்
தேநியேயறத்தெய்வதஞ்செங்களை
னேறதாயொருழி லுருக்கொண்டதே.”

பட்டணத்தடிகள்.

“அறனுருவாகியவானே றுர்தல்
இறையவனியானெனவியற்றுமாதே.”

ஞானமும் விட்டுணுவும் இடபமானது.

கத்தபுராணம்.

“சின்மயத்தனிமால்விடையேறினன்சிவனே”

வாகீசப்பெருந்தகையார்.

“உணர்வென்னுமூர்வதுடையாய்போற்றி”

திருவாசகம்.

“கடகரியும்பரிமாவுந்தேருமுகந்தேருதே
யிடபமுகந்தேறியவாறெனக்கறியவியம்பேஉ
தடமதில்களவைமூன்றுத்தழுவெரித்தவநாளி
விடபமதாய்த்தாங்கினுன்றிருமால்காண்சாழலோ.”

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

திருத்தாண்டகம்.

“உயிராவணமிருந்துற்றோர்க்கி
யுள்ளக்கிழியினுருவெழுதி
உயிராவணஞ்செய்திட்டுன்கைத்தத்தா
லுணரப்படுவாரோடொட்டிவாழ்தி
அயிராவணமேருதானேறேறி
யமரர்நாடாளாதேயாருராண்ட
அயிராவணமெயென்னம்மானேநின்
னருட்கண்ணுனோக்காதரல்லாதாரே.”

ச. நட்டேசர்.

விட்டுணுமுதலியோராலறிதற்கரியசபாராயகர், வியாக்கி
ரபாதர் பதஞ்சலிமுதலியோர் முப்போதுங்கண்டு, அன்புடன்ம
கிழும்படி, வேதங்களுமறிதற்கரிய சோதிவடிவாகிய கனகசபை
யில் ஆன்மாக்களுடைய மும்மலங்களையுரிக்கி அத்துவிதமுத்தி
யைக்கொடுக்குங்காரணமாகப் பஞ்சாக்கரத்தைத் திருமேனியாக
க்கொண்டு, சிவகாமியம்மைபார் இடப்பாகத்திற்பொருந்தப் பஞ்
சகிருத்தியநிருத்தத்தை அநவரதமுஞ்செய்தருளுவர்.

பஞ்சாக்கரத்தைத் திருமேனியாகக்கொண்டதை.

“ஆடும்படிகேணல்வம்பலத்தானையனே
நாடிந்திருவடியிலேநகரம்—கூடு
மகாமுதரம்வளர்தேள்கிரம்
பகருமுகம்வாமுடியப்பார்.”

எனவும்,

“சேர்க்குத்துடிசுகரஞ்சிக்கனவாவீசகர
மார்க்கும்யசுரம்பயகரம்—பார்க்கிலிறைக்
கங்கிநகரமடிக்கீழ்முயல்களூர்
தங்குமகாமதுதான்.”

எனவும் வரும் உண்மைவிளக்கச்செய்யுளாலறிக.

அவரது திருக்காத் தினிருக்கும் உடுக்கை சிருட்டியையு
ம், அபயம் காத்தலையும், அக்கினி சங்காரத்தையும், முயலகன்
மீது மிதித்ததிருவடிமூலமலசத்திகளை அமிழ்த்துத் தலாகிய திரோ
பவகிருத்தியத்தையும், தூக்கியதிருவடி அருளையும் குறிக்கு
ம். இவைகள் சிற்றறிவினாகிய ஆன்மாக்களுக்கும் உண்மைப்பொ
ருளை உணர்த்தியவர்க்குப் படிக்கொண்ட திருவருட்குறிகளாகும்.

உண்மைவிளக்கம்.

“தோற்றத்துடியதனிற் றேயுந்திதியமைப்பிற்
சாற்றியிமெங்கியிலேசங்காரம்—ஊற்றமா
யூன்றாமலர்ப்பதத்திலுற்றதிரோதமுத்தி
நான் மமலர்ப்பதத்தேநாடு.”

“மாயைநனையுதறிவல்லினையேச்சுட்டுமெலஞ்
சாயவமுக்கியருடானெடுத்து—நேயத்தா
லானந்தவாரியிலான்மாவைத்தானமுத்தல்
தானெந்தையார்பா தந்தான்”.

திருகரவுக்கரசுவரலிகள்.

நிருவிருந்தம்.

“போற்றுந்தகையனபொல்லாமுயலகன்கோப்பபுண்மை
ஆற்றுந்தகையனவாறுசமயத்தவாவரைத்
தேற்றுந்தகையனதேறியதொண்டரைச்செந்நெறிக்கே
வற்றுந்தகையனவினனம்பரான் மனினையடியே.”

“குனித்தபுருவமுங்கொவ்வைச்செவ்வாயிற்குமிண்கிரிப்பும்
பனித்தசடையும்பவளம்போன்மேனியிற்பால்வெண்ணீறும்
இனித்தமுடையவெடுத்தபொற்பாதமுங்காணப்பெற்றால் -
மனித்தப்பிறவியும்வேண்வெதையிந்தமாரிலத்தே”.

இது எழுவகைநடனங்கட்கும் முதலாவதாகிய ஆரந்த
தாண்டவமாகம்.

கோபமாகிய அஞ்ஞானத்திலே தமதுசிவந்ததிருவடியை
யூன்றி ஆனந்தம்பெருகின்ற மேலானநடனத்தைப் புரிதலால்
நீங்கற்கரியசந்தோஷத்தோடு உலககிருத்தியங்கள்நிகழுகின்றன.

இங்ஙனமன்றி எல்லாவுலகங்களையுந் திருமேனியாகக்
கொண்டுநின்றும் பஞ்சகிருத்தியநிருத்தத்தைச்செய்தருளுவர்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.

“அடியொன்றுபாதலமேழிற்குமப்புறப்பட்டதிப்பான்
முடியொன்றிவ்வண்டங்கனெல்லாங்கடந்ததுமுற்றும்வெள்ளைப்
பொடியொன்றுதோளெட்டுத்திக்கின்றபுறத்தனபூங்கரும்பின்
செடியொன்றுதில்லைச்சிற்றம்பலத்தான் நன்றிருநடமே.”

ரு. கல்யாணசுந்தரர்.

எல்லையற்றபுத்திரர்களாகிய ஆன்மாக்கள்மோட்சத்தைய
டையவும், இமயமலையாசனத்துவத்தை நிறைவேற்றவும், சிவபெ
ருமானதுகிருபையினால் உமாதேவியார்திருவுள்ளங்கொண்டு,
அவரதுகட்டளைப்படி சிறுபிள்ளையுருவத்துடன்சென்று, இமய
மலையிற்பெரருந்திய பத்மையென்னுந்தடாகத்திற்புதித்திருந்த
பதுமாசனத்தின்மீதாகவீற்றிருந்தனர். உமாதேவியார்தமக்குப்
புத்திரியாகவேண்டுமென்றுகினைத்துத் தவஞ்செய்த அரகன் அவ
ரைக்கண்டுமகிழ்ந்து ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரியச்சென்றுவணங்கிக்
கைகளாலெடுத்துச் சிரசாற்சுமந்துசென்று, மேனையுடையகையி
ற்கொடுத்து நிகழ்த்தவைகளைக்கூறினான். மேனை உலகமாதாவா
கியஉமாதேவியாரை வணங்கிப்போற்றினன்.

உமாதேவியார் சிவபெருமானைக்குறித்துத்தவஞ்செய்யச்
சிவபெருமான் அம்மையார்தம்மிடத்துக்கொண்ட அன்பை உலகி
னர்களுக்குக்காண்பித்து உலகத்திலே இவ்வாழ்க்கைகடிகழ்தற்
பொருட்டுத் திருமணஞ்செய்தருளினர்.

சுந்தரமூர்த்திகாயனார்.

பண்—நக்காசகம்.

“குரும்பைமூலமலர்க்குழலிகொண்டதவங்கண்டு
குறிப்பினெனுசென்றவடன்குணத்தினைநன்கறிந்து
விரும்புவாங்கொடுத்தவனைவேட்டருளிச்செய்த
விண்ணவர்கோன்கண்ணுதலோன்மேவியளூர்வினவின்
அரும்பருகேசரும்பருவவறுபதம்பண்பாட
வணிமயில்கண்டமாடுமணிபொழில்சூழவலின்
சுரும்பருகேசருங்குவளைகண்வளருங்கழனிச்
சுமலங்கண்முகமலருங்குலையநல்லூர்கானே.”

திருவாசகம்.

“மலையரையன்பொற்பாவைவாணுதலாள் பெண்டிருவை
யுலகறியத்தீவேட்டானென்னுமதுவென்னேம

யுலகறியத்திலேனாதொழிந்தனனே லுலகனைத்துங்
கலைவின்ற்பொருள்களெல்லாங்கலங்கிடுங்காண்சாழலோ.”

சிவஞானசித்தியார்.

“கண்ணுதல்யோகிருப்பக்காமனின்நிடவேட்கைக்கு
விண்ணுறுதேவராதிமெலிந்தமையோரார்மாரு
னெண்ணிவேண்மதீனையெவ்வெரிவிழித்திமவான்பெற்ற
பெண்ணினேப்புணர்ந் துயிர்க்குப்பேரின்பமளித்ததேரார்.”

திருவாதவூடிகள் புராணம்.

“பாகமதி லத்தமியைவைத்தல்பழுதென்றும்
போகமுலகுக்கருள்புரிந்தருளவென்றே
மாகமுகிலொத்தகுழன்மங்கையொடிருந்தான்”

இது எழுவகைத் தாண்டவங்களுள் முன்றாவதாயுள்ள
தும், எல்லா மங்கலகரங்களையுங்கொடுப்பதுமாகிய உமாதாண்ட
வமெனப்படும்.

கூ. பிசுநாடனர்.

இரணியாக்கனுடைய புத்திரனாகிய அந்தகாசரன் கொ
டுங்கோல்கெழுத்தி அரசாளுங்காலத்தில், பன்னிருவருடும் ம
ழைவளங்குறைய வேதபண்டிதர்களாகிய தாருகவனத்து முனி
வர் பகிரோயால்வருந்திக் கௌதமமுனிவருடைய ஆச்சிரமத்தை
யடைந்தார்கள். முனிவரவர்களைப் பூசித்தகமகிழ்ந்து, நாடோறு
ம் அன்புடனமுதருத்திவந்தனர். அவர்கள் அடிசிலையருத்தி ஆ
ச்சிரமத்தில் வசிக்கும்நாட்களில், முகில்வளநிறைந்துமழைபெய்
தது. பன்னிருவருடமும்வருத்திய பகிரோய் அச்சமுற்றோட மி
ருத்த செல்வம்பெருகுதலும், அவர்கள் தங்களாச்சிரமங்களை
டைய நினைந்தார்கள். விருந்தினராகவந்த தங்களைவிடக் கௌத
மருக்கு விருப்பமின்மையாயிருப்பதையறிந்து, அவர்கள் ஒரு
மாயப்பசுவையுண்டாக்கி முனிவர்முன்னிலையினுப்பினர். நா
ம்புகள்மிதந்து, தசைப்பற்றற்றுவந்த பசுவைமுனிவர்கண்டு ‘பச
வுக்குவந்த துன்பங்களை நீக்கிக்காததல் மேலான சிவதருமமாய்
முத்தியிருக்கும்; காவாதுவிடுத்தல் கொடியநாகத்துக்கு இரை
யாக்கும்’ எனச்சிவாகமங்கூறியதைநினைத்து ‘யானும் இப்பசவு
க்குத் தீங்குவராமற் காப்பேன்’ என்றுகூறிப் பசுவைக்கரத்தி
னாற்றிண்ட அது பூமியில் விழுந்து இறந்தது. அதனைக்கண்ட

கௌதமமுனிவர் துன்பக்கடலுளமிழந்தத் தாருகவனத்துமுனிவர்கள், பசுக்கொலைபுரிந்த பாவியினுடைய கிருகத்தில் விரும்பியுண்டால் அப்பர்வம் எமக்குஞ்சேருமென்றிசங்கிச் சொல்லிக் கொண்டு, தம்முடைய இடங்கனையடைந்தார்கள். கௌதமமுனிவர் ஞானக்கண்ணுலுற்றுணர்ந்து அவர்கள்செய்ததுவஞ்சனையென்றறிந்து, “வேதவொழுக்கத்தினின்றூங்கிச், சிவபெருமான் டத்தன்பின்றிக் கொடியதுன்பக்கடலில்விழுந்தமிழ்ந்துவார்களாக” என்று கோபத்தோடுசபித்தனர். அவ்விதமே அவர்கள் அஞ்ஞானிகளாய், வேதமோதல்முதலிய நற்கிரியைகளை விடுத்துத் தவ்வொழுக்கத்தினின்றும்ரீங்கிக் கன்மமலத்தினை கட்டப்பட்டுத் துன்பமாகிய சமுத்திரத்திலமிழ்ந்தி, மீமாஞ்சமதப்பிரவேசஞ்செய்து அசுத்தரானார்கள். சிவபெருமானானவர், பாதத்திரர்களான மற்றைய ஆன்மாக்கள் இவர்களைப்பின்பற்றிக் கெட்டுப் போவார்களென்பதையும், கடவுளின்கிருபையாலன்றிப் புண்ணியஞ்செய்தல்முடியாதென்பதையும், “பரனடிக்கன்பிலாதார்புண்ணியம்பாவமாகும்” என்பதையும் எல்லா ஆன்மாக்களுக்குமுனர்த்தல் காரணமாகவும், முன்னர்க் காமமுங்கோபமும் அவர்களுக்குண்டாக்ருவதாகிய திருவுருவத்தைப் பொருந்திச்சென்று, காமிகளுங்கோபிகளுமாகச்செய்து, அவர்களது ஆண்மலசத்தியையுங்கருமத்தையுமழித்து, ஞானத்தைப்பயப்பதாகிய திருமேனியைக்காட்டி, மெய்ஞ்ஞானத்தைக்கொடுத்துச் சுத்த வைதிகசைவர்களாக்கும்படி திருவுள்ளங்கொண்டனர்.

மின்பு சிவபெருமான், அதிபாதகர்களாகிய முனிவர்களுக்குத் தம்முருவங்காட்டவொண்ணாமரின், விட்டுணுவையழைத்து மோகினிவடிவங்கொள்ளும்படி செய்து, முனிவரை மயக்கவிடுத்து, அற்பபாதகிகளாகிய முனிபத்தினிமாரை மயக்கியருளும்பொருட்டு, வேதரூபமாகிய கௌபினத்தையும், சிவஞானமாகிய பூணூலையும், முச்சத்திவடிவானதும் மும்மலங்களை நீக்குவதுமாகிய சூலத்தையும், பாரசுத்திவடிவானதும் அன்பானபிச்சையேற்பதுமாகிய பிக்ஷாபாத்திரத்தையும், நாதரூபமானதும் ஞானத்தைக்கொடுப்பதும் கெடுதலில்லாத லயத்துடன்கூட்டுவதுமாகிய உடுக்கையையும், மலபரிபாக்குச்செய்வதும் திரோதாசைத்திருபமானதுமாகிய பாதுகையையும், சிவஞானரூபமாகிய விபூதிப்பையையுந் தரித்துக்கொண்டு மோகினியுடன்சென்றார்.

மோகினி தபோவனத்தையடைய முனிவர்கள்கண்டு மிகக் காமிகளாகிப் பின்சென்றார்கள். பிஷாடனமூர்த்தியானவர் முனிபத்தினிமார்களுடையவிதிகளிற்போய், அவர்களைச் சுத்தர்களாக்கும்பொருட்டுத் தமது திருவுருவத்தைக்காட்ட, அவர்கள் பிட்சையிடும்படிவந்து திருவுருவைக்கண்டு காமித்துப் பேராசையைத்துப்பார்வைமாதிரித்தாலே கருப்பவதிகளாயினர்.

புருடர்களது சேர்க்கையின்றிச் சிவதரிசனத்தாலாகிய கருப்பத்திலேபிறக்கவேண்டுமென்று நினைத்துத் தவஞ்செய்த நாற்பத்தெண்ணாயிரம் முனிவர்களும் அக்கருப்பத்தினின்றும் பிறந்துவணங்கிக் கடவுளுடைய அனுமதிப்படி தவஞ்செய்யப் போயினர்.

முனிபத்தினிமார்களாற் சூழப்பட்டுச் சிவபெருமான்செல்ல, முனிவர்களாற்சூழப்பட்டு மோகினி சிவசன்னிதானத்தையடைந்தார்.

முனிவர்கள் தமது மனைவிமாருடைய கற்பழிந்தமையைக்கண்டு காமமொடுங்கக்கோபமதிகரித்தனர். இதனைச்செய்தவர் சிவனும் விட்டுணுவுமே பென்பதையறிந்து பெருங்கோபங்கொண்டு சிவனைக்கொல்லவேண்டுமென நினைந்து ஒரு அபிசாரவேள்விசெய்தார்கள். அவ்வோமருண்டத்தினின்றும்மேலுந்த புலிமுதலியவற்றை முனிவர்கள் அனுப்பச் சிவபெருமான் புலியையுரித்துத்தோலையுடுத்தும், மழுவையும் மாணையும் காத்திறுக்கியும், பாம்புகளையாபரணமாக வணிந்தும், பூதங்களைச்சேனைகளாக்கியும், முனிவர்களது ஆணவமலமாகவந்த முயலகளைக் காலால்மிதித்தும் நின்றனர். பின்பு ஓமருண்டத்திற்பொருந்திய அக்கினியையனுப்ப அதனையேந்தினர். பின்பு அனுப்பிய மந்திரங்களை உடுக்கையாக்கித் தரித்தனர். முனிவர்கள் தாம் அனுசரித்துவந்த மீமாஞ்சைமதம் பொய்பட்டமையிற் சோர்வடைந்தனர்.

“காமம்வெகுளிமயக்கமிழைபூன்ற
ஹக்கெடக்கெடுநோய்”.

எனத்திருவள்ளுவர் கூறியபடி, மலநோயினின்றும் நீங்கிப் பக்குவர்களாயினர். அவர்களது பக்குவமுதிர்ச்சியைக்கண்ட சிவபெருமான் ஆணவருபமாகியமுயலகன்மீது மிதித்துநின்ற

பஞ்சகிருத்திய நிருத்தத்தைச் செய்தனர். அந்நடனத்தைக்கண் டமுனிவர் பயந்து பூமியில் விழுந்து சிவனருளாலெழுந்து, சிவ ஞானத்தைப்பெற்று வணங்கினர். சிவபெருமான் முனிவர்களைப் பார்த்து “நீங்கள் இந்நாள்வரையுந் துன்மார்க்கவழியில் நின்று மோகர்களாயினீர்கள். இப்பொழுது உங்களுடைய மோகத்தை நீக்கினோம். இனி நீங்கள் சைவமார்க்கத்தைபயனுசரித்து, விபூதி உருத்திராக்கந்தரித்துச் சிவலிங்கப்பிரதிட்டைசெய்து, இடையில் விடாதபடிபூசித்துப் போகமோட்சங்களை யடையுங்கள்” என்று கூறியருளித் திருக்கைலாசமலையிற் சென்று வீற்றிருந்த ருளினர்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்.

பண்—நட்டாகம்.

“சூடல்வெண்பிறையினர்சுடர்முடியர்
சண்ணவெண்ணீற்றினர்சுடர்மழுவார்
பாடல்வண்டிசைமுரல்கொன்றையத்தார்
பாம்பொடு தூலவையசந்திலங்கக்
கோடனன்முகிழ்விர்கூப்பிநல்லார்
குறையுறுபலியெதிர்கொணர்ந்துபெய்ய
வாடல்வெண்டலைபிடித்திவராணீர்
வாய்மூரடிகள்வருவாரே.”

திருவாசகம்.

“அம்பலத்தேக்கத்தாடி அமுதுசெயப்பலிதிரியும்
நம்பனையுத்தேவனென்றுநண்ணுமதுவென்னேடி
நம்பனையுமாமாகேணன்மறைகடாமறிபா
வெம்பெருமானீசாவென்றேத்தினர்காண்சாழலோ.”

திருமுலகாயனார்.

“பரந்துலகேழும்படைத்தபிரானை
யிரந்துணியென்பர்கொற்றுக்கிரக்கு
நிரந்தரமாகநினையுமுடியா
நிரந்துண்டென்கழுவெட்டச்செய்தானே.”

சிவபெருமான் மோகினியைப்பார்த்து, “உனக்கு யாது வரம் வேண்டும்” எனவினாவிருள, “அடியேன், தேவரீருக்கு ச்சத்தியானும் வரத்தைத்தந்தருளவேண்டும்” என்று பிரார்த்தி க்க, அவ்வரத்தைக்கொடுத்தனர்.

பிஷாடனமூர்த்தியாயினமையால் நிலவுகத்தாரும், வீணுலகத்தாருஞ் சிவபெருமானே ஞானநாயகரென்று நினைந்து வழிபட்டுக்கின்றனர்.

எ. காமாரி.

விட்டுணு புத்திரப்பேரின்மையாற் சிவபெருமானது திருவடிகளைத் தியானித்துச் சிவார்ச்சனைசெய்தனர். சிவபெருமான் உமாதேவியாரோடு பிரசன்னமாக, விட்டுணு எழுந்து முன்செய்தவினையினால் உமாதேவியாரச்ச் சிற்றும் அன்புசெய்துவணங்காது நீக்கிச் சிவபெருமானைமார்த்திரம் வணங்கினர். “விஷ்ணுவே! உனக்கு யாதுவரம்வேண்டும்” என்று சிவபெருமான் வினாவியருள, “ஒருபுத்திரப்பேற்றைத்தந்தருள்க” என்று பிரார்த்திக்க, “அவ்விதமே தந்தருளினேனும்” என்று கூறினர். [சிவசத்தியினதருள்பெறுமையால் அக்குழந்தை அற்ப ஆயுளுடையதாயிற்று.] விஷ்ணுவினுடைய மனத்தினின்றும் தேவர்களாலும் வணங்கப்படுபவனும், கீர்த்தியையும், அழகையுமுடையவனுமாகி மன்மதன் தோற்றினான்.

அவன் விஷ்ணுவினுடைய அதுமதிப்படி காசியையடைந்து, சிவலிங்கப்பிரதிட்டைசெய்து அவ்விளங்கத்துக்குச் சித்தசன் என்னும் நாமத்தைவைத்துக் காலங்கள் தவறாதபடி பூசிப்பானாயினான். சிவபெருமான் மன்மதனுடைய பூசைக்காகங்கி, உமாதேவியாருடன் பிரசன்னராகிக் கருப்பம்விலு, பஞ்சபாணம் முதலியவற்றைக்கொடுக்க, அவன் அவைகளைப்பெற்றுக்கொண்டு ஆன்மாக்களுக்காசையையுண்டாக்கி வெற்றிகொண்டிருந்தான். சிவபெருமான் சனகாதிமுனிவருக்கு போகாப்பியாசத்தைக் காண்பித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, பிரமாவின் ஏவலால் மன்மதன் புட்பபாணங்களைச் செலுத்தினான். சிவபெருமானது நெற்றிக்கண்ணினின்றும் அக்கினி எழுந்து அவனதுடலைச்சாம்பராக்கியது. இக்காரணத்தினால் சிவபெருமான் காமாரியாயினார்.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்

பண்—பழம்பஞ்சகம்.

“கழைபுகாடுதென்றல்சூயில்கடவவஞ்சுகணையோனணைந்துபுகலும்
மழைவடிவண்ணனெண்ணிமகவோனைவிட்டமலரானதொட்டமதனன்

எழில்பொழுவெந்துவீழ்விமையோர்கணக்களெரியென்றிறைஞ்சியகலத்
தழல்படுநெற்றியொற்றைநயனஞ்சிவந்ததழல்வண்ணனென்தைசராணே.”

சேரமாண்பெருமானுரை.

“பூதப்படையுடைப்புண்ணியரோபுறஞ்சொற்கணும்மே
லேதப்படவெழுகின்றனவாலினையாளொடும்மைக்
காதற்படுப்பாண்கணைதொட்டகாமனைக்கண்மலராற்
சேதப்படுத்திட்டகாரணநீரிறைசெப்புமினே.”

சிவபெருமானைத் தேவர்கனிலொருவரென்று மன்மதன்
நினைத்துப் புட்பபாணங்களைச்செலுத்திப் போர்செய்து சாம்பரா
யினான். ஆகையால், எவர்களாயினுமிங்ஙனம் நினைப்பார்களெயா
னால் அக்கினிநரகத்திலிழ்ந்து வருந்துவார்கள்.

பகைத்துவந்த மன்மதனை எரிக்கும்படி, சிவபெருமான்
காமசங்கராழமூர்த்தியானமையால் அறிஞர்கள் அதிகரித்தெழுதி
ன்ற காமாக்கினியையடக்கப்பெற்றார்கள். நாம் இம்மூர்த்தியை
அதிகரித்தெழுதின்ற காமாக்கினியையடக்கி அருளவேண்டுமெ
ன்று வேண்டுகின்றோம்.

சிவபெருமான் இரதியினுடைய வேண்டுதலுக்கிரங்கி ம
ன்மதனையெழுப்பி, “ஏனையோருக்கருவமுள்ளவனாயும் இவனா
குருவமுள்ளவனாயும் இருந்து, உன்னுடைய அசியன்முறையை
ச்செய்” என்று கட்டளைபிட்டருளினார்.

திருஞானசம்பந்தநாயனார்.

பண்—தறிஞ்சி.

“கண்ணிற்கனலாலேகாமன்பொடியாகப்
பெண்ஃனுக்கருள்செய்தபெருமானுறைகோயில்
மண்ணிற்பெருவேள்விவளர்நீப்புக்கொளும்
விண்ணிற்புயல்காட்டுமீழிமிழலையே.”

அ. காலாரி.

மெய்யன்போடு சிவாச்சனைசெய்த மிருகண்டுமுனிவர் பு
த்திரராகிய மார்க்கண்டேயர் காரணமாகவும், தம்மைத்தியானஞ்
செய்த சிலாதமுனிவருடைய புத்திரராகிய திருநந்திதேவர்.

ஃபெண்—இரதி.

பொருட்டாகவும் திருவெண்காட்டில் சுவேதகேதுவென்னும் மி
ராமணர்பொருட்டாகவும், சுவேதாசுன்பொருட்டாகவும், ஒவ்
வோர்காலத்தில் இயமணபுதைத்தடக்கியருவினமையால் நமது
ஆன்மநாயகர் காலாரியெனப்படுவர்.

திருநாவலுக்கரசுசுவாமிகள்.

தீருநீரிகை.

“தோலொமலர்கடுவித்தொழுதெழுமார்க்கண்டேயன்
வீடுகாளனுகிறென்றுமெய்கொள்வான்வந்தகாலன்
பாடுதான்செல்லுமஞ்சிப்பாதமேசுரணமென்னச்
சாடினார்காலன்மாளச்சாயக்காடுமேவினாரே.”

சுத்தரஜூர்த்திகாயனார்.

பண்—தக்கேசி.

“அந்தனுளனுன்னடைக்கலம்புருத
வவனைக்காப்பதுகாரணமாக
வந்தகாலன் தனுருயிரதனை
வவவினாய்க்குன் மன்வண்மைகண்டடியேன்
எந்தையேனை நமன் நமர்நலியி
லிவன்மற்றென்னடியானெனவிலக்குந்
சிந்தையால்வந்துன் நிருவடியடைந்தேன்
செழும்பொழிற்றிருப்புன்குருளானே.”

திருஞானசம்பந்தரஜூர்த்திகாயனார்.

பண்—சீகாமரம்.

“வேலமலிதண்கானல்வெண்காட்டான் நிருவடிக்கீழ்
மாலேமலிவண்சாந்தால்வழிபடுநன்மறையவன் நன்
மேலடர்வெங்காலனுயிர்விண்டவீனை நமன் ஸூதர்
ஆலமிடற்றுனடியாரென் தடாவஞ்சுவரே.”

புருடோத்தமகம்பி திருவிசைப்பா.

பண்—பத்ரமம்.

“ஆவாவீவர்த்தநிருவடி கொண்டந்தகன் நன்
மூவாவுடலவியக்கொன்றுகந்தமுக்கணர்
தேவந்மறையிலுத்திலைச்சிற்றம்பலவர்
கோவாவீனைவனைகன்கொள்வாரோடுவென்னையே.”

சிவபெருமான் உதைக்கின்றந்த இயமனை எழுப்பியருளி
“நீ இனி எமதடியார்களைக்காணுந்தோறும் அவர்களை நாமெ
ன்றுநினைத்து வழிபடுதி” என்று கட்டளையிட்டருளினர்.

திருகாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

காலபாசத்திருக்குறந்தோகை.

“வாமதேவன்வளநகர்வைகலம்
காமமொன்றிலராய்க்கைவிளக்கொடு
தாமந்துபழுந்தண்ணறுஞ்சாந்தழும்
மமமுப்புனைவாரொதிர்செல்லவே.

சிவபெருமான் இயமனை உதைத்துக்கொல்லும்படி காலா
நிழர்த்தத்தைக்கொண்டமையால், உலகத்திலேபரிபக்ருவமுள்ள
மேலவர்கள் அவனுடைய பயத்தினின்றும் ஒருசிறிதுநீங்கப்பெ
றுவர்.

க. திரிபுராசி.

முப்புரத்தசூர்கள் தேவர்களுக்குத் துன்பத்தைச்செய்துவ
ந்தனர். தேவர்கள் தாமனுபவிக்குந்துன்பத்தைச் சிவபெருமானு
க்குமுறையிட்டனர். அதைக்கேட்டருளியபெருமான் அவர்கள்
சிவார்ச்சனையிற் சிறிதுந்தவறுதவராய், நன்னெறியில் நிற்கின்ற
னர். பாசவலையிற்பட்டு இவ்வுத்தமச்செயலை விலக்கவிடுவார்க
ளாயின் அவர்களையழிப்பது குற்றமாகமாட்டாதெனக் கூறினர்.
விட்டுணு புத்தவடிவங்கொண்டு அவர்களுக்குப் பலவித தூர்ப்
போதனைகளைச்சொல்லிமயக்க, அவர்கள் சிவபூசையைவிடுத்து
ப்புத்தமதப்பிரவேசஞ்செய்து பாவிகளானார்கள்.

திருகாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

ஆதிபுராணத்திருக்குறந்தோகை.

“தாயினுநல்ல சங்கரனுக்கன்பர்
ஆயவுள்ளத்தமுதருந்தப்பெருர்
பேயர்பேய்முலையுண்டியிர்போக்கிய
மாயன்மாயத்துப்பட்டமனத்தேரே.”

பின்பு விட்டுணுமுதலியோர் தங்கள் கருமம் நிறைவேறு
ம்படி சிவபூசைசெய்தனர். சிவபெருமான் தேவர்கள்மீது திரு
வுள்ளமிரங்கிப் பூமியாகியதேரிலீவர்த்துசென்று, விட்டுணுவினு

டைய தூர்ப்போதனை யிலகப்படாத மூவரைக்கி, மற்றையோர்க ளைச் சிரித்தெரித்தருளினர்.

இது எழுவகை நடனங்களுள் நான்தாவதாகிய திரிபுர தாண்டவமெனப்படும்.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்.

பண்—நட்டபாஷை.

“கல்லானிழந்தீழாயிடர்காவாயெனவானோர்
எல்லாமொருதேராயன்மறைபூட்டினீன்றுய்ப்ப
வல்லாயெரிகாற்றீர்க்கரிகோல்வாசுகிணாகல்
வில்லாயெயிலெய்தானிடம்வீழிம்மிழலேயே.”

சுந்தரமூர்த்திகரையனார்.

பண்—தக்கேசி.

“மூவெயில்செற்றஞ்ஞன்றுயந்தமூவரி
லிருவரின் றிருக்கேஷிலின்வாய்தல்
காவலாளரென்றேவியபின்னை
யொருவனீகரிகாடாகாக
மாரணேகாக்கியோர்மாநடமகிழ
மணிமுழாமுழக்கவுருள்செய்த
தேவதேவனின் றிருவடியடைந்தேன்
செழும்பொழிற்றிருப்புன்கருளானே.”

திருவாசகம்.

“எண்ணுடைமூவரிமரக்கதர்கனெரிபிழைத்துக்
கண்ணுதலெந்தைகடைத்தலைமுனின் றதற்பி
னெண்ணிலியித்திரரெத்தனைபோபிரமர்களு
மண்மிசைமரல்பலர்மாண்டனர்காண்டேரேனோக்கம்.”

திரிபுரங்கள் இன்னவென்பதும், அவற்றையெரித்த வு
ண்மையிதுவென்பதும், தெய்வப்புலமைத் திருமூலநாயனார் தி
ருவாய்மலர்ந்தருளிய,

“அப்பணிசெஞ்சடையா திபுராதனன்
முப்புரமெய்தனனென்பர்களுடர்கள்
முப்புரமாவதுமும்மலகாரிய
மப்புரமெய்தமையாரறிவாரே.”

என்னும் செய்யுளானும்,

திருஞானசபந்தசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

[பண்—சாதாரி.]

“வஞ்சகமணத்தவுணர்வல்லரணமன்றவியவார்சிலைவளைத்
தஞ்சகமலித்தவமரர்க்கமாளுதிபெருமானதிடமாம்
திஞ்சகவிதழ்க்கனிகளுறியசெவ்வாயவர்கன்பாடல்பயில
விஞ்சகவியக்கர்முனிவக்கணநிறைந்துமிடைவேதவனமே.”

என்னுஞ்செய்யுளானுமறிக.

சிவபெருமான் வலிமைபொருந்திய முப்புரங்களைப்பெரி
க்கத் திரிபுரசங்கரமூர்த்தங்கொண்டமையால், புண்ணியான்மா
க்கள் மலத்தினின்றுநீங்கினவர்களாய், முக்குணங்களும்நீங்கப்
பெற்றார்கள்.

க௦. சலந்தராரி.

சலந்தராசரனென்பவன் காஞ்சிபுரத்தையடைந்து, சிவ
லிங்கமொன்றமைத்து நாதோலும் பூசையையுந்தவத்தையுஞ்
செய்தான். ஏகாம்பரநாதசுவாமி காட்சிகொடுக்க வணங்கி,
“ஆண்மைத்தன்மையையும், வெற்றியையும், பெருமைதங்கிய
அரசுரிமையையும், பகைவரைவெல்லும்வலியையும், தேவரீரால
ன்றிமற்றையோராலிறவாமையையும், இறப்பினும் இக்காஞ்சிபுர
த்திற்பெருமைபொருந்திய முத்தியையடைதலாகிய வரத்தையுந்
தந்தருளுக; என்றுபிரார்த்திக்க “அவ்விதமேயாகுக” என்று
கிருபைசெய்து மறைந்தருளினார்.

சலந்தரன் தேவத்தச்சனைக்கொண்டு சாலாந்தரம் என்னும்
நகரையுண்டாக்கி, அதிலிருந்து அரசுசெய்யுங்காலத்தில் இந்தி
ரன்முதலிய எண்டிசைக்கிறைவரையும், பிரமனையும் வென்று
பின் விட்டுணுவினுடன் எதிர்த்துப் பலகாலம் யுத்தஞ்செய்தா
ன். அவரும் ஆற்றாதுபுகழ்ந்துபோயினர். அச்சமயத்தில் இந்தி
ரன் முதலியதேவர்கள் சலந்தரனுக்குப்பயந்து, மறைந்து திருக்
கைலாசமலையையடைந்தார்கள். அவனுக்கைலாசமலையையடைய
இந்திரன்சிவசன்னிதானத்தையடைந்து, நமஸ்கரித்துத்தோத்தி
ரஞ்செய்தான். புராதந்தர் ஒருதிருவிளையாடலைத் திருவுள்ளத்து
க்கருதி விருத்தப் பிராமணவேடங்கொண்டு சலந்தரனுக்கு எதி
ரேபோய் “நீயா?” என்றுவினாவினார். அவன் “என்பெயர் சலந்
தரன். தேவர்களைவென்று, சிவபெருமானையும் வெல்லும்படி”

ண்டு வந்தேன்.” என்று கூறினான். அதைக்கேட்ட பிராமணன்
 “அரசனே, யான் கைலாசபதிக்குச் சமீபத்திலிருப்பவன், அவ
 ரோடுபோர்செய்தால் நீ இறப்பாய். ஆகையால் மீண்டுசெல்லுதி”
 என்று கூறினார். அதைக்கேட்ட சலந்தரன் கோபமுற்று “அந்த
 ணரே!, நீர் ஓர்கணப்பொழுது நின்று என்வளியைப்பாரும”
 என்று கூறினான். அந்தணவடிவங்கொண்ட சிவபெருமான் “யா
 மும் அதைக்காணும்படி வந்தோம்.” என்று கூறிக் தமது திரு
 வடியினாலே பூமியில் ஒருசக்கரத்தைக் கீறினார். அதுசக்கராயு
 தமாதலும் சலந்தரனைப்பார்த்து, “இதனை நீ உன்வலியாற்றாக்கி
 ச் சிரசில் வைப்பாயா?” என்றனர். “இதனைத்தாங்குவது எனக்
 கு ஒரு ஆரிய செயலா” என்று சலந்தரன் கூறிச் சக்கரப்படை
 யைக் கையில் எடுத்தான். அது பெரும்பாரமாயிருந்தபடியாற்
 பெருமூச்சுவிட்டு மார்பிலும் புயத்தினும் வைத்து ஒருவாறுசிர
 த்தில் வைத்தான். சக்கரப்படை அப்பாதகனுடைய உடம்பை
 இரண்டுபிளவாக்கிச் சிவபெருமானுடைய திருக்கரத்தில் வந்தி
 ருந்தது. பின்பு சலசந்தரனுடைய சேனைகளைத் தமது நெற்றிக்க
 ண்ணினுற் பார்த்து எரித்து, இந்திரன் முதலியோருக்குத்தமது
 திருவுருவத்தைக்காண்பித்தனர். அவர்கள்வணங்கி அனுபதிசை
 ப்பெற்றுக்கொண்டு தத்தமிடங்கனையடைந்தனர்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்.

பண்—காதாரி.

“ஆருமெதிராதவலியாகியசலந்தரனையாழியதனால்
 ஈரும்வகைசெய்தருள்புரிந்தவனிருந்தமலைதன்னே வினவில்
 ஊருமரவம்மொளிகொண்மாமணியுமிழ்ந்தவையுலாவிரலால்
 காரிருள்கழந்து கணகம்மெனவிளங்குகளத்திமலையே.”

திருமந்திரம்.

“எஞ்ஞக்கலந்துமென்னுள்ளத்தெழுகின்ற
 வங்கமுதல்வளருமறையோகிபாற்
 பொங்குஞ்சலந்தரன்போர்செல்லநீர்மையி
 னங்குவிரற்குறித்தாழிசெய்தானே.”

சலந்தரன் சக்கரப்படையாலிறந்தபின் காஞ்சியில் ஒளி
 ப்பிழம்பமாகத் தோன்றி, தான்முன்னரே வளிபுட்ட இலிங்க
 மூர்த்தத்தில் இரண்டறக்கலந்தான்.

கக. மாதங்காரி.

யானைவடிவுடைய கயாசுரனென்பவன் மேருமலையிற்சென்று பிரமாவைக்குறித்துத் தவஞ்செய்ய, அவர் தோன்றி விரும்பியவாங்களைக்கொடுத்து, “அன்பனே, சிவபெருமானேடு எதிர்ப்பாயாகில் இவை அழிவடையும்.” என்று கூறிச் சென்றனர். கயாசுரன் சிவபெருமானையெதிர்க்காது மற்றையோருடன் யுத்தஞ்செய்து, அவர்களைவெற்றிகொள்வேனென்று நினைத்துப் புறப்பட்டுத் தேவபதவிகடோறுஞ்சென்று அவர்களைவெற்றிகொண்டு, சுவர்க்கத்துக்குப்போய் இந்திரனுடன் யுத்தஞ்செய்துவென்று, ஐராவதத்தின் நான்குகொம்புகளையும் முறித்து, பொன்னுலகையும் அக்கினிக்கிரையாக்கித்திரும்பி, தீக்குப்பாலகர், அரக்கர், அவுணர், மானுடர் முதலாயினோரையும் வென்று, முனிவரை எதிர்க்க, அவர்கள் காசியையடைந்தனர். அவனவ்விடத்திலுந்தொடர்ந்துசெல்ல, முனிவரஞ்சித் தமக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் இன்றி எழுந்தருளியிராநின்ற விசுவநாதரையடைக்கலம்புகுந்தனர். அதுகண்ட அசுரன் கோபித்து, மணிகன்றிகை வாயிலையடைந்தான். பெருமான் முனிவரின் பேரொலிக்காங்கியருள்செய்து, உக்கிரவடிவுகொண்டு, உடுக்கையையும் சூலத்தையுள் திருக்காங்க னின்றாங்கியவராயெழுந்து திருவடியினுலுதைக்கக் கயாசுரன் பூமியில் விழுந்தான். பின்பு அவர் தமது திருக்காத் திற்பொருந்திய நகத்தினால் முதுகைப்பிளந்து தோலையுரித்துப்போர்த்தனர்.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

நீநூலிசை.

“விரித்தபல்கதிர்கொள்ளுலம்வெடிபடுதமருகங்கை.
தரித்ததேதார்கோல்காலயிரவனாகுவேழம்
உரித்துமையஞ்சக்கண்டுவொண்டிருமணிவாய்வின்னச்
சிரித்தருள்செய்தார்சேறைச்செந்நெறிச்செவ்வனோ.”

நக்கிரதேவநாயனார்.

“மும்மதத்துவெண்கோட்டுக்கார்திறத்துப்பைந்தறுகண்
வெம்மதத்தவேசத்தான்மிக்கோடி—விம்மி
யடர்த்திரைத்துப்பாயுகெளிற்றைப்போக
வெடுத்துரித்துப்போர்த்தவிழைபோற்றி.”

திருவாசகம்.

“அத்தியுரித்ததுபோர்த்தருளும்பெருந்துறையான்
பித்தவடிவுகொண்டிவ்வுலகிற் பிள்ளையுமாம்
முத்திமுழுமுதலுத்தாகோசமங்கைவள்ளல்
புத்திபுகுந்தவாழ்வல்லகொய்யாமோ.”

க2. வீரபத்திரர்.

பிரமதேவனுடையபுத்திரனாகியதக்கன் சிவபெருமானைக் குறித்து அருந்தவஞ்செய்ய, அவர்தோன்றியருளி அவன்விரும்பியவரங்களைக்கொடுத்தார். சிலகாலஞ்செல்ல அவன்செல்வச்செருக்கினால் அவரதுமகிமைகளைமறந்து இகழ்ந்து விட்டு ணுவையாகாதிபதியாகவைத்து ஒருயாகத்தைச்செய்யத் ததிகிமுதலியமுனிவர்கள்வந்து நற்புத்திகளைப்போதிக்கவும் அவைகளையங்கிகரியாதவனாய் இகழ்ந்தான். சிவபெருமான் அவன்மீதிரங்கி அவனதுகருமத்தைச்சிதைத்து, மலத்தைநீக்கி அடிமைக்கொள்ளுமாறு திருவுள்ளங்கொண்டு வீரபத்திரமுர்த்தியாயினர். சத்தியும் பத்திரகாளியென்னும்நாமத்தைப்பொருந்தி இடப்பாஸில்வா வீரபத்திரக்கடவுள் பூதர்களுடனும் காளியுடனுஞ்சென்று, யாகசாலையை யடைந்து அவிப்பாகத்தைக்கேட்க அவன்கொடாதிகழ்ந்தமைகண்டு சிவதுஷணஞ்செய்தவருக்கேற்ற தண்டனையிடுவென்று தமதுதிருக்கரத்திற்றாங்கிய ஞானவாட்படையினால் அவனதுசிரசை வெட்டி, அஞ்ஞானிகளறிந்துய்யும்படி ஒருஆட்டித்தலையை அவனது குறையுடம்பில்வைத்துப்பொளுத்தி, “தக்கனை எழும்புதி” என்று எழுப்பி, அஞ்ஞானவிருளைநீக்கி நல்லுணர்வுண்டாகும்படி செய்தனர்; தக்கனெழுந்து நமஸ்காரஞ்செய்து, காசியையடைந்து சிவபூசைசெய்தான். சிவபெருமான் அவன்செய்த பூசைக்கிரங்கி, சுத்தனாகிக்கணத்தலைவனாக்கினர்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

திருத்தாண்டகம்.

“எச்சனிணத்தலைகொண்டார்பகன்கண்கொண்டார்
நிரவிகளிலொருவன்பல்லிற்றுத்துக்கொண்டார்
மெச்சன்வியாத்திரன் றிலையும்தேருக்கொண்டார்
விறலங்கிகரங்கொண்டார்வேன்விகாத்து
உச்சநமன்றாளறுத்தார்சந்திரனையுதைத்தார்
ருணர்விலாத்தக்கன் நன்வேள்வியெல்லாம்

அச்சமெழுவழித்துக்கொண்டருளுஞ்செய்தா
மடியேனையாட்கொண்டவமலர் தாமே.”

“உதைத்தவன் காணுணரா ததக்கன்வேள்வி
யுருண்டோடத்தொடர்ந்தருக்கன்பல்லையெல்லாம்
தகர்த்தவன் காண்டக்கன் நன்றிலையைச்செற்ற
தலையவன் காண்மலையகனாமுமையைச்சால
மதிப்பொழிந்தவல்லமார்மாண்டார்வேள்வி
வந்தவியுண்டவரோமெதனையெல்லாம்
சிதைத்தவன் காண்டிருமுண்டச்சரத்துமேய
சிவலோகன்காண்வனென்சிந்தையானே.”

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

“பண்பட்டதில்லைப்பதிக்கரசைப்பரவாதே
யெண்பட்டதக்கனருக்கனெச்சனிந்துவனல்
விண்பட்டபூதப்படைவீரபத்திராராற்
புண்பட்டவாபாடிப்பூவல்லிகொய்யாமோ”

கந. அரியர்த்தர்.

விட்டுணுமூர்த்தியானவர் சிவபெருமானுடைய பாதித்தி
ருமேனியைப் பெறவிரும்பிச் சிவபூசைசெய்ய, இறைவர் பிரசன்
னராக, “நீ எம்முடைய இடப்பாகத்தைப்பொருந்துகி, இனிஉ
ன்பெயர் மாயனாகுக” என்றுதிருவாய்மலர்ந்து வலப்பாலிற் கொ
ன்றைப்பூவும், இடப்பாலிற் றுளசியும், வலப்பாலிற் புவித்தோலு
டையும், இடப்பாலிற் பீதாம்பரமும், வலத்திருக்கரத்தில் மானு
ம் இடக்கரத்திற் சக்கரமும், வலப்பாலிற் செந்நிறம்பொருந்திய
தமது திருவுருவமும், இடப்பாலிற் பச்சைநிறம்பொருந்திய விஷ்
ணுவின்னுடைய திருவுருவமும் ஒருங்குபொருந்த அரியர்த்தரோ
ன்னுந் திருக்கோலத்தைக்கொண்டருளினர்.

இத்திருருபம் அரியர்த்தமென்னுந் தலத்தில் விசேஷமா
யிருக்கிறது.

காசிகரண்டம்.

“ஆற்றல்வடிவாட்டடக்கையவுணராலு
மகல்விசம்புதனிபுரக்குமமாராலு
மாற்றரி தாயெவ்வயிர்க்குமயக்கஞ்செய்ய
மாயைநினக்கனித்தனமெம்மிடப்பானீயே

யூற்றிருந்துறவொழுஞ்ஞவத்தாரோ
யுனையிகழ்ந்தோரொமையிகழ்ந்தோரென்னவோதி
யேற்றையிருக்கொடியுயர்த்தசெக்கர்வேணி
யிறைவனுயர் தடங்கயிலையெய்தினுனே.”

சோமான் பெருமானாயினார்.

“இடமால்வலந்தான் இடப்பாறுழாய்வலப்பாலொண்ணொன்றை
வடமாவீடந்தினுளெல்லமாமுழியிடம்வலமா
னிதமால்கரிதால்வலஞ்சேதிவனுக்கெழினலஞ்சேர்
குடமாலிடம்வலங்கொக்கரையாமெங்கள் கூத்தனுக்கே.”

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

திருநேர்கை.

“எரியலா லுருவமில்லையேறலாலேறலில்லை
கரியலாற்போர்வையில்லைகாண்டருசோதியார்க்குப்
பிரிவினாவமரர்கூடிப்பெருந்தகைப்பிரானென்றேத்தும்
அரியலாற்றேறியில்லையையினையாறனார்க்கே.”

இத்தேவாரத்தில் “அரியலாற்றேறியில்லை” எனக்கூறியிருத்தலால் எஞ்ஞான்றும் நீங்காதிருக்கின்ற உமாதேவியார் சத்தியல்லவோ என்று ஆசங்கிப்பார். உமாதேவியாரும் விட்டுணுவாகிய சத்தியும் ஒன்றென்பதை,

பழனித்தலபுராணம்.

“அந்தமாலெந்தனான்றும்
பாங்கரில்வைகுந்தேவிரீயதுபகரினுண்மை
யீங்கிதற்கையமில்லையிறைவின் கலேபேதத்தொன்
ரோற்குமாலெனவேதாவைத்தந்தபாரொருங்குதாங்கும்”
எனவும்,

“நம்பராபரையுமாதிராரணன்றானுநீயென்
றும்பருமுணரவேநாமுணர்த்துமாமறையின்சென்னிச்
செம்பொருட்சிவம்யாம்நீயேசிவசத்தியுயிர்கட்கெல்லாந்
தம்பமாயிருப்போமன்றிமற்றொருசார்புமுண்டோ.”

எனவும் கூறுமாற்றானறிக.

கசு. அர்த்தநாரசுவரர்.

உமாதேவியார் சிவபெருமானுடைய பாதித்திருமேனியைப்பொருந்தவிரும்பித் தவஞ்செய்ய, இறைவர் பிரசன்னராகி

வலப்பால் புனித்தோலுடையும், இடப்பால் துகிலும், வலத்திருச் செவியிற் குண்டலமும், இடத்திருச்செவியிற்றோடும், வலத்திரு மேனியிற் பால்போன்றவிழுகியும், இடத்திருமேனியிற் பசியசா ந்தும்; வலத்திருக்கரத்திற் சூலமும், இடத்திருக்கரத்திற் பச் சைநிறம்பொருந்திய சினிப்பிள்ளையும், வலப்பால் தமதுதிருநுப மும், இடப்பால் உமாதேவியாருடைய திருநுபமும்பொருந்த அ ள்த்தநாரீஸ்வரமூர்த்தத்தைக் கொண்டருளினார்.

திருநாவுக்கரசநாயனார்.

பண் — பியந்தைக்காந்தாரம்.

“புதுவிரிபொன்செயோலையொருகாதோர்காது

சுரிசங்கநின்றுபுரள

விதிவிதிவேதகீதமொருபாடிமோதவொருபாடி

மெல்லநகுமால்

மதுவிரிகொன்றைதுன்றுசடைபாகமாதர்

குழல்பாகமாகவருவர்

இதுவிவர்வண்ணவண்ணமிவள்வண்ணவண்ண

மெழில்வண்ணவண்ணமியல்பே.”

மரணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

“தோலுந்துகிலங்குழையுஞ்சுருடோடும்

பால்வெள்ளைநீறும்பசுஞ்சாந்தும்பைக்கிளியுஞ்

சூலமுந்தோக்கவளையுமுடைத்தோன்மைக்

கோலமேநோக்கிக்குளிர்ந்தூதாய்கொத்தும்பீ.”

நம்பியாரண்டாச்சம்பதி.

“கங்கைவலமிடம்பூவலங்குண்டலத்தோடிடம்பாற்

றங்குங்கரம்பலம்பெம்மழுமீயிடம்பாந்தள்வலஞ்

சங்கமிடம்பலந்தோலிடமாடைவலமக்கிட

மங்கஞ்சரியம்பலவன்வலங்காணிமணங்கே.”

கநு. சி ர ர த ர்.

சிவபெருமான் அருச்சுனன் தவஞ்செய்யும்பொழுது அவனைக்கொல்லும்படி துரியோதனன்னுப்பிய மூகாசரனென்னும் பன்றியைக்கொல்லும்பொருட்டும், அவன்செய்த தவத்திற்கிரங்குப் பாசுபதங்கொடுத்தற்பொருட்டும், உமாதேவியார் வேடுவிச் சியுருக்கொண்டு சுப்பிரமணியராகியகுழந்தையைத்தாங்கிப்பின்

செல்லச் சிவசுணங்கள் வேட்டுவருபத்தைப்பொருந்திச்செல்ல, வேதங்களாகிய நாய்கள் வளைந்துசெல்லத் தாம்வேட்டுவத்தலைவராய்த் திருக்கரங்களில் அம்பும் வில்லும் பரித்துச்சென்று, பலவாழ்கிய திருவினையாடல்களையவனுடன்செய்ய, உமாதேவியார் “இவ்விதமாகிய வினையாடல்களைக்காட்டுதலைவிடுத்து, அருள்செய்க”வென்று பிரார்த்திக்கக் கிராதவடிவைக்கார்து, இடபவாகனத்தின்மீது சத்திசமேதராய்க் காட்சிகொடுத்தருளினர். அருச்சுனனெழுந்துவணங்கி, “சுவாமி! தேவரீருடைய அடியார்களுக்கு அடியவனாயிருத்தல்வேண்டும்; தியானிக்குங்காலங்களில் காட்சி தருதல்வேண்டும்; யுத்தத்தில் கன்னன்முதலியோரைச் சங்கராஞ்செய்தல்வேண்டும்; அதற்குப் பாசபதம்வேண்டும்; யுத்தந் தொடங்கும்வரையுமிருப்பதற்கு ஒரு இடமும்வேண்டும்: பிதவிகடோறும் அடிமைக்கொள்ளவேண்டும்” என்றிவ்விதமாகியவரங்களைக்கேட்க “அவ்விதமேயாகுக” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளிப் பாசபதத்தைக்கொடுத்து மறைந்தனர்.

திருநாவுக்கரசுராயனார்.

திருநேரிகை.

“அரும்பெருஞ்சிலைக்கைவேடனாயவ்விற்பார்த்தற்கன்று உரம்பெரிதுடைமைகாட்டியொள்ளமர்செய்துமிண்டே வரம்பெரிதுடையனாக்கிவாளமர்முகத்தின்மன்னுஞ் சரம்பொலி தூணியீந்தார்சாய்க்காடுமேவினோரே.”

“வெங்கடுங்கானத்தேழைதன்னொடும்வேடனாய்ச்சென்றங்கமர்மலைந்துபார்த்தற்கடுசராமருளினானை மங்கைமாராடலோவாமன்னுகாரோணத்தானைக் கங்குலம்பகலங்காணப்பெற்றுநான்களித்தவாரே.”

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்.

பண்—பழந்திக்கராகம்.

“வஞ்சமனத்தஞ்சொடுக்கிவைகலுநற்பூசனையால் கஞ்சமுதுசெய்தருளுநம்பியெனவேநினையும் பஞ்சவரிற்பார்த்தனுக்குப்பாசபதயீந்துகந்தான் கொஞ்சுகிளிமஞ்சணவுக்கோளிலியெம்பெருமானே.

ககச. கங்காளர்.

முன்னொருகாலத்திலே, வேதாசனியத்திலுள்ள சிவரஸபத்தில் எரிந்துகொண்டிருந்த விளக்குகளுளொன்று ஒளிமழுங்

க, அதனுள்ளாகப்பொருந்தியதெய்யை ஒருளவிவந்துகுடிக்கும் பொழுது திரிதூண்டப்பட்டுத் தீபம்பிரகாசித்து எரிந்தது. சிவ பெருமான் அதனைக்கண்டு அபுத்தியூர்வமாகச்செய்த சிவநல்லி னைகாரணமாக மூவுலகங்களையும் அரசாட்சிசெய்யும் உரிமையை க்கொடுத்தார், அது அவுணாகுபிய விரோசனனுக்குப் புத்திரனா ய்ப்பிறந்து மாவலியென்னும் பெயரைப்பொருந்தியது. இதனை,

சிவஞானசித்தியார்.

“சக்திலெலிதானன்றோமாவலியாய்த்துத்தானே”

எனவும்,

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்

திருநேரிசை.

“நிறைமறைக்காடுதன்னினிண்டெரிதீபத்தனைக் கறைநிறத்தெலிதன்மூக்குச்சுட்டிடக்கனன்று தூண்ட நிறைகடன்மண்ணும்விண்ணுண்டவானுலகுமெல்லாம் குறைவறக்கொடுப்பர்போலங்குறுக்கைவீரட்டனரே.”

எனவும்;

பட்டனாத்தடிகள்.

“வெண்ணெயுண்ணவெண்ணுபுவந்து
நந்தாவினக்கைநுந்துபுபெயர்த்த
தாவுபுல்லெலிக்குமூவுலகாள
நொய்தினிலளித்தவீரம்போற்றி.”

எனவும், கூறுமாற்றானறிக.

இம்மாவலி தேவர்களைவருத்தினான். தேவர்கள் விட்டுனு வுக்கு முறையிட அவர் காசிபமுனிவருக்கு மகனுப்பிறந்து வா மனரென்னும் நாமத்தைப்பொருந்தி, மாவலியிடஞ்சென்று மூவ டிமண்யாசித்தனர். அவன் தத்தஞ்செய்துகொடுக்கத் திரிவிக்கி ரமரூபங்கொண்டு பூமியையோரடியாலும், ஆகாயத்தை மற்றோ ரடியாலும் அளந்து, மூன்றாமடிவைக்க இடம் போதாமையின் அவனதுசிரசில்லைத்தூன்றிப் பாதாளத்திலமிழத்தினர். அமி ழுத்தியதனாற் கர்வங்கொண்டு ஆன்மாக்களைவருத்தினர். தேவர் கள் அதனைச் சிவபெருமானுக்கு முறையிட, அவர் வைரவமுர்த் தங்கொண்டு அவ்வாமனருக்கு நற்புத்திபுசுட்ட அதனையங்கீகரி யாமையால் திருக்கரத்திற்பொருந்திய தண்டினால் மாப்பிலடித்த னர். உடனே அவர்விழுந்தார். வைரவமுர்த்தியானவர் அவரு

டைய தோலையுரித்துச் சட்டையாகப் போர்த்து, முதுகே லும்பைத் தண்டாயுதமாகத் திருக்காத்கிலே தாங்கினர்.

வாமனர்கொண்ட ஆணவமலசத்தியைக் கெடுத்து, அவரை நல்வழியடையச் செய்தலால் கங்காளமூர்த்தியாயினர்.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்

தனித்திருவிருந்தம்.

“பெருங்கடன்மூடிப்பிரளயங்கொண்டிராமனும்போய்
இருங்கடன்மூடியிறக்குமிறந்தான்களேபரமும்
கருங்கடல்வண்ணன் களேபரமுங்கொண்டுகங்காளராய்
வருங்கடன்மீளநின்றெம்மிறைநல்வினைவாசிக்குமே.”

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்

பண்—தக்கேசி.

“ஏன் நவந்தணன் நலையினேயறுத்து
கிறைக்கமாலுதிரத்தினையேற்றுத்
தோன்றுதோண்மிசைக்களேபரந்தன்னைச்
சுமந்தமாவிரத்தக்கங்காளன்
சான்றுதாட்டுதற்கரியவனெளியவன்
றன்னைத்தன்னிலாமனத்தார்க்கு
மானுசென்றணையாதவன் நன்னை
வலிவலந்தனில்வந்துகண்டேனே.”

கன. சண்டேசுவரானுக்கிரகர்.

திருச்சேய்ஞானரிலே எச்சதத்தினென்னும் அந்தண்ணுக்கு விசாரசருமர் என்னுமோர் சர்புத்திரர் திருவவதாரஞ் செய்தருளினார். அவர் வேதாசுரங்களை யொருவரிடத்தும் ஒதாதுணர்ந்து சிவபெருமானே நம்மையடிமையாகவுடையவரென்று அறிந்தனர். ஒருநாள் அவர் பிராமணச்சிறுவர்களோடு விளையாட்டுநிமித்தம் பசுநிறைகளுடன் கூடிச்சென்றபோது, அவ்வூர்ப் பசுமேய்ப்பானாகிய இடையேனாரீற்றுப்பசுவையடித்தான். அதைக்கண்ட விசாரசர்மர் மனப்பொறுராகிப், பசுக்களின் பெருமைகளைச்சிந்தித்து, அவ்விடையனை நீக்கியவ்றுதொடக்கந்தாளே. மேய்த்துவந்தார். பசுப்பால் சிவபெருமானுடைய அபிஷேகத்துக்குத் தகுதியுடையதெனநினைத்து அவர் சிவபூசைசெய்வதற்கு ஆவலுடையவராய், மண்ணியாற்றங்கரையில், ஓராத்கியத்தி

ன்கீழ் மண்ணினுற் சிவலிங்கமமைத்து, பசுக்களின்பாலைப்புதுக் குடங்களிற்கறந்துவந்து, அபிஷேகஞ்செய்து பலநாட்பூசிப்பாராயினார்.

ஒருநாள் ஒருவனதைக்கண்டு, வீண்செயலெனநினைத்து, அவ்வூரவர்களுக்குச்சொன்னான். அவர்கள் எச்சதத்தனுக்குச் சொல்ல, அவன் மறுநாளுதயத்திற் சோதிக்கநினைத்து மகன்பின்பென்று ஓர் குராமரத்திலேறிமறைந்திருந்தான்.

விசாரசர்மர் ஸ்ரீராமஞ்செய்து வழக்கப்படி சிவலிங்கமமைத்துப் பாலைக் குடங்களிற்கறந்துகொண்டுவந்து அபிஷேகஞ்செய்தார். எச்சதத்தன் அதைக்கண்டு விரைந்துவந்து விசாரசர்மருடைய முதுகிலடித்தான். அவருடையமனம் சிவபெருமானுடைய பூசையிலமிழந்திங்கிடந்தமையால், அவ்வடிகள் உறைக்கவில்லை, அவரது உண்மைநிலையை உணராதவனாகக் கோபங்கொண்டு பாற்குடங்களைக் காலாற்சிதறினான். விசாரசர்மர் அச்சிவாபராதத்தைக்கண்டு, அதனைச்செய்தவர் பிதாவும் குருவும் அந்தணனும் என்பதையறிந்தும் அவர்செய்தது திவினையாதலால், அவர்காலேவெட்டநினைத்துப் பக்கத்திலிருந்த கோலையெடுக்க, அது சிவாஞ்ஞையினுலே மழுவாதலும், அதனாற் கால்களைவெட்டிச் சிவபூசையின் குறையைமுடித்தனர். சிவபெருமான் இடபவாகனத்தின்மீது உமாதேவியாருடன் தோன்றியருள, விசாரசர்மர் விழந்துநமஸ்கரித்தனர். எம்பெருமானவரைத்திருக்கரத்தினுலெடுத்தினைத்து, “நமக்காக உனதுதந்தையின் கால்களைவெட்டினை, ஆகையால் இனிமேல் யாமே உனக்குத்தந்தையாயினைம். நம்முடைய வஸ்திரம்முதலிய நிருமாவியப்பொருள்களெல்லாம் உனக்கேயுரித்து” எனக்கூறியருளி, அடிபார்களுக்கெல்லாந்தலைவராக்கித், திருச்சடையிலணிந்திருந்த கொன்றைமாலையை அவருக்குச் சூட்டிச் சண்டேசுரபதியைக் கொடுத்தருளினார்.

இக்காரணத்தாலே சிவபெருமான் சண்டேசுரனுக்காக மூர்த்தியாயினர்.

[அவரதுதந்தையாருஞ் சிவபதியையடைந்தார்.]

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்

நீடுநீரை.

“தழைத்ததோராத்தியின்கீழ்த்தாபாமணலார்கூப்பி
அழைத்தங்கேயாவின் பாலைக்கறந்துகொண்டாட்டக்கண்டு
பிழைத்ததன்றூதைதானோப்பெருங்கொடுமுவால்வீசக்
குழைத்ததோராமுதமிந்தார்குறுக்கைவீரட்டனோ.”

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்.

பண்—கௌசிகம்.

“கடிசேர்ந்தபோதுமலரானைக்கொண்டுநல்ல
படிசேர்ந்தபால்கொண்டங்காட்டிடத்தாபைபண்டு
முடிசேர்ந்தகாலையறவெட்டிடமுக்கண்மூர்த்தி
அடிசேர்ந்தவண்ணமறிவார்சொலக்கேட்டுமன்றே.”

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

“திதிலைமாணிசிவகருமஞ்சிதைத்தானைச்
சாதியும்வேதியன்றூதைநீர்த்தாளிரண்டுஞ்
சேதிப்பவீசன்றிருவருளாற்றேவர்தொழப்
பாதகமேசோறுபற்றினவாதோனோக்கம்.”

சேகந்தனார்.

நீடுப்பல்லாண்டு. பண்—பஞ்சமம்.

“தாதையைத்தாறவவீசியசண்டிக்கிவ்வண்டத்தொடுமுடனே
பூதலத்தோரும்வணங்கப்பொற்கோயிலும்போனகமுமருளிச்
சோதிமணிமுடித்தாமமுநாமமுந்தொண்டர்க்குநாயகமும்
பாதகத்துக்குப்பரிசுவைத்தானுக்கேபல்லாண்டுகூறுதுமே.”

கஅ. நீலகண்டார்.

திருவாசமுனிவர் சிவபூசைசெய்த ஒருபுட்பத்தை இந்
திரன்பவனிவரும்போதுகொடுக்க, அவன் அங்குசத்தாலேற்று
யானையின்மத்தகத்திலைவைத்தான். யானை புட்பத்தைக்கீழேவிழு
த்திக்காலால்மிதித்தது. முனிவர்கோபங்கொண்டு சுவர்க்கலோக
த்திலேயுள்ள பஞ்சதருக்கள், நிதிகள், தேனுமுதலிய செல்வங்க
ளெல்லாநீங்குக எனச்சபித்தனர். அவைபாற்கடலிற்சென்றொ
ளித்தன. ஒளிக்கவே நீறில்லாநெற்றியோலவும், சிவாலயங்களில்
லாததிருவினூர்போலவும், உயிரில்லாதஉடம்புபோலவும் வறிதா
க இந்திரன்முதலியதேவர்கள் துன்புற்று வாடினார்கள். அதனைக்

கண்ட அவுணர்கள் எதிர்த்து புத்தஞ்செய்ய, தேவர்களும் இங்
கிரணம் புறங்கொடுத்துப் பிரமாவுடன் சென்று திருமாலுக்கு
க்கூறினார்கள்.

அவர் பாற்கடலினுள்ள அமிர்த்தத்தைக் கடைந்தெடுத்து
ண்டாற்சாகமாட்டமர்களுள் றுசொல்லி, அவுணர்களையும் உபாய
மாகிய இன்சொல்லினால் அழைப்பித்துச் சென்று சிவபெருமா
னுடைய ஆஞ்ஞையின்றித் திருப்பாற்கடலைக்கடைந்தனர். அங்
கனங்கடையுஞ்சமயத்தில் இவர்களிடத்துப்பொருந்திய அஞ்ஞா
னவிருளானது திரண்டொருருவெடுத்து நஞ்சென்றுசொல்லும்
படிதோன்றி அவர்களைவருத்தியது. விஷ்ணு அந்நஞ்சுடன் எதிர்
த்து ஒருகணப்பொழுதுநிற்க, அவரதுபவளநிறச்சரீரத்தை நீல
நிறமெய்யாக்க அவரும் ஆற்றமற்புறங்கொடுத்தனர்.

பின்பு திருக்கைலாசமலையையடைந்து திருநந்திதேவரை
நமஸ்கரித்து முறையிட, அவர் சிவாஞ்ஞைப்படி அவுணர்களையு
ந் தேவர்களையும் வெவ்வேறுக்கிச் சிவசந்திரானத்தில்கிடத்தினர்.
விஷ்ணு முதலோர் தங்கனிடையுற்றை நீக்கியருளவேண்டுமென்
று பிரார்த்திக்கச் சிவபெருமான் “அஞ்சாதீர்கள்” என்று கூறு
யருளிச் சுந்தரரைப்பார்த்துத்திருவருள்செய்ய, அவரவ்விடத்
தை அகங்கையிலடக்கிக்கொண்டிவந்து, அமலருடைய அத்தத்
திற்கொடுத்தனர். அவர் தேவர்களைப்பார்த்து, “இதையாதுசெ
ய்வேயாம்” என்று வினாவியருள, “முதலிலுள்ள பாகமெல்லாம்
தேவரீருக்கே உரித்து, ஆகையால் விஷ்ணெனினுமாகுக. தேவ
ரீர் திருவமுதுசெய்தருளவேண்டு” மென்று பிரார்த்தித்தார்கள்.
பரமபதியானவர், ஆன்மாக்களுடைய இடரை நீக்கியருளு
பவரென்பதை நாமனைவருமறிந்துயதல்காரணமாக, நஞ்சைத்தி
ருவமுதுசெய்து, திருக்கண்டத்திலடக்கியருளினார்.

அங்ஙனம் அடக்கியருளியகாரணத்தினால், மணிகண்டர்,
நிலகண்டர், பூநீகண்டர் என்னும் திருநாமங்களைப் பொருந்தினர்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திராயரை.

பண்—பியந்தைக்காந்தாரம்.

“நாகந்தானகயிருகநளிர்வரையதற்குமத்தாகப்
பாகந்தேவரோடசர்ப்கெடவளதெழக்கடைய

வேகநஞ்செழுவாக்கேவெருவொடுமிரிந்தெங்குமோட
ஆகந்தன்னில்வைத்தமிர்தமாக்குவித்தான்மறைக்காடே.”

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

தீநூநீசை.

“வடங்கெழுமலைமத்தாகவானவாசுரரோடு
கடைந்திடவெழுந்தாஞ்சங்கண்டிபட்டுறேவாஞ்சி
அடைந்துதுஞ்சாணமென்னவருள்பெரிதுடையராசித்
தடங்கடனஞ்சமுண்டார்சாய்க்காடுமேவினோ.”

சுந்தராமுர்த்திகநாயனார்.

பண் — தக்கேசி.

“கோலமால்வரைமத்தெனநாட்டிக்
கோளாவுசுற்றிக்கடைந்தெழுந்த
ஆலநஞ்சகண்டவர்மிகவிரிய
வமரர்கட்டெருள்புரிவதுகருதி
நீலமரிகடல்விடந்தனையுண்டு
கண்டத்தேவைத்தபித்தநீசெய்த
சீலங்கண்டுநின்றிருவடியடைந்தேன்
செழும்பொழிந்நிருப்புகடருளானே.”

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

“கோலாலமாகிக்குரைகடல்வாயன்றெழுந்த
வாலாலமுண்டானவன்சதுர்தானென்னே
யாலாலமுண்டிலனென்றயன்மாலுள்ளிட்ட
மேலாயதேவரெல்லாம்வீடுவர்காண்சாழிலோ.”

கக. சக்கரதானார்.

விஷ்ணுவானவர் குடன் என்னும் அரசன்காரணமாகத்
ததீசிமுனிவரை எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்து, சக்கராயுதத்தை மு
னிவர்மீது செலுத்தினர். அது முனிவருடைய வச்சிரதேகத்தி
ற்றாக்கியதனால் துதிமடிந்து அழிந்தது. பின்பு, சலந்தரனைச் ச
ங்காரஞ்செய்த சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கராயுதத்தைச் சிவபெரு
மானிடத்திற்பெறவிரும்பிக் தாஞ்சீபுரத்தையடைந்து, சிவலிங்
கப்பிரதிட்டைசெய்து, நாளொன்றுக்கு ஆயிரம் தாமரைமலர்க
ளாற் சிவாரச்சீனைசெய்திருந்தனர். சிவபெருமான் விஷ்ணுவினு
டைய பத்திமுதிர்ச்சியை ஆன்மாக்களுக்கு அறிவிக்குங்காரண
மாக ஒருநாள் ஒருபூவைமறைத்தருளினர். ஒருமலர்குறைந்த

மையரல் விஷ்ணு தமது ஒருகண்ணையிடந்து, தர்மசாமலராகப் பாவித்து அருச்சித்துச் சிவபூசையின்குறையைமுடித்தனர். சிவ பெருமான் இடபவாகனத்தில் உமாதேவியாருடன் தோன்றியருளித் தமது திருக்கரத்திலிருந்த சக்கரத்தையும் கண்ணையும் கொடுத்து மறைந்தருளினார். விஷ்ணு நமஸ்கரித்துச் சக்கராயுதத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, வைகுண்டத்தையடைந்து நீங்காத பத்தியுடனிருந்தார். விஷ்ணுவுக்குச் சக்கராயுதத்தைக் கொடுத்தருளின மையரல் சிவபெருமான் சக்கரதானமூர்த்தியாயினர்.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

பண்—பழம்பஞ்சரம்.

“தடமலராயிரங்களுறவொன்றதாகநிறைவென்று தன்னைதஞல் உடன்வழிபாடுசெய்ததிருமாலையெந்தைபெருமானாக் கருதுமிகவுள் சுடரடியான்முயன்றுசுழல்வித்தாக்கனிதயம்பிளந்தகொடுமை யடல்வலியாழியாழியவனுக்களித்தவவனாகக்கொர்சரணே.”

திருவாசகம்.

“சலமுடையசலந்தான் நனுடறடிந்தநல்லாழி
நலமுடையநாரணந்கன் நருளியவாறென்னே
நலமுடையநாரணன் நனயனமிடந்தானடிக்கீழ்
அலராசவிடவாழியருளினன்காண்சாழலோ.”

“பங்கயமாயிரம்புவினிலோர்பூக்குறையத்
தங்கணிடந்தான்சேவடிமேற்சரத்தலுமே
சங்கரனெம்பிரான் சக்கரமாற்கருளியவா
றெங்கும்பாவிநாதோனோக்கமாடாமோ.”

உ௦. விக்கினேசுவரானுக்கிரகர்.

ஆன்மாக்களுடைய அஞ்ஞானத்தையும், இடைபூறுகளையும் நீக்குவதற்காகப் பரப்பிரணவமாகிய சிவத்தினின்றும், அபரப்பிரணவமாகிய உமையினின்றுத் தோற்றிப் பிரணவத்தையே திருமுகமாகக்கொண்டருளிய விநாயகக்கடவுள், சிவபெருமானையும் உமாதேவியாரையும் நமஸ்கரித்தனர். அவர்கள் அவரைத் திருக்கரங்களாலெடுத்து, மார்போடணைத்துக் கிருபைசெய்து தொடையில் இருத்தியருளினர். சிவபெருமான் விநாயகக்கடவுளைப்பார்த்து “எவர்களாயினும் ஒருகருமத்தைத்தொடங்குமுன் இனிதுமுடியும்பொருட்டு முதலில் உன்னை வழிபடுவார்களேயானால் அவ்வடியார்களது கருத்தின்படி தொடங்கியகருமத்தை

இனிது முடியும்பொருட்டு அருள்செய்குதி; பிரம விஷ்ணு முதலிய தேவர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும், பூதகணங்களுக்கும் ஏனையோருக்குத் தலைவனாக இருக்குதி என்று அனுக்கிரகஞ்செய்தனர்.

இக்காரணத்தினால் சிவபெருமான் விக்கினேசரானுக்கிரகமூர்த்தியாயினர்

திருநாவுக்கரசுசுவாயிகள்

நீருந்தாண்டகம்.

“பொருந்தாதசெய்கைபொலியக்கண்டேன்

போற்றிசைத்துவண்ணோர்புகழ்க்கண்டேன்

பரிந்தார்க்கருளும்பரிசுங்கண்டேன்

பாராகிப்புனலாகிநிற்கைகண்டேன்

விருந்தாய்ப்பரந்தொருதிகண்டேன்

மெல்லியலும்விநாயகனுந்தோன்றக்கண்டேன்

மருந்தாய்ப்பிணிதிர்க்குமாறுகண்டேன்

வாய்மூரடிகளைநான் கண்டவாறே.

*உக. சோமாஸ்கந்தர்.

விஷ்ணுமூர்த்தி புத்திரப்பேறுகாரணமாகத் தவஞ்செய்தபொழுது, சிவசுத்தியின் அருள்பெறாத தவறினின்றி நீங்க நினைத்து உமாதேவியார், கந்தர், சிவபெருமான் என்னும் மூவருஞ் சேர்ந்த சோமாஸ்கந்தமூர்த்தியை யமைத்துப்பூசித்துச் சுத்தியின் அருளைப்பெற்றனர். அவர் தியாகேசரை மார்பில் வைத்துக்கொண்டு பாற்கடலின்மீதாகவுள்ள சர்ப்பசயனத்தில் யோக நித்திரைசெய்தார், விஷ்ணுவின் நெட்டுயிர்ப்பின் அசைவாலும், சர்ப்பசயனத்தின் அசைவாலும், பாற்கடலின் திரையசைவாலும் மார்பென்னுமூசலில் அசைந்துகொண்டிருந்தனர்.

இந்திரன் வாற்கலியென்னுமவுண்ணால் வருந்தி விஷ்ணுவுக்குமுறையிட, அவர் தமதுமார்பிலிருந்த சோமாஸ்கந்தமூர்த்தியையெடுத்து, இவரைப்பூசித்து உனதுதீவினையைநீங்குதியென்றுசொல்லி, இந்திரன்கைக்கொடுத்து, வாற்கலியுடன் யுத்தஞ்செய்யப்போயினர்.

*ஸஉமா, ஸ்கந்தர்-உமையோடும் ஸ்கந்தரோடும் பொருந்திவீற்றிருப்பவர்.

இந்திரன் விஷ்ணுவினிடம்பெற்றுக்கொண்ட தியாகேசரைச் சிரசில்வைத்துச்சுமந்து, சுவர்க்கலோகத்திற் கொண்டு போய்ப் பூசித்தான். பின்பு வலாகாருவிடர்ப்பட்ட இந்திரன் முசுருந்தனைவருவித்து அவனுடைய உதனியைக்கொண்டு வலனைக்கொண்டு சோமாஸந்தமூர்த்திக்கு வேதாகமவிதிப்படி பூசை செய்தான். முசுருந்தன் முற்பிறனியில் திருக்கைலாச மலையில் நெடுநாட்பயின்ற அன்பானதுவந்துதொடர, மனமுருகித்தோத்திரஞ்செய்தான்.

“மகாராசரே, உமக்குயாதுவேண்டு”மென்று இந்திரன்வினாவ, முசுருந்தன் சிவபெருமான் தனக்கு அருள்செய்ததை நினைத்து, “இவரை யான் பூதலத்திற்கொண்டுபோய்ப் பூசிப்பதற்குத் தால்வேண்டும்” என்றான். இந்திரன் விஷ்ணுவினுடைய சம்மதமுண்டேற் றருவேனென்றுசொல்ல, முசுருந்தன் விஷ்ணுவினுடைய அனுமதியைப்பெற்றவனாய்வந்து இந்திரனுக்குச் சொன்னான். இந்திரன் தியாகேசரைக்கொடுப்பதற்குமனவிருப்பமில்லாத வனாய்த்தேவத்தச்சனைக்கொண்டுவிட்டு னுவாற்பூசிக்கப்பட்ட தியாகேசமூர்த்தியைப்போன்ற ஆறுமூர்த்தங்களையொவ்வொன்றாக உண்டிபண்ணுவித்து, ஒவ்வொருமுறையும் முசுருந்தன்கையிற்கொடுத்தான். அரசன் அவைகளை ஏற்று, தியாகேசர் தனக்கு அருள்செய்யாமைகண்டு இவரவரல்லவென்று கூறினான். விஷ்ணுவினுடைய பூசையையேற்றிருந்த தியாகேசுவரைக்கொண்டுவிந்து இவர்தாமா என்றான். அப்பொழுது தியாகேசுவரர் முசுருந்தனைப்பார்த்து “நாம் உன்பால்வந்தன”மென்று கிருபைசெய்தார். விஷ்ணுவினுடைய பூசையையேற்றிருந்தவர் இவர்தாம் தருதியென்றுசொல்லிவாங்கினான். இந்திரன் முசுருந்தனைப்பார்த்து, முன்னர்பயந்தந்த அறுவரோடும் இவரைப்பூவுலகிற்கொண்டுபோய்த் திருவாரூர்முதலிய தலங்களிற் பிரதிட்டைசெய்து பூசிப்பாய் என்று அனுமதிக்கொடுத்தனுப்பினான்.

முசுருந்தன் விஷ்ணுவாற்பூசிக்கப்பட்ட மூர்த்தியைத் திருவாரூரில் விதிப்படிபிரதிட்டைசெய்வித்து, மற்றைய ஆறுமூர்த்திகளையும் திருநாளைக்காரோணம், திருள்ளாறு, திருக்காறையல், திருக்கோளரியூர், திருவான்மியூர், வேதாரண்ணியம், என்னுமாறுதலங்களிலும் ஒருமுகூர்த்தத்திற் பிரதிட்டைசெய்து பூசிப்பித்தான். இவை சத்தவிடங்கமென்று சொல்லப்படும்.

காஞ்சிப்புராணம்.

“அடலிற்கொதிக்கும்படையாழியண்ணன்முதலோரோத்தேடுப்பத்
தடவுஞ்சியப்பிடர்த்தலைநிற்கவினுமணிப்பூந்தவிசும்பர்க்
கடவுட்பிராட்டியுடனங்கிருப்பக்கதிர்வேற்காளைநன்றிருப்ப
நடலைப்பிறவிமருந்தாகிவைகுநாதன்றிருவுருவம்”

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

திருநேர்சை.

செவ்வியைப்பாகங்கொண்டார்சேந்தனைமகனாக்கொண்டார்
மல்லிகைக்கண்ணியோடுமாமலர்க்கொன்றைமருடிக்
கவ்வியைக்கரையிலாதகாஞ்சிமாநகர்தன்னுள்ளாள்
எவ்வியைவினங்கின் றாநிலங்குமேற்றளியனாரே.

உ.உ. ஏகபர்தர்.

உலகமானது தோற்றுதற்கும் ஒடுங்குதற்கும் இடமாயு
ள்ள சிவபெருமான் பசுக்கள் ஆணவமலத்திலழுந்தித் தம்மைய
றியாது கிடந்துவருந்துவதையறிந்து, சிவசத்தியைப்பதித்து,
ஞானத்தையுதிப்பித்து, மலத்தநீக்கித் திருவடியைக்கொடுத்த
ல்காரணமாகப் பஞ்சகிருத்தியத்தைச் செய்வர்.

சர்வசங்காரகாலத்தில் ஆன்மாக்கள் சத்தியிலொடுங்கச்
சத்தி தம்மிலொடுங்கத் தாம் ஒருவரையாய் அழியாதிருந்தருளு
வராதலால் ஏகபாதபூர்த்தியாயினர்.

சிவஞானபோதம்.

“இலயித்ததன்னிலிலயித்ததாமலத்தா
லிலயித்தவாறுதாவேண்டும் — இலயித்த
தத்திதியிலென்னியாதவையழிவ
தத்திதியுமாதியுமாமங்கு.”

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

“ஒருவனுயலகேத்தனிறனாரோவோருருவேழுவருவமானநாளோ”

பண்—பட்டம்பூக்காம்.

“தாலமுநாள்களுழிபடையாமுனைகவுருவாகிமுலருருவில்
சுலலுமாகிக்கசமயங்களாறினுருவாகிரின்றதழலோன்
ஞாலமுமேலைவண்ணெடுவகேழுமுண்டிருநளாயொராலினிலேமேல்
பாலனுமாயவற்கொற்பமாயழந்தியவனாகக்கொர்சாரணே.”

கந்தபுராணம்.

“அந்தநாளொருவனாகியாருயிர்த்தொகையைத்தொன்னுள்
வந்தவாறெடுக்கஞ்செய்துமன்னியேமீட்டுமன்னை
தந்தையாயிரிகட்டேற்றதனுமுதலளிக்குமுக்க
ணைந்தைன்செய்கைமுற்றுமினையதென்றிசைக்கற்பாற்றே.”

உரு. சுகாசனர்.

உமாதேவியார் எழுந்து சிவபெருமானைவணங்கித் “தேவ
ரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வேதசிவாகமங்களின் உண்மைப்பொ
ருள்களை அடியேனறியும்படி உபதேசித்தருளுதல்வேண்டும்”
என்றுபிரார்த்தித்தனர்.

சிவபெருமான் சுகாசனமாயிருந்து அம்மையாரை இடம்
பார்கத்திருந்ததி, “சத்தியே, நீவினுவியது அளவற்றஉனதுபுத்
திரர்களாகிய ஆன்மாக்கள் மோட்சமுறுங்காரணமாகவேயன்றி
உன்காரணமாகவன்று” என்கிருபைசெய்து, ஆன்மாக்களைப்ப
ந்திக்கும் ஆணவ கன்ம மாயைகளினிலட்சணங்களையும், அவை
கள் அவர்களினின்றும் நீங்குந்தன்மையையும், நீங்கிஇரடை
யுந்தன்மையையும், வேதசிவாகமங்களின்தோற்றத்தையும், வை
கரிமுதலிய வாக்குகளையதிட்டிக்கின்ற சத்தமாயாலட்சணத்தையு
ம், அம்மையை சத்திகாரணமாகவுள்ளதென்பதையும், சத்தி
வாம்பாகத்திலமர்ந்தவரலாற்றையும் உபதேசித்தருளினார்.

வேதசிவாகமங்களினுட்பொருளை உமாதேவியாருக்குச்
சுகாசனமாகவிருந்து உபதேசித்தருளியகாரணத்தால் சுகாசன
மூர்த்தியாயினார்.

உபதேசகாண்டம்.

“சுந்தரவுருவமாய்ச்சுகாசனத்ததா
யெந்தையகனெனும்பெயரதாயிக
லந்தியமமுப்படையுழையுந்தாங்குமால்.”

உசு. தகழிணாமூர்த்தி.

பிரமபுத்திரர்களாகிய சனகர், சனந்தனர், சனாதனர், ச
னற்குமாரர் என்னும் நான்குமுனிவர்களுந் திருக்கைலாசமலை
யையடைந்து, சிவபெருமானைவணங்கி, ஷேதங்களை ஆராய்ந்தும்

தவங்களைச் செய்தும் மனமடங்காமலிருக்கின்றது. யாங்கனடத் தேறும்படி கிருபைசெய்தருளுக” என்றுபிரார்த்தித்தனர்.

சிவபெருமான் பரிங்குறித்திருமேனியையும், முக்கண்களையும், சிவஞானபுத்தகத்தையும், அன்பர்களைமறைத்தமல விருளை நீக்குபவர் தாமென்பதை அறிவிக்குங்குறிப்பாகத் தம்முடைய திருக்கண்களினின்றுந்தோற்றிய திருவருளாகிய ஒளி வீசுகின்ற உருத்திராக்கமாலையையும், ஞானசத்தியாகிய கமண்டலபாத திரத்தையும், மெய்ஞ்ஞானமுத்திரையையுந் தரித்துக்கொண்டு, குருமூர்த்தியாயெழுந்தருளியிருந்து முனிவரையிருக்கும்படி செய்து, சரியை, கிரியை, யோகம், ஆகிய முப்பாதங்களையும் உபதேசித்தனர். அவர்கள் இனி “ஞானோபதேசஞ் செய்தருளுக” என்று பிரார்த்தித்தார்கள். அப்பொருள் இவ்வாறு இருக்குமென்பதை அவர்களுக்குணர்த்தும்பான்மையாகத் திருக்காமொன்றைத் திருமாற்புடனேசர்த்தி, ஞானமுத்தியைக்காட்டி, ஓர்கணப்பொழுது யோகாப்பியாசஞ் செய்பவர்களைப்போலிருந்தார். முனிவர்கள்மனமொடுங்கி ஞானநிலையையுணர்ந்து, பேரானந்தப்பெருவெள்ளத்துலமிழந்தித் தங்கள்செயலொன்றுமின்றி இருந்தார்கள்.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்.

பண்—நட்டாரகம்.

“பண்ணொல்வருக்கறமுரைத்தருளிப்பல்லுலகினிலுயிர்வாழ்க்கை கண்டநாதனாகடலிடங்கைதொழக்காதலித்துறைகோயில் வண்பெண்ணெயுமாமலர்ப்பொழில்மஞ்ஞைநடமிமோதோட்டம் தொண்டர்நாடொறுந்துதிசெயவருள்செய்கேதீச்சரமதுதானே.”

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

நிருக்துநீந்தோகை.

“ஆலத்தாரநிழலில்லறநால்வர்க்குக் கோலத்தாலுரைசெய்தவன்குற்றமில் மாலுக்காரருள்செய்தவன்மாற்பேறு எலத்தான்றொழுவார்க்கிடரில்லையே.”

நிருவாசகம்.

“அருந்தவருக்காலின் கீழ்முழுதலாநான்களையு மிருந்தவளுக்கருமதுவெனக்கறியவியம்பேடி

யருந்தவருக்கற்றமுதனன்கண் றருளிச்செய்திலனேற்
 நிருந்தவருக்குலகியற்கைதெரியாகாண் சாழலோ.”

சீவன்முத்தர்போலத் தகழிணுமூர்த்தியாய் உண்மைப்
 பொருளை உபதேசித்தபடியால் ஆன்மாக்கள் குருமுகத்திலே வ
 ணங்கி உபதேசங்கேட்கக்கடவனவாயின.

உரு. இலிங்கோற்பவர்.

கிருதயுகம்முதலிய நான்குயுகங்களும் ஆயிரஞ்சென்றற்
 பிரமாவுக்கு ஒருபகற்காலமாகும். பகல்கழிந்து இரவுவரப் பிரமா
 நித்திரைசெய்தனர். ஆயிரஞ்சதுரயுகமாகிய இராப்பொழுதுநீந்
 தி மற்றையபகல்வரப் பிரமாநித்திரைவிட்டு முந்து விண்ணையும்
 மண்ணையும்சிருட்டித்து, அதனால் அகந்தைகொண்டு, தாமேபர
 ப்பிரமம்என்றுநினைத்து, விஷ்ணு அகந்தையோடு பாற்கடலில்நி
 த்திரைசெய்வதைக்கண்டு, அவ்விடஞ்சென்று அவரதுமார்பில்
 டித்தெழுப்பி “நீயார்” என்றுவினாவினார். “யான்உன்னுடையபி
 தா” என்றுவினாவிக்கூறிப் பலவாறாகவாதித்துப்பொருது, ஈற்றில்
 சிவப்படைக்கலங்களைச்செலுத்தினர். ஆயிரம்வருடம்வரைரீயு
 த்தம்நிகழ்ந்தது.

இவர்களுடையசெயலை இன்னும்பார்த்திருப்போமாகில்
 உயிர்கள் அழியும் ஆகையால் நம்முடையஉண்மைத்தன்மைகளை
 உணர்த்தினர் கொடியபோரையுந் தாமேபரம்பொருளுென்று
 சொல்வதையுந் தாபாகவிடுத்து நல்லமனத்துடன்விளங்குவார்க
 ளெனச் சிவபெருமான் கிருவுள்ளங்கொண்டு மாசிமாத அபரபக்க
 ச்சதுர்த்தசியில் ஒரு அக்கினிமலையாகத்தோன்றினர். பிரமவிஷ்
 ணுக்கள் கோபத்தையும் போரையும்நீக்கி அந்தச்சோதியைத்த
 ரிசித்துநின்றார்கள். உங்களுடையவலிமையைச்சிவபெருமான்கா
 ண்பார். நீங்கள் இச்சோதியினுடைய அடியையும் முடியையுங்
 காணுங்களென்று ஒரு அசுரீரிகூறிவது. அசுரீரீயின்வாக்கைக்
 கேட்டு அடிமுடியைக்காண்பதற்குக்கருதி மனமயங்கி விஷ்ணு
 கருமைநிறப்பன் நிரூபங்கொண்டு அடியையும், பிரமா வெள்ளிய சி
 ரகுகளையுடைய அன்னரூபங்கொண்டு முடியையும் ஆயிரம்வருட
 காலந்தேடியுங்காணாது இனி யாதுசெய்வதுஎன ஆலோசித்து,
 உயர்ந்துபிரகாசித்தின்ற அக்கினிமலையைவலங்கொண்டுவணங்கி,

அறிபவேண்டுமென்று நின்றசமயத்திற் குடி லே ஓ லித்தது. அவ்
வொலியையறியாதவர்களாய் மயங்கியபோது, குடி லேயானது அ
கரம், உகரம், மகரம், நாதமாய்ப்பிரிந்தது. உயர்ச்சிபொருந்திய
ஞாலக்கினியில் வலப்புறத்து அகரமும், இடப்புறத்து உகரமும்,
நடுவில் மகரமும், அதன்மேல் நாதமுந்தோற்று வதைக்கண்டும் அ
றியாதவர்களாய்நிற்க, அகரத்தில் இருக்குமேதந்தோன்றி எமது
சுவாமியாகியசிவபெருமான் சத்தியோசாதமுகத்தாற் பிரமணைப்
பிசேரித்து ஞானசத்தியாலதிட்டித்து இலெளகிகஞானத்தையும்
* இராசதகுணத்தையுங்கொடுத்து, கிளிர்த்திகலையிற்பொருந்திய
ஆன்மதத்துவம் இருபத்துநாலுக்குந்தலைவராய்ப் பிரகிருதியிற்
பொருந்தியிருந்து சிருட்டித்தொழிலைச்செய்யுமாறு அனுக்கிரகி
த்தமையையும் கிளிர்த்திபதத்தில் அயனன்பர்சேர்தலையும், புத்
திதத்துவத்தின்காரியமாகிய பாவாட்டகங்களையும், அவைகளில்
வசிக்குந் தேவவருக்கத்தார்களாகிய பிசாசர், இராக்கதர், இயக்
கர், கின்னார், சித்தர், வித்தியாதரர், கந்தருவர், ஐந்திரர் என்
னும் எட்டுவகையினரையும் மனுஷர்களையும், பசுவருக்கங்கன்பு
னன்கையும் சிருட்டிக்கின்றமையையும், சாக்கிராவத்தையையும்
இராசதகுணத்தினுடையவிருத்திகளையும், சிவனுடையவலப்பாக
த்திற் பிரமன் உதித்தமையையும், பிரமனது விசேடத்தையும், இ
லிங்கத்தடியையும் விசேடித்துக்கூறியது.

உகரத்திற்கு ன்றிய யசர்வேதமானது, வாமதேவமுகத்
தால் விஷ்ணுவைப்பிரேரித்து, கிரியாசத்தியால் அதிட்டித்து,
வைதிகஞானத்தையும் ஃசாத்துவிககுணத்தையுங்கொடுத்து, மு
ப்பத்தொருதத்துவங்களை அதோவியாப்தியாகவும், ஊர்த்துவ
வியாப்தியாகவும், குணத்தத்துவத்திற்பொருந்தியிருந்து காத்தற்
றொழிலைச்செய்யுமாறு அனுக்கிரகித்தமையையும், பிரதிட்டாப
தத்தில் விஷ்ணுபத்தர் சேர்தலையும் சொப்பனாவத்தையையும்,
சிவனுடைய இடப்பாகத்தில் விஷ்ணு உதித்தமையையும், விஷ்
ணுவினுடைய விசேடத்தையும், பிரகிருதித்தத்துவத்தின் ஐசுவ
ரியத்தையும், இலிங்கத்தின்நிலையும் விசேடித்துக்கூறியது.

* இலெளகிகஞானம் - பாம்பரையான அறிவு.

ஃ வைதிகஞானமாவது - வேதத்திற்சொன்ன பசுபுண்ணியமான
போகாதிகளைக்கொடுக்கும் சாதன அறிவு.

மகரத்திற்குன்றிய சாமவேதமானது அகோரமுகத்தால் உருத்திரனைப்பிரேரித்து, இச்சாசத்தியால் அதிட்டித்து அதிதியான்மிகுஞானத்தையும், தர்மதருணத்தையும், சம்மாரத்தொழிலையுங்கொடுத்து, வித்தியாதத்துவத்தை நடத்துகையையும், உருத்திரபத்தர் வித்தியாபதத்தையடைவதையும், சுழுத்தியையும், உருத்திரன் சிவனுடைய உள்ளத்தினின்றும் தோற்றிய மையையும், பிரமவிஷ்ணுக்களிலும் உருத்திரர்விசேஷமுள்ளன ரென்பதையும், புருடைசுவரியத்தையும், இலிங்கத்தின்மேற்பா கத்தையும் விசேடித்துக்கூறியது.

விந்துவினின்றந்தோற்றிய அதர்வணவேதமானது குணங்களுக்கப்பாற்பட்டவரென்பதையும், தற்புருடமுகத்தினால் மகேசவரனைப்பிரேரித்துத் திரோபவகிருத்தியஞ்செய்தலையும், சதாசிவமூர்த்தி ஈசானத்திற்பொருந்திய குணத்தினால் அருளுதலையும், சுத்தவித்தியாதத்துவத்தையும், மகேசவரபத்தர் சார்திபதத்தையடையுந் தன்மையையும், சதாசிவமூர்த்தியை வழிபடுவோர் சார்தியதிபதத்தையடைதலையும், மகேசவரன் ஆதிமார்க்கஞானத்தால் * நிறைந்திருத்தலையும், சதாசிவன் மந்திரஞானத்தால் நிறைந்திருத்தலையும், உருத்திரனுக்கு மேலாய்விளங்குஞ்சிவன் சர்வகாரணர் என்பதையும், துரியத்தையும், துரியாதீதத்தையும், அமிர்தபதத்தையும், துரியாதீதபதத்தையும், நாதத்தையும், நாதாந்தத்தையும், இலிங்கத்தின்முடியையும், மகேசவரருக்கும், சதாசிவமூர்த்திக்கும், நிரோதிச்சுரருக்கும், சிவதத்துவத்திற்கும்மேலாய்ப் பரமகாசத்தில்தீர்வளங்கும் பரமசிவச்சோதிருபத்தையுஞ்சொல்லியது. சொன்னவைகளை இலகுவில் விளங்காதவர்களாய்நிற்க, பின்பும் நான்காம்மறையானது, சிவனே இத்தினத்திற் சோதியாகத்தோற்றினார். ஆகையால் உங்களுடையமனத்தைத்தெருட்டுங்களுன்றது. மற்றைய வேதங்களுஞ்சொல்லுதலும், அற்பமுமறியாதவர்களாய்நின்றசமையத்தில் வேதங்கள்சொல்லியபாணையும்விளங்கும்படி சிவபெருமான்சோதியிற்குன்றிப் பிரகாசித்தார். அவருடையவருளினால் பெரிய

† அத்தியான்மிகுஞானமாவது- அகம்புறமென்னுமறிவு.

* பரசமயங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு உட்சமயமாய்ச் சித்தாந்தமல்லாத அறிவு.

மாயையினின் அம்மீங்கி மெய்ஞ்ஞானம் விளங்கப்பெற்றுத் தரிசித்துநின்றார்கள். அவ்விவிலக்கசோதியில் உலக்மானதுதோற்றி ஒடுங்குந்தன்மையையும், தாம்தோற்றியதன்மையையும், சடத்துவாக்களையும், மேன்மைபொருந்திய பதவிகளையும், மேலோர் துட்பமாக அறியுஞ்சிவனையும், உபாதேவியாரையுங்கண்டுவணங்கி மிகுந்தபேரறிவில்லாதயாங்கள் மாயையால் மயக்குண்டு அநேகம் பிழைகளைச்செய்தேம். அவைகளைமறந்து அருள்செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். சிவபெருமான் முதுவல் செய்து, மாயையான்மிகமயங்கிச் செருச்செய்தீர்கள். அந்தமாயையைநீக்கி, உங்களைச்சுத்தர்களாக்கும்படி திருவுள்ளங்கொண்டு இவ்வுருவத்தைக்கொண்டெழுந்தருளினோம், முன்னாளில் சிறிபஞ்சாட்சரத்தையும், ஞானசங்கிதைகளையுந்தந்தோம். அவைகளை அஞ்ஞானவளர்ச்சியினால் மறந்தீர்கள். அவைகளைப்பெறுவிடின் உங்கள் அதிகாரகிருத்தியங்களைச் செய்தல் அரிதாகும். என்றுதிருவாய்மலர்ந்து, பழமைபோல அவர்களுடைய அதிகாரத்தொழில்களைக்கொடுக்க, பிரமவிஷ்ணுக்கள் வணங்கினார்கள். சிவபெருமான் ஞானவொளியினுள்ளாகமறைந்தனர். சோதிசுருங்கி ஆன்மாக்கள் துதிக்குங்காரணமாகச், சிவவிங்கவடிவான ஒருமலையானது.

பிரமவிஷ்ணுக்கள் அடிமுடிதேடியசோதிமலையானது அருணைசலம் என்னும்பெயரைப்பொருந்தியது. சோதிதோன்றிய இரவே சிவரத்திரியாகும். அவ்விசுவில் ஆகமவிதிப்படி சிவவிங்கப்பிரதிட்டைசெய்து பூசித்து, வேண்டியவரங்களைப்பெற்றனர். அத்தினம்முதலாக அனேக அடியவர்கள் சிவரத்திரிநினத்திற்கிவபூசைசெய்து, இகபர இன்பங்களை அடைகின்றனர்.

நீருவாசகம்.

“பிரமனரியென்றிருவருந்தம்பேதைமையாற்பரமயியாம்பரமென்றவர்கன்பதைப்பொடுங்க அரனாழலுருவாயங்கேயளவிறந்து பரமாகின்றவர்தோனோக்கமாடாமோ.”

திருநாவுக்கரசுகவாயிகள்
இலங்கபுராணக்குறந்தோகை.

“செங்கணனும்பிரமனுந்தம்முளே
எங்குந்தேடித்திரிந்தவர்காண்கிலார்

இங்குத் தோன்றிவிடக்கத்தேதோன்றினான்
பொங்குசெஞ்சடைப்புண்ணியமூர்த்தியே.”

சுந்தரமூர்த்திராயனார்.

பண்—பழம்பஞ்சரம்.

“பேழ்வாயாவின்னையானும்பெரியமலர்மேலுறைவானும்
தாமாதுன் றன்சரண்பணியத்தழலாய்நின் மதத்துவனே
பாமாம்வினையகவைதீர்க்கும்பரமபழையனார் தன்னை
ஆள்வாயாலங்காடாவுன்னடியார்க்கடியெனவேனே.”

க ண ச ர்.

தேவர்களைவருத்தியருஞ்சையடக்கி இடரைநீக்கிய மகே
சுவரமூர்த்தியின் திருவருளாகிய கண்டத்தினின்றும், அடியார்க
ளுடைய இடரைநீக்குங்காரணமாக, விராயகக்கடவுள் தோற்றி
னரென வாதுளாகமங்கூறுகின்றது. அவர் யானைமுகத்தையும்,
மூன்றுதிருக்கண்களையும், ஐந்துதிருக்கரங்களையும், அவைகளில்
தந்தம், பாசம், அங்குசம், பண்ணியம் ஆகிய இவைகளைத்தரித்
தவராயும், கிம்புரிப்பூணணிந்த ஒற்றைத்தந்தத்தையும், இச்சா
சத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி என்னும்மும்மதத்தையும், இர
ண்டுதிருவடிகளையும் உடையராயுமிருப்பார்.

கயமுகசம்மாரத்தின்பொருட்டு முரிக்கப்பட்டதாகிய ஞ
ருகொம்பையேந்தியது, மும்மலங்களையும் நீக்குபவர் தாமென்ப
தை அறிவித்தற்காகும். ஆன்மாக்களை அநாதியேபந்தித்தஆணவ
மலமாகிய யானையைப் பாசத்தாற்கட்டி, அங்குசத்தாலடக்கி, ம
றைத்தலென்னும் கிருத்தியத்தைச்செய்ப்பவர் தாமென்பதை உ
ணர்த்துதற்காகப் பாசாங்குசங்களேஎன்தினர். ஆணவத்தை நீக்கி
ஆன்மாவை அடிமைக்கொள்ளுபவர் என்பது, ஆணவருபமாகி
ய கயமுகனுடையசேனைகளைப் பாசத்தாற்கட்டி, அங்குசத்தா
லடக்கி, அவன் மலவலிகெட்டுப் பெருச்சாலிருபமாகவர, நீங்கா
தஞானத்தைக்கொடுத்துச் சுத்தனாக்கி, வாகனமாம்பேற்றை அ
ளித்து, அடிமைக்கொண்ட சரித்திரத்தாலினிது விளங்கும்.

தணிகைப்புராணம்.

“கண்ணிலாணவெங்கரிபணித்தடக்கிச்

கரிசினேற்கிருகையமாக்கு

மண்ணிலைத்தணிகைவரைவளராபற்
சகாயனையகந்தழிக்களிப்பாம்.”

பெரின்பத்தைக்கொடுப்பதாகிய அத்துவிதமுத்தியினிய
ல்பை, விந்நுராததத்துவங்களின்வயுவமைந்த அதிக்கை இனிது
விளக்குகின்றது.

அடியார்கள் பசுஞானத்தைக்கவள் மாக்கிஒப்பிக்க, அத
னையுண்டு, திருவயிற்றினுள்ளாகவடக்கிச், சிவஞானத்தைக்கொ
டுப்பவர் தாமென்பதைஉணர்த்துதல்காரனாமாகக் கவள் உணவா
கிய மோதகத்தைஎந்தினர்.

திருவினையாடற்புராணம்.

“உள்ளமெனுங்கடத்திலுக்கமெனுந்தரிநீறுவியறுதியாகத்
தள்ளரியவன்பென்னுந்தொடர்பூட்டியிடைப்படுத்தித்தறுகட்பாசக்
கள்ளவினைப்பசுபோதக்கவளமிடக்களித்தனனிகருணையென்னும்
வெள்ளமதம்பொழிசித்திவேழத்தைநீனந்துவருவினைகடர்ப்பாம்.

இக்கடவுளே ஐயமற்றபொருளாயுள்ளவரும், அறுவகை
ச்சமயத்தாராலுந் துணியப்படும்பொருளாயுள்ளவரும், ஐசுவரி
யம், விரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியமென்னும் ஆறுகு
ணங்களையுடையவரும், அநாதிபோதம், சர்வஞ்ஞத்துவம், திருப்
தி, அலுபதசத்தி, அநந்தசத்தி, சுவதந்திரம் என்னும் சுத்தகு
ணங்களாறுமுடையவரும், பஞ்சகிருத்திய பதியாயுள்ளவரும் எ
ன்று பெரியோர்கூறுவர்.

சிவபெருமான் பஞ்சகிருத்தியவதி தாமென்பதை ஈசானம்
முதலிய ஐந்துதிருமுகங்களினாலும் உணர்த்துதல்போல, விராய்
களும் அதிக்கைமுதலிய ஐந்துதிருக்கரங்களினாலும் உணர்த்துகி
ன்றனர்.

கத்தபுராணம்.

“காப்பவனருளுமேலோன்கண்ணகன் ஞாலம்பாவும்
தீப்பவனேனைச்செய்கைசெய்திடுமவனுநீயே
யேப்படுஞ்செய்கையென்னவெமதுளம்பெதும்புமின்ன
னீப்பதுகருதியன்றோநீயநுள்வடிவங்கொண்டாய்.”

அவன், அவள், அனுவாய இருக்கும் உலகத்திலேயுள்ள
உயர்திணைப்பொருளும், அஃறிணைப்பொருளும் தம்மிடத்திலே
தோன்றி ஒடுங்குகின்றமைபைச் சிவசிங்கத்தினுடைய நபஞ்ச

கலிங்கமாகிய பிரம்பாகத்தாலும், ஸ்திரீவிங்கமாகிய விஷ்ணுபாகத்தாலும், பும்லிங்கமாகிய உருத்திரபாகத்தாலும், சிவபெருமான் உணர்த்துவதுபோல, இவரும் கொம்புள்ளதனால் ஆண்போலிருக்கும் ஒருபாகத்தாலும், கொம்பின்மையார் பிடிபோலிருக்கும் ஒருபாகத்தாலும், இரண்டுங்குடினமையால் அலிபோலிருக்கும் உருவத்தாலும் உணர்த்துதலானும், சிவன்கொண்ட உருவத்திருமேனி இருபத்தைந்தனுள் ஒன்றாகிய அர்த்தநாரீசுவரடிவம்போல இவருடைய திருருபமும்பொருந்துதலானும், பிரணவவடிவமாகச்சிவலிங்கம் அமைந்திருத்தல்போல இவருடைய திருமுகமும் பிரணவவடிவாய் அமைந்திருத்தலானும், நாததத்துவத்தைக்குறிக்கும் ஆவுடையாள்வட்டவடிவமாகவும், பிந்துதத்துவத்தைக்குறிக்கும் இலிங்கம் நீண்டவடிவாகவும் இருத்தல்போல, விந்துதத்துவத்தைக்குறிக்கும் துதிக்கையின் துதி வட்டவடிவாகவும், நாததத்துவத்தைக்குறிக்கும் மேற்பாகம் நீண்டவடிவாகவும் இருத்தலானும், சிவபெருமான் ஞானமே உருவமாகப் பொருந்தியிருத்தல்போல இவருஞ் சத்தஞானமே உருவமாகப்பொருந்தியிருத்தலானும், சிவபெருமான் ஞானசாரியாயிருந்து உண்மைப்பொருளை உபதேசித்ததுபோல இவரும் சந்தானசாரியருட் சிரேட்டமாகிய மெய்கண்டதேவருக்கும், நம்பியாண்டார்நம்பிக்கும், பரமசாரியாயிருந்து ஞானோபதேசஞ்செய்தமையானும், பிறவாற்றானும், சிவபெருமானும் விடையாகரும் ஒருவரேயென்பது நன்குவிளங்குகின்றது.

கூர்மபுராணம்.

“வெண்ணிலாக்கற்றைகான்றுவிளங்குமோர்பிறைக்கோடின்றியெண்ணிலோர்பாகங்கூந்தற்பிடியெனவிருந்தவாற்றாற்பெண்ணொருபாகம்வைத்தபிஞ்ஞகனுருவுகாட்டி மண்ணலங்களிநல்யானையடிமலர்சென்னிவைப்பாம்.”

திருமுறைகண்டபுராணம்.

“எந்தையே.....
சந்தமறைமுதற்கலைகனியேயோதித்
தால்வேண்டுமெனவேழமுகத்தோன்றானு
மந்தமறவொதுவிக்கவோதிரம்பி
மகிழ்ந்தனன்”.....

சூதசங்கிதை.

“உயர்திணையும் ிநிணையும் படைத்தளித்துத்

துடைக்குமுதலொருதானேயன்

றயர்வறவெத்தகையோருமறிந்துய்யத்

தெரிக்குமடையாளமேய்ப்பப்

பெயர்கொளுயர்திணையும் ிநிணையும்

விரவியவுருவிற்பிறங்குவானே

மயர்வடியவர்க்ககற்றமொருமருப்பானே

வினாயகனைவணங்குவாமால்.”

வ ல் ல பை .

பிரமபுத்திரராகிய மரீசிமுனிவர் விநாயகக்கடவுளை உபா
சித்து, அவரிடத்தில் பலவரங்களையும், உமாதேவியார் தமக்குப்
புத்திரியாகும்பேற்றையும் பெற்றனர். உமாதேவியார் முனிவரு
டைய தவத்தைகிறைவேற்றவிரும்பி யமுனையாற்றிலுள்ள தாம
ரைப்பூவின்மீது வலம்புரிவடிவமாகிச் சிவத்தியானத்துடனிரு
ப்ப, ஸ்நானஞ்செய்யச்சென்ற மரீசிமுனிவர் கண்டெடுக்க, ஒரு
பெண்குழுவியாதலும், சந்தோஷத்துடன் மனைவியாகிய தேவவ
ல்லிகைக்கொடுத்து வல்லபைஎன்னுந் திருநாமத்தைச்சாற்றி வள
ர்த்தனர். தாய்தந்தையருடைய உத்தரவின்படி அம்மையார் பா
மனைக்குறித்துத் தவஞ்செய்ய, அமலன் ஒரு அந்தணவடிவங்
கொண்டு தவச்சாலையையடைந்து, தவத்தைச்சோதித்துக் கணை
சமூர்த்தவடிவங்கொண்டு காட்சிகொடுத்தருளினார். இவைகளைய
றிந்தமுனிவர் பேரானந்தத்துடன் தவச்சாலையையடைந்து, கட
வுளைவணங்கித் திருக்கல்யாணமகோத்ஸவத்தைநடத்தினர். விநா
யகக்கடவுள் மணித்தீபமென்னும் சிவபுரத்திற்கெழுந்தருளி ஆ
ன்மாக்களுய்யும்பொருட்டு இனிதுவீற்றிருந்தருளினர்.

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

ஐந்துதிருமுகங்கள், பதினைந்துதிருக்கண்கள், பத்துத்தி
ருக்கரங்கள், இரண்டுதிருவடிகள், என்னும்மூப்பத்திரண்டிலக்க

ணங்களை யுடைய சிவபெருமானிலிருந்து, ஆறு திருமுகங்கள், பன்னிரண்டு திருக்கரங்கள், பன்னிருநீர்த்திரங்கள், இரண்டு திருவடிகளென்னும் முப்பத்திரண்டு இலக்கணங்களமைந்துள்ள சத்திமாணிகிய சப்பிரமணியக்கடவுள் தோற்றினர்.

சித்தார்த்தபோதம்.

“முகம்விழிமலர்க்கைமூன்றுமுப்பதுமுன்புநாஞ்செய்
மகவினைக்கருவந்தவள்ளலுக்கிண்டுச்சாடப்
புகுமிறைக்கவைகண்மூன்றுமுப்பதெபொலிவுமற்றே
திருவுருவானுஞ்செய்ச்சிவனெனத்தெளிதவ்வெண்ணும்.”

“சத்தியுருவெனலானுமத்துணைவேறிருக்காத்திற்றுகலானும்[தம்
சித்துருவின்றொழிலானும்செவ்வெடம்வனசமலர்க்காஞ்செய்பா
வித்துருமமுசத்தாலுமன்னவனைசத்திமான்விளம்புமிது
சத்தியமுக்காலுமிதுசத்தியமேவேதமதுஞ்சாற்றுஞ்சாட்சி.”

பராசத்தி, ஆதிசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி, பிரணவசத்திகளும், சர்வஞ்ஞத்தாவம், நித்தியநிருப்தி, அநாதிபோதம், அலுப்தசத்தி, அநந்தசத்தி, சுவதந்திரம் என்னும் இறைவருடைய சுத்தகுணங்களாகும், மகாசாதாக்கியம் பொருந்திய கீழ்நோக்கியபிரணவமுகமும், சிவசாதாக்கியஞ்செறிந்த மேனோக்கியசானமுகமும், அழர்த்திசாதாக்கியஞ்செறிந்த மேற்குநோக்கிய சத்தியோசாதமுகமும், மூர்த்திசாதாக்கியஞ்செறிந்த வடக்குநோக்கிய வாமதேவமுகமும், கர்த்திருசாதாக்கியஞ்செறிந்த தெற்குநோக்கிய அகோரமுகமும், கர்மசாதாக்கியஞ்செறிந்த கிழக்குநோக்கிய தற்புருடமுகமும் ஆகிய இறைவன்முகமாகும் இவருக்கு ஆறு திருமுகங்களாக அமைந்துள்ளன.

கந்தபுராணம்.

“ஓமெனப்படுங்குடிலையெயொப்பிலாமுருகன்மாமுகத்துளொன்றும்.”

“எவர்தம்பாலுமின்றியெல்லேதீரமலற்குள்ள
மூவிருகுணனுஞ்செய்க்குமுகங்களாய்வந்தென்னப்
பூவியல்சாவணத்தண்பொய்கையில்வைகுமைய
ஹிகளருளுமாற்றலறுமுகங்கொண்டானன்றே.”

“நன்முகமிருமூன் மண்டானமக்கவைதாமேகந்தன்
மன்முகமாகியுற்றதாரகப்பிரமமாகி
முன்மொழிகின்றந்தழவிரண்டெழுத்துமொன்றா
யுன்மகனும்த்தோராநெழுத்தெனவுற்றவன்றே.”

சிவபெருமான் மும்மூர்த்தியாய்வின்று முத்தொழிலையுஞ் செய்பவர்தாமென்பதைச் சூலப்படையால் உணர்த்துவதுபோல, இவரும் இச்சாசத்தியாகிய வள்ளியம்மையாலும், கிரியாசத்தியாகிய தெய்வதயானையம்மையாலும், ஞானசத்தியாகிய வேலாயுதத்தாலும் உணர்த்துகின்றனர். இவைமுத்தொழிலுக்குங்காரணமாகிய ஆரணி, செனலி, செனத்திரியுமாம்.

வேற்படையானது, சிவசத்தியேயல்வருவமாக வந்திருத்தலாலும், சடத்தன்மையிற்சி சித்துத்தன்மை அமைந்திருத்தலானும், சத்தியென்னும் சிறப்புப்பெயரைத் தமக்கேயுடையமையானும் பராசத்தியையபின்னமென்னாது, சிவவினைக்கருதுவதுபோல வேற்படையையுங்குமார்க்கடவுளென்று தியானித்தல்வேண்டும்.

கந்தபுராணம்.

“அந்தமிலொளியின்சீராலறுமுகம்படைத்தபண்பா
லெந்தைகணின் தும்வந்தவியற்கையாற்சத்தியாம்பேர்
தந்திடும்பனுவல்பெற்றதன்மையாற்றனிவேற்பெம்மான்
கந்தனையென்னரின்னைக்கண்டுளக்கவலைத்தோம்.

சிவபெருமான் ஞானசாரியராகவிரந்து பராசத்தியென்னும் ஞானசத்தியைக்கொண்டு ஆன்மாக்களுடையபாசத்தை அறுத்துத் திருவடிப்பேற்றைக்கொடுத்தல்போல இவரும் இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி கிரியாசத்தி என்னும் முச்சத்திகளும் மூவிலைபோலக் கிளைத்தெழுந்து, பவக்கடலை வற்றச்செய்யும் ஞானசத்தியாகிய வேற்பெருமானைக்கொண்டு ஆன்மாக்களின் பாசத்தை நீக்கியருளுவர்.

தணிகைப்புராணம்.

“இச்சா ஞானக்கிரியையெனுமிவைமூன்றிலையாக்கிளைத்தெழுந்திட
டச்சா ஞாழியற்சுவற்றாமயில்வேலொருகைவலத்தமைத்து
நச்சா தவரைத்தெறுமொருகைகளினங்குறக்கினமைத்திமையோர்
விச்சாதார்க்குஞ்ஞானசத்திதானதுருவம்விதிப்போரும்”

ஞானசத்தியாகிய வேற்படையைக்கொண்டு ஆன்மாக்களின் பாசத்தை நீக்கியருளும் ஞானசாரியரென்பது, பாணுகோபன், சிங்கமுகன் என்பவர்க்கெழுத்திய மாயாபாசங்களாற் கட்டப்பட்ட வீரவாகுமுதலியோர் மயங்கியபொழுது அவைகளை அறுத்தமை

யானும், சூரன், சிங்கன், தாரகன் என்னும் மூவரையும் கிரவுஞ்சமலையையும் ஆழித்தமையானும் வெள்ளிடைமலைபோலத்தெள்ளித் திற்புலப்படுகின்றது.

மற்றையதிருக்காங்களிற்றாங்கிய தோமரம், துவசம், குலிசம், அங்குசம், அம்பு, தாமரைப்பூ, மணி, மழு, தண்டு, வாள், வில் என்னும் பதினொராயுதங்களும் பதினொரு உருத்திரர்களேயாம்.

சுப்பிரமணியக்கடவுள் ஆணவமாகியமயிலைவாகனமாகக் கொண்டது அடியார்களுடைய ஆணவத்தை அடக்கும் ஆற்றலுடையவர் தாமென்பதையும், சேவலைக்கொடியாக உயர்த்தியது திருவருளாகிய பரஞானத்தைக்கொடுப்பவர் தாமென்பதையும், அறிவித்தல்காரணமாகவென்க.

திருமால் சிவபெருமானை இடப்பமாகத்தாங்கியதன்றி அவுணர்களுக்குப் பயப்படாதும், அவர்களாலிடைபூறடையாதபடியுமிருப்பேனென்றுகினைத்துத் தவஞ்செய்து, சுப்பிரமணியக்கடவுளுக்கும் யானைவாகனமாம்பேற்றையடைந்தனரெனவும், ஒவ்வோர்காலத்திற் பிரணவமும், பரஞானமும் யானைரூபங்கொண்டு சுமந்தன எனவுங்கூறப்பட்டிருத்தலால், விஷ்ணுவுக்குமே லானவரும், பிரணவத்தை ஆசனமாகவுடையவரும், பிரணவப் பொருளாயுள்ளவரும், ஞானவடிவினரும், பரஞானத்தைக்கொடுப்பவரும் தாமென்பதை அறிவித்தல்காரணமாகக் கஜாருடராயினர்.

தனிகைப்புரணம்.

“ஒற்றைமுகமிணைவியுழும்மைப்பயனுமொருக்களிக்குங்
கொற்றவாதமுன்றலைக்குடமோரிண்டியிடங்கதிர்ப்ப
மற்றைவலப்பான்மணியேலும்வாளுக்கதிர்ப்பக்கரான்கும்
பெற்றமதவெங்கனிற்றுர்திப்பெருமானுருவஞ்சமைப்போரும்.”

திருமுருகாற்றுப்படை.

“வைந்துதிபொருதவெவாழ்வரிதுதல்
வாடாமாலையோடையொதுவல்வரப்
படுமணியிரட்டுமருக்கிற்கொடைக்
கூற்றத்தன்னமாற்றருமொயம்பித்
கால்கிளர்த்தன்னலேழமேல்கொண்டு”

பஞ்சலிருமுகளில் ஒருவராகிய செளகிதர் தத்துவஞானங்கைகூடப்பெறுமையின் தவஞ்செய்யச்சுப்பிரமணியக்கடவுள்

ஞானாசாரியராகத்தோன்றிக் கடம்பமரமீழ்விற் றென்றிசைநோ
க்கி வீற்றிருந்து, முனிவரைவடதிசைமுகமாகவிருத்தி, ஒருதி
ருக்கரத்தாற் சிண்முத்திரைகாட்டி உபதேசித்தனரெனவும், ஆப்
தகுருவாகிய அகத்தியமகாமுனிவருக்கும் ஞானோபதேசஞ்செய்
தனரெனவும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

திருக்கோவிலிப்புராணம்.

“பரம்பியதரங்கத்துங்கபத்திரைவடக்கதாக
நிரம்பியஞானப்பூக்கட்கவுசிகனென்னுந்நீமை
யருந்தவற்குண்மைஞானவளப்பரும்போதமீந்து
பொருந்துமாசாரியப்பேர்கொண்டனன்புகழ்வேண்ணல்.”

சிவப்பிரகாசம்.

“அளவில்பலகலையங்கமாரணங்களுணர்ந்த
வகத்தியனுக்கோத்துரைக்குமண்ணல்.”

கலைகளுக்கும், பூதங்களுக்கும், பிரமனுக்கும் தலைவராகிய
தகுதிபொருந்திய பரப்பிரமம் ‘சதாசிவோம்!’ என வேதங்கள் கூ
வதேயன்றி, மூவகையக்கினியையுடைய யாககாலங்களில் ‘சுப்பி
ரமணியோம்!’ ‘சுப்பிரமணியோம்!’ ‘சுப்பிரமணியோம்!!!’ என
மூன்றுமுறைகூவியழையாநிற்கும்.

காஞ்சிப்புராணம்.

“எக்கலைக்கும்பூதங்களெவற்றினுக்கும்
பிரமனுக்குமீசனென்னத்
தக்கமுதல்பரப்பிரமஞ்சதாசிவனே
மெனவேதஞ்சாற்றும்ல்லான்
முக்கனல்குழ்வேள்வியிற்சுப்பிரமணிய
னேமெனவுமுக்காற்கூறும்.”

ஞானசத்திதரனும் நாமும் வேறல்லோம் நாமே சூமரன்
சூமரனேநாம் என்று சிவபெருமான் கூறியிருக்கின்றனர்.

கத்தபுராணம்.

“ஆதலினமதுசத்தியறுமுகனவனும்யாமும்
பேதகமன்றானம்போற்பிரிவிலன்யாண்டுநின்ற
னேதமில்குழவிபோல்வான்யாவையுமுணர்ந்தான்சீரும்
போதமுமழிவில்வீடும்போற்றினர்க்கருளவல்லான்.”

சிவபெருமான் பூசிக்கப்படும்போது

இருக்கும்முறைமை.

நிற்பனவும், நடப்பனவும், சயனிப்பனவுமாகிய இலிங்கங்
களும், மகேசுவரபேதமாகிய இருபத்தைந்து விக்ரகங்களும்
பூசைபண்ணும்போது சுகாசனமாகவிருந்தே அப்பூசையை ஏற்
றுக்கொள்ளும்.

சைவசமயநெறி.

“இருக்குஞ்சயனமியக்கவியு
மருச்சனைசெய்யும்போதன்பால்.”

“இருப்பர்மகேசரிருபத்தையுள்ள
மருச்சனைசெய்யும்போதன்பால்.”

சிவமூலம்.

பிருதிவிதத்துவமுதல் உன்மனையளவும் வியாபித்திருக்
கும் சிவபெருமானுடைய பரிபூசணமே மூலமெனப்படும்.

சதாசிவரூபம்.

“சராமுதலுன்மனையளவுநிலாவிய
பராசிவன்பூரணமூலமெனப்படும்.”

பஞ்சோபசாரம்.

சந்தனம், பழம், கிழங்கு, புஷ்பம், அன்னம் முதலான
வை பிருதிவிசம்பந்தமாகையால் பார்த்திலோபசாரமெனப்படும்.
திருமஞ்சனம், பால், தயிர் முதலானவை சலசம்பந்தமாகையால்
சலோபசாரமெனப்படும். இரத்தினம், தீபம், கருப்பூசம் முதலா
னவை அக்கினிசம்பந்தமாகையால் ருதஜோபசாரமெனப்படும்.
நூபம், சாமரை, விசிறி, முதலானவை வாயுசம்பந்தமாகையால்
வாயுவ்யோபசாரமெனப்படும். மணி, தோத்திரம், வாத்தியம் முத
லானவை ஆகாசசம்பந்தமாகையால் ஆகாசோபசாரமெனப்படும்.

சோடசோபசாரம்.

ஆவாகனம், தாபனம், சந்திரதானம், சந்திரோதனம், அனகுண்டனம், தேனுமுத்திரை, பாத்நியம், ஆசமனீயம், அருகியம், புஷ்பதானம், தூபம், தீபம், நைவேத்தியம், பானீயம், செபசமர்ப்பணம், ஆராதிரிகம் என்பன. சிலநூல்கள் வேறுவிதமாகவுவ் கூறுகின்றன.

ஆவாகனம்.

பரமசிவனை ஆவாகனஞ்செய்யுமிடத்து, மூலாதாரத்திலிருந்து பிரகாசிக்கின்ற *பிராசாதசத்திமயனாகத் தன்னைப்பாவித்துப் பிராசாதமந்திரசெபாநுட்டானக்கிரமமாகவே ஆவாகனஞ்செய்யவேண்டும். அது பலபேதங்களாக இருக்கும். அவற்றுள் சோடசகலாப்பிராசாதம் மிகவிசேடித்ததாகும். அதுகொஷகலையோடுகூடிய மேதாகலை, இரசகலை, விஷகலை, விந்துகலை, அர்த்தசந்திரகலை, நிரோதிகலை, நாதகலை, நாதார்த்தகலை, சத்திகலை, வியாபினிகலை, வியோமரூபாகலை, அநந்தாகலை, அநாதாகலை, அனாச்சிருதாகலை, சமனாகலை, உன்மனாகலை எனப் பதினாறு பகுப்புக்களையுடையது.

அங்குலவளவைப்பகுப்பு.

தொண்ணூற்றாங்குலமுடையதாகியபுருடபரிமாணத்திலே பாதமுதல் மூலாதாரமுடிவாயுள்ள நரம்பத்தெட்டங்குலமுமொழியின்ற, மூலாதாரமுதற்பிரமரந்திரமுடிவாகிய நரம்பத்தெட்டங்குலங்களுள் மூலாதாரமுதல் நாபிமுடிவாகிய ஏழங்குலம் கோஷகலையினிடம். நாபிமுதல் இருதயகமலமுடிவாகிய பதினாறுங்குலம் கோஷகலையோடுகூடிய மேதாகலையினிடம். இருதயகமலமு

*பிரா-சிவஞானம், சா-சக்தி, த-கொடுப்பது. சிவஞானகதியாகிய முத்தியைக்கொடுப்பதற் பிராசாதமெனப்படும்.

தற் கண்டத்தினடிமுடிவாகிய எட்டங்குலம் கோஷலை மேதாக
லைகளோடுகூடிய இரசகலையினிடம். கண்டவடிமுதல் நாவடிமுடி
வாகிய நாலங்குலம் கோஷமேதாரசகலைகளோடுகூடிய விஷகலையி
னிடம். நாவடிமுதற்புருவநடுமுடிவாகிய இரண்டங்குலம் விற்கு
லையினிடம். இதன்மேற் பிரமமந்திரம்வரை பதினொருங்குல அள
வு ஏனைக்கலைகளுக்கிடமாம். இவ்வாறே மூலாதாரம்முதற்பிரமமந்
திரம்வரையும் நாற்பத்தெட்டங்குலமாம். அடிமுதல் முடிவரையு
ம் தொண்ணூற்றாறுங்குலமென்றுணர்க.

கவலகளின் சொருபம்.

மனத்தின் வியாபாரமடங்கியவழி உன்மனாகலையினனுபவ
முளதாம். அடங்கிய மனோவியாபாரத்தையுடைய ஆன்மாவிற்கு
மீண்டும் மனோவியாபாரத்தோன்றுழிச் சமனாகலையினனுபவமா
ம். மனம்பலவிதமாகவியாபிக்கும்போது வியாபினிகலையினனுப
மாம். மந்திரமுச்சரிக்கமுயலுதற்குச்சாமர்த்தியமுளதாகும்போ
து சத்திகலையினனுபவமாம். நிர்விகற்பவடிவமாக மந்திரமுடியு
ங்கலைக்கேட்கப்பட்டுச் சத்தத்தையறியும்போது நாதகலையினனு
பவமாம். விர்துச்சாரணத்தின் மூன்றாங்குற்றையுச்சரிக்கும்போ
து நிரோதிகலையினனுபவமாம். விர்துவின் பிற்பாடுயையுச்சரிக்
கும்போது அர்த்தசந்திரகலையினனுபவமாம். விடசலையின்மேலு
ச்சரிக்கப்பட்ட விர்துவைக்குறித்தறியும்போது விர்துகலையின
னுபவமாம். மகாரமுச்சரிக்கப்படும்போது விடசலையினனுபவ
மாம். ஊகாரமுச்சரிக்கப்படும்போது இரசகலையினனுபவமாம்.
ஒளகாரமுச்சரிக்கப்படும்போது மேதாகலையினனுபவமாம். இது
வேசுருட்டிக்கிரமமாம்.

கவலகளின் தோற்றம்.

மேதாகாரணராகியபிரமர் இரசகாரணராகிய விஷ்ணு
விற்குற்றுவர். இரசகாரணராகிய விஷ்ணு விடகாரணராகிய
உருத்திரரிற்றேற்றுவர். விடகாரணராகிய உருத்திரர் விர்து

காரணமாகிய மகேசுவரரிற்றோற்றுவர். விந்துகர்ணமாகிய மகேசுவரர் அர்த்தசந்திரகிரோதிநாதநாதாரணமாகிய சதாசிவரிற்றோற்றுவர். அர்த்தசந்திர கிரோதிநாதநாதாரணமாகிய சதாசிவர் சத்தியபிரபினி வியோமரூபை அநந்தை அநாதை அநாசிருதை சமனோன்மனாகாரணமாகிய அநாததசிவ ரிற்றோற்றுவர்.

ஒடு க் க மு றை .

மூலாதாரத்திலிருக்கிற குண்டலினிசத்தியிற்பிறந்ததும் இச்சாசுரோபமுடையதுமாகிய பிராணரூபசிவபீசமாயுள்ள ஹ ள ன்னும்தெய் ஹகாரவடிவமேயாகி நாபிக்கமலம்வரையும் வியாபித் துப்பின்பு மேதையோடுகடி ஹகாரவடிவமாகி இருதயகமலம் வரையும் வியாபித்து, ஹகார ஓளகார ஊகார வடிவமாகிக்கண் டத்தினடிமட்டும் வியாபித்துப்பின்பு ஹகார ஊகார மகாரவடி வமாகி நாவடிமட்டும்வியாபித்துப் பின்பு விந்துவோடுகடிப் புரு வமத்தியமட்டும்வியாபித்துப் பின்பு விந்துவினுச்சாரணத்தின் பி ற்பாதிச்சமயத்திலே அர்த்தசந்திரவடிவமாய் அதன்மேல் வியா பித்துப் பின்பு விந்துவினுச்சாரணத்தின் பிற்பாதிமுடியஞ்சமய த்திலே அதன்மேல் கிரோதிவடிவமாய் வியாபித்துநிற்கும்.

இவ்வாறே மூலாதாரத்துதித்த குக்குமநாதமாகிய ஹகா ரத்தினுடைய மந்திரசெபத்தானமைக்கப்பட்ட கலைகளே மேதை முதல் கிரோதிவரையாகக்கொள்ளப்படும்.

கிரோதிகலையின்மேலே அதிருக்குமமாய்த் தன்னறிவா லுணரப்படுவதாயுள்ள நாதமானது மேலுள்ளநாதந்தத்தினிட மாகிய பிரமமந்திரத்திலொடுக்கும். நாதமொடுக்கியபின்னர் நா தாரந்தகலை தன்காரணமாகிய சத்திகலையினுஞ் சத்திகலை வியாபி நிகலையினும் வியாபினிகலை வியோமரூபிகலையினும், வியோமரூ பி அநந்தைகலையினும் அநந்தை அநாதைகலையினும் அநாதை அநாசிருதைகலையினும் அநாசிருதை சமனாகலையினும் சமனாகலை உன்மனாகலையினுமொடுக்கும்.

கோஷகலை.

மூலாதாரத்திலுள்ள நாலிதழுடைய தாமரையிலிருந்து எழுந்ததும், ஹம்சஎன்னும் அன்னத்தினொலியுடையதும், மின்னல்போன்ற ஒளியுடையதும், மெய்யெழுத்துமாத் திரமேயர்னதுமாகிய ஹ என்னும் கோஷகலையானது மூலாதாரந்தொடங்கி ஏழங்குலவளவினதாயுள்ள பத்திதழ்களையுடைய நாபிக்கமலம் வரையுமிருக்கின்றது.

மேதாகலையையொழித்துநின்ற ஹகாசமெய்மாத் திரத்திற்கே ஈண்டுநாபிவரையுமெனத் தானதியமங்குறியது.

ஹகாசமானது சுழுமுனைவழியாற்சென்று மேதைமுதலியகலைகளோடுகூடி வேறுபாடுடையதாகி மீண்டுபிரமரந்திரசமீபத்திலே நாதமாய்க்கேட்சப்பட்டதாகி ஆண்டேநாதாரத்தத்தன்மையைபடைந்து பிரமரந்திரத்திலேயொடுங்கும்.

மேதாகலை.

நாபிக்கமலத்திற்குமேற் பன்னிரண்டு அங்குலத்தின்மீது நாலங்குலத்தில் எட்டிதழுடைய இருதயகமலமானது இருக்கும். அதன்மேல் மூன்றுமாத் திரையுடையதும் அக்கினிச்சவாலைபோன்ற ஒளியையுடையதுமாகிய மேதாகலையென்னும் ஹகாசகலையானது விராபித்திருக்கின்றதாகப்பாவிக்க.

நிலமுதற் பிரகிருதிவரையுமுள்ள இருபத்துநான்குத்துவங்களுக்கும் தாமரையாசனத்திலிருக்கிறபிரமாவைக் காரணேசுவரராகத்தியாவிக்க.

இரசகலை.

இருதயகமலந்தொடங்கி எட்டங்குலவளவுடையதாகிய கழுத்தெல்லையாயுள்ள இடத்திலே பதினாற்தழுடைய கண்டத்தானகமலத்தின்மேல் சந்திரசூரியர்களினொலியுடையதும், இரண்டுமாத் திரைக்கணக்குடையதுமாகிய இரசகலையென்னும் ஹகாசகலை இருக்கின்றது. இந்தஹகாசத்துக்கும் புருடன், இராகம், வித்தை, கலை, நியதி, காலம் என்னும் ஆறுதத்துவங்களோடுகூடியவரும் காத்தற்றொழிற்கேதுவாகிய இலக்குமியோடுகூடியவருமாகிய நாராயணனைக் காரணேசுவரராகத்தியாவிக்க. இருதயகமலந்தொடங்கிக் கண்டத்தானம்வரையும் ஹகாசம்விராபித்திருக்கின்றதாகப்பாவிக்க.

விடகலை.

கண்டத்திண்டியிற்றொடங்கி நாலங்குலவளவுடையதாகிய நாக்கெல்லையாயுள்ள இடத்திலே இருபத்துநான்கு இதழ்களையுடைய தாலுத்தாகைமலத்தின்மேல் ஒருமாத்திரையளவுடையது மின்னல்போன்ற ஷ்ணியுடைய தாமாகிய விடகலையென்னும் மகாரகலையானது இருக்கின்றது. சங்காரகிருத்தியத்தை இயற்றுகின்றவரும், விடகலைக்குரியதனாவமாகிய மோகினியென்னும் மாயையோடு கூடியவருமாகிய உருத்திரசைக்காரனே சுவராகத்தியானிக்க. கண்டவடிதொடங்கி நாவடிவரையும் மகாரகலைவியாபித்திருக்கின்றதாகப்பாவிக்க.

விந்துகலை.

நாவடியின்மேல் இரண்டங்குலவளவுடையதாகிய புருவநடுவரையிலுள்ளதானத்திலே நான்கிதழ்முடையபுருமத்தியகமலத்தின்மேல் தீபச்சவாலையோன்றதும், அரைமாத்திரையோடு கூடியதும், சுத்தவித்தை, சுவரம் என்னும் இரண்டு தத்துவங்களோடு கூடியதுமாகிய புள்ளியாகிய விந்துகலையை மகேசுவரராலாஸப்படுகின்றதாகத்தியானிக்க. நாவடிதொடங்கிப்புருவநடுவரையும் விந்துகலைவியாபித்திருப்பதாகப்பாவிக்க.

அர்த்தசந்திரகலை.

புருவநடுவாகிய விந்துத்தானத்திலிருந்து பதினொங்குலவளவுடைய இடத்திலே பதினாதிதழ்களையுடைய பிரமசந்திரகமலமிருக்கும். விந்துப்பாதியாகிய அர்த்தசந்திரகலை, நிரோதிகலை, நாதகலை, நாதாந்தகலை என்னும் நான்கு கலைகளுக்கும் சாதாகியமும் சத்தியும் சிவமுமாகிய மூன்று தத்துவங்களைத் தன்னுடையதாகப்பற்றிக்கொண்டிருக்கிற சதாசிவசைக்காரனே சுவராகத்தியானிக்க.

புருவநடுவின்மேல் அர்த்தசந்திரகலைக்கு இரண்டேழுக்காலங்குலவளவிடமும், அதன்மேல் நிரோதிகலைக்கவளவிடமும், அதன்மேல் நாதகலைக்கவளவிடமும், அதன்மேல் நாதாந்தகலைக்கவளவிடமும் உளதாதலால் பிரமசந்திரங்காறுமுள்ள பதினொங்குலமும் நாத்கலையினிடமாம்.

நிரோதிகலை.

நெற்றியினிடத்தில் பாதிச்சந்திரன்போன்ற ஒளியுடையதும், ஒருமாத்திரையிலெட்டிலொருகூறு காலமுடையதும், முக்கோணவடிவுடையதுமாகிய நிரோதிகலையைத்தியானிக்க.

நாதகலை.

ஒருமாத்திரையின் பதினொரிலொருகூறுகைய மாத்திரையுடையதும், மாணிக்கமத்தினம்போன்ற ஒளியுடையதும், தண்டவடிவுடையதுமாகிய நாதகலைவியாபித்திருப்பதாகத் தியானிக்க.

நாதாந்தகலை.

நாதகலையின்மேலே ஒருமாத்திரையின் முப்பத்திரண்டிலொருகூறுகைய மாத்திரையுடையதும், மின்னலின் முன்போன்ற ஒளியுடையதுமாகிய நாதாந்தகலையைச்சிந்திக்க.

சத்திகலை.

நாதாந்தத்திற்குமேற் பிரமரந்திரத்திலிருந்து மேலே ஓரங்குலவளவுடைய இடத்திலே ஒன்பது இதழ்களையுடைய நமலத்தின்மீது, ஒருமாத்திரையின் அறுபத்துநான்குற்றிலொருகூறுடையதும், நூறுசூரியப்பிரகாசமுள்ளதும், இடப்பக்கத்திலிருந்துவோடுடிய கலப்பைவடிவுடையதும் அனுகதசிவனைக் காரணேசுவரராகவுடையதும் ஆகிய சத்திகலையைத்தியானிக்க.

வியாபினீகலை.

பிரமரந்திரத்தின்மேலுள்ள ஓரங்குலத்தின்மேல் மூன்றங்குலவளவின்தாகிய இடத்தில் ஒருமாத்திரையின் நூற்றிருபத்தெட்டிலொருகூறுகைய மாத்திரையுள்ளதும், இருபக்கத்திலிரண்டுவிந்துக்களோடுகூடிய குலவடிவமுடையதும், ஆயிரஞ்சூரியர்களுடைய ஒளியுடையதும், அநாகதசிவனைக்காரணேசுவரராகவுடையதும் ஆகிய வியாபினீகலையைச்சிந்திக்க.

வியோமரூபாகலை.

வியோமரூபரைக் காரணேசுவரராகவுடையதும், நீலமேகம்போன்ற நிறமுடையதும், இச்சரசத்தின்னும் நாமத்தையுடையதுமாக வியோமரூபாகலையைத்தியானிக்க.

அநந்தாகலை.

அநந்தரைக் காரணேசுவரராகவுடையதும், கண்ணாடி

யொளிபோன்றதும், அறிவைத்தரும் ஞானசத்தியென்னும் நாம
தேயத்தையுடையதுமாக அநந்தாகலையைத்தியானிக்க.

அநாதாகலை.

அநாதரைக் காரணைசுவராகவுடையதும், கடல்போன்
ற லேகிறமுடையதும், கிரியாசத்தியென்னும் நாமத்தையுடைய
துமாக அநாதாகலையைத்தியானிக்க.

அநாசிருதாகலை.

அநாசிருதரைக் காரணைசுவராகவுடையதும், ஆயிரஞ்
சந்திரர்களது ஒளியுடையதுமாக அநாசிருதாகலையைத்தியானி
க்க. தாமொருவரை ஆசரியாதபடியால் அநாசிருதரென்னும்பெ
யரைப்பொருந்தியதமக்கு ஆகாசமானகலையும் அநாசிருதையெ
ன்னும் பெயரைப்பொருந்தியது. விளக்கிடமாகப்பொருளைக்கண்
டசமயத்தில் அப்பொருளைப்பறிவதற்குப் பின்பு விளக்குவேண்
டாமைபோல, திருவருளாகிய ஞானக்கண்ணால் உண்மையைக்க
ண்டசமயத்தில் அருளுக்குமேற்படுத்திச் சிவானந்தப்பெருவா
ழ்வை அநாசிருதர்கொடுப்பதாகப்பாவிக்க.

சமனாகலை.

பிரமரந்திரத்தின்மேலுள்ள நாலங்குலத்தின்மேலாகிய
நாலங்குல அளவுள்ள இடத்திலே ஒருமாத்திரையின் இருநூற்
றைப்பத்தாறுகூறுகளில் ஒருகூறுகிய மாத்திரையுடையதும் நு
ண்ணியகாலத்தால் வரையறுக்கப்படும் உறுப்புக்களையுடையதும்,
பாசத்தொடர்பினெல்லையும் கோடிசூரியரின் ஒளியுடையதும்,
இருபக்கத்திலும் இரண்டுவிந்துக்களோடுகூடிய இரண்டுரேகை
யுடையதுமாகச் சமனாகலையைத்தியானிக்க

மனத்தோடுகூடியதாவின் சமனையென்னும்பெயர்பெற்
றது. மனத்தொளிரிகழ்ச்சியுளதாந்துணையும் பாசத்தொடர்புண்
டாம். மனத்தொளிரிகழ்ச்சி அடங்கியவழிப் பாசமீங்கிப் பாப்
பேறுளதாம்.

உன்மனாகலை.

பிரமரந்திரத்தின்மேலாகிய எட்டங்குலத்தின்மேலுள்ள
நாலங்குலவளவையிடத்தில் ஆபிரமிதழ்களையுடைய துவாதசாந்
தகம்பலத்தின்மேல் பிரளயத்திலுதித்த கோடிசூரியர்களினொளியு
டையதும், முனமீக்கப்பெற்றமையால் உன்மனையென்னும் பெய

ரையுடையதும், அநாகதசிவனைக் காரணேசுவரராகவுடையதும் ஆக முதல்வராகிய சிவபெருமானுடைய சிறப்புத்தன்மையையுடைய பராசத்தியானது மேற்பட்டிருப்பதாகத்தியானிக்க.

உன்மனையந்தத்திற் பரமசிவன் தத்துவங்களைக்கடந்தவராய் இருப்பான் எனப் பிராசாதசத்திமயமாகத்தன்னைத்தியானிக்க.

கலாசத்திகள்: சயை, விசயை, சௌமியை, அம்சு, திருதி, பந்தினி, மோகினி, மாயை, மோகினி, போதினி இவை அகாரத்திலுண்டானசத்திகள்.

குகை, மனோமை, தீப்தை, சுதீப்தை, பரமகாரிகை, சுதூம்ரை, பிங்குளை, பிதை, வாருணி, சீக்கிரை, அசலை, சசாங்கை, சுப்பிரபாங்கை, ஞானதை, மோட்சதை, பரை இவை உகாரத்திலுண்டானசத்திகள்.

சிரவணி, சிராவணி, கல்பகரி, கிராணவர்த்தினி, சுசப்தா, வாகினி, ஊர்த்துவகாமினி, பாவணி, ஆலோதினி, பிரவாகை, நியோத்திரி, ரோதோபவாகினி, பிதிர்மார்க்காணுகை, தேவமார்க்காணுகை, மார்க்ககரிசினி, ஆபூர்பாணி, பிராணபந்தனை, சித்தஸ்தை, சுவித்தை, தூமிரை, துருவை என்னுமிவை மகாரத்திலுண்டான சத்திகள்.

நிவிர்த்தி, பிரதிட்டை, வித்தை, சாங்கி, சாந்தியதிதை இவை சத்தித்தத்துவத்தில் விந்துவினுண்டானசத்திகள்.

இந்திகை, தீபிகை, மோசிகை, ரோசிகை, ஊர்த்துவகாமினி இவை அபரநாதகலாபுவனசத்திகள்.

வியாபினி, வியோமூபினி, அநந்தை, அநாதை, அநாசிருதை என்னுமிவை பரநாதபேதமாய் அபரநாதத்தைநடத்தும் சத்திகள்.

முதலிற் புஷ்பாஞ்சனியை மூலாதாரந்தொடங்கிக் கிராமமாக உயர்க்கொணர்ந்து, இருதயத்தானத்தில் நிறுத்தி, மூலமந் கிரத்தில் அகரத்தைவிட்டுப் பிரமத்தியாகஞ்செய்து, மேல் கண்டத்தானத்தில்கின்று, உகரத்தைவிட்டு, விட்டுணுத்தியாகஞ்செய்து, அதன்மேல் தாலுத்தானத்தினின்று மகரத்தைவிட்டு உருத்திரத்தியாகஞ்செய்து, புருவநிலில்லின்றுவிந்துவைவிட்டு ஈசு

வாத்தியாகஞ்செய்து, பிரமசந்திரத்தில்கின்று நாதத்தைவிட்டுத் துச் சதாசிவத்தியாகஞ்செய்து, மேல் சத்தமத்தாளமாகிய துவாதசாந்தத்தில்கின்று உன்மனியந்தத்திருக்கும் பரமசிவத்தில் பாவணையினாலே ஒருமையடைந்து, இரண்டற்றதாகத் தியானித்து, சிருட்டிக்கிரமமாகத் துவாதசாந்தத்தினின்றும், சூரியன் போன்ற ஒளியுள்ளதாய்த்தியானித்து, நெற்றிவரையுங்கொணர்ந்து, கோடிசந்திரர்களது ஒளியுள்ளதாகவும், குறுக்கே அமிர்தபிண்டம்போன்ற வெண்ணிறமாகவும் சந்திரமண்டலத்தைத்தியானித்து, இருதயம்வரையுங்கொணர்ந்து, பிங்கலையினாலே வெளியேவந்து, புட்பாஞ்சலியில் அடங்குனதாகப்பாவித்து, இலிங்கத்தில்வைத்து ஆவாகனஞ்செய்க.

அல்தாவது, பூசையின்பொருட்டுச் சிவபெருமானை இலிங்கமுதலியவற்றில் வரவழைத்து அபிமுகமாகச்செய்தலென்னும் பாவணையாம். எங்கும்வியாபித்திருக்கும் கடவுளை ஆவாகனஞ்செய்வது எங்குமெனில், விறகுமுழுதும்நிறைந்திருக்கும் நெருப்பைக்கோவினாற்கடைய அதுஒரிடத்திலேபிரகாசித்தல்போல, எங்கும்கிறைந்திருக்கும் கடவுளைஒரிடத்திற் சிரத்தையுடன் அழைத்து அபிமுகமாகச்செய்தலென்க.

பிரதிட்டாகாலத்திலே சர்வசங்காரகாலமளவாகச் சிவலிங்கத்திற் சாந்தித்தியமாதற்காசச் செய்யப்படும் சிவந்தியாசம் சித்திரகாசாவாகனமெனவும், தினந்தோறும் பூசாகாலத்திற் சிவலிங்கத்திலெழுந்தருளியிருக்குஞ் சதாசிவமூர்த்தியினுடைய நான்கு முகங்களினும்வியாபித்திருக்கும் ஈசானமுகம் தன்னைப்பார்க்கும் படிசெய்வது அபிமுககாணமெனவும் * ஆவாகனம் இருவகைப்படும்.

மூலமந்திரத்தாற்றிசிக்கப்பட்ட பரிபூரணத்தை ஆன்மாவானது சிவப்பிரகாதமாகிய அருளினால் அறிந்து அதிலெழுந்துகலே இதனுண்மையாகும்.

சதாசிவரூபம்

“இப்படித்தரைமுதற்சமனையீராய்ச்
செப்பலியாபிக்கும்பரமசிவனது

* அஞ்சலிதன்னுணணிவிரலிரண்டினும்
விஞ்சியவங்குட்டம்மேவிலாவாகனம்.”

பொருவிலுயர்பிரபூணந்தன்னை
யழிவிவழுத்துதலவாகனமே.”

திருநாவுக்கரசுகவராயிகள்.

தீருக்குறுந்தோகை.

“அண்டமாரிருளுடுகடந்தும்பர்
உண்டுபோலுமொரொண்கடாச்சுடர்
கண்டிக்காரறிவாரறிவாரெலாம்
வெண்டிங்கட்கண்ணிவேதியெனப்பரே.”

“என்னிலாருமெனக்கினியாரில்லை
யென்னிலும்மினியாருருவன் னுன்ன
என்னுளையுயிர்ப்பாய்ப்புறம்போந்து புக்
கென்னுளேநிக்குமின்னம்பரீசனே.”

தாபனம்.

தயாநிதியே, அடியேனுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்யுகியித்
தம் இவ்வினங்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கவேண்டுமென்று அன்
புடன் செய்யுமனோபாவனையே தாபனமாம்.†

ஆன்மா சிவபெருமானை அருளிணைந்து அதிலழுந்தலை
நிலைபெறச்செய்தலே இதனுண்மையாகும்.

சதாசிவரூபம்.

“அலையாதழுந்தநிலைபெறல்தாபனம்.”

சந்நிதானம்.

அஃதாவது பூசிக்கப்படுபவராகியகடவுள் அனுக்கிரகிக்
குந்தன்மையும், பூசகனாகியதான் அனுக்கிரகிக்கப்பட்டுந்தன்மையு
மாகிய சம்பந்தபாவனையே *சந்நிதானமாம்.

சந்நிதானம்-சமீபித்தசம்பந்தம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

தீருக்குறுந்தோகை.

“நங்கடம்பனைப்பெற்றவன்பங்கினன்
தென்கடம்பைத்திருக்கரக்கோயிலான்

†மேவுமஞ்சலிதனைவிரித்ததோமுகமுறத்
தாபனஞ்செய்வதுதாபனமுத்திரையே.”

*பெருவிரலுயர்த்திடப்பிடித்தகைமுட்டிகள்
சரிவுறவளைத்திடிற்சந்நிதானமாம்.

தன்கடன்னடியேனையுந்தாங்குத்
என்கடன்பணிசெய்துகிடப்பதே”

சதாசிவரூபம்.

“இவன்றனதறிவுசிவன்பூரணத்திலுஞ்
சிவன்பூரணத்துவமிவன்றனதறிவினு
மொன்றையொன்றகலாதுறவுசெய்திருப்ப
தொன்றியசந்திதானமென்றுரைப்பார்.”

சந்நிரோதனம்.

பகவானே, எப்பொழுதும் என்னிடத்தில் அனுக்கிரகம்
வைத்திருக்கவேண்டுமென்னும் மனோபாவனையே †சந்நிரோதன
மாம்.

ஆன்மாவினிடத்துப் பொருந்திய அறிவானது எக்காலத்
தும், நீக்காதபடி சிவத்திலேசமைதலென்னு முண்மையாகும்

சதாசிவரூபம்.

“இவனிடத்துறுமறிவென்றுமொழியாச்
சமையதுதானேசந்நிரோதனமே.”

ஆவாகனாதிகளுக்கும்ந்திரம்.

சைவசமயநெறி.

“ஆவாகனாதிகளைச்சத்தியோசாதாதி
நாவிற்கொலிச்செய்யந்து.”

“இருதயத்தினாலுமிவைபுரிதலாகும்
இருதயமெங்கும்பொதுவென்றென்.”

கிரியையின் தன்மையையுணர்த்துதற்காகவே மந்திரத்
தையுச்சரித்து, †முத்தியைப்பைக்காட்ட, அதற்குரிய அநி
தேவதை மனதிற்கொண்ட பாவனையையனுசுலமாக்கும். வி
ருத்தியடைவாய் என்று சுவாகதம்* சொன்னதாகப் பாவித்து,
சுவாயி, இந்தஇயிங்கத்திற்சாந்தித்தியமாய் இருக்கவேண்டுமென்
றுவிஞ்ஞாபித்துச் சுவாகதாரக்கியம் கொடுத்து, இருதயாதி மந்

† “அன்னசந்நிதானத் தகமுறப் பெருவிர றன்ன மறைப்பது
சந்நிரோதனமே.,,

†. முத் - சந்தோஷம். திரா - வேகமாகச்செல்லல். எனவே
தேவரைமகிழ்வித்து அசாரைத்துரத்துதல் என்பதாகருத்து.

*சு - ஆகதம் - நல்வாவு.

திரங்களை இருதயமுதலிய அங்கங்களில் நியசித்து, மூலமந்திரத்
தையுச்சரித்து வலிபாவஞ்செய்து, அஸ்திரமந்திரத்தினால் இர
ட்சை, கவசத்தால் அவருண்டனம், வெளஷ்டன்பதை இறுதி
யாகவுடைய மூலமந்திரத்தையுச்சரித்து, தேனுமுத்திரை, சீமகா
முத்திரையினால் பரமீகாணஞ்செய்து * பஞ்சமுகமுத்திரைகா
ட்டுக.

இருதயபூர்வமும் நமோந்தமுமாக மூலமந்திரத்தையுச்ச
ரித்து, மகேசுவரமாகிய திருவடிகளில் வலமிடமாக ஒவ்வொருத
ரம் ஞானசத்திகாரியமாகிய பாத்திரத்தையும், சுவதார்தமாக
மந்திரத்தையுச்சரித்துச் சதாசிவமாகிய ஈசானாதி ஐந்துமுகங்க
ளிலும் மும்மூன்றுதரம் கிரியாசத்திகாரியமாகிய, ஆசமனீயத்
தையும், சுவாகார்தமாக மந்திரத்தையுச்சரித்து, நிஷ்களமாகிய
ஈசானம்முதலிய ஐந்துசிரசுகளில் ஒவ்வொருதரம் இச்சாசத்தி
காரியமாகிய அருக்கியத்தையும் தனுசாணபுவனபோகமாகிய
குற்றத்தைக்கழன்றிருக்கைகாரணமாகக் கொடுத்தல் உரித்தாம்.

ஆன்மாவானது சிவபெருமானுடைய பிரகாசமாகிய
இச்சாஞானக்கிரியைகள் பொருந்திய தானமாகிய திருவடியைப்
டைந்து, சத்திகளுடையவிளக்கத்திலே, திருவருளென்னும்தன்
மையையுடைய திருமுகத்திற்பொருந்தி, அருள்விளக்கத்திலே
நிஷ்களமாகிய திருமுடியையடைதலென்னும் பாவனைக்காகவே
பாத்திரம் ஆசமனீயம் அருக்கியம் என்பவற்றைக்கொடுப்பதா
கும்.

சதாசிவரூபம்.

“பாத்திராசமனூக்கியம்பழுதக

லான்மசுத்திரிமித்தமாகவும்.”

“நெடியகையிணைகளை நீமிர்த்தெதிர்முகமுற

வடிமுதன்முடியளவமைக்கின்மாமுத்திரையே.”

* “தன்னினுட்கோத்தகைத்தர்ச்சனிபெருவிரல்

மன்னியநடுவிரன்மணிச்சிறுவிரல்களை

ஆங்குறப்பிடித்தபின்னணிவிரலிணைநடுப்

பாங்குறநீமிர்ப்பதுபஞ்சமுகமே.”

திருஞானசம்பத் தமூர்த்திராயனார்.

பண்—பியந்தைக்காந்தாரம்.

“தோடொருகாதனாகியொருகாதிலங்கு

சுரிசங்குதின் றுபுரனக்

காழிடமாகநின் றுகனலாடுமெந்தை

யிடமாய்காசனகர்தான்

வீடுனெய்துவார்கள்விதியென்றுசென்று

வெறிநீர்நெளிப்பவிரலா

னாடுமென்றுசெம்மையொலிவெள்ளமாரு

நனிபள்ளிபோலுநமர்கான்.”

மூலமந்திரத்தை வெளவுடந்தமாகவுச்சரித்து அறுகு புஷ்பம் ஆட்சதைகளைச்சாத்துக். வரம் அத்தத்தினால் கண்டாநாதத்தைமுன்னிட்டு இருதயபூர்வமும் சுவாகார்த்தமுமான மூலமந்திரத்தினால்தூபதீபம் ஆசமனார்க்கியம்கொடுக்க. பாவனாபிஷேகம்செய்துவிசேஷார்க்கியம் புரோகசித்து, பாத்தியாசமனார்க்கியம்கொடுத்துத் திருவொற்றாடைபாவிக்க.

வாசனீபொருந்திய சந்தனம் அக்ஷதை அறுகு புஷ்பம் பொற்கொபினம் மேகலாபரணம் உபவீதம் குண்டலம் ஆபரணம் வஸ்திரம் என்பவைகளைப் பத்தியுடன்நிவேதிக்க.

சந்தனம்.

அகில் கருப்பூரம் குங்குமப்பூ முதலிய பொருள்களாற் கலந்த திருவருளாகிய சந்தனத்தைச் சாத்துகின்றவர்கள் பிரபஞ்சவைவார்க்கியமுடையவர்களாய்ச் சிவபூர்த்தையடைவார்கள். இது திருவருட்சத்திபுத்திலென்னும் பாவனையாம். மெய்யன் போடு சந்தனக்குழம்புசாத்தியவருடையபேற்றைமூர்த்திராயனாருடைய சரித்திரத்தாலும் நன்கு அறிக.

திருகரவுக்கரசுநாயனார்.

தீருந்தாண்டகம்.

“ஆளானவடியவர்கட்கன்பன் றன்னை

யானஞ்சுமாடியையநானபயம்புக்க

தாளானைத்தன்னொப்பாரில்லாதானைச்

சந்தனமுங்குங்குமுஞ்சாந்துந்தோய்ந்த

தோளானைத் தோளாதமுத்தொப்பானைத்
தூவெனத்தகோவணத்தையரையிலார்த்த
தோளனைக்கீழ்வேனாராளுங்கோவைக்
கேடிலியைநாமெவர்கேடிலாரே.”

புஷ்பதானம்.

வெள்ளுட் என்பதை இறுதியாகவுடைய மூலமந்திரத்தி
னார் புஷ்பம் அறுகு அட்சதை இவைகளைத் திருமுடிவீற்சாத்
துதல் சுத்தசைதன்னியமாகிய ஆனந்தம்பெருகுதற்காகும்.

சதாசிவரூபம்.

“நறுமலரதனைநல்வீட்டின்பங்
குறுகுதலேதுவாகவுங்கொடுத்து”

புஷ்பவிசேஷம்.

*சத்துவகுணத்தையுடைய வெள்ளெருக்கு, வெள்ளையல
ரி, பிச்சி, சிறுசண்பகம், மந்தாரை, கொக்கிறகு, புன்னை, நந்
தியாவர்த்தை, மல்லிகை, முல்லை, தாம்பை என்னும்வெள்ளைப்பூ
க்களால், சாத்துவிககாலமாகியசாயரட்சை யாமம் உஷக்காலம்எ
ன்னுங்காலங்களில் அருச்சித்தவர்கள் மோட்சத்தையடைவார்க
ள். செந்நிறத்தையுடையவைகளாகிய பாதிரி, செந்தாமரை, பட்
டி, செவ்வலரி, செங்கடம்பு என்னும் இராசதபுஷ்பங்களால் இ
ராசதகாலமாகிய மத்தியானகாலத்திலருச்சித்தவர்கள் போகத்
தையடைவார்கள். பொன்மைநிறம்பொருந்திய கொன்றை, செ
ண்பகம், பொன்மத்தை முதலிய இராசத சாத்துவிகபுஷ்பங்க
ளால், பிராதக்காலத்திலருச்சித்தவர்கள் போகமோகூழ்மென்
னுமிரண்டையுமடைவார்கள். வில்வம், துளசி, இருவேலிவேர்,
மருக்கொழுந்து, அறுகு, பச்சை முதலிய தாமத இராசத பத்
திரங்களாலருச்சித்தவர்கள் போக மோகூங்கலையடைவார்கள்.

நீலோற்பலம்நீங்கலான நீலநிறப்புஷ்பங்கள் தாமதகுண
த்தையுடையன ஆகையால் அவை பூசைக்குத்தகுதியற்றன.

‡அதிதேவர்கள்.

கோங்கம்பூவில் வாணியும், அலரிப்பூவிற்பிரமாவும், வ
ன்னியில் அக்கினியும், நந்தியாவர்த்தப்பூவில் நந்திதேவரும், பு
ன்னைப்பூவில் வாயுவும், எருக்கிற் சூரியனும், சண்பகத்திற் செ

* அசிதம். ‡ காஞ்சிப்புராணம்.

வ்வேனும், வில்வத்திற்றிருமகளும், கொக்கிறகம்பூவில் டாயோ
னும், மாவிலைக்கையில் வருணனும், மகிழில்சய்சையும், வாகை
ப்பூவில் நிருதியும், சாதிப்பூவில் ஈசானனும், செங்கழுநீரில் பரி
தியும், குழுதப்பூனிற்றிஞ்சளும், மந்தாசத்திலிந்திரனும், மதும
த்தையிற்குபேரனும், நாயுருவியில் இயமனும், தாமரைப்பூவிற்
சிவனும், நீலோற்பலத்திலும் ஏனைய வாசனைப்புஷ்பங்களிலும்
உமாதேவியாரும் உவகையுடன் இருப்பார்கள் ஆகையால் இப்பு
ஷ்பங்களை அன்புடன் விதிப்படினெத்துப்பூசிப்பின் சிவபெருமா
ன்கிருபைசெய்தருளுவர்.

* ப ல ன்.

அக்ஷதை சத்துருக்ஷயத்தையும், அறுகு பிராதிருவததோ
ஷத்தையும், எட்பூபிரமகத்திதோஷத்தையும், கொன்றைப்பூ மா
திருவததோஷத்தையும், வெள்ளெருக்கம்பூ அன்னியஸ்திகமன
த்தையும், நீலோற்பலம் வாக்குத்தோஷத்தையும், குங்குமப்பூ ந
வக்கிரகபீடையையும், வில்வம் பொய்சொன்னபாவத்தையும்,
கோங்கம்பூ கள்ளுண்டபாவத்தையும், கத்தரிப்பத்திரம் குட்ட
ரோகத்தையும், துளசி வறுமையையும், தும்பைப்
பூ கோகத்திதோஷத்தையும், பலாசம்பூபொன்றிருடின தோஷ
த்தையும், நெய்தற்பூவுமநெல்லியும் ரோகத்தையும் நீக்கிவிடும்.

திருநாவுக்கரசு வாயிகள்

திருக்குந்தோகை.

“விண்டமாமலர்கொண்டிலிரைந்துநீர்
அண்டநாயகன்றன்னடி சூழ்மின்கள்
பண்டுநீர்செய்தபாவம்பறந்திடும்
வண்டுசேர்பொழில்வான்மியூர்சனே.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகாயனார்.

பண்—சீரிகாமரம்.

“வாசநலஞ்செய்திமையோர்நாடோ லுமலர் தூவ
வீசனெம்பெருமானினிதாகவுறையுமிடம்
யோசனைபோய்ப்பூக்கொணர்ந்தங்கொருநாளுமொழியாமே
பூசனைசெய்தினிதிருந்தான்புள்விரகுக்குவேளுரே.

*சைவப்பூஷணம்.

தீருவாசகம்.

“ஆயமொழிக்கின்ளாயன்ஊழ்மன் பர்பான்
மேயபெருந்துறையான்மெய்த்தாரென்—தீயவினை
நானும்ஊகாவண்ணநாயேனயாளுடையான்
தானியறுகாமுவந்ததார்.

கௌபீனம்.

நான்குவேதங்களையும் கலைகளையும் கௌபினமாயணிந்த
னர்.

தீருவாசகம்.

“என்னப்பனெம்பிரானெல்லார்க்குந்தானீசன்
துன்னம்பெய்கோவணமாக்கொள்ளுமதுவென்னேடி.
மன்னுகலைதன்னுபொருள்மறைநான்கேவான்சாடாத்
தன்னையேகோவணமாச்சாத்தினன்காண்சாழலோ.”

உபவீதம்.

விதிப்படிசெய்யப்பட்ட பூணூலைச் சிவபெருமானுக்குத்
தினந்தோறுஞ் சாத்துகின்றவர்கள் வேதபண்டிதராவார்கள். அ
வர்களை மயக்கம்பொருந்திய புலைபுரள்காண்டினும் மறுமையில்
மறையோராவார்கள்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்.

பண்—காந்தாரம்.

“முத்தேதர்கையாளிடமாகத்தன்மார்பில்வெண் ணூல்பூண்டு
தொத்தேதர்மலர்சடையிலவைத்தாரிடம்போ லுஞ்சோலைகுழந்த
வத்தேதனளியுண்களியாலிசைமுரலவாலத்தும்பி
தெத்தேதயெனமுரலக்கேட்டார்வினைகெடுக்கும்திருநனாவே.”

வஸ்திரம்.

மிருதுவாகிய இளைகளையுடையதும், வெள்ளிய நுரைபோ
ன்றதுமாகிய பட்டுவஸ்திரத்தை அன்புடன்சாத்தியவர்கள் சிவ
லோகத்தையடைந்து ஒவ்வோரினைக்கு ஆயிரம்கற்பகாலம் வாழ்
வார்கள். இது திரோதானசத்தி நீங்குதலென்னும் பாவனையாம்.

திருகாவுக்கரசுவாமிகள்.

தீருநீரிகை.

“கட்டிட்டதலைகையெந்திக்கனலெரியாடிச்சீறிச்
சட்டிட்டநீறுபூசிச்சுடுபிணக்கட்டராடி

வீட்டிட்டவேட்கையார்க்குவேறிருந்தருள்கள்செய்து,
பட்டிட்டவுடையாகிப்பருப்பதனோக்கினோரே.”

தத்துவத்திரயம்.

வலப்பாகத்தில் ஆன்மதத்துவத்தையும், இடப்பாகத்தி
ல் வித்தியாதத்துவத்தையும், நடுவிற் சிவதத்துவத்தையும் புஷ்
பாஞ்சவித்திரயத்தினுஞ்சிப்பது தத்துவத்திரயபூசையாம்.

ஆன்மபோதம்நீங்கிச் சிவபோதம் பதியுஞ்சமயத்தில்
மனம் வாக்குக்காயத்தான்வந்த வினைகளையும், சஞ்சிதம் ஆகாமி
யம் பிராரத்தம் ஆகிய வினைகளையும் நீங்குதலென்னும் பாவனை
வாம்.

சதாசிவரூபம்.

“நீங்கருங்கருமசுத்திநிமித்தந்
தீங்கறுத்தத்துவத்திரயஞ்சாத்தி”

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்.

பண்—வியாழக்குறிஞ்சி.

“அவ்வினைக்கிவ்வினையாமென்றுசொல்லுமெதற்கீர்
உய்வினைநாடாதிருப்பதுமுந்தமக்கடனமன்றே
கைவினைசெய்தெம்பிரான்கழன்போற்றதுநாமடியோய்
செய்வினைவந்தெமைத்தீண்டப்பெருதிருநீலகண்டம்.”

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

தனித்திருநேசை.

“நாயினுங்கடைப்பட்டேனைநன்னெறிகாட்டியாண்டாய்
ஆயிரமரவமார்த்தவமுதனேயமுதமொத்து
நீயுமென்னெஞ்சினுள்ளேநிலாவினாய்நிலாவிநிற்க
நோயுவைசாருமாகிஞைக்கீயருள்செய்வாயே.”

மாலை.

பின்பு சிவனைமூலத்தாஸருக்கித்துப் பிரணவரூபமாகிய
கொன்னறைமுதலியமாலேசாத்துக.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

பண்—காந்தாயம்.

“அண்டமாயாதியாயருமறையோடைம்பூதப்
பண்டமாயுலகுக்கொர்பெய்பொருளாம்பிஞ்ஞகனைத்

தொண்டர் தாமலர் தூவிச் சொன்மால்புனைகின்ற
இண்ணடேசர் சடையானையென்மனத்தேவைத்தேனே.”

சிவபோதத்தையடைந்த ஆன்மா மீண்டும் பிரபஞ்சத்தை
நோக்காவண்ணங் கண்டாநாதத்தை முன்னிட்டுத் தூபம் தீபம்
ஆசமனம் அருக்கியக்களையும் * மனோதமுத்திரையையுஞ் சம
ர்ப்பிக்க.

கண்டாநாதம்.

மணியில் தேவர்கள் வசிக்கலால் அதை நாபிக்குக்கீழ்ப்ப
டாமல் அஸ்திரமந்திரத்தை உச்சரித்து, அடித்தல்வேண்டுமெ
ன்று தந்திரசாரத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இயக்கர், இரா
க்கதர், பிசாசர், அசுரர் என்னுமிவர்கள் மணிச்சத்தத்தைக்கேட
டுப்பவர்களுடன அசுவரெனவும், தேவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன்
சார்ந்திருப்பவர்களுனவும் சகலாதமசாரங்கிரகத்திற் கூறப்
பட்டிருக்கிறது.

தூபபேதமும் பலனும்.

தூபபாத்திரத்தின்முகத்தில் அக்கினியும், தண்டத்தில்
சுவரனும், பாதத்தில் பிரசாபதியும் அதிபர்களாக இருப்பார்க
ள். தூபமானது உத்தமதூபம், மத்திமதூபம், அதமதூபம் என
மூவகைப்படும். அகிற்பொடியொருகூறும், குங்குலியம் இருகூ
றும், சந்தனப்பொடி மூன்றுகூறும், சிறிதுகருப்பூர்ப்பொடியும்,
தேனுங்கட்டியிடுவது உத்தமதூபமாகும். இது சாத்துவிககு
ணசம்பந்தமானது.

இலாமிச்சம்வெர்ப்பொடி ஒருகூறும், குங்குலியம் இரு
கூறும், சந்தனப்பொடி மூன்றுகூறும், நெய்யும், தேனுங்கட்டியி
டுவது மத்திமதூபமாகும். இது இராசதகுணசம்பந்தமானது.

குங்குலியமும் நெய்யுங் கூட்டியிடுவது அதமதூபமாகு
ம். இது தாமதகுணசம்பந்தமானது.

கிரியாசத்திருபமாகிய தூபத்தைச் சிவசந்திதானத்திலிடு
வதனால் உண்டாகும் உண்மையைக் கூறுமிடத்து, ஆன்மாவை

“* இருகையங்குலிகளையெதிர்முகத்தினுள்ளச்
செருகியபின்பிணைச்செங்கைக்கூட்டி
நீடுதர்ச்சனிகணியிற்றுறப்பெருவிரன்
மூடிடின்மனோதமுத்திரையாகும்.”

மறைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஆணவமலசத்தியாகிய அபியாமை யைக் கிரியாசத்தியைக்கொண்டு சிவபெருமான்மீக்கும்குறிப்பெ ன்க.

திருஞானசம்பந்தநாயனார்.

பண்—பழந்தக்காகம்.

“தொங்கலுங்கமழ்சாந்துமகிற்புகையுந்தொண்டர்கொண் டங்கையாற்றொழுதத்தவருச்சுனற்கன்றருள்செய்தான் செங்கயல்பாய்வயலுடுத்தசெங்காட்டங்குடியதனுட் கங்கைசேர்வார்சடையான்கணபதிச்சாத்தானே.”

பண்—கௌசிகம்.

“வெந்தகுஞ்சுலியப்புக்கைவிம்மவே
கந்தநின்றலவுங்கனிப்பாலையார்
அந்தமும்மளவும்மறியாததோர்
சந்தமாலவர்மேவியசாந்தமே.”

திபபேதமும்பலனும்.

கிற்சத்தியின்வாசமாய், ஞானவிளக்கமாயிருப்பது தீப மாகும். சிவசநிதானத்திற் தீபமேற்றிவருபவர்களுக்குச் சிவ பெருமான் அபமிருத்துநிவாரணத்தையும், பாபக்ஷயத்தையும், சகலசித்திகளையும், ஞான அறிவையுங் கொடுத்தருளுவர். அது உத்தமதீபம், மத்திமதீபம், அதமதீபம் என மூவகைப்படும். கபிலைப்பசுவின் நெய்யால் நிறைக்கப்பட்டதும், தாமரைநூல், வெள்ளெருக்குநூல், பருத்திநூலென்பவற்றிலொன்றினால் இரு பத்தோரினையாக்கிக்கர்ப்பூரப்பொடிகூட்டித்திரிபண்ணப்பட்டது ம், திரியிலெரியுஞ்சுடர் நான்கங்குலவளவுபரமாயிருப்பதும், சா த்துவிதகுணத்தைப் பொருந்தியுள்ளதுமானது உத்தமதீபமாகு ம். மற்றைய பசுக்களின்நெய்யால் நிறைக்கப்பட்டதும், பதினாறி னையாக்கிக் கருப்பூரப்பொடிகூட்டப்பட்ட திரியையுடையதும் திரியிலெரியுஞ்சுடர் மூன்றங்குலவளவுபரமாயிருப்பதும், இராசதகு ணத்தைப்பொருந்தியுள்ளதுமானது மத்திமதீபமாகும். ஆட்டு நெய் அல்லது எண்ணெயால் நிறைக்கப்பட்டதும், பதினான்கினே யாலேனும் ஏழினையாலேனும்கருப்பூரப்பொடிகூட்டிப் பண்ணப் பட்ட திரியையுடையதும், திரியிலெரியுஞ்சுடர் இரண்டங்குல வளவுபரமாயிருப்பதும் தாமதகுணத்தைச்சார்ந்துள்ளதுமானது அதமதீபமாகும்.

மசுக்கொட்டைகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்டனெய்யும், ஒரு மைனெய்யும், கந்தைத்துணியும் சிவதீபங்களுக்கு விலக்கப்பட்டன.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்

தனித்திடுநேரிகை.

“விளக்கினூர்பெற்றவீன்பமெழுக்கினுற்பதிற்றியாகும்
துளக்கினன்மலர் தொடுத்தாற்றாயவிண்ணேறலாகும்
விளக்கிட்டார்பேறுசொல்லின்மெய்நெறிஞானமாகு
மனப்பிலகீதஞ்சொன்னார்க்கடிக்கடாமருளுமாகே.”

சதாசிவரூபம்.

“ஞானவிளக்கண்ணுதற்பொருட்டுத்
தூபதீபந்துதைத்தினிதளித்து.”

மெய்யன்போடு தூபமிட்டவாதுபேற்றைக் குங்குலியக்
கலையநாயனார்சரித்திரத்தாலும், தீபமேற்றியவர்பெருமையை ந
மிருத்தியடிகள் சரித்திரத்தாலும் பெரியபுராணத்திலறிக.

இலயாங்கம்.

பஞ்சப்பிரமமந்திரங்களையும் சடங்கமந்திரங்களையும் அ
வ்வவ்வவயவங்களிலே பூசிக்க,

போகாங்கம்.

காமியத்தைவிரும்பி ஆவாணபூசையின்பொருட்டுப் பிரா
ர்த்தித்து, அனுமதிபெற்று, மூலத்தாற்சிவனைப்பூசிக்க. சர்வஞ்
ஞத்துவம், நித்தியபரிபூரணம், அநாதிபோதம், சுதந்திரம், அ
லுப்தசத்தி, அநந்தசக்தி என்னும் சிவபோகத்துக்கு அங்கமாகி
ய சத்தகுணங்களாறையும் ஆன்மாப்பெறுதலே மேலாகியபோ
காங்கபூசையென்று ஞானரத்தினாவளியிற்கூறப்பட்டது.

சதாசிவரூபம்.

“சட்குணந்தனக்குச்சார்தற்பொருட்டுப்
பொக்கமில்போகாங்கம்பூசித்து.”

பிரதமாவரணம். [போகாங்கபூசை.]

ஐந்து சிரசுகளிலிருந்து ஈசானத்தையெடுத்து, படிக்கிற
த்தையுடையவரும், உலகத்துக்குக்காரணரும். மூன்றுகண்க

கையுடையவரும், ஞானசந்திரனைச்சுண்டிற்றரித்தவரும், ஆழரும் பிரசன்னமுள்ளவரும், சூலத்தையும், அபயத்தையும் தரித்த கைகையுடையவருமாக, ஓம் ஹம் எம்ஸ்மா நமீ-ஓய-ம் நமீ-ம் என்று ஈசானத்திற்பூசிக்க.

ஐந்துமுகங்களிலிருந்து தற்புருஷவத்திரத்தையெடுத்து, பொன்னிறத்தையும் பிரதம்பரத்தையும் உபவீதத்தையுமுடையவரும், மாதாளங்களியும் உருத்திராக்ஷமாலிகையும் பொருந்திய கைகையுடையவரும், இளம்பிறைபைத்தரித்த சிரசையுடையவருமாகத் தற்புருடதேவரை ஓம் ஹம் நமஸு பரமஷுகூய நமீ-ம் என்று கிழக்குத்தளத்திற்பூசிக்க.

இருதயத்திலிருந்து அகோரத்தையெடுத்து, மூன்றுகண்களையும், முடியிற்சந்திரனையும், சாரத்தத்தையும், குண்டலாலங்காரத்தையும், கீரிநிர்மானபுருவம் மீசை தாடி கேசம் பல் இவைகள் பொருந்திய உக்கிரமுகத்தையும், கபாலம், சர்ப்பம், நிருசங்கம் ஆகிய ஆபரணங்களையும், வலத்திருக்காங்களிற் சூலம், பாசு, வாள், தண்டம் என்னுமிவைகளையும், இடத்திருக்காங்களில் கட்டுவாங்கம், கபாலம், பரிசை, பாசம் என்னுமிவைகளையுத்தரித்தவரும், சுத்துருக்களையழிப்பவரும், மேகம்போலும்நிறமுள்ளவரும், இட்டசித்திகளைக்கொம்பு வருமாக ஓம் ஹம் சுலோரஹு உபாய நமீ-ம் என்று தெற்குத்தளத்திற்பூசிக்க.

குய்யத்திலிருந்து வாமதேவத்தையெடுத்து, சிவப்புநிறத்தையும், நறுமணம்பொருந்திய மாலை வஸ்திரம் உபவீதம்பெய்வற்றையும், உயர்த்தமூக்கையும் சிவந்ததலைப்பாகையையும், வாள் பரிசை என்னுமிவற்றையேந்திய கைகையுமுடையவருமாக ஓம் ஹம் வாரிஷெவரு-ஹுய நமீ-ம் என்று வடக்குத்தளத்திற்பூசிக்க.

பாதாதிசுங்கங்களிலிருந்து சத்தியோசாதத்தையெடுத்து வெண்மைநிறமுள்ளவரும், வெண்மையானமாலை சந்தனம் ஆபரணம் தலைப்பாகை வஸ்திரம் இவற்றையும், மூன்றுகண்களையும் வசதாபயம்பொருந்திய கைகையுமுடையவரும், சார்தரும், சந்திரனையணிந்தவரும், பாலவடிவரும், வெண்மையான ஒருமுகமுடையவருமாக ஓம் ஹம் வஸ்திரஹு நமீ-ம் என்று மேற்குத்தளத்திற்பூசிக்க.

இவர்களுடைய இருவடிவளை மறவாது தியானித்தவர்கள் ஆன்மாவை இடர்ப்படுத்துகின்ற வினையினின் றுமகிங்குவர்.

நேத்திரங்களிலிருந்து நேத்திரத்தையெடுத்து, சிவப்புநிறமானதும், ஞானசத்தி கிரியாசத்தி இச்சாசத்திவடிவானதும், முத்தத்துவவடிவானதும், மூன்றுமண்டலங்களையடைந்ததுமாக ஈசானத்திற்கு உத்தரபாகத்தில் ஓம் ஹம் நமோ நமோ நமோ என்று பூசிக்க.

இருதயத்திலிருந்து இருதயத்தைக்கிரகித்து, வெண்மை நிறமுள்ளதாக ஓம் ஹம் ஹ்ரீ உயாய நமீ என்று அக்கினிதளத்திலும், சிசிலிருந்து சிரசைக்கிரகித்து, பொன்மைநிறமுள்ளதாக ஓம் ஹம் ஸ்ரீரவோ நமீ என்று ஈசானதளத்தில் நேத்திரத்திற்குவடக்கிலும், சிகையிலிருந்து சிகையைெடுத்து, சிந்திரவார்ணமுள்ளதாக ஓம் ஹம் ஸ்ரீரவோ நமீ என்று நிருதிதளத்திலும் பிறராற்பேதிக்கப்படாத ஒளிநுபமானகவசத்தை எல்லா அங்கங்களிலிருந்தும் எடுத்து, ஓம் ஹம் கவயாய நமீ என்று வாயுதளத்திலும், பராக்கிராமநுபமான அஸ்திரத்தை அத்தங்களிலிருந்து எடுத்து, ஓம் ஹம் கவ்யாய நமீ என்று கிழக்கு முதலிய நான்கு தளங்களிலிருந்தும் தற்புருடாகிசுளுக்கு இடப்பாகத்திலும் பூசிக்க. ஈசானதிலிருந்துக்கும் முறையே தேனு, *பத்மம், †திரிகுலம், ‡மகரி, §சிருக்கு என்னும் முத்திரைகளையும், இருதயாதி அங்கங்களுக்கு ௧ நமஸ்கார முத்திரையை யுங்காட்டுக.

* “பிணித்தகைவிரித்துப்பெருவிரலினைநடுப் பணித்திடப்பிடிப்பதுபதுமமுத்திரையே.”

† “பெறுகாங்கோத்தபின்பெருவிரானலிவிரல் சிறுவிரனியிர்ப்பதுதிரிகுலம்மே.”

‡ “திரிகுலந்தனிற்செறித்ததற்சனியினை மருவநாமிகையறவனைத்திடினமகரம்.”

§ “காண்டகமகாக்கனிட்டையுள்வைத்துத் தூண்டிடிற்பெருவிரல்கருத்துமுத்திரையே.”

௨ “பெருவிரலிரண்டும்பிணைந்திடநியிர்த்தே காமிரண்டுநினமஸ்காரமுத்திரையே.”

ச தாசிவருபம்.

“முந்துமறைதெரிமுதலாவாண
மைந்துபிரமமோடாறங்கமுமே.”

முச்சத்திகளாலும் எல்லாக்காரியங்களையும்நின்று அதி-
ஷ்டத்துச்செய்வதே நேத்திரமாகையால் இது அலுப்தசத்தி என்-
னுங்குணத்தையும், திருவருட்சத்தியால் எல்லாவற்றையும்அறி-
தலே இருதயமாகையால் இது சர்வஞ்ஞத்துவம்என்னுங் குணத்-
தையும், இச்சாஞானக்கிரியைமூன்றும் பஞ்சகிருத்தியஞ்செய்யு-
ங்குணமாகிய ஈசானாதிஜீத்தும்ஆகிய எட்டுக்குணங்களும்பொரு-
ந்திய குறைவுபடாதஜிசுவரியமே சிரசாதலால் இது அநாதிபோ-
தம் என்னுங்குணத்தையும், இச்சாஞானக்கிரியைகள் மிகுந்தமி-
ரகாசமே கவசம்ஆகையால் இது சுவதந்திரம் என்னுங்குணத்-
தையும், ஆன்மாவினது அநாதிடலத்தைச்சங்கரிக்கும்பெருமை-
யே அஸ்திரமாகையால் இது அநந்தசத்தி என்னுங்குணத்தையு-
ம் பொருந்தியிருக்கும்.

இரண்டாமாவரணம்.

கிழக்குமுதலிய தளாக்கிரங்களில் இரத்தநிறமுள்ளவரு-
ம் பூசத்தியையுடையவருமாகிய அநந்தரையும், வெண்மைநிறமு-
ள்ளவரும், சுவாகாசத்தியையுடையவருமாகிய சூக்குமரையும்,
நீலநிறமுள்ளவரும் சாந்திசத்தியையுடையவருமாகிய சிவோத்-
தமரையும், பீதநிறமுள்ளவரும் பிரபாசத்தியையுடையவருமா-
கிய ஏகநேத்திரரையும், கறுப்புநிறமுள்ளவரும் புஷ்டிசத்தியை-
யுடையவருமாகிய ஏகருத்திரரையும், சிவப்புநிறமுள்ளவரும் சு-
ருதிசத்தியையுடையவருமாகிய திரிமூர்த்தியையும், சிவப்புநிற-
முள்ளவரும் கிருதிசத்தியையுடையவருமான் சிவீகண்டரையும்,
மஞ்சலநிறமுள்ளவரும், மேதாசத்தியையுடையவருமாகிய சிக-
ண்டியையும் பூசிக்க. இந்தவித்தியேசவார்கள் மூன்றுகண்களை-
யும், நான்குபுயங்களையும், அபயம் வாதம் உடுக்குமழு என்பவற்-
றையுமுடையவர்களாய்ச் சிவனுக்குள் தீர்முகமாக இருப்பார்கள்.

“வீசியவுபயாவரணமுமிச்சைக்
சோனந்தாதிகளெண்மருமே.”

மூன்றாமாவரணம்.

நூன்னுபமான பீடகண்டத்தில் நந்தி, மகர்காளர், பிருங்கி, விராயகர், இடபர், கந்தர், தேவி, சண்டர் என்னும் எண்கணத்தலைவர்களைப்பூசிக்க.

“மூன்றாவதுகணமுதல்வர்களெண்மரும்”

நான்காமாவரணம்.

கந்தபீசாங்குரமான பீடபாதத்தில் இந்திரன், அக்கினி, இயமன், நிருதி, வருணன், வாயு, ருபேமன், சசானன், பிரமா, விஷ்ணு என்னும் லோகபாலகர்கள் பதின்மர்களைப்பூசிக்க.

“நான்காவதுமகவான்முதலெந்திரு
பாங்காருலகபாலகரும்”

ஐந்தாமாவரணம்.

ஆதாரசிலையில் வச்சிரம், சத்தி, தண்டம், கட்கம், பாசம், அங்குசம், கதை, சூலம், பதுமம், சக்கரம் என்னும் தசாயுதங்களைப்பூசிக்க.

“ஐந்தாவதுதசவாயுதமே”

“பஞ்சாவரணத்தலம்பகரும்பொழு
தம்புயகேசரமதனிதழந்தம்
பீடகண்டம்பிரகீடபீடம்
தேடரும்பிரமச்சிலையிவையைந்தே.”

பின் மூலத்தாற் புஷ்பாஞ்சலிசெய்து மகாமுத்திரைகாட்டி ஐக்கியம்பாவிக்க.

பின்பு தூபதிபம் ஆசமனம் அருக்கியம் கொடுத்து, வைவேத்தியம் பானீயம் என்பவைகளைச் சுவாகாந்தமூலத்தாற்கொடுத்து, பிரமாங்கங்களுக்கும் அந்த அந்த மந்திரங்களாற்கொடுக்க.

நைவேத்தியம்.

சிவபெருமானுக்குத் தற்புருடமுகத்தில் *மிருகமுத்திரையினால் நிவேதித்தல் முறையாகும். சசானம்முதலிய பிரமாங்கங்களுக்கு அன்னம் முதலியவற்றைத் தனித்தனியே பாதத்திர

* “கைவிரல்குவித்ததிந்கனிட்டைதர்ச்சனியெனு
மெய்விரனீட்டிடினமிருகமுத்திரையே.”

நகனிற்படைத்துநிலேதிக்க. அல்லது ஓரேபாத்திரத்திற்படைத்துநிலேதிக்க. மனவமைவுபிறத்தற்பாகத் தற்போதத்தைனைவேத்தியமாக ஒப்பித்தலே இதன்பாவனையாகும்.

ச தாசிவருபம்.

“பின்மனவமைவுபிறத்தற்போருட்டு
வைவேத்தியமுகவாசமுநல்கி.”

திருவினையாடற்புராணம்.

“பாட்டிநகின்புறகுருபான்பாதமேற்கண்ணீ
ராட்டிச்சென்மலரணிந்துதற்போதவின்னமுதை
யூட்டித்தற்பாளுநாமோமலென்கனலை
மூட்டிச்சம்புவின்பூசைமேன்முயற்சியராளு.”

சுத்தாமூர்த்திகவாயிகள்.

பண்—நக்கேசி.

“ஆலத்தானுகந்தமுதுசெய்தானையாதியையமர்தொழுதேத்தன்
செந்தான்பெரிதும்முடையானைச்சிந்திப்பாரவர்க்கிந்தையுளானை
யேவலவாரகுழலாளுமைநகையென்முமேத்திவழிபடப்பெற்ற
காலகாலனைக்கம்பனெம்மானைக்காணக்கண்ணடியென்பெற்றவாதே.”

பா லீ ய ம் .

ஏலம், சந்தனம், பச்சைக்கருப்பூரம், பாதிரிப்பூ, செங்க
மூர்ப்பூ, என்பவற்றால் நிறைக்கப்பட்டசலத்தைத் திருப்தியின்
பொருட்டுக்கொடுத்தல் பாணியம் எனப்படும். ஆசமனியமும் ஹ
ஸ்தோதவர்த்தனமும் சமர்ப்பிக்க.

மு க வ ா ச ம் .

ஏலம், இவைக்கம், பச்சைக்கருப்பூரம், சரதிக்காய், தக்
தோலம் என்பவற்றின்பொடியைப் பணிநிரோமிகூட்டிச்சேர்த்து
ததாம்பூலத்தைச்சமர்ப்பிக்க பின்பு அருக்கியம் தூபம் தீபம்
ஆசமனம் அருக்கியம் என்னுமிவைகளைச் சமர்ப்பிக்க.

ப வி த் தி ர ம் .

அறுகு அட்சதை புட்பம் இவைகளைஎடுத்து மூலமந்திர
முச்சரித்துப் பணித்திரஞ்சாத்துக. இது தைனிகம், பெளதிகம்,
ஆன்மிகம் என்னும் மூவகைத்துக்கங்களைநீக்கும்பொருட்டாகும்.

மனோவாக்குக்காயிற்றந்தவிடத்தில் முன் அழியாமல் அ
கிட்டித்துநின்ற இச்சாநூனக்கிரியையை ஆன்மாபொருந்நு
தே இதன்பாவணையாகும்.

சதாசிவரூபம்.

“மூவகைத்துக்கமுடிகையின்பொருட்டுப்
பாவகமானபவித்திரஞ்சாத்தி.”

தீபாராதனை.

ஐந்து அடுக்குள்ள அலங்காரதீபம் பஞ்சகலைகளைக்குறிக்கின்றது. மூன்று அடுக்குள்ளதீபம் முத்தத்துவங்களைக்குறிக்கின்றது. இத்தீபத்தாலாராதிப்பின் ஆன்மாசத்தியுறும். நாகதீபம் புத்திரவிருத்தியின்பொருட்டும், இடபதீபம் பசுவிருத்தியின்பொருட்டும், புருஷதீபம் சகலசித்தியின்பொருட்டும், நக்ஷத்ரதீபம் ரோகசாந்தியின்பொருட்டும், வித்தையின்பொருட்டும், கும்பதீபம் மலநிவாரணத்தின்பொருட்டும், ஐந்துதட்டைகள் ஈசானம்முதலிய ஐந்துகுணங்கள் பதிதற்பொருட்டும், தூபதீபம் சாஸூபதவியின்பொருட்டும், செம்பஞ்சம் நிம்பபத்திரமும் திருட்டிதோஷநீக்கத்தின்பொருட்டும், விபூதி மூவுலகாட்சையின்பொருட்டும் ஆராதிக்கப்படுகின்றன.

கண்ணடியிற் சிவசத்தியும் அதனொளியில் சிவமுமிருப்பதால் அதனால் ஆராதித்தவர்கள் ஞானத்தையடைந்து சிவலோகத்திலிருப்பார்கள். குடையிற் சூரியமண்டலமும், காம்பிற் சூரியனும் இருப்பதால் அதனால் ஆராதனைசெய்தவர்கள் ஆஞ்ஞாசக் கரத்தையும் பலத்தையும் அடைவார்கள். சரமரையில் வாயுவும் காம்பிற் கார்க்கோடகனுமிருப்பதால் அதுகொண்டபணியாற்றியவர்கள் மலத்தினின்றும் நீங்கித் திருவருட்செல்வத்தையடைவார்கள். விசிறியிற் சூரியனும், காம்பிற் பதுமனென்னுஞ்சர்ப்பமும்தான், அதிலிருந்துண்டாகின்றகாற்றில் வாயுதேவனுமிருப்பதால் அதனால் பணிசெய்தவர்களும், ஆலவட்டத்தினால் பணிசெய்தவர்களும் சகலசுபசோபனத்தையும் தீர்க்காயுளையும் அடைவார்கள்.

ஆராததிரிகம்.

கர்ப்பூரம்வெண்மைநிறத்தைப்பொருத்தி அக்கினிபற்றிய விடத்தே அதன்வடிவமாக விளங்கி, ஓர்பற்றுமில்லாமல் முற்றுங்

கஅசு

சிவபூசை விளக்கம்.

கரையப்பெற்று ஆகாயத்துடன்கலந்து அத்துவிதமாய்விளங்கல் போல, ஆன்மா வெண்மைநிறமான சாத்துவிதருணத்தைப்பொருந்தி, ஞானாக்கினி பற்றியவிடத்தே பசுத்தன்மைநீங்கிச் சிவத்தன்மை விளங்கப்பெற்று, மூவகைச்சரீரங்கள் கரையப்பெற்று, எல்லாப்பற்றுங்கழன்று, சிதாகாசத்தோடு அத்துவிதமாய்ப் பேரானந்தப்பெருவாழ்வு அடைதல்வேண்டுமென்னும் குறிப்பை உணர்த்துவதற்காகக் கர்ப்புராராதனை செய்யப்படுகின்றது.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.

“அக்கினிகர்ப்புராதனையறவிழுங்கிக்கொண்டாற்போன் மக்கினம்பட்டிள்ளைமருவியிருந்தாண்டி.”

தாயுமானசுவாமிகள்.

“தீதனையாக்கர்ப்புரதிபமெனநானகண்ட
சோதியுடனென்றித்துரிசறுப்பதெந்நாளோ”

அநந்தாதிகளாற்று தூக்கப்பட்டுச் சந்தோஷமடைகின்றவராகச் சிவனைத்தியானிக்க. பதினாறுகலையுடன்கூடிய பிராசாதத்தையுச்சரித்து, மூலத்தாற் புட்பாஞ்சலிசாத்தி, மகாமுத்திரையும், *பஞ்சமுகிமுத்திரையும் கொடுக்க.

செபநிவேதனம்.

செபமாலையின் நாயகமணியில், சத்தியாதிசத்திபரியந்தமாகச் சிவனைப்புகிப்பதுபோலப்புகிக்க.

போககாமிகள் தூற்றெட்டு அல்லது மீம்பத்துநான்கு அல்லது இருபத்தேழு மணிகளினுற் செய்த செபமாலையைக் கீழ்நோக்கித் தள்ளியும், முத்திகாமிகள் இருபத்தைந்துமணிகளாற் செய்த செபமாலையைமேனோக்கித் தள்ளியும்செபிக்க. செபிக்கு

---

*“தன்னினுட்கோத்தகைத்தர்ச்சனிபெருவிரன்
மன்னியநடுவிரன்மணிச்சிறுவிரல்களை
ஆங்குறப்பிடித்தபின்னணிவிரலினைநடுப்
பாங்குறநிமிர்ப்பதுபஞ்சமுகமே.”

ம்பொழுது நாயகமணியைக்கடவாமலும், செபபாலை பிறர்கண் ணுக்குப் புலப்படாமல் பரிவட்டத்தால் மூடிக்கொண்டும், ஒன் றோடொன்று ஓசைபடாமலும் சிவபெருமானுடைய திருவடிக ளைமனதினால் தியானித்துக்கொண்டுசெபிக்க. மனதாற்செபித் தல் மானதம் எனவும், தன்காதுக்குமாத்திரம் கேட்கும்படிசெ பித்தல் உபாஞ்சு எனவும், அருகிலிருப்பவர்களுக்குக் கேட்கும் படிசெபிப்பது வாசகம் எனவும் கூறப்படும். இவற்றுள் மானத செபமே விசேடமுடையது. மானதம் சாத்துனிகத்தையும், உபா ஞ்சு இராசதத்தையும், வாசகம் தாமதத்தையும் கொடுக்கும். மந்திரங்களுக்குமேலாய் அநாதியாய் உள்ளதாகையாலும், பஞ் சசத்திகளுக்குடமாய்கையாலும், பஞ்சகிருத்தியத்திற் கிடமாகையாலும், சிவபெருமானுடைய திருமேனியாய் உள்ளதாகையா லும், சிவனையும், சத்தியையும், ஆன்மாவையும், திரோதானசத் தியையும், மலத்தையும் குறிப்பதாதலாலும், ஆணவத்தை நீக்கி த்திரோதான சத்தியைக்கடந்து, தம்மையறிந்து ஞானத்தைக் தெரிசித்து, சிவத்திற்கலக்கச்செய்தலாலும், ஐந்தெழுத்தினது ண்மையறிந்து செபிப்பவர்கள் சிவஞானத்தையடைவார்கள். பதி ளழுத்து முதலும், சத்தி எழுத்து இரண்டாவதும், உயிரெழுத் துமூன்றாவதும், திரோதான எழுத்து நான்காவதும், ல எழுத் து ஐந்தாவதுமாகிற்கும். இறுதியிலுள்ளதாகிய திரோதான மல எழுத்துக்களை முதலில் வைத்துச்செபிப்பவர்கள் போகத்தை அடைவார்கள். இவ்வெழுத்தை அறிவுவழியாகப்பார்த்து, சிவ னாலே சத்தியும், சத்தியாலே ஆன்மாவும் ஆன்மாவைப்பற்றிப் போகத்தைக்காட்டும் திரோதானமும் அத்திரோதானத்தால் நடக்கும் மலமுமென்று அறிந்து செபிப்பவர்கள் மோட்சத்தை யடைவர். ஆன்மாவோடு அநாதியேகியுள்ள மலத்தைப்பாகப் படுத்துவதற்காகத் திருவருட்சத்தியானது அதனெடுந் திரோத மாய் மறைந்துகின்ற திரோதானத்தினின்றும் “முற்கினமருவு திரோதாயிகருணையாகி” என்றபடி நீக்கியருளாய் நின்று பிரகா சித்து ஆன்மாவைச் சிவத்தோடு கூட்டும்.

நிருவாகம்.

“பேதித்துநம்மைவளர்த்தெடுத்தபெய்வளைதன்
பாதத்திறம்பாடியாடேலோரெம்பாவாய்.”

“நானேயோதவஞ்செய்தேன்சிவாயநமவெனப்பெற்றேன்
தேறையின்னமுதமாய்த்தித்திக்குஞ்சிவபெருமான்
நானேவந்தேனதுள்ளம்புகுந்தடியேற்கருள்செய்தான்
ஊனொருமுயிர்வாழ்க்கையொறுத்தன்றேறவெறுத்திடவே.”

சுந்தரமூர்த்திகாயனார்.

பண்—புறநீர்மை.

“அந்தியுண்பகலுமஞ்சபதஞ்சொல்லி
முந்தியெழும்பழையவல்லினைமூடாமுன்
சிந்தைபராமரியாத்தேன்றிருவாரூர்புகு
கெந்தைபிரானாரையென்றுகொலெய்துவதே.”

மூலத்தை நூற்றெட்டுருச்செபித்து, இடக்கையில்வைத்
து, அஸ்திர கவச இருதய மந்திரங்களாலும், இருதய கவச அ
ஸ்திரமந்திரங்களாலும் மூடி, ரட்சை அவகுண்டனம் செய்து,
வலக்கையிலெடுத்து அர்க்கியத்துடன் உற்பவமுத்திரையினுற்
பூமியில் வலமுழந்தானாணன்றிக்கொண்டு, “அதிக ரகஸ்யமாயு
ள்ளவரும், காக்கின்றவருமாகிய பகவானே, தேவாரூடைய அ
னுக்கிரகத்தினால் எனக்குச் சித்தியுண்டாதற்பொருட்டு என்னு
ற்செய்யப்பட்ட செபத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுக”என்னுங் கருத்த
மைந்த “மஹ்யாதி”என்னும் மந்திரத்தைச்சொல்லிச் செபத்
தை வரதஅத்தத்தில் சமர்ப்பிக்க.

ஜ-பிறவீக்கம், பம்-பாபநிவாரணம்.

சர்வகுணங்களுங்குழன்று மோகும்பெறுதற்காகச் செப
திவேதனஞ்செய்க.

சதாசிவரூபம்.

“எல்லாநன்மையுமெய்துதற்பொருட்டு
நல்லசெபத்தைநயந்துவிவேதித்து”

திருநரவுக்கரசுக்கவாசிகள்.

பண்—காந்தாபஞ்சமம்.

“முன்னெறியாகியமுதல்வன்முக்கண்ணன்
தன்னெறியேசாணாதறிண்ணமே
அந்நெறியேசென்றங்கடைந்தவர்க்கெலாம்
நன்னெறியாவதுமச்சிவாயவே.”

திருவிருத்தம்.

“படைக்கலமாகவுன்னமத்தெழுத்தஞ்செனவிந்கொண்டேன்
இடைக்கலமல்லேனெழுபிறப்பும்முனக்காட்செய்கின்றேன்
துடைக்கினும்போகேன்றெழுதுவணங்கித்தூவீரணிந்துன்
அடைக்கலங்கண்டாயணிதில்லைச்சிற்றம்பலத்தானே.”

கன்மசமர்ப்பணமும், ஆன்மநிவேதனமும்.

“சங்கரனே, புண்ணியபாபநுபமான அற்பகருமத்தை
என்றாற்செய்யப்பட்டிருப்பினும் அவைகளை எப்பொழுதும் தே
வரீருடைய பாதகமலத்தில் அன்புபொருந்திய என்பொருட்டுக்
கிருபைகூர்ந்து புசித்து நீக்கியருளுக” என்னுங்கருத்தமைந்த
“யத்கிஞ்சித்” என்னும் மந்திரத்தைச்சொல்லிக் கன்மத்தையும்,
கொடுப்பவரும், அனுபவிப்பவரும், உலகமயமாயுள்ளவரும் சிவ
மே, அவர் எல்லாப்பொருள்களிலும் வியாபித்துள்ளவர், ஆகை
யால் நானும் அவரது அடிமையாகிய சிவநுபம் என்னங்கருத்த
மைந்த “ஸ்ரீவெங்கடாசர்” என்னும் மந்திரத்தைச்சொல்லி, ஆன்
மாவையும், சிவனுடைய வரதஹஸ்தத்தில் தத்தஞ்செய்த. தனி
யே இருதயமந்திரத்தை உச்சரித்தும் நிவேதிக்கலாம். ஆன்மா
சிவோபாதியைப்பொருந்தாமல் அதற்கு அதிதமாய் அலைவற்று
நின்மலமாயுள்ள பரமசிவத்திற் சலனமற்றிருப்பதே இதன்பாவ
ணையாகும்.

திருவாசகம்.

“அன்றையென் நனுவியுமுட லுமுடைமையெல்லாமுங்
குன்றையனையாயென்னையாட்கொண்டபோதேகொண்டிலையோ
வின்றேரரிடையுமெனக்குண்டோவெண்டோண்முக்கணம்மானே
கன்றேசெய்வாய்பிழைசெய்வாய்நானேவிதற்குநாயகமே.”

“வெறுப்பனவேசெய்யுமென்சிநுமையைநின் பெருமையினுந்
பொறுப்பவனையராப்பூண்பவனேபொங்குகங்கைசடைச்
செறுப்பவனெநின் நிருவருளாலென்பிறவியைவேர்
அறுப்பவனையுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே.”

திருநாவுக்கரசுசுவாயிகள்.

தனித்திருநேரிசை.

“மோத்தையைக்கண்டகாக்கைபோலவல்வினைகண்மொய்த்துன்
வார்த்தையைப்பேசுவொட்டாமயக்கநான்மயங்குகின்றேன்
சீத்தையைச்சிதம்புதன்னைச்செடிகொணையவடிவொன்றில்லா
வந்தையைக்கழிக்கும்வண்ணமுணர்வுதாவுலகமூர்த்தி.”

சதாசிவரூபம்.

“அலைபெறவேதானமலனிடத்தி
னிலைபெறவேண்டித்தனைநிவேதித்து”

பிரமாங்கமந்திரங்களையும் தசாம்சமாகச் செபித்துநிவே
திக்க.

காமியமந்திரபூசை.

சிவனது அனுமதிபெற்று ஆசனபத்மத்தின் தெற்குத்த
ளாறுதியில் கிழக்குப்பாகத்தில் ஸ்திரீரூபமான கௌரீமுதலிய
மந்திரங்களையும், மேற்குப்பாகத்தில் புருடரூபமான மிருத்தியு
ஞ்சயமுதலிய மந்திரங்களையும், முற்பாகத்தில் ஸ்திரீபுருஷரூப
மான உமாமகேசுவராதிரந்திரங்களையும் கிரமமாகப்பூசித்து, அ
வ்வம்மந்திரங்களை யதாசத்திசெபித்துச் சர்வதேவதா ஸ்வரூபி
யாகிய சிவனிடத்தில்கிவேதிக்க.

குருவருச்சனை.

சுவாமிக்கு அக்கினிதிக்கில் ஆசனமிட்டு அதில் சடுத்தா
சனமாகப்பூசித்து, அதிற்குருமூர்த்தியைப்பூசித்துச் சிவனையா
வாகித்து, அருக்கிபாதிகளைநுகொடுத்துச் சத்தியோடுகடியவரு
ம்; அடியார்களின் ஆன்மப்பிரகாசத்திற்குக்காரணமும், அருட்
செல்வமுடையவருமாகிய குருவினுடையபாதங்களுக்கு நமஸ்கா
ரம்என்று தோத்திரஞ்செய்க.

சுந்தரமூர்த்திகாயனார்.

பண்—நட்டராகம்.

“மறியேர்கையினனேமதமாவரிபோர்த்தவனே
குறியேயென்னுடையகுருவேயுன்குற்றேவல்செய்வேன்
நெறியேநின்மடியார்நினைக்குந்திருக்காளத்தியுள்
அறிவேயுன்னையல்லாவறிந்தேத்தமாட்டேனே.”

யோகபீடவித்தியாபீடவணக்கம்.

மேற்கே யோகபீடத்தையும், வித்தியாபீடத்தையு
ம் அமைத்து, அஞ்ஞானங்களைப்போக்குபவரும், விசுவரு
பரும், ஞானத்தைக்கொடுப்பவருமாகிய ஈசுவரனை மனம்வாக்கு
க்காயங்களினால் நமஸ்கராஞ்செய்க. பின்பு சுவாமிக்குப் புட்பா
ஞ்சலித்திரயஞ்சாத்தித் தோத்திரம்பண்ணுக. பின்பு மூன்றுத
ரம் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து சாஷ்டாங்கமாகநமஸ்கரித்துச் சந்தோ
ஷமாயெழுந்திருக்க.

பிரதக்ஷிணம்.

அடியின்மேலடிவைத்துக்கொண்டும், கைகளைக் கூப்பிக்
கொண்டும், வாயினாற் சிவநாமங்களையுச்சரித்துக்கொண்டும், ம
னதாற் சிவத்தியானஞ்செய்துகொண்டும், இவ்விதம் மனம் வாக்
குக் காயங்களை ஒருவழிப்படுத்திக்கொண்டு மும்முறை பிரதக்ஷி
ணஞ்செய்க. முதற்சாலப்பூசையிற் செய்யப்படும் பிரதக்ஷிணத்
தால் ஆணவமலரீக்கத்தையும், இரண்டாங்காலப்பூசையிற்செய்
யப்படும் பிரதக்ஷிணத்தால் திருவருட்செல்வத்தையும், மூன்றாங்
காலப்பூசையிற் செய்யப்படும் பிரதக்ஷிணத்தால் சகலபாபநிவா
ரணத்தையும், நாலாங்காலப்பூசையிற் செய்யப்படும் பிரதக்ஷிண
த்தால் முத்தியையும் அடைவார்கள்.

மன அன்போடு சிவபெருமானைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்யும
ன்பர்கள் ஆணவமலத்தின்சேனைகளாகிய கோபம் முதலியவற்றி
னின்றும் நீங்கி, மலநிவாரணமாகி அருட்செல்வம் கைகூடப்பெ
ற்று மோட்சத்தை அடைவார்கள்.

பிர—கோபமுதலியநீக்கம், த—மோகச்சித்தி, சாதி—மன
நீவாரணம், ணம்—திருவருட்செல்வப்பேறு.

பூசாந்தத்தீர்ப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்யாதவன் சிவபூசையினு
லெய்தும் பலத்தையடையான். அவன் விடம்பனைனப்படுவன்.
அருள்வாயிலாகச் சிவபெருமானோடு யாண்டும் வியாபித்தலே
இதன்பாவனையாகும்.

திருநாவுக்கரசு காவாயிகள்

நீருந்தாண்டகம்.

“மதிதருவனஞ்சமேயுஞ்சுபோக
வழியாவதிதுகண்டாய்வானோர்க்கெல்லாம்
அதிபதியேயாரமுதேபாதி யென்று
மம்மானையாருரெம்மையாவென்றுந்
துதிசெய்து துன்றுமலர்கொண்டு தூவிச்
சூழும்வலஞ்செய்துதொண்டொழிக்
கதிர்மதிசேர்சென்னியனேகாலகாலா
கற்பகமேயென்றென்றேகதறநில்லே.”

புண்—சாதாரி.

“ஆக்கையாற்பயனென்—அரன்
கோயில்வலம்வந்து
பூக்கையாலட்டிப்போற்றியென்றாதவிவ்
வாக்கையாற்பயனென்.

கால்களாற்பயனென்—சுறைந்
கண்டனுறைகோயில்
கோலக்கோபுரக்கோகரணஞ்சூழாக்
கால்களாற்பயனென்.

கைகாள் கூப்பித்தொழீர்—கடி
மாமலர் தூவியின்று
பைவாய்ப்பாம்பரையார்த்தபரமனைக்
கைகாள் கூப்பித்தொழீர்.”

நமஸ்காரம்.

நமஸ்காரமானது அஷ்டாங்கம், பஞ்சாங்கம், திரீயங்க
ம், ஏகாங்கம் என நான்குவகைப்படும். ஆண்களுக்கு அஷ்டாங்

கநம்ஸ்காரமும், பெண்களுக்குப் பஞ்சாங்கநமஸ்காரமும் உரித்தாகும். திரியங்கமும் ஏகாங்கமும் இருபாலாருக்கும் பொதுவாகும். சிரசு, கைகள், காதுகள், மோவாய், புயங்கள் என்னும் எட்டவயவங்களும் நிலத்திலே படியும்படி வணங்குவது அவ் டாங்கநமஸ்காரம். சிரசு கைகள் முழந்தாள்கள் என்னும் மூன்றுபுக்களும் நிலத்திலே படியும்படி வணங்குவது பஞ்சாங்கநமஸ்காரமாம். சிரசிற்கைகளைக் கூப்பிவணங்குவது திரியங்கநமஸ்காரமாம். சிரசைத்தாழ்த்துகின்றால் ஏகாங்கநமஸ்காரமாம்.

பிரமவிஷ்ணுக்கள்து தொழிலையும் அவர்களை அபிஷேகிக்கும் ஞானக்கிரியைகளையும், தற்போதமென்னும் அகிராதத்தையும் நீங்கி, நதியானது சமுத்திரத்தோடு சேர்ந்து சமரசமாயிருத்தல் போல, ஆன்மா சிவத்தோடு சேர்ந்து அத்துவிதமுற்றிருத்தலே இதன்பாவணியாகும்.

சதாசிவரூபம்.

“அயன்மாவிருவர்கீழாகையின்பொருட்டுச்
சயமாண்புறவெதிர்தண்டம்பண்ணி”

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

நனித்திருத்திறுநீநோகை.

“ஞானத்தாற்றொழுவார் சிவஞானிகள்
ஞானத்தாற்றொழுவே னுனைநானலென்
ஞானத்தாற்றொழுவார்கடொழக்கண்டு
ஞானத்தானுனைநானுந் தொழுவேன்.

“பெருகலாந்தவம்பேதைமைநீரலாந்
திருகலாகியசுந்தைதிருத்தலாம்
பருகலாம்பரமாய்தொரானந்தம்
மருகலானடிவாரும்த்திவணங்கவே.”

திருவாசகம்.

“சிந்தனைநின்றனக்காக்கிநாயினென்றன்
கண்ணினைநின்றிருப்பாதப்போதுக்காக்கி
வந்தனையும்மலர்க்கேயாக்கிவாக்குன்
மணிவார்த்தைக்காக்கியைம்புலன்களாந்

வந்தனையாட்கொண்டுள்ளேபுகுந்தவிச்சை
மாலமுதப்பெருங்கடலேமலையேயுண்ணேத்
தந்தனைசெந்தாமரைக்காடனையமேனித்
தனிச்சுடரேயிரண்டுமிலித்தமிழனெற்கே.”

திருநாவுக்கரசுநாயஞர்.

திருவிருந்தம்.

“திருந்தாவமணத்தந்தெறிப்பட்டுத்திகைத்துமுத்தி
தருந்தாளிணைக்கேசாணம்புகுந்தேன்வரையெடுத்த
பொருந்தாவாக்கனுடனெரித்தாய்பாதிரிப்புலியூர்
இருந்தாயடியேனினிப்பிறவாமல்வந்தேன்றுகொள்ளே.”

துவிகாலபூசை.

ஒருகாலத்திற்குமேற் சிவபூசைசெய்யச் சத்தியற்றவன்
இரண்டாங்காலப்பூசைக்காக ஆசனமூர்த்தி மூலத்தையும், பிரமம
ந்திரங்களையும் அங்கமந்திரங்களையும், அவ்வத்தானங்களிற் பூசி
த்துச் சமர்ப்பிக்க, மற்றையகாலங்களுக்குமிதுவேமுறையாம்.

அக்கினிகாரியம்.

அக்கினிகாரியஞ்செய்ய அதிகாரமில்லாதவன் சிவனை ஆ
சனமூர்த்திமூலத்தாலும், நேத்திராஹிதமான அங்கமந்திரங்களா
லும் அவ்வவ்விடங்களிற்பூசித்துச் சமர்ப்பிக்க, அக்கினிகாரியஞ்
செய்ய அதிகாரமிருந்தும் திரவியங்களைச்சேகரிக்கச் சத்தியற்ற
வன் ஓமஞ்செய்யுங்கணக்கிலிருந்து பத்துமடங்குகூட்டிச்செபித்
துநிவேதிக்க.

நித்தியாக்கினிகாரியஞ்செய்பவன் அக்கினியைப்பூசித்து
ப் பிரமாதிகளையும் பூசித்து, அக்கினியின் இருதயகமலத்திற் சிவ
னைச்சாங்கமாகப்பூசித்து, நைவேத்தியசமயத்தில் மூலமந்திரத்
தாலும், அதில் தசாம்சம் பிரமங்கமந்திரங்களாலும் ஓமஞ்செ
ய்து பூரணாகிசெய்க. ஆசன சந்தன தாம்பூலாதிகள்சமர்ப்பித்
து, பஸ்மவந்தனஞ்செய்து, அட்டபுட்பங்களாலுஞ்சித்துப் பரா

மூதாரக்கியம்கொடுத்துச் சிவமூர்த்தியில் சம்போசிக்க. பின்பு பூராதிலுமஞ்செய்து, பிரமாமுதலியோருக்குப்பலிகொடுத்து, அக்கினியை நமஸ்கரித்து, 'என்றாற்செய்யப்பட்ட ஓமத்தைவற்றுச் சந்தோஷமடைக' என்றுபிரார்த்தித்து அந்தர்ப்பலி பஹிர்ப்பலியையுங்கொடுத்து, இவைகளைத்தன் இருதயத்தில் ஒடுக்கித் தோத்திரம்பண்ணி நமஸ்கரிக்க.

திருநாவுக்கரசுகராயனார்.

நீருக்குறுந்தோகை.

“பூமென்கோதையுமையொருபாகனை
யோமஞ்செய்துமுணர்மின்களுள்ளத்தாற்
காமற்காய்ந்தபிரான்கடப்பந்துறை
நாமமேத்தநந்திவினைநாசமே.”

திருநானசம்பந்தமூர்த்திகராயனார்.

பண்—காந்தாரபஞ்சமம்.

“மந்திரநான்மறையாகிவானவர்
சிந்தையுணின்றவர்தம்மையாள்வன
செந்தழலோம்பியசெம்மைவேதியர்க்
கந்தியுண்மந்திரமஞ்செழுத்துமே.”

பூசாஹோமசமர்ப்பணம்.

சுகளீகரணஞ்செய்து கைபில் அருக்கியத்தைஎடுத்துச் சிவசந்திதானத்தையடைந்து, சிவபெருமானே, யான்செய்யும் எல்லாக்கிருத்தியங்களும் தேவரீருடையனவே. உலகத்தைஇரட்சிக்குத்தேவரீரே எனக்குத்தலைவர். தேவரீரன்றி வேறொருதலைவர் எனக்கில்லை என்று விஞ்ஞாபனஞ்செய்து, சுவாகாந்தமுலத்தால் அருக்கியசலத்துடன் பூமியிலுன்றிய முழந்தானையுடையவனாய், உற்பவமுத்திரையால் பூசை ஓமம்முதலிய புண்ணியபலத்தைப் பரமசிவனுடைய வரதஅத்தத்தில் நிவேதனஞ்செய்து அட்டபுட்பஞ்சாத்துக.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்

நீருக்குறுந்தோகை.

“யாதேசெய்துமியாமலோர்யென்னில்
ஆதேயேயுமளவில்பெருமையான்
மாதேவாகியவாய்மூர்மருவினார்
போதேயென்றுமபுகுந்தனம்பொய்கொலோ.”

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்.

திருவிராகம் பண்—கேளசிகம்.

“கோலமாயநீண்மதிருக்கடலாலவாயிலாய்
பாலையுதொண்டெசும்துபண்டுமின்றுமுன்னையே
நீலமாயகண்டனென்னையன்றிநித்தலும்
சீலமாயசித்தையிற்றேவதில்லதேவரே.”

பட்டணத்துப்பின்னையார்.

பூதமுங்கரணமும்பொறிகளும்புலனும்
பொருந்தியகுணங்களோர்மூன்றும்
நாதமுங்கடந்தவெளியிலேநீயு
நானுமாய்நிற்குநாளுளதோ
வாதமுஞ்சமயபேதமுங்கடந்த
மனோபவலின்பசாகரனே
எதுமொன்றறியேன்யாதுநின்செயலே
யிறைவனேயேகநாயகனே.”

அஷ்டபுஷ்பம்.

புன்னை, வெள்ளெருக்கு. சண்பகம், நக்தியாவர்த்தை, நீ
லோற்பலம், பாதிரி, அலரி, செந்தாமரை ஆகியஇவை எல்லாக்
காலத்துக்கும் பொதுவாகிய அஷ்டபுஷ்பமாகும். அஷ்டபுஷ்பஞ்
சாத்தும்போதில், இறைவனுக்கு ஒருபூவேனும் எண்ணிற்குறை
யவொண்ணாது. சொல்லியபுஷ்பங்கள் கிடையாவியில் எண்ணினி
ன்றுங்குறையாதபடி சொல்லப்பட்ட மற்றையபுட்பங்களாற்குட்
டி அருச்சிக்க.

புஷ்பவிதி.

“இலகியபுன்னைவெள்ளெருக்குச்சண்பக
கிலவியவலம்புரிநீலம்பாதிரி
அலரிசெந்தாமரைஅட்டபுட்பமாம்
புலரியம்போதோடுப்பொழுதுஞ்சாத்தலாம்.”

பஞ்சகிருத்தியகாரணராகிய பரமசிவனையடைந்தவன் மீ
ட்டும் பஞ்சகிருத்தியத்தில் அகப்படாதிருத்தல் வேண்டுமென்னு
ம் பாவனையாகும்.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

திருந் துறுந்தோகை.

“எட்டுநான்மலர்கொண்டவன்சேவடி
மட்டலரிவொர்வினைமாயுமால்
கட்டித்தேன்கலந்தன்னகெடிலவி
ரட்டனாடிசேருமவருக்கே.”

சதாசிவரூபம்.

“தானுவைவிட்டுத்தான்பிரியாமல்
வேணுமென்றுமீளவும்பூசித்து.”

பிரார்த்தனை.

“ருறைவாகவேனும் அதிகமாகவேனும் எவை என்னு
டைய அஞ்ஞானத்தினுற்செய்யப்பட்டனவோ அவைகள் தேவரீ
ருடைய அனுக்கிரகத்தினால் பூரணமாகும்படி எனக்குத்திருபை
செய்தருளுக” என்றுவிஞ்ஞாபித்துப் பஞ்சமுகிமுத்திரைகொடு
க்க. சத்தியோசாதாதிக்கிரமத்தாலும் மூலத்தாலும் சிவனைப்பூசி
த்து, அருக்கியங்கொடுத்து, அஸ்திரமுதல் ஈசானந்தமான பிர
திலோமக்கிரமமாக அருச்சித்து, அருக்கியங்கொடுத்து, காமிய
மந்திரங்களையும் அவ்வவ்வங்கங்களிற்சேர்த்து, அஸ்திரத்தையுச்
சரித்து, நாராசமுத்திரையால் புஷ்பபேஷபத்தோடுமந்திரங்களை
மூப்பித் திவ்வியமுத்திரையினால் மூர்த்தியில்யோசித்து, மூலத்தா
லருச்சித்து, அருக்கியங்கொடுத்துப் “பொறுத்தருளுக” என்று
பிரார்த்திக்க.

சிவபெருமானதுபக்கலாகக் கிருபைபொருந்தியஞானநே
த்திரத்தைச்செலுத்திச் சேருகின்ற இங்கிலைமையைச் சிவஞானத்
தூலறிதலே இதன்பாவனையாகும்.

சதாசிவரூபம்.

“பரமசிவனதுபாங்கினிலாங்கே
திருமிகுஞானநேத்திரஞ்சேர்த்திச்

சேருமிந்நிலைமையைத்திவ்வியஞானத்
தாலறிதல்பராமுகவருக்கியமே.”

“சுவாமீ, அன்பற்ற அடியேனில் அற்பமாகப்பூசிக்கப்பட்ட
டீர்; அப்பத்தியின்குறைவைப்பொறுத்து, அனுக்கரகஞ்செய்த
ருளுக” என்றிவ்வாறுபிரார்த்திக்க.

பின்பு திக்குப்பந்தனம், அவகுண்டனம், அமிர்தீகரணம்
பரமீகரணம் செய்துபூசிக்க. இரத்தினலோகசசைலசலிங்கமான
ல் பேடகக்கோயிலில் எழுந்தருளப்பண்ணுக. பேடகக்கோயிலா
கிய கெற்பக்கிருகத்தைக் காவல்செய்யும்பொருட்டுப் பீமருத்திர
ரை அதன்மேற்பூசிக்க. கூணிகலிங்கமானல் அம்மூர்த்தியை இ
ருதயத்தில் யோசிக்க.

சுந்தரமூர்த்திகாயஞர்.

பண்—நக்கேசி.

“குறைவிலாநிறைவேகுணக்குன்றே
கூத்தனேகுழைக்காதுடையானே
யுறவிலேனுனையன்றிமற்றடியே
னொருபிழைபொறுத்தாலிழிவுண்டோ
சிறைவண்டார்பொழில்குழ்திருவாரூர்ச்
செம்பொனேதிருவாவடுதிறையுள்
அறவனையெனையஞ்சலென்றருளா
யாரொனக்குறவமர்களேறே.”

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

பண்—கந்தாரம்.

“கைப்போதுமலர் தூவிக்காதலித்துவானோர்கள்
முப்போதுமுடிசாய்த்துத்தொழநின்றமுதல்வனை
அப்போதுமலர் தூவியைம்புலனுமகத்தக்தி
எப்போதுமினியானையென்மனத்தேவைத்தேனே.”

தம்முடையகுரு, வித்தியாபிடம், சப்தகுரு, மகாலட்சு
மி, கணபதி, துவாரபாலகர் ஆகிய இவர்களை அருக்கியங்கொடுத்
து உத்துவாசனம் பண்ணுக.

சண்டேசுரபூசை.

சுசானதிக்கில் ஆசனமூர்த்திகளைப்பூசித்து, உருத்திராக்கினியினின்று தோற்றியவரும், கருநிறமுடையவரும், பயங்கரமும் சூலம், மழு என்னுமிவைகளைத்தரித்தவரும், உக்கிரமும், நான்குமுகங்களையும் நான்குபுயங்களையுமுடையவரும், முகத்திற்பரவுகின்ற பெரிய சோதியையுடையவரும், சிவந்த பன்னிரண்டு கண்களையுடையவரும், சடாமுடியிற் சந்திரனைத்தரித்தவரும், சர்ப்பகங்கணத்தையணிந்தவரும் சர்ப்பயஞ்ஞாபவித்தையுடையவரும், உருத்திராக்ஷமாலை கமண்டலத்தைத் தரித்தவரும், வெண்டாமரைப்பூவில் வீற்றிருப்பவரும் அடியாருடைய இடரைக்குப்பவரும் ஆகிய துவனிச்சண்டேசுவரரைத் தியானித்து ஆவாகித்து இருதயாதிநியாசங்களைச்செய்துபூசிக்க. அருக்கியங்கொடுத்துச் சிவநிர்மாலியஞ்சமர்ப்பித்து, அருக்கியங்கொடுத்துச் சிவாஞ்ஞாயினாலே அவருடைய நிர்மானியங்களைத் தேவரீருக்குச்சமர்ப்பித்தேனென்றுவிஞ்ஞாபனஞ்செய்து, செபசமர்ப்பணஞ்செய்து, “சண்டேசுவரே, என்னைல் மோகத்தாற்செய்யப்பட்ட இக்கிரியை நானாகிகமார்ப்பிருப்பினும், பரிபூரணமாக ஏற்றருளுக” என்றுவிஞ்ஞாபனஞ்செய்து, உத்துவாசனஞ்செய்து, பூசகஞ்செய்து, மூலமந்திரத்தையுச்சரித்து, சம்ஹாரமூர்த்திரையினால் தம்முடைய இருதயத்தில் யோசிக்க. அருக்கியபாத்திரத்திலுள்ள மந்திரங்களையும் தன் இருதயத்திலே யோசிக்க. சூரியபூசையினந்தத்திலே அச்சண்டேசுவரபூசைசெய்யாவிடில் அதனை இச்சண்டேசுவரபூசைக்குமுன்செய்க. சண்டேசுவரபூசைசெய்யாதவர்கள் சிவபூசையின்பலனையடையமாட்டார்கள். நிருமாலியங்களையகற்றி அத்தானத்தைச் சுத்திசெய்து, பஸ்மஸ்நாநஞ்செய்து, சுகளீகரணஞ்செய்து, பூசாபலப் பெற்றின்பொருட்டு அகோரமந்திரத்தை இருபத்தொருகரம்செய்க்க.

பின்னர்க் கபிலபூசைசெய்து போசனஞ்செய்க.

சிவபூசைவிளக்கம்.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

தனித்திருநேரிகை.

“கோவணமுடுத்தவாறுங்கோளாவசைத்தவாறுந்
திவணச்சாம்பர்ப்பூசித்திருவுருவிற்குந்தவாறும்
பூவணக்கிழவனாரைப்புவியுரியரையனாரை
வணச்சிலையினரையாவரேயெழுதுவாரே.”

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகரையனார்.

பண்—கௌசிகம்.

“ஆட்பாலவர்க்கருளும்வண்ணமுமாதிமாண்புங்
கேட்பான்புதிலளவில்லைகிளக்கவொட்டா
கோட்பாலனவும்வினையுந்துறுகாமையெந்தை
தாட்பாலவணங்கித்தலைநின்றிலைகேட்கதக்கார்.”

சிவபூசைவிளக்கம்.

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

